MYSTERIUM MAGNUM

Þad er

Sa mykle Leindardo=mur/

Um þad himneska Brullaup / og andlegu Samteinging Vors HErra JEsu Christi og hans Brwdur/ christelegrar Kyrkiu.

Hvørnenn Menn eige Gagnlega og med Glede þar umm ad hyxa og tala/ sier til Huggunar.

Samanskrifadur i Þysku

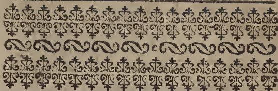
Af

D. Martino Mollero / Þienara H. Evang. til Sprotta.

Þryckt a Hoolum i Hialltadal/ af Marteine Arnoddssyne / Anno 1727.

Heilagur Ande mun koma yfer þig/
z Kraptur hins Hædsta yperskiggia þig/
þar þ̇ z ꝥ Heilaga s̄ aþ þier þædest/skal
kallast Sonur Guðs.

Formaale Authoris.

NAD er hvørium Maſie viſurlegt/ſa nock ud er leſeñ i heilogre Ritningu / hvorſu ept Heilagur Ande ſetur fram þſſa Epterlijking uñ Nioonaband ed/og lijker vorn HErra JEſum Chriſt um vid eitn Brwdguma/eñ Guds Chriſt ne / eda chriſtelega Kyrkiu / vid eina Brwdur / ſo ſem leſa mœ / Eſa. 54. Ezech. 16. Hoſeæ. 2. Joh. 3. Ephes. 5. og vijdar Aſtarſtadar.

Nu hallda marger/ ad þeſſare Epterlijkingu ſie ecke odruvijs hattad eñ hin um ødrum/ſem er uñ Jllgreſed/uñ þañ

fortapada Saud og Pening/ um̄ Swꝛdeiged/ um̄ Neted/ um̄ Mustarðs Korned/ og um̄ adrar Epterlijkingar ꝼleire/ hvoriar DROttenn setur fram̄ til þess/ ad setia Mönnum fyrer Siooner sijna hæleita og stoora Velgiorninga/ og þeim Einꝼolldu Mannanna Sonum/ þa sem liioosasta ad giora/ þar med meina Menn þad sie giort/og þetta haꝼe ecke neitt ann ad sierlegra framar uppa sier.

Enn med þessare Epterlijkingu/ um̄ Hioonabanded(eꝼ vier oktum hana og mælijkum riettelega) þa vill heiløg Ritning annad ꝼleira og meira meint haꝼa: Þvi ad hun vill hier med HErrann JEsum Christum vorn HErra og Brwdguma/ fyrer oss so wtmæla/ og fyrer Siooner setia/ Ad lijka so sem eirn Jardneskur Brwdgume hann elskar sijna Brwdur/ so elskar Christur sijna Christne/Item/ Lijka so sem einn Fader sem kvongar Son sinn einne Kvennmanns Persoonu/ þa elskar hann hana vegna sijns Sonar/ og helldur hana fyrer sitt Barn/eins og sinn eig-

eñ Son/ So giøre og lÿka Gud Fader. Item/ so sem Kvińañ er skylldug til ad vera hlÿdeñ sÿnum Mañe/ so a Søfnudureñ og Christneñ vera sÿnum Herra Christo hlÿdeñ. Item/ so sem Madureñ er Vernd og Forsvar Kvińuñar / so er og Christur Vernd og Forsvar Safnadarens. Item / So sem Brwdureñ elskar siñ Brwdguma / so a Søfnudureñ ad elska siñ HErra JEsum Christum. Item / So sem Brwdureñ hefur Not af Audæfum og Eignum sÿns Brwdguma / So er og Kiellkerwadra Maña Søfnudur/ Medarfe Christi til eilÿfs Lÿfs. Og er ad søñu allt þetta satt og riett talad/og vel samañ jafnad/ Eñ þo nær þad ecke þeim Leyndardoom / sem oss verdur hier frameettur: Þviad heilog Ritning hun frameetur fyrer oss i þessare Ephterlÿkingu/og utmalar þad allra Heilsusamlegasta Fielag / þañ Sattmala / og þa Inelegu Sameinging / sem i Sañleika er / og eilÿflega blÿfur / a mille Christum og hñs Kiellkerwadra.   1.

1. Hvørnenn hann sie vort Høfud / enn vier hans Limer.

2. Hvørnenn hann giefur off alla sijna Forþienustu/og giører off med henne Riettlata og Saluhoolpna.

3. Hvørnenn vier erum hønum sam teingder / fyrer sanna og riettta Trw / so hann byr i off.

4. Hvørnenn ad vier erum Hollð af hans Hollde / Bein af hans Bein-um/ og eirn Ande med hønum.

5. Og hvørnenn hann giører off Hluttakara sijns Lijfs/og sinnar eilijfrar Saluhialpar.

Ja/ Med þessare Epterlijkingu opnar og i Ljoose lætur Ritningenn fyrer off þær allra Huggunarsamlegustu Teingder/ þad Samlag og þa Eining/ sem vier ecke alleinasta høfum med Christo/ vor um HErra og voru Høfde / helldur og so eirnenn med Gude Fødur / og Gude heiløgum Anda/ med øllum Guds Einglum/og øllum Riett-trwudum uff allann Heimenn / Hvør himnesfur Samfelag-skapur

skapur hier gioreist og hier uppbyriast i Trwne/fyrer Krapt heilags Anda/ Enn hann endast alldrei/ z ecke i Daudanum/ þangad til hann añars Heims i Okomnu Lijfe/ verdur riettelega fullkomenn/og blijfur og varer eilijflega.

Hvi talar St. Pall so / Eph. 5. Þesse Leyndardoom: er stoor/eda mikell: Enn eg tala um Christum og hans Soffnud. Hier heyrum vier hvad hellst faled og foolged er under þessare Epter lijkingu / Hvad so plaga Menn ecke ad tala um adrar almennelegar Epterlijkingar.

Þar fyrer seiger sa goode Guds Mad ur D. Mart. Luth. so/og utleggur S. Pals Ord/seigiande: Sacramentum ed ur Mysterium, kallast Leyndardoomur / eitt heimuglegur Hlutur / hafande sijna Vthijding/Vtskijring af hvi sem Mad ur sier og heyrer. Med þessum Hætte er Christur og hans Soffnudur eitt Leynd ardoomur og miøg mikell og heilagur foolgenn Hlutur / hvorn Madur hlijtur

 ad

ad trwa/ og kañ ecke ad ſiœ hañ: Eñ aþ Mañe og Kvitiu / ſo ſem aþ nockru ytra ſynelegu Teikne og Dæme/ þa mœ þad ſkiliaſt / Hviad lÿka ſo ſem Madur og Kona eru eiñ Lÿkame / og þeim eru aller Nluter ſameigenleiger/ ſo heyrer Guds Chriſtne til allt þad ſem Chriſti er/ og allt þad hañ heþur. Og i oðrum Stad ſeiger Lutherus ſo: Þar fyrer eru þeſſe Ord miøg dÿrmæt og hæleit / þegar þu heyrer ad Chriſtur er Brwdgume ſiñar Chriſtne/ og chriſteleg Kyrkia er hañs Brwdur/ Iœ/ þetta eru Gud dcomleg og Oraûſakañleg Ord / hvør eckert Mañlegt Niarta kañ ad ſkilia/ og þau verda alldrei nooglega wtlogd/ Og eñ ſeiger hañ ſo/ Fyrergieþning Syndañaa/ og allur Fieſioodur Gudlegrar Nœd ar og Myſkunſemdar/ heþur ecke kuñad ad verda meir ægiœlega fyrer oſſ fram ſettur/ og wtmœladur/ eñ med þeſſu Moote / þegar Chriſtneñ Guds er neþnd Brwdur Chriſti. Og œn alls Eþa heþur þ Bellærda og chriſtelega Skœld

Johañes Stigelius sligkt meint med þess um sÿnum Versum.

Coniugium humanæ qvædam est Academia vitæ
In qvâ nemo, satis, se didicisse putet.

Þad er /

Hioonabanded er so sem Skoole Mañ lega Lijfs / i hverium Madur mœ alltiafnt læra/eñ verdur þo alldrei Fullmen tur.

1. Hvïad i fyrstu / Hvad giører eirn goodur blijdeñ Sonur / sa sem til Alldurs og Ara er komeñ/z sig siñur hneigd añ til Hioonabands Stiettar ? Vissulega talar hañ vid siñ Fødur / hugsar um̃ einhveria Kveñmañs Persoonu þa hañ elskar/ og giefur ecke upp fyrre/ eñ hañ hefur med Vilia Guds / Styrk og Raade sÿns Fødurs/ sÿnu Aforme fram̃ komed / og sÿna allra kiærustu Brwdur ødlast. Er hier ecke thiefaleñ stoor Lein dardoomur ? Er ecke þetta þad sama sem tilhfur Guds Sonur sagde til sÿns

Fødurs? Hos. 13. Jeg vil frelsa þa wr Helvijte / og wr Daudanum vil eg endurleysa þa. Sem hañ villde so seigia: Miñ Fader/ Eg er þiñ einka Sonur z einasta Erfinge alls þess sem þu hefur og þu att / Eñ hvad skal eg giøra med þad Einsamall? Jeg vil fara ofañ og steypa mier nidur i Eymder Mañlegs Kyns / og taka mier til Eignar litleñ Flock Maña/ sem med mier meige eignast og erfa eilijft Lijf. Þetta samþyckter sa eilijfe Faderen/ Psalm. 2. Þu ert miñ Sonur/ i Dag fædda eg þig/ Oska þu af mier / þa vil eg gefa þier Heidnar Þiooder til Arfs/ og Veralldareñar Enda til Eignar.

2. Hvørsu opt ber þad og vid/ ad ærlegur ungur Madur fær Ast og Elsku til eirnrar Jomfrwr/ sem hañ hefur all drei fyrr sied nie þeckt / og bidur heñar sier til Ekta? Er þad ecke stoor Leyndardoomur? Sem er þesse / um hvørn Christur talar hia Spamañenum Esa ia 45. Jeg kallade þig med þijnu Nafne/

ne/z nepnde þig/ þa þu eñ nu ecke þeckt er mig.

3. Þegar eirn ungur Madur vill gipta sig i þiarlægum Stad/skyllde hñ ecke þa hugleida i Hiarta sijnu / hvorsu ad Christur vor HErren og Brwdgume hafi er komeñ af Himnum ofañ i vora Eymd til ad bidia allra þeirra sem a hñ trwa/ so sem skrifad stendur: Þetta eru vissuleg Sañende / og eitt verdugt dyrmætt Ord/ ad JEsus Christur er komeñ i þeña Heim / ad giora þa Syndugu Saluhoolpna. Augustinus seiger so: HErrañ vard bodeñ til Brullups/ z hñ gieck þangad: Eru þad Undur þo hañ geinge til Brullaups? Er hañ ecke i þeñañ Heim komeñ til Brullaups? Þvi ad sie hañ ecke til Brullaups komeñ/þa hefur hañ ecke neina Brwdur.

4. Þegar eirn rijkur Madur (sem oft skiedur) tekur sier til Ekta eina fatæka Kveñmañs Persoonu / eiga þau þa ecke, bæde ad huxa um̃ þad sem S: Paull seiger/ 1. Cor. 8. Þier vited Nad vors Herra

ra JEsu Christi/ ad þo hafi være ryk-
ur/ þa vard hafi Fatækur ydar vegna/
uppa þad ad þier þyrer hafis Fatækt/
yrdud Auduger. Er þad ecke stoor Leyn
dardoomur? Þad ber og vid/ ad eiñ Kon
bæna Madur sender Meñ vt ad þastna
eina Brwdur sier til Handa: Er þad
ecke Amiñing uppa þañ Leyndardoom/
hvørsu ad Christur heþur þra Upp-
haþe wtsent sijna Sendemeñ og Pre-
dikara? þyrer hvøria hañ heþur beded
sier Brwdur/og læted þa þastna sier ha
na til Handa/ so sem S: Pall seiger/2.
Cor. 11. Jeg fastnade ydur einū Mañe
til Handa/ so ad eg þærde Christo eina
skijra og hreina Jomfrw.

6. Þegar hvørt Hioona soþar ødru
Eigeñorde/ Er þad ecke mikell Leyndar
doomur/ad þar med verdur auglijsad/hvad
Drottiñ seiger fyrer Spamañeñ Ezech.
16. Jeg Trwloþade þier þvi / ad þu
skyllder vera mijn / og eg gaf mig i einn
Sattmaala vid þig/ seiger DRottiñ?

7. Þegar Trwloþuneñ fer fram / og
hvørt

hvort jafnast ødru med Nandabande/ þa læra þau ad hyxa um̃ þad sem Gud tal ar fyrer Oseam Spamañ seigiande: Jeg vil Trwlofast þier eilijflega / Eg vil Trwlofast þier i Riettlæte og Dooome / i Nad og Myskun / ja i Trwfe vil eg Trwlofast þier/ og þu munt þeck ia DRotteñ. Er þad ecke mikell Leynd ardoomur? Ja vissulega.

8. Þegar hvort Hioona giefur ødru Trygdar-Hrijng eda Trwlofunar-Pant / þa skulum vier læta oss til Hugar koma/hvorneñ ad Christur vor Brwdgume giefur heilagañ Anda i vor Hiørtu/til vissulegs Merkis og Pants ad hañ er vor/og vier hañs/so sem skrifad stend ur Eph. 1. Fyrer Christum/ eru þier sm̃ trwed/ordner Jñsigladar/med heilog um Anda Fyrerheitesins / hvør ad er Pantur vorrar Arfleifdar / til vorrar Endurlausnar/ ad vier sieum ordner hñs Eigendoomur/ hñs Dyrd til Lofgiørdar.

Og St. Augustinus seiger: HErrañ JEsus hañ a sier og so Brwdur / hvøria

hvoria hañ hefur Endurleyst med sijnu Bloode/ og hvorre hañ hefur giefed siñ Pant/ þañ heilaga Anda.

9. Þegar Nioonen̄ heyra ad þau sieu nu ecke leingur tvo/ helldur eitt Hold/ þa skulu þau miñast a þeñañ Leyndardom/ ad JEsus Christur hefur ecke ad eins teked a sig Mañlega Natturu / so hañ er nu sañur Gud og Madur i eitre oskipta Padsk:iljanlegre Persoonu/ helldur og þad ad hañ er vort Hoefud/ eñ vier hñs Limer/ So sem skrifad stendur/ Eph. 5. Vier erum Limer hañs Lykama/ af hañs Holde og af hañs Beinum.

10. Þegar eiñ Brwdgume meðgnar siñe Brwdur Morgun-Giæfu/ hvad mik ed hun skule eignast af Gotsenu epter hañs Dag: Merker slijkt ecke þañ stora Leyndardoom/ þa Christur vor Brwd gume skeinker oss og giefur i Morgun-Giøf/ allt þad sem hañ hefur med siñe Pijnu/ og sijnum Dauda oss afrekad og wtvegad/ og a sijnum Gledelega Upprisu Deige med sier hijngad hapt/ þviad

so

so stendur skrifad/Rom. 4. Hañ er vorra Synda vegna framgiefeñ / og oss til Riettlætis uppvaktur. Augustinus seiger so: Hañ hefur Endurleyst sijna Brwdur fra Vallde Diofulsins/ hañ er dæeñ vegna hennar Synda/og upp aptur riseñ henne til Riettlætis/ Hvor vill giøra þad epter hønum / ad kosta so myklu uppa sijna Brwdur? Og þa eñ þar epter seiger hañ: Skyllde hvør Madur kosta Bloode sijnu uppa sijna Brwdur/ þa være eingeñ sa sem munde gyptast.

11. Þegar ad goodur eigengyptur Mad ur/hefur vaned sijna Ekta-Kvifiu/so ad hun er vid hỹs Gied/er hønum hlydeñ/ hegdar og skickar sier epter hañs Vilia z Sidũ. Er þad ecke auglioos Merking þss mykla Leyndardooms/ Þa vor Herra og Brwdgume Christur/ hañ skrer oss fyrer siñ heilaga Anda/so ad vier verdum eins Siñader sem hañ er/Phil. 2. gongum epter hañs Footsporum/og tøk um upp eitt nytt Frañferde og nyañ Lifnad/ epter hañs Orde?

12. Þegar eitt Brwdgume / gioret sinne Brwdur eins litann Klædnad og hann heþur sialþur / eda þegar einn eigennygpter Madur hn kauper sinne Kvinnu Sæmdar-Fat / og prijder þad med Soomasamlegu Skarte / Er þad ecke Teikn og Merking þess mykla Leyndardooms? Þeg ar Christur tekur ad sier synna Riett-trwada / klæder þa til Handa og Foota / med nyium Klædnade / og fæter þa i þad rietta Brullaups Klæde / og lætur uppa þa allt sitt Skart / so þeir meiga hroosa þar aþ / og seigia / Esa. 61. Hann heþur fært mig i Klæde Hialpræde sins / og med Kyrtle Riettlæte sins heþur hn mig klædt? S. Macarius / seiger so: Þau Fyrerheit sem Gud heþur gieþed oss Christnum Monnum / þau eru so Dummrædelega stoor og mykel / ad oll Fegurd Himens og Jardar / asamt med allre annarre skneleg re Prijde og margþolldum Rijkdoome / Fegurd og Vellystingum Heimsins / þad er ecke jaþnanda eda samann lakanda vid Trw og Rijkdoom einasta eitnrar Guds hræddrar Sælar.

13. Þegar Brwdgume og Brwdur bwa til sijns Bruðlaups / læta slætra / baka og brugga/ steikia og sioda/ þa er þeim þad ein Aminning/hvørsu ad Christ ur hafi er ordeñ þad riettа Slætrunar Lamb / og hefur læted Foornfæra og steikia sig a Krossens Trie/ so ad hans Blood er wthelled af hans blessada Lijkama / uppa þad ad hañ sie vor riettа Fæda og Dryckur vorra Sælna / so ad vier mættum af þeirre Fædu eta oss saddа og Sæluhoolpna ad Eilijfu / So sem skrifad er/1.Cor.15. Vier høfum og so eitt Paskalamb/þad er Christur JEsus sem fyrer oss er Foornfærdur.

14. Þegar Nioonum verda gefnar Giafer og Skeinkingar af Foreldrum/ Frændum og Vinum/Eiga þau þa ecke ad minnast a þad sem St. Pall seiger / Rom.8. Hvør ecke hlijfde sijnum Syne/ helldur gaf hañ wt fyrer oss alla/ skyllde hañ þa ecke giefa oss hitt añad med honum ?

15. Þegar Brwdar-Þienararner taka

 Bära

Bara a eilnre Heidarlegre Brwdur/ og
Prona hefie / ba ætte hun med riettu ad
minnast a pad sem i Psalmenum 91.
stendur : Nafi hefur synum Einglum
bybalad pig/ad peir vardveite pig a ollu
pynum Vegum/ ad peir a Hondum bere
pig/so pu steyter ecke Foot piin a Steine.
16. Pegar ein Brwdur verdur kiend
vid sin Brwdguma / og fær Nafn af
honum : Er pad ecke ein Fyrermynd sto
ors Leyndardooms / Hvorsu vier aumer
Syndarar verdum nefnder Christner /
og hofum Nafn af vorum HErra og
Brwdguma Christo ? so sem skrifad er.
Pu skallt nefnast nyu Nafne/ og pad
mun pier verda giefed af Munne Drott-
enns. Esa. 62.
17. Og so framveigis/pegar Madur
og Kona / paug sem ad epter Herrans
Christi Orde eru nu ecke leingur Tvo/
helldur eitt Holld/pau læta sier vera allt
sameigenlegt/ Eigner og Audæfe/ par
hiælpar hvort odru i Krosse og Moot-
gange/par huggar hvort annad/ pau ha-

þa sama Hws og Heimile / þau añast bæde sijn Børn/og hafa Forsorgan fyr er þeim/og þar bidur hvørt fyrer ødru/ þar þioonar hvørt ødru/þar añast hvørt añad. Þetta og añad fleira og meira er alltsamañ magiæt leg og sæt leg Avoxtan og Fyrermyndan þess mykla Guds Leynd ardooms / um hvørn St. Paall talar. Ephes. 5. Þesse Leyndardoom: er stoor/ Eg tala uṁ Christũ og hñs Soꝼnud. Og med þvi eg hef nu nær i Tuttugu og Fiogur Aar (Lof Gude) vered þioonande þvi heilaga Predikunar Emb bætte / og hef þar fyrer opisinnis feinged Ordsok til ad huxa um þeñañ stoora Leyndardoom/ ecke alleinasta i Trwlofanar og Brullaups Predikunum/ helldur i ødrum almeñelegum Sermonum / einkum og sierdeilis / þegar eg hef predikad þau Evangelia sem falla til / Dominica 2. Og Dominica 20. epter Trinitatis. Þar jafnframt med/þa hef eg merkt og athugad/ hvørsu Naud synlegur/huggunarsamlegur/og heilnæm

ur Lærdoomur um̃ Samþielag / Samteinging og Samband HErrans JEsu Christi z hans Kiett-trwadra / sallen og foolgen sie i þessum Leyndardoome / þar Christur nefnest vort riettu Hoþud / enn vier hans Limer / han̄ Vijnstockuren / vier Kvistener / han̄ Lijþsens Trie / enn vier Greinernar / so sem allt þetta er in̄e faled og foolged i þessum Epterlijking um / og so sem þetta kan̄ epter Avijsan og Tilleidslu heilagrar Ritningar / framar wtskijrt ad verda.

Þvi heþ eg um̃ sijder Endelega lagt mig hier epter / þessum myklu Leyndardoome ad skipta i nockra sierlega Capitula / og heþ þa somu in̄elega tracterad / og hvad epter anad wtskijrt og lagt / og epter þeirre Gaþu sem Gud heþur mier unt og veitt / hid einfalldlegasta og liooss asta ollum Kiett-trwudum Hiortum wtmælad og fyrer Siooner sett / þeim sem Alvara er ad huxa um̃ sijna Sælu-hiælp / hvorneñ ad sierhvor Madur eige riettelega ad huxa hier um̃ / þetta hugg-

un-

unarsamlega Fielag og þa dasomu Samteinging vora vid HErrann Christ um (Hvør ad er vor Herra og vort Høfud) Ja / vid alla heilaga Drefning/ vid heilaga Eingla / vid alla Riettsrwada Christna/ og hvørnen vier eigum riettelega ad fara med þetta allt/og hugga oss hier vid / og glediast af Hiarta alla Tijma af þessu.

Enn af þvi eg veit og vidurkienne / hvørsu lijtt eg (a medal JEsu Christi Þienara) er fallenn til slijks / þa uppa þad ad eingenn skule meina / ad þessar Meditationes sieu af mijnu Høfde spunnar/þa meiga þeir ed lesa / þad allvijdast sia og merkia/ad eg med allre Kostgiæfne/ hef epterleitad og rannsakad / bæde i heilagre Ritningu / hvørnenn hun talar hier um/ so og hia heilogum Lærefedrum/ sierdeilis/ Cyrillo / Augustino / Luthero og odrum / hvørnenn þeir hafa þennann Leyndardoom skiled og wtlagt / sialfum þeim til Nuggunar.

Þessara Lærefedra Avijsan hef eg epterfylgt/ þeirra eigenn Ord og Meining og Grein

 er

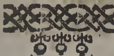
er optlega sett wt til Enda/ Ord ÿyrer Ord/ og þad alltsaman / hvar eg hef gietad / med heilagre Ritningu / og þeirra eigen Ordum / talad og skrifad. Verande i vissre Von / ad þetta mitt Omak og Erfide / sem eg hafe hefe i DRottne / mune ecke verda til Onytis/ helldur til Gagns og Nytsemdar / mørgum goodum og Gudhræddum Hiørtum/sem riette lega elska vorn HErra JEsum Christum/ og sig af Hiarta hugga vid hans Hyngadkomu og Openberan.

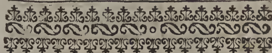
DROTTen vor Gud/ og Endurlausnare sinnar Christne / Hann villde flijta sine Sidustu Fagnadarrijku Hyngadkomu / og Enda giøra a þessare Dygdarsnaudre Verølldu / og lata syna Christne / syna Brwdur sin sitt blijda og blessada / sitt Heilagasta og Hæleitasta Andlit/ taka off alla sier i Fadm / og leida off med sier i þa Fagnadar Sælu syns tilÿfa og Himneska Brullaups.

Amen / Amen.

Til Sprotta / S. Gregorij Dag.
Anno 1595.

Martinus Mollerus Þienare Heilags Evangelij i þeim sama Stad.

Jnneleg / Hiartnæm og Gudrækeleg Hugleiding hins mykla Leyndardooms/ þess Himneska Andlega Brullaups/ og Sameingingar vors HErra JEsu Christi og hans Brwdur hellagrar Christne/ Hvar med øllum Riett-trwudum / sem alvarlega huxa umm sijna Saaluhiaalp / opnadur verdur eirn agiætur Uppsprettu Brunnur allrar Glede og Huggunar.

Samleen.

JEG er Opt sinnis huxande umm þa agiætu Epterlijking / þar vor liwfe Herra JEsus Christur lijker sig vid eirn Brwdguma/ enn sijna Riett-trwada Christne lijker Hann vid eina Brwdur/ Laatum oss nockud lijted hugsa epter þeim Ordum / og tala umm þau.

Þad er med øllu tilheyrelegt / Fyrst vegna sialfs Guds/ hvør ed sig hefur oss

giefed til eins Brwdguma/ og vill ad vi*
er skulum hugsa um þessasi skoora Leynd
ardoom/ so sm St. Pall kallar hn/ Eph.
5. Þar næst liggur og Makt hier a/ vor
eigen vegna/ hvoria þessa snerter. Þviad
hvor a helldur ad huxa um Brwdgumans
og hvorium ber helldur ad tala um hann
enn Brwdurenne ? Ja ad visu/ Saal
myn/ Þegar þau too elskast syn i mille/
þa er hvort hia odru i Hiartanu/ hvort
huxar um annad / hvort talar um annad/
þeirra Hiortu hafa hvorke Nootld nie
Roo Noott eda Dag/ fyrr enn þau koma
til samans. Hvad myklu framar ættum
vier þa ad huxa um vorn Himneska
Brwdguma JEsum Christum/ og tala
um hann/ og med vorre Hugsan og And*
varpan vera med honum/ allt þar til vier
eitt Sinn faum hanns blyda og blessada
Andlit ad lyta ?

Sæ þu nu/ myn Saal/ DRottenn þinn
Dyrdar Brwdgume/ hann huxar ecke all
einasta til þyn/ so sem hann seiger/ Esa.
49. Eg vil ecke gleyma þier/ þviad sia

þu /

þu / Eg hef teiknad þig uppa Hendur mijnar/ Helldur er han̄ hia þier a ollum Stundum/ a hvoriu Augnabliki/so sem han̄ hefur sagt : Eg er hia ydur alla Daga allt til Heimsens Enda : Matth. 28. Og en̄ aptur / Kongurent mun hafa Lyst a þisse Prijde / þad wtleggur D. Martinus Lutherus so : Þu munt med þisse Trw koma honum til ad giora þad sem þu villt/so ad han̄ mun af Astar-Elsku sialfur ganga epter þier/so ad han̄ sie hia þier og giore þier Vist og Veru hia sier.

Þar fyrer/mijn Sal/þa ber þier og ad ganga epter hon̄u/og a ollum Stund um huxa um̄ han̄ / læta þig af Hiarta langa til hans/og med Hiartans Trwnadar Trauste falla honum um̄ Hals/ og giefa honum Trwarenar Koss/fagna og glediast af hans Trw og Dygd / og a hvoriu Augnabragde hyggä þig þar vid/þangad til han̄ kiemur aptur/og tekur þig heim til sijn i sijns Fodurs Rijke. En̄ Gud næde/ ad vor Hiortu eru

so spillt og fordiorpud/ og vor Skilning-ar. Vit eru op-sliod ad hugsa um̃ so Heilaga/ Haleita Hlute. Jaa/ pad er ad vysu satt sem sa Dyrdlege Madur/ Philippus Melanthon hefur hier um̃ skrifad: Ef ad vor aum Nattura være ecke so miog fordiorfud og spillt/ og ef Asten og Elskan̄ i vorum Hiortum være ecke so mieg Ohrein/ pa yrde pesse Eptertekting mykiu agiætare og augliosare fyrer oss.

Saalen̄.

EG packa pier mikinn HErra JEsu Christe pu Allra Frydaste a medal Man̄an̄a Sona/ ad pu hefur i Krosse lated pa stooru Ast og Elsku sem pu hafdr hefur til myn / J pvi ad pu nefner pig min̄ Brwdguma/ og mig virdest pu ad nefna pyna Kiæru Brwdur. Sia pu min̄ DRotten̄ / Jeg hef ætlet mier ad hyxa nockud um̃ Ast og Elsku pyna / og ad pryssa pig min̄ Himneska Brwdguma/ Pu hefur Opnad ed opnad Hiarta/ Lat mig nu wthella mynu Hiarta fyrer pier/ Ad vysu/ pa veistu ædur vel hvad i mier er/ Pu veist ad eg Elska pig / og kan̄ par fyrer ecke an̄ad en̄ ad tala um̃ pig / og gledia mig i pier/ Lattu mier min̄ DRotten̄ petta vel takast. Vpplys pu Hiarta mitt/ og styr pu Huxunum mynum

med

med heilögum Anda þinum / so ad eg kunne ad hroosa þvi / hvad vid eigum bæder til samans / og i Krooße ad lata þa Ast og Elsku sem vid þörum hvört til annars / Ja / ad eg mætte tala um Trw og Dygd þina / og hugga Hiarta mitt med öllu þvi sem þu hefur giört mier / og eñ lofad ad giöra / A M E N.

Saalen.

Pad er ad vijsu lystelegt ad heyra / ad Christur er vor Brwdgume / eñ vier Riettrwader hañs Brwdur / Po er þetta ecke nema einföllld Epterlyking / tekeñ af Jardneskum Mꝯnnum / einum Brwdguma / og eirne Brwdur.

Pad er ad söñu ein Epterlijking / eñ þo ecke Sliett og Einfolld / so sem almeñelegar adrar Epterlykingar eru / þar ed meikia stoora og mykla Mlute: Hvïad þesse Andlege Ektaskapur Christi og hañs Brwdur / er ecke añad eñ sä signade sæle Saatmꝯle og pad Nadarryka Samfielag / Ja / sw Ofallvallta Samteinging / sem er med Christo og hañs Riett-Trwudum / hvor ed skiedur fyrer saña Trw / og pañ heilaga Anda / hvar med vier verdum meir samteingder Christo / og erum fastara vid hann

bundner /

bundner / eñ nockur Veralldleg Hioon kusia ad verda teingd til samans/Ja/so vissulega og fastlega/ad hañ er i oss/og vier i honum / Joh. 17.

Ja/ HErra JEsu/hvor hañ sameingest vid þig/sa er eiñ Ande med þier/ Nu erum vier i þier / og samteingiunst þier fyrer saña liþande Trw/ og þu ert i oss fyrer þiñ heilagañ Anda. Fyrer Trwna eignunst vier þig og allar þijnar Gæþur / Eñ fyrer heilagañ Anda þiñ so sem añañ Pant / eignast þu oss: Nu er ecke nema ein Trw og eiñ Ande. Þar fyrer verdum vier fyrer þessa eina Trw og eiñ Anda/so sem samteingder og bund ner vid þig vorn Brwdguma/ad lijka so sem Madur og Kona verda eirn Lijkame/og haþa alla Niute sameiginlega/. So erum vier Bein aþ þijnum Beinum/ og Holld aþ þijnu Hollde / og eigum allt þad sem þu att / Eph. 5.

Ja/mijn Sal/Viñ þetta talar S. Pall / og seiger: Þesse Leyndardoomur er stoor/Jeg tala um̃ Christum og hañs

Søþnud.

Søþnud: Þad er/ þetta Samtmaal/ og þesse Samteinging a mille Christs og hans Samkundu er so stoor/heilagur og Heimuglegur Hlutur/ad vier sinnum hann ecke hid ytra / helldur hljootum vier ad grýpa þad med Trwne. En af Nioon unum ma þad nockurn Part skilia og underſtanda) so sem af ytre synelegum Hlutum. Þeir gemlu Læreþedur hafa merkelega og fagurlega talad hier um/ Þviad so seiger Cyrillus: Christur er i oss / og vier erum honum samteingder / ecke alleinasta fyrer Kiærleikan/ helldur fyrer Nætturunnar Samband.

Þar finnast og so mørg onnur ágiæt og merkeleg Ord i Ritningunne / og hia þeim heilögu Lærefedrum / hlýdande uppa þetta dýrdlega Samband / Þviad þad verdur kallad ein Eining / Samfielag/ Samteinging/ Samanhlýning / Nattwrlegt Samfielag / Nattwrleg Eining/ Innlýfan / Innplantan / Andlegt Hioonaband/ og fleire onnur Nøfn hvilke hefur þesse Samteinging.

Hann

Þañeñ ſier þu nu Saal mÿn / hvar um̃ ockar Samtal er : Vid tølum ecke um̃ eina ſlietta Epterlijking / ſo ſem þa ſagt verdur : Rijke Himmaña er lijkt ei-nu Fiſke Nete/etc. Eda um̃ Kaupmañ/ ſem leitade epter goodum Perlum / etc. Helldur høfum vid ad tala um̃ eiñ Leyn dardoom / þad er um̃ ſlijkt eitt Mæleþo-ne/ ſem er Hæleitt/Heilagt og Dijrdar-ſamlegt / ſem i Raun og Sañleika er ſlijkt / ad øll Heill og Hiælp vor er þar underkomeñ. Þar um̃ talar ſa Heilage Guds Madur Lutherus ſo: Þeſſe Ord eru miøg Dijrdleg og Hæleit / þegar þu heyrer ad JEſus Chriſtus er Brwd-gume ſiñar Chriſtne/ og Chriſtneñ hañs Brwdur/ Ja/ þeſſe Ord eru Guddoom-leg og Oranſakañleg/ og ecke kañ nock-urs Mañs Hiarta þaug ad ſkilia / og alldrei verda þau wtlærd. Og eñ i ødrũ Stad ſeiger hañ : Fyrergiefning Synd añа / og allur Fieſioodur Guddoomlege rar Myſkunſemdar hefur ecke mátt med Dijrdarſamlegra Moote opeñberaſt eda

upp-

uppmælast þyrer oss/ en þvi/ þegar Christi Kyrkia nefnest Brwdur hans.

Smálen+

MJn HErra JEsu Christe/ Hvør bær wt-talad þennan mykla Leyndardoom? Hvør kann wt ad seigia þetta Dyrdlega Samband? Jæ/ min DRottenn/ Nu eg heyre þad/ þa hef eg meire Gyrnd ad tala um þennan Andlega Ektaskap: Eg meinte þetta være ein riett og slicct Epterlyking/ hvar med þu hefur villad einþalldlega framsetia þyrer oss og wtmæla þyna Velgiørninga / En nu merke eg / min DRottenn / ad þetta er þyn riett Alvara / og ad þu ert i Raun og Sannleika minn riettur Brwdgume og mitt Høfud/ og ad eg er sannar-lega þyn Elskuleg Brwdur / og Lidur þyns Lykama. O þu mitt allra liwfasta/æstsam-legasta Hiarta / þu sem soddann Ast og Dygd hefur mier veitt/Gief þu ad mitt Hiarta elske þig aptur a moote. Nu hef eg aungva Roo i mynu Hiarta / Nu vil eg ei læta af þyrr enn eg fæ betur hugleidt z skiled þennan Leyndar-doom hinn mykla. Jeg vil Rannsaka hann: min Ande skal leita til / ad eg þyrer þyna Nææd mætte betur og betur þeckia þig/ þyna Ast og Dygd so ad myn Trw verde ætyd styrkvare / og myn Von stødugre. Min HErra JE-su/ læt ockar Hiørtu beggia/ samann teingiast meir og meir/ og þyna Huggun uppkenna fram ar og framar i mynu Hiarta/þanngad til ad eg

kiem

kiem til þyn/ og lyt þitt Andlit/ er hlæ þier Eilyþiega / A M E N.

Eg bid / fyrer þram nockrar Greiner wr heilag'e Ritningu/ i hvgrkum ad G. Ande talar umm þann mykla Leyndardoom þessarar Andlegrar Samteingingar.

Matth. 22. Ryke Himnanna er lykt einum Konge/ sem Brullaup gierde Syne synum/ og sende wt syna Þienara/ ad bjooda Giestunum til Brullaupsins/ Enn þeir villdu ecke koma : Hann wtsende þa aptur adra Þioona / og sagde : Seiged Bodsmønnunum/ Sia / myna Maaltyd hef eg tilbwed/ mynum Uxum og Ale-Fie er slatrad/ og allt er til Reidu/ Kome ed til Brullaupsins. Enn þeir forsmaadu þad/ og geingu i burtu/ Eirn a sitt Akur/ annar til sinar Sysslanar : Enn sumer Handtooku hans Þioona/ hæddu þa og Lyfletu : Enn þegar Kongurenn heyrde þad/ vard hann reidur/ og sende wt Herlid sitt/ fyrerfoor þeim Mordingium/ og brende upp þeirra Borg : Þa sagde hann til sinna Þioona : Brullauped er ad sonnu

tilbwed/ eñ þeir sem bodner voru/ voru þess ecke verduger / Þar fyrer gængeð wt a Stræteñ / og bvodeð til Brullaupsens/ hvoriñ þier fiñeð. Og Þienararner geín gu wt a Stræteñ/og søpnudu samañ øll um sem þeir fundu/ Vondum & Goodū / og øll Bord urdu alseteñ. Þa gieck Kong ureñ iñ/ að skoda Giestena/ og hañ sa þar eirn Mañ sem ecke hapde Brullaups-Klæde/og sagde til hañs : Vinur/ hvorneñ ertu komeñ hier iñ/og heþur ecke Brullaups-Klæde? Eñ hañ þagde. Þa sagde Kongureñ til siña Þienara : Bind eð hañs Hendur og Fætur/og kasteð hon um i þau ytstu Myrkur / hvar eð veræ mun Oop og Tañagñistran. Þvíað marger eru kallader/ eñ fáer Utvalder.

Hos. 2. Jeg vil (seiger Gud) gieþa þier mjña Trwloþan að eilijþu / Eg vil gieþa þier mjña Trwloþan i Riettlæte/i Doome/ i Naad og Myskun/Ja/i Trwñe vil eg þier mjña Trwloþan gieþa/ og þu munt þeckia DRotteñ.

Joh. 3. Hver eð Brwdena heþur

sa er Brwdgumenn/ Enn Binurenn Brwd
gumans stendur og hlydet a / og gledur
sig ap Brwdgumans Raust. Þesse
myn Glede er fullkomnud / Hann skal
vaxa/ enn eg mun mynka.

Eph. 5. Christur elskade Søpnud-
enn og gap sig sialpann wt fyrer hann / so
hann helgade hann/Og hann hepur hrein
sad hann fyrer Vatns-Baded i Ordenu/
so ad hann tilreidde sier Søpnud Dyrd-
arlegann / hapande hvorke Fleckan nie
Hrucku / eda nockud þesskonar / helldur
þann sem er heilagur og Ostrappanlegur.

2. Cor. 11. Jeg hep fastnad ydur
einum Manne/ so ad eg i Hendur feinge
Christo eina hreina Jomprw.

Esa. 54. Sa sem þig hepur skapad
hann er þinn Madur/ DRottenn Zebaoth
er hanns Neite/ og þinn Endurlausnare/
sa Heilage i Jsrael/hann sem er Gud all
rar Verallðarennar.

Psalm. 45. Þu ert sa Fryddaste a
medal allra Mannanna Sona / Astwd-
legar eru þynar Varer/ Þar fyrer blessi
ar þig Gud eilyplega. Item/

Item/ J þiñe Fegurdar-Prÿde fram̃bruna Kongaña Dætur / Brwdureñ stendur þier til hægre Handar / i skiæru forkostulegu Gullvefiar Pelle. Heyr þu Dootter/lijt þar a/og hneig þijn Eyru/Glepm þu þijnu Foolke/og þijns Fodurs Hwse/þa mun Konungureñ Lyst-ing hafa a þiñe Fegurd/ þviad hañ er þiñ DRotteñ/ og þu skallt tilbidia hañ.

Item / Kongsens Dootter er prÿdd hid Jñra med allre Vegsemd / hun er klædd med Gyllene Styckium/hun verdur leidd fyrer Kongeñ i Gullsaumudum Klædum/og heñar Leik-Systur Meyarnar/þær ed heñe fylgia/verda leiddar til þijn/ Psalm. 45.

Item / J Stadeñ þiña Fedra munu þier Born fædast / þau munu setia til Hofdingia / i allre Verolldu.

Ezech. 16. Eg Trwlofade þier þvi ad þu skylldet vera mijn / og eg gaf mig wt i eitt Sattmaala vid þig/ seiger Drott eñ DRotteñ. (Leseft fa allur Capitule.)

J Openberingar Bookeñe 19. Cap.

 Brull-

Brullaup Lambsens er komed / og þess Hwsprw hefur sig tilreidt/ og henne vard giefed ad hun skyllde klæda sig med hreinu skijnanda Silke / Enn þad Silke er Riettlæte Heilagra / Og hann sagde til mijn / Sæler eru þeir sem bodner eru til Lambsins Kvølldmaaltijdar.

Her eiga heima allar Marlogreiner heilagrar Kirkiungar/ sem hlijda uppa þad Andlega Samband og Sameinging Guds og hans Riettrtrwadra/ so sem ad eru þessar.

Joh. 17. Heilage Fader/ vardveittu þa i þijnu Nafne / sem þu hefur mier giefed/ ad þeir sieu Eitt so sem vid.

Item/ Jeg bid ecke ad eins fyrer þm/ helldur og so fyrer hinum / sem fyrer þeirra Ord munu trwa a mig / So ad þeir sieu aller Eitt/lijka so sm þu Fader ert med mier/ z eg med þier/ ad þeir sieu og Eitt med ockur.

Item/ ad þeir sieu Eitt/so sm vid erum Eitt/ Eg med þeim/og þu med mier/ so þad þeir sieu fullkomner i Eitt/ z þad Heimurenn vite/ ad þu sender mig/ og ad þu elskar þa / so sem þu elskar mig.

Item/

Item / Ad su Elska med hvørre þu elskar mig sie i þeim / og eg med þeim.

Joh. 14. A þeim Deige munu þier vita ad eg er med Fødurnum/ og Fader eñ med mier / og eg med ydur.

1. Joh. 1. Þad vier høfum heyrt og sied/ þad bodum vier ydur/ so ad þier hafed Samfielag med oss/ Og ad vort Samfielag sie med Fødurnum og Syne hañs JEsu Christo.

Eph. 5. Vier erum Limer hañs Lijkama / af hañs Holdde / og af hañs Beinum.

1. Cor. 3. Allt er þad ydvart / eñ þier erud Christi/eñ Christur er Guds.

Ibidem/ Vited þier ecke ad ydrer Lijkamer eru Christi Limer ? Item/ Hver hañ samteingest DRottne / hañ er eitt Ande med honum.

OH Eilijfur Gud / hvad agiætleg eru Ord þesse? Hvørsu gledia þau Mañsins Aug og Hiarta/ Jaa/ HErra JEsu/ þetta eru Ord Lijfsens / sem fram eru geingeñ af þijnum Muñe full Leyndardooms / full Hiartnæme-lega Kærdooms / full Heilsusamrar Huggun-

ar. Miñ Gud/ gief Nad og Luctu/ ad eg skilie þau / og lýsge Hiarta mitt med þeim/ A M E N.

Hvørnen vilium vid koma þvi til Leidar ad vid mættum hugsa uñ þeñañ Hat leita Leyndardoom ?

1. Fyrst/ Vilium vid Hugleida/hvar ad sie þesse Stoormektuge HErra og Kongur/ sa er Brullaupid helldur/ sem er / Gud eilisfur Fader / hañ er sa sem gypter siñ Son og sijna Dootter til samans.

2. Þar næst vilium vid sia / hver ad sie Brwdgumeñ/sem er JEsus Christus vor DRotteñ / so vid mættum fagna og glediast i hañs Dyrd.

3. J þridia Mata hliootum vid ad sia hvor þesse Brwdureñ er / og Hugleida i hvørn Mata hun er af sijnum eilifulega Brwdguma tekeñ og leyst fra eilijfre Skom og Smaan/og flutt til Omñrædelegrar Vegsemdar og Dyrdar.

4. J Fioorda Mata vilium vid rañsaka / hvenær og hvar þesse Himneska Nad-

Nædarrijka Brullaups Mattijd hefur halldest vered.
5. J Fimta Maata hlioodum vid ad Augleida Trwlofuan þessara Hioona / hvorneñ ad þau eru fyrer saftarlegt Guds Ord i Trwfie samasigtefeñ.
6. J Siotta Maata / Vm Trygdar Hrijngeñ / eda Trwlofunar Panteñ / sem þesse Brwdgume giefur sinie Brwdur.
7. J Sioŋnda Maata er athugande / uñ þa Himnesku Maleitu Morgun Giof sem hañ giefur sinie Brwdur.
8. J Attunda Maata vilium vid Aug leida hvad skrautlega Brwdgumeñ klæd er sijna Brwdur / og hvada Skart hañ setur uppa hana.
9. J Nijunda Maata / Vm Bods Meñ og Þienara sem til Brullaupsins biooda / og Bods Meñena aflast.
10. J Tijunda Maata / hvorneñ ad Bods Meñerner hafe alla Daga hag ad sier / og i adskilianlegañ Maata hegdad.
11. J Ellefta Maata / hvorier ad sieu

Brwdar-Svemarner/ sem eru heilager Einglar.

12. I Tolpta Mala ber ad Hugleida / hvorsu Dyrdlegar Sampur og Skeinkingar Brwdurenne giefnar verda.

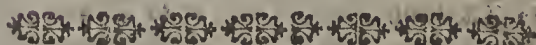
13. Hvad ægiætlegur Dyrdarlegur Sampielagskapur ad sie a mille þessa Brwdguma og hans Brwdur.

14. I Fioortanda Mala verdur ad giæla ad þeirra Barneign / og hvada Born þau gieta syn a mille / þau sem fædast/ so sem Natt-Doggeñ af Morgun-Rodanum.

15. I Fimtanda Mala / skal talad verda um þa Dyrdarlegu Heimfæring / þegar Brwdureñ verdur hefd og heimflutt wr þessum Eymdar-Dal/ iñ i þad eilyfa Lyf.

O Herra JEsu Christe/ þu heilage Dyrdarlegar Brwdgume þinar Christne/ þu sem sagt hefur til þina Lærisveina/ Ydur er giefed/ ad vita Leyndardoome Guds Rykes / Eg bid þig af Hiartans Grunne / Upplys þu mig med þinum heilaga Anda/ Opna þu miñ Skilning/ Styrdu og stioorna mynum Hugrenningum / so ad eg fare epter rietrum Mæler þiñs heilagra

heilagra Orda/ i hvørium þu hefur Ofeñber
ad mier þeñan mykla Leyndardoom/ Vardveit
tu mig fra Villudoome og røngum Hugreñing
um/ Ja / Miñ HErra JEsu/ Þu ert ORD
þyns Fødurs/ fyrer hvørt hañ wt=talar og wt
rietter siñ Vilia / Gief þu Lucku og Blessan
til þess sem eg hef ætlett mier / Miñ Gud /
Reyndu mig og Rañsaka mitt Hiarta og prof
a hvørneñ eg meina þad. Miñ Gud / sia
þu/ Ef eg er a raungum Veige/ þa leid þu mig
a þañ rietta eilyfa Veg/ so ad þetta mitt Verk
og miñ Asetningur mætte skie þynu mykla
Nafne til Lofs og Dyrdar/ eñ þiñe Brwd
ur Guds Christne og Samkundu til
Gagns og Gooda / mier sialfum
til eilyfrar Heillar og Saalu
hialpar/ Amen.

Sa Fyrste Capitule.

Um þañ Stoor=Mektugasta HERRA og KONVNG/ sem helld=ur þetta mykla Himneska BRVLLAVP.

Segdu nu fyrst fram/ Hvør ad sie þesse mykle
Kongur og HErra / sem slykt Brullaup
helldur /og syn Børn samañgiefur ?

HAð er Gud/ eilijfur Almættugur/ Kongur allra Konga/og DRottenn allra DRottna / Skapare allra Hluta / Brukur og Vppspretta allrar Nadar/ etc. Hañ hvør ed so talar fyr er Muñ Spamañsins Esa. 44. Cap. Jeg er sa Fyrste og Seinaste/og an mijn er eingeñ Gud/Og eñ aptur Esa. 48. Eg er hañ/ Eg er sa hiñ Fyrste/ þar med sa hiñ Sijdaste/Mijn Hønd heþur Grundvallad Jardar-Krijngluna/z mijn hægre Hønd heþur mællt Himeneñ/ hvad eg kalla þad stendur so allt: Syrach 1. Ja mijn Sæl/ Þesse er sa DRotteñ sa eiñ er/allra Heilagastur/Skapare all ra Hluta/ Almættugur/ Volldugur Kong ur og DRotteñ. Vm̄ þeñañ talar Job 11. seigiande : Hañ er hærre eñ Himnarner / Hvad villtu giøra ? Diwpare eñ Helvijte/Hvad kantu ad vita? Leingre eñ Jordeñ / og breidare eñ Siooreñ/ Þo ad hañ þeim um̄vellte/ edur apturbyrge/ edur þeim i eitt Kollkaste / hvør vill hamla hønum þad ? Ja hañ er sa um̄ hvørn

hvørn Salomon talar/ 1. Reg. 8. seig-
iande: Sia/ Himeneß og Himnar Him-
naña eru ecke nooger fyrer þig. Og hia
Esa. 66. Seiger Gud: Himeneñ er
mitt Sæte/ og Jordeñ Skør Foota
miña.

Jä miñ HErra og miñ Gud/ mykell
i Rædum/ Mektugur i Verkum/ Sañ-
lega eru aller Keysarar og Kongar a
Jørduñe hia þier ad reikna so sem Ødd
ur/ Ja / so sem Madkar og Molldar-
Dupt / og øll þeirra Jardnesk Dyrd og
Nefnd og Soome / er so sem eckert fyrer
þier/ Aller hafa þeir Liene af þier/ þu
giefur þeim bæde Koronu og Konglega
Spyru. Og þegar þeir breyta ecke ept-
er þijnum Vilia/ þa lætur þu þa smellt-
ast sem Vax/ Og þu slær þeim um Koll.

Þu ert ecke alleinasta eirn Volldugur
hrædelegur Drottnande Gud/ helldur og
eirneñ Vijs/ Dæsamlegur/ Myskunsam
ur/ harla æstsamlegur og merkur. Miñ
Gud/ hvør vill rañsaka þijna Speke?
Hvør vill grunda þijn Ræd? Dæsamleg

eru

eru oll þyn Verk / og Opinaaleger eru þyner Veiger. Myskun þyn er so mykel sem þu ert siælþur / og þyn Trw bregst alldrei: Þyn Rad vater fra Eilyfd til Eilyfdar / og þyn Myskun um̃ Alldur og Æfe.

Sia þu hier Sal myn/og merk þad vel/sia þu/þesse er sa Vollduge HErra og Kongur/ Gud þin̄ Fader/ sa sem þetta Brullaup helldur/sa ed sin̄ Son og sÿna Dootter til samans giefur / Slÿkt ma heita Gypting/ Slÿkt ma heita Brullaup/Hvor kan̄ slÿkt nooglega ad undrast?

Ia min̄ Fader/min̄ Gud og Herra/ Þin̄ Eingieten̄ Elskulegasta Son þin̄ einka Erfingia / þan̄ Frumgietna a medal allra Skiepna / Hebr. 1. Han̄ hefur þu tilskickad / adur en̄ Heimuren̄ var Grundvalladur / Rom. 8. Ad han̄ skyllde koma af þÿnu Skaute hÿngad i þessan̄ auma Heim / og taka sier Eina Brwde/ eirn Sofnud/ eirn lÿten̄ Flock Mana/ sem med honum skyllde erfa og eignast þad eilÿfa Himnarÿke.

Eilÿfe

Eilijfe Fader / þu sem ad ert riettur Fader yfer alla þa sem Fedur nefnast / a Himne og a Jordu/ Eph. 3. Hvørsu Fødurlega hefur þu forsorgad fyrer mier? Hvørsu ægiætlega hefur þu hugsad fyrer þvi ad giøra mig Ødrdarlegast Sælast og Sæluhoolpesti / ecke alleinasta ædur en eg þeckte þig/ helldur og ædur en Heimuren var skapadur? Eph. 1.

Minn Gud og Fader / Hvørt Efne er þar til/ ad þu hefur veitt mier so myk la Hlute? Hvad hefur þu sied þess a mier? Hvar med hef eg nockurn Tyma slijkt forþient? Sannlega med øngvu / Þviad hvad gat eg giørt þa eg var eingenn? Hvad kunna eg ad forþiena þa eg var daudur i Syndunum? Oh Gud minn Fader/ allt er þetta þijn Oumrædelleg Nad/ og Ofeigianleg Myskun/ Giæska og Kiærleike/ Oh mig aumann Molld arauka og Madka Mat / hvad vil eg Endurgialld a mijnum Himneska Fødur fyrer þad hann hefur giørt mier?

Eilyfur Gud alltar Blessu Fader / Jeg þack-
cka þier fyrer þad / ad þu hefur sniwed þu
nu Myskunar Hiarta til myn / og mig so haar-
leitlega elskad/ og tekeđ mig ad þier / til eins
Barns og Erfingia / Ja ad vyssu / þu hefur
gefed mier þiñ elskulegañ Son til eins Brwd
guma/og wtvaled mig hønum til einrar Brwd
ur/ ecke þess vegna / miñ Fader / ad eg elskade
þig/helldur hefur þu elskad mig ædur/1. Joh
4. Þviad i Syndeñe var eg daudur fyrer þyn-
nu Auglite/ Eñ þu huxader til myn med Elsk
uñar/Mædarteñar/og Fridarens Huxan: Miñ
Gud / Hvilyke Fødur Hiarta er slyke? Miñ
Fader / Sañlega hefur þu øngvu hlyfft nie
sparad miña vegna / þynu Fødurlegu Hiarta
hefur þu skipt med mier/Þviad Son þiñ hvør
ad af þynu Hiarta er upprunñ/ hañ hefur þu
gefed mier : Ad søñu miñ Fader/ Hefder þu
att nockud betra / þa hefder þu ecke þvi iller/
halldeđ miña vegna / Lofadur sieertu miñ Fad-
er og Gud/ ad þu hefur veitt mier slyka Nád
og Blessu/ A M E N.

Sálen.

Med þvi ad Gud miñ Fader hefur gyft mig
og gefed mier siñ Son/so ad eg er ordeñ hañs
Brwdur/ þa er eg ecke alleinasta samteingd
Synenum/helldur er eg og so komeñ
i Teingder vid sialfañ Fødureñ.

Ja vissulega / myn Sál / þa ertu
teingd ordeñ/ fyrer Christum þiñ Brwd
guma/

guma/ ecke ad eins Fødurnum / helldur og so heiløgum Anda. Ia / þu hefur Sampielag med allre heilagre Predikingu/ med allre Guds Christne / hvør ad er Christi Trwlofud Brwdur/ Þviad so stendur skrifad/ Joh. 1. Hvad helst vier høfum sied og heyrt/ þad bodum vier yd ur/ uppa þad ad þier hafed Sampielag med oss / og ad vort Sampielag sie med Fødurnum og med hans Syne JEsu Christo. Og eñ seiger DRottenn sialfur: Eg bid eige alleinasta fyrer þeim/ helldur og so fyrer hinum ødrum sem fyrer þeirra Ord munu trwa a mig/ uppa þad ad þeir sieu aller eitt/ lijka so sem þu Fad ereñ med mier / og eg med þier / ad þeir sieu eitt med ockur.

Vm̃ Sampielag vid heilagañ Anda stendur so skrifad / Joh. 3. Af þvi vitum vier/ ad Christur er med oss/ sem er/ af hans Anda/ hvørn hañ hefur oss giefed. Og eñ i ødrum stad / Romanos 8. Cap. Hvør hañ hefur ecke Andañ Christi/ sa er ecke hans. Eñ um̃ Sam

pielag

þielag vid heilaga þreſtingu/ talar Chriſtur ſo/ Joh. 14. Hvør hañ elſkar mig/ ſa helldur mıȳn Ord/ og miñ Fader mun elſka hañ/ og vid munum koma til hañs og viſta ockur hia honum. Þar heyrer þu mȳn Saal/ hvorſu Gud er þier nææ lægur / Deut. 4. og hvorſu nækomenn hañ heþur giort þig ſier/ Act. 17. ſo þu maatt vel ſeigia : Jeg er ordeñ Ættinge Guds/ þviad ſo ſem Mañaña Syner a Jørduñe/binda Vinættu z giøra Teing der hvørier vid adra med Giptingū/ So hefur Gud Fader fyrer ſiñ Son Vinſkap bunded og Teingder giørt / vid oſſ aumar Mañeſkiur.

Ad vȳſu Saal mȳn / Chriſtur þinn Brwdgume/er ſañur Gud z ſañur Mad ur eirnrar Veru og Nætturu med Fødurnum og heiløgum Anda / epter Guddoomenum/ og þar aptur a moote/ eirnrar Nætturu med oſſ Møñunum/ epter ſȳnum Mañdoome. Þar þyrer/ Hvør helſt ſem Samteingdur er Chriſto / og þyrer Trwna helldur ſier vid hañ/ſa ſame

me hefur Samteinging vid Gud Fødur/ z vid heilagañ Anda/z er eitt med þm.
Hialpe mier Gud/ Hvad stoor Hugg un kiemur hier upp? Hvilijkur Uppspret tu Brusiur Guds Giæsku og Astar piñst hier? Uppa hvoria sig ecke alleinasta forundrar heiløg Ritning / so sem þyrr skrifad stendur / helldur og eirneñ hafa þeir gømlu Lærefedur/alla Tijma halld ed þetta fyrer stoora Dasemd/ og hafa haft stoora Huggun hier af. So seiger sa Lærefader Cirylius : Lijka sem sæ alltra heilagasta Þrenning er eitt/ So vill Gud og ad aller þeir sem eilijft Lijf ødlast villa/skule med Gude Fødur/og Syne/ z Heilogum Anda/og so lijka sijn a mille vera eitt. Og i ødrum Stad seiger hañ: Band vorrar Samteingingar vid Gud er Christur/ hvør oss Mønnum er Natturlega teingdur epter sijnum Mañdoome / eñ Gude Fødur epter sijnum Guddoome. Og eñ aptur/ Eingiñ eñ Sonur Guds er Madur ordeñ/og hefur med Dufñrædelegum Hætte samteingst
D vorre

vorre Natturu/ eñ er nu Gud og eirneñ Madur / og heþur so fyrer sialþañ sig/ og i siñe eigeñ Persoonu samleingt Gud og Mañeskiuna / hvorier Tveir epter Natturuñe meſt eru sundurgreinder/ Og heþur giørt oſſ ſo Hluttakara Guddoom legrar Natturu.

So ſeiger og ſa Dyrdlege Guds Mad ur Lutherus/ wtleggiande Ordeñ Christi Lyka ſo ſem þu Faderen̄ ert med mier / og jeg med þier/ ad þeir ſieu og eitt med ockur / etc. Joh. 17. Jeg og þu erum eitt (ſem hañ vilde ſo ſeigia) i eirnre Guddooms Natturu og Veru og Maje ſtatis Dyrd / epter þvilyku Dæme ſkulu þeir og vera eitt/ þad er/ mier og þier iñ plantader/ iñlyþader. Snøgt ad ſeigia/ Ad þeir ſieu aller eitt / og ecke añad eñ eitt/ med ockur bædum/ ad þeirra ſie allt þad ſem ockar er / ſo ad vier Meñerner ƿrdū Hluttakarar Guddoomlegrar Natt uru/ ſo ſem St. Petur ſeiger/ 2. Pet. 1.

Heyr þu nu myn Sæl/ og merk þeſſe heiløgu hæleitu dyrmætu Ord/ og Hug-
leid

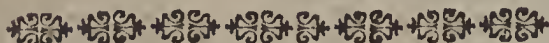
leid vel þa ægiætu / yþergnæþanlegu Huggun sem þar iñe er faleñ og foolgeñ/ Ja mijn Sæl / legg þig ecke fyrer til Hvijldar/ eñ þad þu snijr þier alvarlega til þijns HErra Christum/og fester þig vid hañ med sañre Trw / og fiert honum Trwloþud/ þa heþur þu ecke alleinasta þiñ Brwdguma og allt hañs Rieττ læte/ og allt þad hañ æ / helldur heþur þu þa og eirneñ Himneskañ Huggunar samlegañ Fielagskap vid Gud Himneskañ Fødur/sa þier gieþur siñ Son og alla Nluti med honum/og vid Gud heilagañ Anda/hvør ed i þitt Hiarta gieþeñ verd ur/so sem eiñ Pantur Himneskrar Arþleiþdar/ Rom. 8. Mijn Sæl / Loþadu Gud þiñ/prijsadu hañs Naþn/þad mest þu kant/þo er hañs Næd og Giæska vid þig eñ myklu meire. Prijsa þu hañ aþ øllum þijnum Kroptum/ og læt ecke aþ/ þo nær þu þvi ecke/ Syrach 43.

Sæleñ.

Eg þacka þier aþ øllu Hiarta miñ Elskuverdur Gud og Fader/ad þu aþ Ast og Elsku þiñe

D 2 ert

ert ordeñ mitt Fader / og hefur utvaled mig þier til Barns og Erfingia. Jeg prysa þitt Sæleita Födurlega Starka / ad þu hefur ut, valed mig til ad vera Brwdur þyns Elskulega Sonar/og hefur gefed mier þañ til eins Frelsi, sara og Brwdguma. O þu þiñ milldc Giaf, arc / Hvilijka Gaafu hefur þu mier giefed? Hvörsu kañ eg nooglega ad þagna og glediast i þier? Sia þu miñ Himneske Fader/ Hier er eg/ Ein Brwdur þyns Elskulega Sonar / og þar fyrer eitneñ Barn þitt Elskulegt / Pier miög nækomed / og þad sem erfa skal þitt Himerÿke. Herra JEsu / Hier er eg þyn Brwdur / Limur þyns Lykama / hvöria þu Endurleyst hefur med þynu dyrmæta Bloode. Sia/ Eg hleyp þier a Hals/ med saññe Trw/ og i þyna Arma gief eg mig / Þu ert miñ/ og eg er þiñ / Eingeñ Ovinur skal ockur adskil, ia. O Gud heilagur Ande / þu ert Pantur og Stadfesting þessa Sattmaala: Eg bid þig/ Þittu fast þad Kiærleiks Band / a mille mijn og mijns DRottens/So hvörke Neyd nie Daude/ hvörke Diöfull nie Helvijte kuñe þad ad slijta eilijflega/ A M E N.

Añar Capitule.

Vm Brwdgumañ / hvör ad er JEsus Christur vor DRotteñ.

Sæleñ.

Sálen.

Taktum ockur nu skoda Herra Brwdgumann/og tala nockud um hans stoora Kiærleika og Dygder.

JA mijn Saal/ þad ber þier/ ad þu rener Nugskots Augum þijn um jafnlega til þessa þijns Herra/og glediest af hans Ast/ þvíad þar fyrer hefur hann sig þier i sijnu Orde Openberad/ad þu skyllder leita hans / og ælijka hann med Trwarenar Augum/ So Nugleid nu mijn Saal.

1. Fyrst hans hæleita Persoonu.

2. Þar næst hans Heilaga Hæleita Embætte.

Þa hid Fyrsta muntu þinna riettann Fognud og sanna Glede i Hiarta þijnu/ og þa muntu unna honum/ og elska hann meir og meir.

I.

So myked sem i Fyrstu ahrærer hans Dijrdlega/Heilaga/Hæleita Persoonu/ þa nefnest hann og er/ Sonur Guds og Mariu / sannur Gud og sannur Madur /

Oh HErra Gud / hvillijk Persoona er þad / hvorrar Lijka ecke er ad finna a Himne eda Jordu ?

Minn HErra JEsu / þu allra Fryd-asste Dijrdarenar Brwdgume / þu mætt vel heita Dasamlegur / Es. 9. þviad i þinne Einnre Persoonu / er Gud Madur / og Madur Gud : Hvør hefur heyrt slijkt? Og hvør kann ad skynia þetta ?

Ja minn HErra JEsu / Tvefalld er þijn Fæding / Fyrst ertu fæddur fyrer alla Tijd ad af Veru þijns eilijfa Fødurs / hanns eilijfur einka Sonur / Gude lijkur i Makt og Dijrd. Þviad so talar Gud þinn Fader til þijn : Þu ert minn Sonur / J Dag Ool eg þig / Ps. 2. Og St. Johannes seiger so / J Upphafe var Ord / og þad ORD var hia Gude / og Gud var þad ORD. Þad sama var i Upphafe hia Gude / Aller Hluter eru fyrer þad skapader / og an þess er eckert skapad / þad sem skapad var. Þetta wtleggur þu sialfur HErra JEsu Christe / þa þu sagder / Minn Fader / forklara (Dijrdarlegann

legañ gior) þu mig hia siaalfum þier/ med þeirre Dyrd sẽ eg hafde hia þier adur eñ Heimureñ var / Joh. 17.

Ja miñ Herra/ þu ert sa Sonureñ/ þ sama ORDED / fyrer hvert Gud hefur talad vid oss / og þig hefur hañ sett til Erfingia allra Hluta / Ebr. 1. Fyrer þig hefur hañ skapad Heimeñ / hvrad þu ert Lioome hañs Dyrdar / og Mynd hañs eigeñ Veru: Miñ Gud / þu ert sa Elskulege Sonur/ eigeñ Mynd þess Osynelega Guds/ Frumburdur allra Skiepna/ hvrad fyrer þig er allt skapad þad sem a Himnum er og a Jørdufie/ þad Synelega og Osynelega/ allt er þad af þier og fyrer þig skapad / og þu ert yfer øllu/ og aller Hluter eru fyrer þig. DRotteñ þiñ Fader hefur haft þig/ og att þig i Upphafe / adur eñ hañ skapade nockurn Hlut/ þa varstu/ þu varst tilsettur fyrer Eilyfd / fyrer Upphaf Jardareñar/ þegar Underdiwpeñ voru ecke/ þa varstu/ þa hñ Himeneñ tilbioo/ þa varstu þar hia/ þa hañ lagde Grund

voll Jardareñar/þa varstu Verk-Meist are hia hønum / og hafder þyna Lyst Daglega/ og liekst fyrer hønum alla Tyma.

Heyrdu hier myn Sal/og merk Upp runa þyns Brwdguma/ og hañs Att / Sia hañ er Guds eilyfs Føders eilyf ur Sonur / Eiñ Natturlegur fæddur Gud/af synum Fødur/ aleñ fyrer allar Allder/og fæddur fyrer alla Eilyfd.

Eñ varastu Sal myn ad ranñsaka þessa eilyfa Guddoomlega Fæding/hvør neñ hañ sie af Fødurnum fæddur/ hvør neñ hañ sie aleñ. Þad er noog / ad þu veist ad hañ er eilyfs Føders eilyfur Eingietiñ Sonur. Þeir Gømlu hafa so talad: Þad er Leyfelegt ad vier vit-um ad hañ er af synum eilyfum Fødur fæddur/ eñ med hvørium Hætte/ hvøriu Moote/þad skal eingeñ Madur rañsaka. Og eñ hafa þeir so talad: Mañ skal hafa syna Skynseme i Taume i slykum Oransakanlegum Leyndardoome / taka sitt Nofud-Klæde ofañ/og giefa Gude Dyrd-

Dyrdena/ og feigia aþ Niarta: Jeg trwe a JEsúm Christum / Guds Eingieten Son.

Framarmeir/ Saal myn/ þa skalltu nu merkia hans Stundlegan Uppruna og Fæding i þessan Heim. Þviad þegar Uppfylling Tymans var komen / og Heimuren hafde staded i þriu Þusund nyu Hundrud tvo og Sextyge Aar/ var han fyrer heilagan Anda gieten i Kvide heilagrar Jomfrw Mariæ/ og aþ henne i þessan Heim fæddur sannur Nátturlegur Madur / hafande Saal og Lykama lyka so sem vier/ þo an Syndar. Þvi ad so talar Eingellen til Mariu / Luc. 1. Þu munt Olett verda i Lyfe þynu / og fæda eitt Son: Og þa enn aptur / Heilagur Ande mun koma yfer þig / og Kraptur Hins Hædsta mun skyggia a þig / Þar fyrer og þad Heilaga sem aþ þier fædest mun nefnast Sonur Guds. Þeir Gomlu Lærefedur hafa so talad: Heilagur Ande giørde Jomfrwna Avaxtarsama / Enn sannarlegt Holld to.

 ok Son

oꝶ Sonur Guds aꝥ heñar Lyꝥe.

Vm̃ Holldlega Fæding þessa talar Heiløg Ritning/ og seiger so:

Joh.1. ORDED Vard HOLLD og bioo a medal vor.

Item/ Gal.4. Þegar Tijmeñ var komeñ sende Gud siñ Son / Fæddañ aꝥ eitnre Kvifiu. Og eñ aptur/

Col.3. J Hønum bygger oll Fyll-ing Guddoomsins/Lijkamlega.

Eꝥ þier þyker þsse Ord vera þwng ad skilia/ þa heyrdu Sæl mijn/ hvørneñ Heilagur Ande wtleggur þaug i ødrum Stad. Hañ heꝥur (seiger St. Paull) teked a sig/ ecke Einglaña/ helldur Sæde Abrahams / Ebr. 2. Og eñ aptur: Eñ þo hañ heꝥde Guds Mynd / hiellt hañ þad ecke Ran/ Gude lijkur ad vera/ helldur lijtelæckade hañ sig sialꝥañ / og took a sig Þioons Mynd / og vard sem eiñ Madur/ og ad Hegdan fundeñ so sem Madur.

Ja miñ HErra JEsu/ þañeñ eru framkomnar þær gomlu Spaasagner / Sia/

Sia/ ein Jomprw er Olett/og mun Son fæda/og hañ mun hun kalla Emanuel. Esa. 7. Og eñ ſeiger David: Þu hefur ælited mig/ ſo ſem i Mynd eins Maſts/ þu ſem ert i Nædunum Gud DRotteñ/ 1. Chron.18. Og eñ ſeiger David: Gud heþur Sooluñe Tialldbwd giort i Nernenum/ Pſalm. 19. Og Salomon ſeiger: Spekeñ bygde ſier eitt Hws.

Sia þu Sæl mijn/hvørſu lyſtelega/ og med liwþlegum føgrum Ordum þeir gomlu Guds Aſtviner haþa talad um̃ þeñañ ſtoora Leyndardoom. Þviad ſia/ Hvør er Sooleñ? Hvør er Spekeñ? Ecke añar eñ þiñ HErra og Brwdgume JEſus/ hañ er Sool þeſſ eilijþa Riettlætis/ Hañ er ſw eilijþa Spekeñ/ Hañ heþur hier a Jørduñe tilreidt ſier Tialldbwd og Hws/ hiir i Mañlegre Natturu Perſoonulega / er Lagsmadur vor / og vill lijda Jllt og Gott med oſſ.

So merk nu þetta mijn Sæl/ſkka ſo ſem riett talad er/ad DRotteñ þiñ Lauſnare haþe hapt tvøþallda Fæding/ eina

eilijþa

Eilyfa af Fødurnū/adra Stundlega af siñe Moodur/so er og pad riett talad/ad hañ hafe Tvær Nattúrur/sem er/Gud doomlega og Mañdoomlega. Og lijka so sem hñ epter siñe Ouñrædelegre Eilijfre Fædingu hefur øngva Mooder / helldur er hañ alleina af Fødurnum / So hefur hñ z øngvañ Fødur til Stund legrar Holldlegrar Fædingar/ helldur er hañ alleinasta af Jomfrwñe/an Kall-mañs Samvistar fæddur / Ebr. 7.

Ja miñ HErra JEsu/Eñ þo Fæd ing þijn sie med tvenñu Moote/ og þo þu hafer tvær Nattúrur / þa ertu þo ecke Tvøfalldur/ helldur eitt Christur/ med hvørium tvær sundurgreindar Nattúrur eru i eitt samteingdar/ i eitne eilijfre/ O-adskilianlegre Perseonu. Hvørug Nattúrañ er ad añare ordeñ/hvørug vid adra samblondud/ hvørug er añare lijk ordeñ/ helldur sa Eilijfe/ Almattuge Sonur Guds/Gude lijkur og jafn ad Makt og Vellde/hañ hefur teked uppa sig Mañ lega Nattúru algiørda/ med Saalu og Lijkama/

Lykama / og med ollum Beykleika sem adrer Meñ hafa/ po an Syndar. So ad hañ nu hier epter / ad Eilijfu er og blijfur bæde Gud og Madur/ i eiñre eijlijfre/ Oadskilianlegre Persoonu.

Sia pu par/ mijn Sæl/ petta er pad sem St. Pall seiger/ 1. Tim. 3. Beralega mykell er sa Leyndardoomur / Gud er Openberadur i Hollldenu/ Riettlættur i Andanum / Auglijstur Einglunum / Predikadur fyrer Heidingium / Trwdur af Heimenum/ Upphafeñ til Dijrdareñ ar. Og petta er nu piñ Brwdgume/ mijn Sæl/ sa allra Heilagaste/ eilijfe/ einka Sonur Guds/ og sa allra Frijdaste a med al Mañaña Sona/ sa riette Herrañ og Kappeñ / sem hefur tvær Natturur. Pesse er hañ/ mijn Sæl/ sem pig hefur nu ad sier teked/ z pig hefur sier fastnad.

2.

Nu ef pu mijn Sæl / villt vita hñs Embætte/ Sia pu/ pa er pad sama hñs Embætte / ad hañ er og vill vera pinn Brwdgume/ pitt Hiarta/ piñ Frelsare/ Lausnare/

Lausnare/ og allra añara Maña sem a hañ trwa. Til þess er Hñ komeñ i þeñ-añ Heim / og þar til hefur hañ teked a sig Mañdoomlega Natturu/ad hañ kæ-ke oss ad sier / yrde Offur fyrer vorar Synder/ forlijkte oss vid Gud/og giørde oss eilijflega Sæluhoolpna.

Iæ/ mijn Sal / Slijkur hlaut þiñ HErra og Brwdgume ad vera/ef skylld er þu frelst verda wr Neydeñe og Daud anum/ Hañ hlaut ad vera sa sem bæde er Gud og so Madur. Eirn sañur Mad ur vard hañ ad vera/so hañ giæte riette lega kieñt til þiñar Neydar / og giæte riettelega smackad þijna Eymd/yrde alla Vega freistadur og sæ Aumur a þier. Þar med hlaut Guds Riettlæte ad skie Fullnægia/ Þvíad med þvi Mañeskiañ/ þijner fyrstu Forelldrar syndgudu/og ko-mu yfer sig Gudlegre Reide / Þa var Naudsyn/vegna Gudlegs Riettlætis/ad Medalgangareñ være eiñ Madur / sa ecke alleinasta med siñe fullkomeñe Hlijd ne i Mañdoomlegre Natturu/uppfyllde.

Log-

Logmaled fyrer þig/ helldur ad hañ og eirneñ lide Refsingena/ og bære Guds Reide þiña Synda vegna / so sem eiñ sañur Natturlegur Madur/ og kyñe ad lÿda Pÿsl og Dauda fyrer þig.

Þar næst / hlaut hañ ad vera sañur Gud/ so ad hañ kyñe ad afmaa og burt taka Syndena med hvørre Gud var stygd ur/og ad bera og stilla Guds Reide: Þvi ad þad kuñe eingeñ Skiepna ad gióra / og allar Skiepnur voru ecke ad eins Of veykar/ til ad bera þa Obærelegu Synd aña Byrde/ helldur hefdu þær orded ad smelltast sem Vax i Ellde Gudlegrar Reide. Slijkt mattu/mijn Sal marka a Dioflunum / Þeir voru fegurster af øllum Skiepnum Guds / styrkver / og skiærer/ og heilager Guds Einglar/Eñ þegar þeir høfdu eitt siñ syndgad og voru falliner i Guds Reide/þa kuña þeir alldrei sijdañ ad eilijfu verda lauser vid þa Synd og Reide.

Ja mijn Sal/ ÞRotteñ þiñ Brwd gume / hlaut ecke alleinasta ad taka i

burtu

burtu fra þier Syndena z Guds Reide/ helldur z eirneñ ad gieþa þi' þar i stadeñ eilijþt Riettlæte z sijns himneska Fødurs Ast z Vinattu/ ja hñ hlaut ad vera sijk ur eiñ Almattugur Kiekiemadur / sem kyñe ad tala vid Gud/ þiña vegna / og opeñbera þier hañs Leyndar-Rad/ eiñ Hiartnaña Rañsakare/ sa ed þig þecker og alla Riett-trwada/ og heyra kañ all-ar þeirra Andvarpaner. Sa ed sitt Off-ur/ sijna Foornfæring gieþur øllum trw-udum til Eignar/ sa ed bidur fyrer þier og øllum sijnum Utvøldum/ og veita z giefa kañ eilijþa Blessan.

Ja/ hañ hlytur ad vera Almattug ur Kongur/ sa ed Valld og Makt heþ-de yþer sijnum Ovinum/sa ed nidurbryte Rijke Diøfulsins/ og Daudañ kyñe ad afma / sijna Brwdur og Christne ad frelsa/hefie samañ ad saþna/stijra heñe og stioorna/ vardveita hana og vernda/z giefa heilagañ Anda i Hiortu Mañ-aña/ sa er þig og alla Meñ kuñe a sijd-asta Deige ad uppvekia aþ Dauda / og

kasta

kasta þeim Ogudlegu i Helvijte/ en inn-leida sijna Bwalda i eilijft Lijf/ Hvad allt eingen riettur og sliettur Madur/ ein gen Eingell/ z ecke ofiur Skiepna kune wt ad rietta. Og soddan Embætte frem ur han og wtrietter epter bædum sijnum Natturum/og frelsar so bæde þig og alla Riett-trwada aþ allre Neyd. Ja ad vijsu/ so Hæleit / Heilög / Dijrdarleg/ Frijd/Elskuleg/ Liwþleg og Loþleg Per soona/ Ja/ soddan Brwdgume er han/ ad hn maa med riettu kallast Oosamleg ur/ Liwþlegur: so Astsamlegur er han/ ad eingen Skiepna kan honum nooglega ad hæla / og alldrei fær þu mijn Saak han full grundad/ og alldrei kantu noog lega ad lijsa þig i honum. Ja/ hans Velgiørninga kan eingen ad meta nie mæla/og eingen nooglega ad prijsa hans Verk/sem han heþur giørt og þier veitt. So talar St. Augustinus um hn: Med øllu ertu frijdur og fagur min HErra JEsu / Fagur ertu a Himnum/ Fagur vartu a Jordune / Fagur i Moodur-

 Lijþe/

Lijþe / Fagur i Forelldrana Hondum / Fagur i þijnum Dasemdar Verkum / Fagur under Nijdingunum/ Fagur i Lijþ ſins Orde / Fagur i Niijdneſie allt til Dauda / Fagur þa þu lietſt Lijþed/ Fagur þa þu tookſt þad aptur/ Fagur a Himnum/ og Fagur i mijnu Hiarta.

3.

Nu ſkalltu / Saal mijn Hugleida / hvørneñ haũ nepneſt i heilagre Ritningu / og hvørſu ægiætleg og Dijrdleg Nøpn haũ heþur. Þa ed Fyrſta mun tu/ Saal mijn/ riettelega forundra þig/ Gledia þig/ og aþ Hiarta fagna / Jaa/ HErra JEſu/ miñ Brwdgume/ þijner Dijrdar-Tittlar og þijn Loþleg Nøpn eru med þreſtu Moote.

1. Sum Nøpn heþur þu vegna þiñar Guddoomlegrar Natturu.

2. Sum heþur þu vegna þiñar Mañdoomlegrar Natturu.

3. Sum heþur þu vegna þijns Heilaga/ Haleita og Stoora Embættis.

I.

Fyrst vegna siins eiliijfa Gud dooms/ er hañ og heiter hañ.

Sonur Guds/ Matth. 3. Psalm. 2.
Eingieteñ Sonur sa sem er i Fodur sins Skaute/ Joh. 1.
Sañur Gud / 1. Joh. 5.
Gud yfer alla Hlute / blessadur ad Eilifu/ Rom. 9.
Gud sem Opinberadur er i Hołldenu/ 1. Tim. 3.
Gud sa ed sitt Søpnud hefur fyrer sitt Blood wtvegad / Act. 20.
Skapare allra Hluta/ Joh. 1. Col. 1. Ebr. 1.
Vppgangur af Hædeñe/ Luc. 1.
DRotteñ Israelis/ hvørs Utgang ur er fra Vpphafe / og fyrer Eilifd / Mich. 5.
Mynd þess Osijnelega Guds/ Col. 1.
Speke hvør til er sett fyrer Eilifd fyrer Vpphaf Veralldar / Prov. 8.
Verk-Meistare Guds/ þa hañ skop ade Himen og Jord/ Prov. 8.

Sa Frumgietne frann yfer allar Skiepnur / Col. 1.

Lioome Fødursins Dyrdar / og eigenn Mynd hans Veru / Ebr. 1.

Sa sem ecke er hiedann ad / helldur of ann ad / Joh. 8.

Sa sem ecke er af þessum Heime / Ibidem.

DRottenn af Himnum / 1. Cor. 15.

Sa sem er ædur enn Abraham var / Joh. 8.

Sa sem kom epter Johannem / enn var fyrr enn hann / Joh. 3.

Sonur Konungsins / Psalm. 29.

Sa ed Dyrd hafde hia Fødurnum ædur enn Heimurenn var / Joh. 17.

Gud sialfur / Psalm. 45.

Jehovah / Þad er / DRottenn Gud / Jer. 33.

Gud ORDED / Joh. 1.

ORDED Lijfsins / 1. Joh. 1.

ORD Guds / Apoc. 19.

Sia þu / mijn Sal / Aller þesser Dyrdar-Titlar og slijk hæleit Himnesk

Nofn

Nefn verda HErranum þijnum Brwd guma til-løgd og giefenn / vegna hans Guddooms Nattúru og eilijfrar Fæðingar af Fødurnum/og þau hlijda uppa hans giørvalla Persoonu sem er Gud og Madur.

II.

Enn vegna sinnar Manndoomlegrar Nattúru / er hann og heiter.

Mannsins Sonur/ Luc. 22.

Mariu Sonur / Luc. 2.

Davids Sonur / Matth. 15.

Frumburdur Framlidenna / Col. 1.

Fyrstur af þeim sem sofa/1.Cor.15.

Kvinnunnar Sæde/ Gen. 3.

Kvistur af Kyne Jesse/og ein Grein af hans Root / Esa. 11.

Zema/ pad þijdest Avoxtur/ Groode Zach. 3.

Jta HErra JEsu / þesse ad giæt og lijsteleg Nefn/og slijker Titlar sijna oss berlega/ ad þu hafer teked Manndoomlega Nattúru uppa þig/og siert nu eirn

ſañur Madur/ Eñ þo mvǫſſa og merkia
þeſſe Nøfn þÿna alla Perſoonu/ ſem er/
ad þu ſiert bæde Gud og Madur.

III.

Eñ ſierdeilis og einkum Herra IEſu / þa heꝑur þu ægiæt/ merkeleg/ heiløg og Dÿrdarleg Nøfn vegna þÿns mykla hæleita Embættis / Þvi þu ert og kallaſt.

Miñ Brwdgume / Joh. 3.
Miñ Madur/ Eſa. 54.
Miñ Medalgangare / 1. Tim. 2.
Miñ Arnadar Madur / 1. Joh. 2.
Miñ Frelſare/ Eſa. 41. Job. 19.
Miñ IEſus/ þad er/ Lauſnare miñ og Sæluhiælpare miñ/ Luc. 2.
Miñ Chriſtur / Þad er / miñ ſa Smurde/ Eſa. 61.
Miñ hædſte Kieñemadur / Ebr. 9.
Miñ eilijfur Kieñemadur / Pſ. 110.
Miñ Kongur/ Kongur Dÿrdareñar/ Pſalm. 24.

Kongur allra Konga / og DRottenñ allra Drottna / Apoc. 19.
Mitt Hoƒud / Eph. 5.
Miñ Brooder/ Ebr. 2. Psalm. 22.
Miñ Hyrder/ Joh. 10. Psalm. 23.
Miñ Fridar-Hoƒdinge / Esa. 9.
Miñ Nædar Stooll / Ebr. 5.
Nædar-Sæte/ Rom. 8.
Myn Speke/ Mitt Riettlæte/ Myn Helgan/ Myn Endurlausn/ 1. Cor. 1.
Myn Von/ 1. Timoth. 1.
Mitt Lioos / Joh. 8.
Myn Forlykun/ 1. Joh. 2.
Ja / Miñ HErra JEsu / Þu ert Vegureñ / Sañleikureñ og Lyƒed / Joh. 14.
Vyn-Trie/ Joh. 15.
Foorn og Oƒƒur fyrer Syndernar / Esa. 53.
Sool ettlyƒs Riettlætis/ Malach. 4.
Asteytingar Steiñ/ og Hella Hneixlunar/ Esa. 8.
Nertuge vorrar Saluhiælpar. Ebr. 2.

Pad Teikn hvoriu moote mun mælle verda/ Luc. 2.

Ræd/ Kraptur/ Kappe/ eilijfur Fader Esa. 9.

Föörn og Sæþa fyrer oss/ til sætlegs Ilms/ Eph. 5.

Eitt Meistare til ad hiælpa / Esa. 63.

Morgun-Stiarna / 2. Timoth. 1.

Emanuel / Gud med oss / Esa. 7.

Pienare Guds / til ad pioona oss. Esa. 53.

Horn Hiælpræðis/ Luc. 1.

Høpdinge Lijfsins / Act. 3.

Biarg Christnenar / Matth. 16.

Vor Fridur / Eph. 2.

Erfinge allra Hluta/ Ebr. 1.

Biskup vorra Sælna / 1. Pet. 2.

Vppfylling og Ender Løgmalsins Rom. 10.

Eingell Sattmalans/ Malach. 3.

Sendebode hins mykla Ræds Guds/ Esa. 9.

Sæleft.

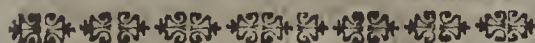
OH HErra JEsu miñ Himneske Brwdgume / Hvad fagurlega lioomar þijn Dyrd? Hvørsu mgiætlega skijn þijn Majestat/ i þessum þijnum merkelegum Heidurs-Nøfnum.

Hier sier þu mijn Sal/ hvilijkur þiñ HErra er / þviad øll Nøfn þesse eru Nøfn hañs Embættis/ hvørt Embætte hañ hefur epter bædum sijnum Natturum.

Salen̄.

AF Hiarta Elska eg þig / HErra JESV miñ Himneske Brwdgume / miñ HErra / miñ Gud / miñ Føgnudur / mijn Glede / mijn Korona. Hvad Dyrdleg er þijn Persoona? Hvørsu liwfleg og Huggunarsamleg eru þijn Nøfn? Hvad mgiætt er þitt Embætte? Herra miñ DRotteñ / Hvad Loflegt er þitt Nafn i øllum Løndum / Psalm. 8. Hvad sæt er Miñing þijn i Hiarta mijnu? Ad vysu/ hefur Gud þiñ Fader um̄ lyteñ Tijma yfergiefed þig/ þegar þu lytelækader þig miña vegna/ eñ med Dyrd og Heidre hefur hañ Koronad þig/ Hañ hefur giørt þig ad HErra yfer øll sijn Handa Verk / og allt hefur hañ lagt þier under Fætur. Miñ HErra/ Eg hef skodad þig med mijnum Trwar-Augum/ um̄ Ast og Elsku þijna hugsa eg i Hiarta mijnu. O JESV

JESV myn Prijde / O JEsu minn Heidur / O JEsu myn Hroosan / Hvørsu Frydur ertu hyrer mijnum Augum? hvørnenn brennur Hiarta mitt af Ast og Elsku þinne? Siaa þu minn HErra/ Eg hleyp hier i Fang / Eg byd þier Koss mißar Trwar / þu veist HErra / ad eg trwe a þig/ þu veist ad eg elska þig af Hiarta: O HErra / Giefþu mier aptur a moote Koss þißar sætu Huggunar/ Cant. 1. Gled þu mig med Augliite þijnu/ Psalm. 45. O þu allra Frydaste/ allra Sætaste/ allra Milldaste/ allra Hellagaste JEsu/ Nær skal sa Tijme koma/ ad eg sie ad sia þitt Andlit/ og meiga gledia mig vid þijna Dijrd? O HErra JEsu/ Kom/ Kom minn Brwdgume / vert til Reidu / og sæktu mig hyngad / So ad eg mætte Inngangai þina eilijfa Føgnud/ A M E N.

Pridie Capitule.

Vm Brwdena Herrans JEsu Christi/ sem ad er hanns Christne/og Erwlofadur Søfnudur christenna Manna.

Saalenn.

Stoorann Hiartans Føgnud hef eg þeinged/og Huggun/af mijnum Herra Brwdgumanum/ Nu bid eg ad vid Huglcidum hvør ad er Brwdurenn/ og rølum eitnenn no kud ijm hana.

Þ**V** ert ad vísu mÿn Sal/ Brwdur þessa HErra / ein med øllum ødrum sem a hañ trwa og treysta/ þu hefur þa Naminglu hloted ad vera Brwdur slÿks eins HErra / Jæ/ þu og aller þeir sem trwa a hans Nafn / Þviad so seiger Ritningen: Christur hefur elskad Søfnuden / og hefur wtgiefed sialfañ sig fyrer hañ/ 2. Cor. 11. Og eñ aptur/ Jeg hefe fastnad ydur einum Mañe/ ad eg færde Christo eina hreina Jomfrw/ Og St. Augustinus seiger so: Christneñ eda Søfnuduren er Brwduren / eñ Christur hañ er Brwdgumen. Jæ mÿn Sal / hañ hefde vel kunnad ad wtvelia sier Brwde og Søfnud af heiløgum Einglum/ og læted þig fara/ þa þu fyrer Adams Fall varst so hrædelega fallen i Synd og Dioffulsins Skom / Þviad soddañ einum Dÿrdarlegum Heidurs Brwdguma scomer ad hafa eina Dÿrdarlega Heidurs Brwde. Slÿkur Himneskur Heilagur Brwdgume / ætte med riettu ad hafa eina himneska heilaga

laga Brwde. Enn hvad erum vier aum ar vesælar Mannesktur hia honum ad reikna ? Hvad ertu mijn Sal/hia pessum HErra ?

Sannarlega/ef ad þu Sal mijn/hefd er ecke ædur þa Underviisun feinged af hans Munne/ ad hann hefde þig vesæla Mannskiepnu sier til Brwdar wtvaled/þa munder þu alldrei koma þvi i þinn Hug nie Þanka/ ad so prijdelegur/Dijrdarlegur Heilagur/Rijkur/Agiætur/Himneskur/ Eilijfur Herra og Hofdinge skyllde koma og bidia þijn og þinna Maka.

Enn heyrdu/ og merk vandlega/ mijn Sal/hvørnenn þad giekk til med þijnum Herra Brwdguma og hans Brwdur. Hann hafde ad vijsu tilreidt sier sijna Brwdur/ Ezech. 16. vel Dijrdarlega og Heilaga/ fagra og prijdelega/ hreinþerduga og hreina/sem voru þeir fyrstu vorer Forelldrar i Paradijs, Adam og Eva/hann hafde skapad þau epter Guds Mynd / Gen. 1. Ja / epter Mynd og Wijlæse Guds tilreidde hann þau / Hann

klæðde þau sijnum heilogum Skrwda / hvør settur var med Gullegum Styck-ium / þad er / Vppruna Riettlæted / hvørt Adam ætte ad giefa oss øllum sijnum Epterkomendum / so sem Arf epter sig / til Dyrdar sijnum Herra og Gude / og ad lifa fyrer hønum i Heilagleik og Riett-læte / fyrer utan Synd og Dauda / eilijf-legã / so sem su Skiepna og su Brwdur / a hvørre Gud hafde sijna Lyst og alla Þocknan / hvør ed fyrer hønum ætte glød ad vera og spila a hans føgru Jard ar-Kringlu / Prov. 8.

Þar fyrer / jafnsnart sem hun var tilreidd þa gaf Herra Brwdgumenn hene / siælfur sijna Trw / samteingde sig hene / og batt sig vid hana i Paradijs / under Trienu sem kiende ad vita Gott og Jllt / og openberade hene sinn Vilia / hvad hun skyllde giøra / og hvad hun ætte ad fordast / Varade hana vid Olucku og Skadanum / setti Skilnings-Tried go-ods og Jlls fyrer hana so sem eitt Sacra-mentum og sijnelegt Merke sijns Vilia /

ad

ad hun skyllde so Daglega Dags minn-
ast a hans Vilia/ fordast Fall og Hoor-
doom og veita Gude DRottne synum
alleina Hlydne. Og hier med var ecke
neitt ofelt/ og eckert þad uppa þau lagt/
ad þau giæte ecke vel geymt og halldeð.
Og vissulega myn Sal/ þa var Brwd
urenn HErrans sw rietta Edla Prijde
Guds / hvarre Gud hafde allar Sæp-
ur synar veitt og giefed/ aungre undan-
tekenne.

O þu HErra JEsu/ þu Edla Brwd
gume/ Þar er eingenn Manneskia sem þad
kunne ad meta eda mæla/ hvorsu ægiæt/
prydeleg/ lofleg Skiepna Madurenn var
fyrer Falled. Sa Guds Madur Moy-
ses/ talar og forsteckur þad Prysvarsist-
um/ og þootteft alldrei nooglega gieta þ
forundrast / ad Madurenn var Guds
Mynd og Bylæte / og var lykur Gude
DRottne i þeim ægiætustu Dygdum og
Kostum / og var so sem Speigell fyrer
Augum Guds z hans heilagra Eingla.

Þviad allt þad/ hvad hellst med Gu
de

de DRottne var ægiætt og Dyrdarlegt/ pad hafde hañ Mañenum giefed med sier/ og skrijdt og prijdt hañ par med. Pvi ad hañ var fullur Speke/ fullur Skilnings og Liooss / Hañ peckte riettelega siñ Gud og HErra / hañ underskood og visse alla Leyndardooma Nœtturuñar / hañ peckte alla Art og allt Edle Skiepnaña/ hañ kuñe ad giefa hvørre Skiepnu riett Nafn / epter heñar Edle og Nœtturu : J Mañsins Hiarta var riett Trw a Gud/ og fullkomed Trwnadar-Traust a hañs Skapara/ hafande af Gude z i Gude alla Glede z Unadsemd.

Mañsins Willd og Wilie var fyrer Falled Heilagur/ Riettur og Eordur/ an allrar Vanskickanar/ J hoñũ var Lioos fullkomens Riettlætes/ fullkomeñar Astar/ fullkomens Sañleika : Hañs Lijkame var Fagur og Frijdur/ Odaudlegur/ Heilbrygdur/ hafande hvørke Kaun nie Kvilla. Aull hañs Dictan og Astundan var ad lofa og heidra Gud : Aller hañs Lider og Limer hneigdust epter hei-

løgum

løgum þægelegum Guds Vilia/ Og øll hañs Verk og allar Giørder voru heilägar/ hreinar/ riettar/ goodar og Gude þacknæmelegar.

Sia þu/ myn Sæl/ þañeñ var nu Brwdureñ DRottens fyrer Falled: So voru vorer þyrſtu Forelldrar i Paradys/ og i ſoddañ Sakleyſe / Heilagleika / og Riettlæte aller þau ad blyþa ſtadþøſt og ſto duge og ſlyka Guds Lyking lata oſſ ſynum Epterkomendum i Arf epter ſig.

Ach og Ävi / Giæþe Gud/ ad vorer þyrſtu Forelldrar hefdu bliþed i ſoddann Dyrd og Heidre/ og heþdu halldeð bæde ſier og lyka oſſ i þeirre Paradyſar Dyrd legre Viſt og Sælu. Ja myn Sæl / Sañlega mæ þad goods Mañs Hiarta gledia/ þegar hañ hugleider og heyrer / ad vorer Forfedur hafa vered ſkapader epter Guds Mynd / og liþdu i ſoddann Meinlauſre og Flecklauſre Sælu.

Eñ Gud næde/ þad ſtood ecke leinge yþer/ Þeſſe ꝥagra Brwdur Guds / hun vard ein Hoorkona : Þviad ſa O-

hreine

hreine Dioefull og Helvijtske Hoorkall Satan samlagade sig hene / veidde hana med Fagurmælum og Lygum / so ad hun giørde hans Vilia. Pa forgleym de Brwdurenn Gude sijnum Fødur / sijnum himneska Heidurs Brwdguma / fiell i Ohlijdne/braut af hans Bode og Villa / snere sier ad ødrum/sem er/ad Andskotanum / trwde hønum meir og framar enn sijnum Gude og Skapara / og giørde allt þad Illt sem Andskotenn hafa villde: Gud næde þa Neyd / og betre þann Skada.

Þanenn fiell nu Mannesk ian i Grimd og Reide sijns Herra Guds/og vard fyrer hans Bolvan / er fordiørfud ordenn i øllum Kreptum/og daud til allra goodra Hluta. Þad fagra Guds Bijlæte er følnad og afmyndad / Skilningurenn er forblyndadur / Hiartad fordiarfad/ Vilienn frahverfur ordenn ellu Goodu/og all er Mannsins Kroptar eru so spillter / ad fra Hvirfle og til Ilia er ecke framar nockud Gott med hønum / Esa. 1.

 Ja/

Jaa/myn Saal/ Allt heſur þu þetta ſo ſem i Arꝼ teked/og þad er komed yꝼer þig alltſamann/ Þviad hvad hellſt vorer ſyrſtu Foreldrar miſtu / þad haꝼa þeir miſt ſiaalꝼer og aller þeirra Nidiar/ Vier erum blind Børn aꝼ blindum Foreldorum komner / Vier erum Fordiarꝼader Erꝼingiar fordiarꝼadra Foreldra/bolvanleger Nidiar bolvadra Foreldra/ og formeigum ecke ad hallda einaſta eitt Guds Bodord. Jaa/vier verdum aꝼ Fød ur og Moodur i Syndenñe gietner og fædd er/og under Guds Grimd og Reide i þenn ann Heim borner.

Þeſſe er ſu mykla Fordiørꝼun/ og ſu hrædelega Eymd og Neyd ſem Mannſkiepnann heꝼur i rafad. Sia myn Saal/þanenn er ſu Rietꝼerduga Brwdurenn ordenn Ræntlæt / og ſu heilaga er ordenn ein ſaurug Hoor-Kona/ Aꝼ Himneſkre Brwdur er ordenn eitt Helvijtiſkur / Ohreint / Lauſlætur Hoorv-Belgur eda Seckur/ hvor ed ſkilenn er vid ſinn Brwdguma/og er ſkylldug ordenn eilijꝼrar Fyrerdæmingar.

Hoor-

Hoordoomur skilur Hioonabanded/ og so stendur skrifad/ Synder vorar þær skil ia oss og vorn Gud/ Esa. 59. Og i ødrum Stad stendur so / Vorar Synder bleyia oss i burtu so sem Vindur: Ja myn Saal/ Ritningenn seiger: Ad Menn hafe Hoordoom og Saurlijfe med Ellde strafffad. Þegar Forfadurenn Juda vard þess vijs/ ad Mag. Kona hans Thamar var i Eckiudoome sijnum Oliett ordenn/ þa lag de hann a alvarlegann Doom/ seigiande: Hafed hana hyngad/ so hun verde brennd/ Gen. 38. Eins hefur þu myn Saal/ med þinne Synd forþient/ ad þu yder med eilijfum Helvijtiskum Ellde straffud og brend.

Ja/ myn Saal / af þessu Efne eru komenn þau skiesselegu/ hrædelegu Diofuls Nøfn/ hvørium þu og aller Menn a Jørdu nefnder eru i Ritningunne/ Syndanna vegna / og med hvørium Nøfnum aller Ydrunarlauser Menn hlioota ad deyia og fordiarfast. Þviad Ritningenn nefner þa epter Falled / ecke leing-

ur Guds Mynd / helldur
Mynd Adams / Gen. 5.
Adams Børn / Neimſk / Oprood / Prov. 8.
Fœvyſa / Pſalm. 14.
Þeir neþnaſt.
Fœvyſt og Neimſkuþullt Foolk / Rœngſnœeñ og Jllgiørn Kynkoyſl/ Otrw Børn/ Skœrgodadyſtkarar/ Rœdlauſt og Skilningslauſt Foolk/Deut. 32.
Fœvyſer/Rœngſnœner/Rœnglœter/ Prov. 16.
Maſiaſia Syner / hvørra Nuxaner og Aſetningur allur er illur fra Barnadoome/ Gen. 6.
Blinder / Pſalm. 146.
Lygarar/ Pſalm. 11.
Sauruger/ Eſa. 64.
Þeir ed Sattmœla Guds ecke hallda og ei vilia ganga i haſs Løgmœle / og freyſta Guds / Pſalm. 78.
Spottarar/ Synduger/ Gudlauſer / Pſalm. 1.
Bolvader / Gen. 3.

Molld

Molld og Aska/ Gen. 18.
Fliwganda Blad / Viseñ Nalmur/ Job. 13.
Nolld og Blood/ Matth. 16.
Illur Madur/ Luc. 6.
Iardneskur Madur / Joh. 3.
Syner þessa Neims/ Luc. 16. Ps. 17
Noorn-Slekte/ Jer. 7.
Meñ hafande fraleitt Sinne/ fuller alls Ranglætis/ Saurlifns/ Flættskapar/ Agyrndar / Fiandskapar/ Naturs / Mañdrapa/Prættanar/Svika/Oheilinda/Kvissamer/Bakmalger/Guds Forsmanarar/ Nadgiarner/ Drambsamer/ Sialfhælner/ Prettvisser / Foreldrum Ohlydner/Skilningslauser/ Ohalldenorder/ Astlauser/ Nardsvigrader/Omysknnsamer / Rom. 1.
Eytur-Nodru-Kyn / Matth. 7.
Fwed Trie / Matth. 7.
Hræsnarar / Matth. 22.
Blinder og Blindra Leidtogar / Matth. 20.
Illgrese/ Matth. 13.

Týndur Peningur/ Glatadur Sauður/ Fortapadur Sonur / Luc. 15.
Illur Þioon / Matth. 18.
Onytsamur Þræll/ Matth. 25.
Illgiørda Men/ Matth 7.
Ranglætur Radsmadur / Luc. 16.
Heimskar Joomfrwr / Matth. 25.
Þeir ed sitia i Myrkrum og Dauðans Skugga/ Luc. 1.
Plantan su hvøria Gud hefur ecke plantad/ Matth. 15.
Naprar / Matth. 25.
Dauder / Matth. 9.
Villuræfande Sauder/ Psalm. 119.
Allersamañ Syndarar / hafande Skort a þeirre Hroosan sem þeir ættu i Gude ad hafa/ Rom. 3.
Oviner Guds / Rom. 5.
Kier Reidenar/ Rom. 9.
Kier Ovekrar / 2. Tim. 2.
Þeir ed hafa þverwdar fullañ Anda/ Blind Augu/ Dauf Eyru/ Rom. 11.
Halldande Evangelium fyrer Heimsku/ 1. Cor. 1.

Heidner/

Neidner/ hvorra Skilningur er for-blindadur/ Eph. 4.

Faavyser/Ohlydner/Opyrerlaatsamer/Pioonande Gyrndum og margvyslegu Bylype/Gangande i Illsku og Opundskap / Hatande hvør afiaß Innbyrdes / Til. 3.

Heimur sa ed i Hreckvysenn er allur sockenn / 1. Joh. 5.

Born Reidennar/fremiande Hollosins Vilia / Eph. 2.

Peir ed i Adam eru aller dauder/eru Hollo og Blood/og faa ecke ad erpa Guds Ryke/ 1. Cor. 15.

Heyrdu hier/mijn Saal/slyk skilmeleg hrædeleg og hryggeleg Nøpn / og morg ønnur þleyre sem þinnast i heilagre Ritningu / þerum vier aumar Mannesk-iur/vegna þess hrædelega Synda-Falls/ og allersamann erum vier i Raun og Sann leika / Seker og Synduger.

O Eilyþur Gud / Pad være eingenn Undur/ þo Mannsins Hiarta sprynge i sundur/þegar pad verdur ad heyra sodd-

 ann

an Skamar Smæn Ord / auk helldur sa sem er skylldugur i þessu. Og Gud giæþe/ ad aller Mess visse slykt/og kynne ad jatá sig seka fyrer Gude med Aud-mýkt og stærsta Lytelæte.

Sœlest.

Min HErra JEsu/ minn Lausnare/ Hiaalpa þu mier / so ad eg láte þetta ganga mier til Hiarta / og ad eg kunne med grætande Tærum ad syrgia Synd mijna og Fall mitt / Þviad þu minn Gud ælijtur og þorsmar ecke Sundur marced og Sundursleiged Sorgþullt Hiarta / Psalm. 51.

Sœlest.

Hvad heþur HErrann minn Brwdgume giørt til þessa? Heþur hann soddann Hugmood sobwed aþ þeim helvijtska Hoortkalle? Lætur hann sijna Brwdur i soddann Skamm og Smæan þorganga / og dwsa þar under?

Nei ecke/ mijn Sœl/ helldur heþur hann med ollu Megne vidleitad ad hiælpa henne/og heþur trwlega frelsad hana aþ allre Smæn/Spotte og Fordiørþun.

Jæ/minn HErra JEsu/minn Heidurs Brwdgume / þegar eg var i Syndenne daudur fyrer þijnu Auglite / þa haþder

þu

þu Þanka til mỹn/ Þanka Elſkunar og Fridarens / Jer. 2. Þu ſagder i Hiarta þỹnu/ Ef ein Kona hleypur fra Manne ſỹnum/og tekur eitt annað/ þorer hann þa nockud ad taka vid henne aptur ? Hvad ſkal eg þa giøra til vid þig / þu auma / þu villta/ þu frahverpa ? Skal eg ecke lata mitt ſtranga Rietltæte ganga yper þig / og burtſkwpa þier / ſo ſem þeim frahverpa Satan ſem þig hepur villt ?

Nei ecke / Mitt Hiarta hefur annad Sinne/ mỹn Myſkunſemd er ſo heit/ad eg vil ecke giøra epter Grimd minnar Reide/ og ecke ſnwa mier til ad fordiarpa þig i þỹnum Syndum / Oſeæ 11. Þu hepur hooraſt med Dioplenum/ þỹnum Fylgiu Manne / Kom þu aptur til mỹn/ Þviad mitt Hiarta hræreſt Myſkunar vid þig ſo ad eg hlyt ad ſia Aumur a þier.

Allt þetta hepur þu minn Herra JEſu/ framkvæmt og fullgiort / Þviad þu tookſt ecke ad eins til Rædar vora fyrſtu Forelldra i Paradỹs/ talande Vingiarnlega vid þa/og Hughreyſter þa med hugg

unarſamlegu Nꜳdar Fyrerheite/og bau dſt þeim og øllum þeirra Nidium ad ha þa gooda Von/ og vera med goodu Giede/hvỏad þu villder ei ad eins taka Boot um fyrer Syndena / Helldur og eirnenn/ þegar Tijmenn var komenn / þa tookſtu a þig mitt Holld og Blood/ þu varſt fyrer mig hlyddenn allt i Daudann / Þu Foornꜳrder ſialþann þig fyrer mig/forlykꜳder mig og ſꜳtter vid þinn Fødur / giørder Boot fyrer allar mijnar Synder / og ſkeinkter mier þitt eigenlegt Riettlꜳte.

Ad vyſſu/minn DRottenn/þu ſterke og himneſke Kappe/þu ert komenn og hefur i mijnu Hollde bareſt minna vegna / vid Svikarann þann Helvijtſka Noor-Kall Dioffulenn / hefur yfervunned hann/ nidur broted hanns Rijke/ giørt hanns Verk ad aungvu/ſlited mig wr hanns Helvijtſkum Noordooms Kiapte og Høndum. Þu heff ur teked burt fra mier mijna Smꜳn og Skøm og ſett mig til Heidurs / og veitt mier ſoddann Aſt og hꜳleita Elſku/ad nu er minn Soome og Heidur ſem þu hefur

mier

mier giefed Pusundfallt stærre / enn su Smaan og Skomm sem eg ædur bar/ og hefur ad nyu myklu meira giefed mier / enn eg misst hafde.

Ja/ minn DRottenn/ pu sem sialfur ert sa allra hædste Kiærleikur Ast og Elska/ pu hefur ad nyu Trwlofad mier/ og med Fastmælum vid mig bunded / ad eg skyllde ecke i mynum Syndum deya / helldur fyrer pig / og vegna pinar dyrmætu Naadne fa og hafa Fyrergiefning Syndanna/verda fyrer pier af Naad og Myskun Riettlætur og Erfinge eilyfs Lyfs. Oh minn HErra JEsu / Hvad a eg ad giefa og giallda pier i Stadenn? Hvornenn kann eg ad fullpacka pier / pad pu hefur veitt mier?

Ja / myn Saal / hafet pu til pessa orded ad bera/ pau skiemmelegu/ svivirdelegu/smanarlegu Diofuls Nofn/ a med ann pu varst i pynum Syndum/ pa hefur pu nu feinged önnur Nofn/ pau eru fogur/Dyrdleg/ Heilog og Heidarleg/ med hverium DRottenn pinn Brudgume skrydder

er og prydet bæde þig og alla Kiett-trw ada/ Þvi ſiæ þu/ Nu ertu/ og nu neþneſt þu.

Brwdur Chriſti/ Joh. 3.
Kona Lambſins / Apoc. 19.
Ein Dootter Guds/ Pſalm. 45.

Þier neþnunſt nu

Synet lifanda Guds / Hoſ. 2.
Utvalder Guds/ Rom. 8.
Nyfædder/ edr ad nyu fædder/ Joh. 3
Þoegner / Heilager / Kiettlæter / 1. Cor. 1.
Hreiner/ Frialſer/ Joh. 8.

Jæ / vier neþnunſt nu.

Chriſtner / Act. 11.
Þad heilaga Foolk / Foolk Eigendoomſins / Þad Utvalda Slekte / Eitt Konungleg Kieñemañs ſkapur/ 1. Pet. 2
Kongar og Kieñemeñ Guds/ Apoc. 5
Syner Lioosſins/ Luc. 16.
Syner eda Børn heilagra/ Tob. 2.
Syner Fyrerheiteſins/ Gal. 4.
Erfingiar Nædareñar Lyfſins / 1. Pet. 3.

Sam-

Samarþar Christi / og Erþingiar Guds / Rom. 8.

Good Trie sem Avøxt bera a rietl- um Tyma/ Psalm. 1.

Vynber a Vynvidar. Trienu/ hvørt ad er Christur / Joh. 15.

Gooder og trwlynder Þioonar / Matth. 24.

Gott Hveite-Korn/ Matth. 13.

Viner Christi/ Joh. 15.

Sauder Christi/ Joh. 10.

Brædur Christi/ Joh. 20. Ps. 22.

Syner þess himneska Fødurs / Matth. 5.

Syner Rykesins / Matth. 13.

Blessader Guds / Matth. 25.

Gudhrædder / Psalm. 128.

Lider og Limer Christi/ 1. Cor. 12.

Mustere og Bwstadur heilagrar Þrenningar/ Joh. 14.

Verkþære hins Heilaga Anda/ Marc. 13. 2. Pet. 1.

Gled þig nu myn Sæl/þu hin fryda Noþdingia Dootter/Cant. 7. Vert þu glød

glod og fagna/ þu Edla Brwdureñ Jesu Christi/ Rom. 8. Hvør vill aklaga þig? Sia/ hier er DRotteñ þiñ Brwdgume/ sa ed alla þijna Skom og Smaan hefur teked fra þier/ og lagt uppa sialfañ sig/ Hvør vill brijxla þier uñ nockurn Hlut? Sia þu/ hier er þiñ Frelsare/ hvør ad giort hefur fullnadar Boot og Betaling fyrer allar þijnar Synder/ og skrijder og prijder þig med sijnu Sakleyse og Riett-læte. Hvør vill fordæma þig? Sia þu/ Hier er Gud þiñ Fader / hañ er nu ordeñ blijdur og sattur vid þig/ hañ giefur þig kvittañ / og afleyser þig af allre Synd og Sekt/ af allre Ohlijdne / af Lögmalsins Bölvan/ af Wallde Diöf-ulsins / af eilijfum Dauda / og eilijfre Kvøl og Pijnu.

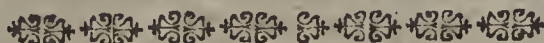
So seiger hiñ heilage Augustinus: Fagna þu og vert glod/ þu gooda Brwd ur / þviad Gud elskar þig. Nær hefur hañ elskad þig? Þa þegar þu varst eñ nu Ohrein og saurug af þijnum Synd-um. Item/ Kongur sa/ hvørium þu ert gipt/

gipt/hñ er Gud/ af honum ertu prÿdd/ aþ honum er þier allt giefed / aþ honum ertu Endurleyst/aþ honũ ertu grædd/ Ja / hvad helst þu hefur / hvar med þu þocknast honum / þad hefur þu allt aþ honum.

Myn Sæl/ Þu les i heilagre Ritningu um þa goodu Esther/ hvør ed þo hun være ein fatæk Jomfru / samt þa vard hun Drottning yfer øll Lønd þeirra Persa og i Meden. Enn hvad er þad ad reikna hia þine Dÿrd / þar DRotteñ þiñ Gud hefur krÿnt þig til Brwdur sÿns Sonar/ til Himensins Drottningar/ so ad þu ætt ad erfa og eignast allt hvad Guds er/ og allt þad hañ æ.

Hugleiddu nu ad eins/myn Sæl/hvad stoorlega Olÿk þu varst þessum Brwdguma/þu varst i aungvañ Mæta hañs verdug / þu hefur noted meir Lucku enn Rietter: Ad vÿsu / hvørke er þad skied aþ þiñe Fegurd nie Forþienustu / Lucku nie Hamingiu/ helldur er þad alltsamañ hañs Naad og Giæska/ad hñ hefur frelsad

sad þig og giort þig so Dyrdarlega. Nafns Lijke eda Jafnrœde var ecke i nock ru Lande. Ja/myn Sæl/ hefde Drott. eñ þiñ viliad leita sijns Jafnrædis/ þa hefder þu leiged eilijflega i þijnum Syn dum / Eñ af skiærre Nad og Myskun hefur hañ snwed sier til þijn / þu sem varst yfergiefeñ/ Aum og Vesol/ uppa þad/ad hñ sijnde og sin liete a þier Rijk doom siñar Ast ar og Elsku. Blessadur siertu DRotteñ miñ Gud / sem so mykla Nlute hefur veitt mier/ Amen.

Fiorde Capitule.

Hvar og hvenær ad þetta Brwdkaup Christi er hallded/ eda hafe vered hallded.

Hvar og hvenær verdur þa þesse heilaga Nad ar Brwdkaups Hatijd halldeñ / so ad eg kuñe ad vera þar ?

MEd riettu spyr þu ad þessu/myn Sæl / Þviad þu ætt og eitnenn ad koma til þessa Brullaups/ ef

Gud

Gud helldur þad þar uppe i Himnenū: Hvørneñ kusium vier aumer Syndarar ad komast þangad? Eñ hallde hañ þad hier a Jørduñe/þa hlÿt eg ad vita hvar og hvenær þad er hallded/so ad eg meige koma þar.

Heirdu Sæl myn/ og merk þad vel/ so seiger DROTTeñ þiñ Brwdgume/ Exod. 20. J hvørium Stad sim eg skicka til/ad vera skule Miñing myns Nafns/ þangad vil eg koma til þyn/ og blessa þig. St. Petur seiger og so: Nu reyne eg i Sañleik ad hia Gude er ecke Mañgreinar. Alit/ helldur a medal alls Foolks/ hvar hañ hrædest Gud/ og giørir þad Riettvÿst er/ sa er hønum þægelegur. Og eñ i ødrum Stad seiger Gud: Fra Uppgange Soolareñar allt til Nidurgangs skal mitt Nafn Dyrdarlegt vera a medal Heidingia/ og i øllum Aattum skula Meñ Reykelsse brenna mÿnu Nafne/ og hreint Mat-Offur fram færa.

Hier heyrer þu/ myn Sæl/ Ad þetta Brullaup Guds er ecke bunded vid nock-

um Tijma/og ei helldur vid nockra Per
soonu alleina. Hviad Gud hefur sijna
Visendara/þa ed Frideñ boda/ecke Einu
siñe eda a einum Tijma wtsent/ helldur
allt i fra Upphafe Heimsins/og ecke ad
eins um Gydinga Land / helldur ws um
allañ Heimeñ/Og ecke alleinasta til Gyd
inga/helldur z einneñ til heideña Þiooda.

Þar fyrer/hvar hellst sem hañs Ord
predikast hreint og klaart / þar helldur
Christur sitt Brullaup/þar er hañs Kij-
ke/eitt Nadar-Kijke/eitt Himnaña Kij-
ke hier i Heime / þar safnar Christur
sier Sofnude / þar bindur hañ sier øll
hlijdeñ Hiortu / so ad fyrer hañ verde
Riettlater og Saluhoolpner/ aller þeir
sem a hañ trwa.

Og þo þu/miñ HErra JEsu/hafe-
er þitt heilaga Brullaup/ i so mørgum
Attum hia allskins Þioodum / og a øll-
um Tijmum hallded/ og helldur þad eñ
nu/ þa er þo þitt Brullaup i sialfu sier
ecke margfalldlegt/helldur einfallt og a
eiñ Veg. Ja/þitt Brullaup er einasta
eitt

eitt Brullaup/ þui þu ert sa einaste ein-
ka HErra og Brwdgume/og þÿn Kyr-
kia og Christne er alleina Brwdurenn /
hvoria þu hefur wtvegad / vid hvoria
þu hefur Ast og Trw bunded fra Upp
hafe/og bindur enn nu allstadar vid alla
þa sinn þitt Ord medtaka og a þig trwa.

Ja myn Saal / þar stendur skrifad
umm þann mykla Kong Assverum/Esth.
1. Ad hann hafe giort eitt stoort Giesta-
Bod/ sem stood yfer i Hundrad og atta
tyge Daga / og hann baud þar til ollum
synum Hofdingium og Þienurum / og
ollum Magtar-Monnum i Lande Per-
sen og Meden/ollum Lands Fovitum og
þeim Yppurstu i hans Londum/ so þeir
skylldu sia Dyrdlegann Rykdoom hans
Kongarykis / og kostulega Tign hans
Velldis/ etc. Og þetta er ecke lytted fyr-
er Mannanna Augum/ Enn hvad er slykt
ad reikna hia þÿnu mykla Heilaga og
Himneska Brullaupe/ hvort ed þu (O
Himneske Fader) hefur giort þÿnum
Syne ?

Ad vÿſu/ miñ Gud/ þitt Brullaup varer ecke ad eins um̃ Hundrad og altaſÿger Daga / helldur fra Upphafe og allt iñ til Heimſins Enda : Þu bÿdur til þÿns Brullaups/ ecke aleinaſta Hert um og Høfdingium þeſſa Heims/ helldur og ſo ollum Heimenum / Þviad þitt Ord pad geingur wt um̃ øll Lønd/ Pſ. 19. og kallar alla til Ydranar/ og ſamaſt ſafnar þeim ollum i Eitt ſem þier vilia hlÿda / So ad þeir kome/ og ſiaeÿferfliootanlegañ Rÿkdoom þiñar Nad ad / ſo ad þeir verde Endurlÿſgader i Saalu og Lÿkama/ glader og druckner af rÿkum Giædum þÿns Hwſs / Pſ. 36.

Heyrdu nu og merk þetta vel / mÿn Saal/ Fyrſt pad Brullaup þÿns Drottenis er ſo ſtoort/ þa heyrer þar til Fiolde Foolks : Sie pad ecke bunded vid nock ud ſierlegt Foolk/ þa heyra þar til allar Þiooder : Ef pad ſtendur yfer og varer alla Tÿma/ þa kañ eingeñ Andſkote eda Ovinur þad ad hindra edur ſlÿta.

Ad vÿſu/ miñ HErra JEſu/ Hvør

vill

vill eda hvor gietur spillt þvi ? Þviad þu ert sa Almættuge tilsþe Brwdgume eiñ Herra og Stioornare allrar Veralld areñar. Þu ert alleina Nøþud þiñar Christne/eþ þu forgeingur ecke/ þa kañ hun ecke ad forganga. Þu ert heñar Biargfastur Grundvøllur / þar fyrer mun hun bliþa / og Porteñ Helvjtañ skulu ecke yþervinña hana/ Matth. 16. Þu ert heñar Sool og Lioos/þu ert heñ ar Hlyþ og Skiolldur / an þyns Villa fellur ecke Hær aþ heñar Høþde / Matth. 10. Hvor hana snerter sa snert er þiñ Augna-Stein/Zach. 2. Ja/hañ snerter Dyrdar-Vellde Guds siælfs. Þviad so skriþar sa dyrdlege Guds Mad ur M. Lutherus yfer Ordeñ Christi. Joh. 17. So sem þu Fader ert i mier og eg med þier/so vil eg ad þeir sieu Eitt i ockur: Þetta (segger hañ) er eñ eitt siñ talad oss til Trwnadartrausts og Huggunar/ giegn Heimenum og Dioþ-ulsins Vallde. Þviad þo Dioþulleñ vilie yþerþalla og oþsækia eitn eda añañ

Tim. Christelegrar Kyrkiu / fyrerliﬅa
hañ og ſeigia / Hvad ſkal eg ſara þeirre
Chriſtne ? Hvad Chriſtner eru ecke añ
ad eñ Holld og Blood ? Þa hlyſtur hañ
ad heyra þetta og mun var vid verda/ad
hañ ſtrijder ecke a oſſ/ helldur a Chriſt-
um ſialfañ / Ja/ ecke a Chriſtum all-
eina/helldur og lijka a Fødureñ/ þad er
a ſialfañ Almattugañ Gud/fyrer hvors
Ord og Valldi hañ hlyſtur ad ſkial
fa og titra / og til Gruſſs ad falla.

Lijka eirneñ/ þa ertu HErra JEſu
Chriſte eiñ Brwdgume Kroſſens og
Motgangſins/hvorn þijn Brwdur verd
ur med þier ad bera/ og þier epter ad fyl
gia i gieguum þeñañ mioa og þraunga
Veg/ og lijda marga Hørmung/þar
til hun kiemur i Rijke Guds. Þar fyr
er nefneſt þijn Brwdur hier a Jørdune
Sú Brwdur og ſa Saþnudur/ſem hier
heijſt fram i giegnum þañ þraungva
Veg / og vill komaſt til eilijfs Lijfs.
Eñ þar aftars Heimis / þa er hun og
verdur nefnd/ Eiñ Brwdur og ſa Saþ-
nudur

nudur ſem Sigur hefur feingeð/ og hia Þier DRottenn rijker og hroosar Sigre/ og liſer i eiliſfum Fagnude.

DS minn Gud og Fader/ Jeg þacka þier/ ad þu ert komenn til vor/ og hefur giørt þijn um Elſkulega Syne þinu oſſ eitt Brullaup/ minn Gud / Eg prijſa þig ad þu hefur latted mig lifa a þeſſum Nꝺdarenar Tijma / og þar og ødlaſt Kunnugleika þijns heilaga Ords. Minn Gud / Sannarlega ſatum vier i Myrkrum og Skugga Daudans/ vier hefdum og eirnenn ord. ed ad deya i vorum Syndum af eilijfu Salar Hungre. Enn af Nꝺd og Gieſku þinne / þa hefur þu vitiad vor/ og latted kalla oſſ til þijns ſæla Himneſka Brullaups. Jeg bid þig minn Fader/ Vek mig af Svefne mijns Ataꝫ hugaleyſis/ og upplyg Augu mijns Hugſkots/ ſo ad eg ſiaꝫ/ og forſoome ecke þennan Nꝺdarꝫ enar Tijma./ ad eg drage ecke undann mijna Rȷð kan/helldur betre mig Daglega/ſo ad eg mætte komaſt til þijns Brullaups / A M E N.

Saleſi.

Ef Chriſtur helldur ſtett Brullaup hier a Jørꝫ du/Hoſrenn kiemur þad þa til ad hann nefner ſitt Ryke og ſijna Chriſtne hiꝫ er a Jørdunne eitt Himerijke?

Mijn Sal / DRottenn gioꝛer hier med Skirnarinnar a mille ſijns Andlega Radar Rijkis ſijnne Chriſtne/og a mille

Veralldlegra Konga-Rijkia og Hertuga doома. Jа/ ad visu/ mиñ HErra JE su / Veralldleger Kongar drottna vÿst / Luc. 17. Og nefnast Guder/ Psalm. 22. Eñ þo hlioota þeir samt ad deya sem adrer Meñ. Eñ þu vor Kongur/ þu ert Odaudlegur / þu varer eilijflega so sem þu ert / og þijn Ara-Tala endast alldrei / Psalm. 102.

2. Veralldar-Kongar hafa ymisleg Lønd/ og adskilianlegt Foolk under sijnu Vallde: Eñ þitt Rijke HErra/drottnar yfer ollum Londum.

3. Veralldleger Kongar hafa sijna Høfdingia under sier og Vm̃bods Meñ/ þeir ed fyrer Heimenum hafa Magt og Alit: Eñ þu fremur þijna Rijkisstioorn med Predikunar Emb ættenu/ sem eckert Alit hefur/og fyrer Heimenũ er heimskt og forsmanarlegt/ 1. Cor. 1.

4. Veralldleger HErrar og Høfdingiar hafa sijnelég Vopn og Veriur / Sverd/ Bryniur og Byssur: Eñ þijn Vopn HErra JEsu eru Andleg/ sem

er/

er/þitt Orð/og heilög Sacramenta/ 1. Cor. 10. Þar með samansafnar þu þier Christelegre Kyrkiu/ og helldur hene við Mägt.

5. Veralldleger HErrar bwa a skyn-um yppatlegū Slotum og Herra-Gord-um: Eñ þu DRottenn JEsu/ Ja/ oll heilog Þreñing byr og bygger i Hiort-um allra Riett-trwada/ Joh. 14.

6. Veralldleiger HErrar hafa ad händtiera Veralldlegt Gots/ og ad sia um/ ad allt fare riettelega og vel fram/ og straffa allt Ranglæte med Veralld-legum Refsingum: Eñ þitt Rijke Herra JEsu/ hefur eilijft Audæfe/ Þu giefur þijnum Riett-trwudum eitt eilijft Riett-læte/ hvort ad komed er i Fyrergiefnin-gu Synda þeirra/ Luc. 1. Og straffar Ranglæte med stundlegum og eilijfum Refsingum og Plagum.

7. Veralldleiger Hofdingiar læta sijna Undergiefna hafa Roo og Frid hid ytra: Eñ i þijnu Rijke drottnar sa riette Himneske Fridur og Huggun i Hiortum

allra Riett=trwabra/ Rom. 5.

8. Verallaleger Nesdingiar hyra all einasta um Stundlega Velferd og gooda Daga: Enn þitt Rijke er Rijke Krossens og Mootlætis/ Luc. 22.

9. Verallaleger Nesdingiar hafa mesettan Tijma og viss Aftelok: Enn þitt R. og þitt Rijke varer eilijflega/ Ps. 103. Og þijner Riett-trwader odlast eilijfa Saluhialp.

Sia þu þar mijn Sal / Slijkt mætti med riettu hetta Himnarijke/ hvert þo ad þad sie i þessare Veröldu/ þa er þad þo miog fraleidt þessum Heime: Ja/ þad er sa riette Himneske Her/og Foolk Guds/ sem hefur Himneskt Ord / Himnesk Nadar-Teikn/ Himnesk Audæfe/ Himneskan Krapt/ Himneskt Rietlæte/ Himneskan Arf/ Himneskan Frid/ Himneska Huggun/ þar þeir Riett-trwudu eru alla tijdu Saluhoolpner i Voneñe/ og bijda med sier Smeck eilijfs Fagnadar/og Oendanlegrar Unadsemdar.

Ad vijsu/mijn Sal/ Fyrer þetta hefur

ur Guds Christne ſo ågiæt Nafn i hei lagre Skrift / So ad hun nefneſt og kallaſt.

Stadur Guds / af hvorium miøg Dyrdleger Hluter verda ſagder/Pſ. 87.

Hun nefneſt Guds Foolk/og heilago ur Stadur/ Pſalm. 24.

Item/ ſa Stadur þar ed Guds Dyrd byr og bygger / Pſalm. 26.

Guds Helgedoomur/ hvar ed allt Lof lega frammfer/ Pſalm. 96.

Arfur Chriſti ſa dyrdlege/Pſ.2.16

Elſkuleg Sal DRottens/ Jer. 12.

Eign eda Eigendoomur Guds / Mal. 3.

Bygd Riettlætesins/ Jer. 31.

Þeir Heilogu og Dyrdarlegu a Jord uſſe/ Pſalm. 16.

Bleſſader Guds/ Pſalm. 37.

Smurder Guds/ hvorra eingenn a ad ſnerta / Pſalm. 105.

Born Heilagra / Tob. 2.

Heilagt Sæde/heilagt Foolk/Endur leyſter DRottens / Eſa. 6. og 26.

Born

Børn liþanda Guds / Ros. 2.
Kynslood su sem epter Gude leitar / Psalm. 24.
Kongsins Doottet hvør ed hid ifra er prydd/ Psalm. 45.
Ein føgur Hoþdinglans Doottet / Cant. 7.
Þeir ed bera Oked Christi / og læra aþ hønum / Matth. 11.
Þeir ed aþ Gude aller fædder verda Joh. 6.
Þeir sem eru þvegner / helgader og Rettlæter fyrer Naþned Drottens JE su og fyrer Anda vors Guds/ 1. Cor. 6.
Sauder Guds Hiardar/ Ps. 100.
Þeir ed haþa Fyrergieþning Syndañа/ Esa. 33.
Vijngardur Guds/ Matth. 20.
Kornskurdur Guds/ Matth. 9.
Syner Lioosins/ Luc. 16.
Þeir aþ Gude fædder eru/ Joh. 1.
Erwader/ Act. 2.
Læresveinar Christi/ Act. 6.
Christner/ Act. 11.

Seþ

Søfnudur Guds/ Act. 20.

Utvaled Slekte / Konglegur Kiekie-maññſkapur/ Heilagt Folk/ Folk Eigeñ-doomſins/ Folk Guds / ſem eru i Nad-eñe/ Sauder komner til Hyrders og Byſk-ups ſiña Salna/ 1. Pet. 2.

Þeir ed ødlaſt haþa ødrmæta Trw/ 2. Pet. 1.

Fyrerheitesſins Born / og Frelſing-iar/ Gal. 4.

Abrahams Syner/ Rom. 4.

Kongar og Kieñemeñ Guds/ Apoc. 1. og 5. Cap.

Sælen.

HErra Helgaſte og Sætaſte HErra JEſu Chriſte/ Jeg þacka þier aþ øllu mynu Hiarta/ ad þu mig auman Syndara heþur og eirn eñ kallad til þyns Hímeryktis / og heþur giørt mig ad Lid og Lim þiñar Chriſtne. Miñ Gud/ hiælpa þu mier / ſo ad alltyd kuñe eg ad giøra Greinarmun a mille þyns Rykes og Veralldlegra Konga Rykia / mille þyns Ords og Veralldlegra Laga/ Lat mig undergieþeñ vera Veralldlegu Yþervallde / og hlydeñ i mynu Lyþe og Framþerde/ eñ þioona þier aþ hreinu Hiarta/ i þiñe Chriſtne. Og þo ad Veralldleg Yþervølld vilie þreyngia mier til einhvørs i moote miñe Samvitſku/ þa gieþ mier Krapt

þyns

þyns hellaga Anda / ad eg hlyde Gude meir eñ Mønnunum. Veit þu mier / ad eg i þessu þynu Himnariske hier a Jørdu / skunde meir a Himnesk Audæfe eñ Jardnesk / Leite Guds Rykis og hans Riettlætis fram yfer alla Hlu- te / Og ad eg so sem Lidur og Limur þinnar heilagrar Christne / mætte lifa Heilaglega og Gudlega / alle til miña Æfeloka / AMEN.

Hvørt Audkieñe hefur su rietta Guds Kyr- kia eda Christne/ hvar af eg meige þeckia hana fra hinum ødrum Ohreinum Þioodum/og hall da mier vid hana/ og mig sialfañ Daglega ad reyna/hvørt ad eg er Limur þeirrar sønn nu Guds Christne/og riettur Giestur til þessa Brullaups/ eda ecke?

I Fyrstu hlytur þu / mijn Saal/ ad merkia þad/ ad alleina Gud DRottenn þeckir sijna Riett-trwada og Utvalda/ so sem skrifad er/ 2. Timoth. 2. Styrk Grundvallan Guds stendur stødug/ haf- ande þetta Innsigle: DRotteñ þeckir sij- na/ Þviad sia þu/ mijn Saal/ þegar sa Dyrdlege Guds Spaamadur Elias / meinte ad allra Mañа Hiørtu være spillt med Afgudadyrkan/og ad ecke være nock ur Riett-trwadur framarmeir i Landenu/ nema hañ einsamall/ Þa mællte Gud til

hañs

hans: Eg vil lata vera epter sio Pusund Manna i Jsrael/ sem ecke hafa beygt sijn Kne fyrer Baal/ og hvøria Munn ar ecke hafa mitist vid hann/ 2. Reg. 9. Og hia Spamanenum Zephonia seiger Gud: Eg vil lata eitt smatækt Ektels-hattar Folk epter blyfa hia þier / þad mun treysta uppa Nafned DRottens.

Af þvi nu/ mijn Sal / ad Gud alleina þecker sijna/ þar fyrer verdur Christne Guds med riettu nefnd Osyneleg. Þar næst skalltu/ Sal mijn/ merkia þad vel og vita/ ad þvilijker Guds Utvalder/ hvøria hann alleina veit og þecker / finnast hvørge annarstadar en þar sem Guds heilaga Ord verdur kiennt og predikad / þviad so stendur skrifad: Hvøria hann utvallde/ þa hefur hann kallad/ Rom. 8. Þar fyrer/ hvar helst sem Christur lætur sitt Ord kienna/ þar eru vissulega hans Utvallder/ þar er hans Brudur / þar hellldur hann sitt Brullaup / þar fæstnar hann sier allra riett-trwadra Manna Hiortu

Þviad þegar S. Pall kom til Corintho/

intho/og predikade þär Ord DRottens/ og hañ visse ecke nema fæ-eina sem trw ader voru ordner/ þa sagde DRottenñ til hans: Ottast þu ecke/ helldur tala þu og þeig þu ecke/ þviad eg er hia þier/og eingeñ skal giora þier Skada/ þviad eg a Fiølda Folks i þessare Borg/ Act. 18.

Og af þvi ad Gud DROtteñ hann leitar ad sijnum / og kallar þa opeñber-lega fyrer sitt Predikunar Embætte/ þa kallast hans Kyrkia og Søfnudur Sy-neleg / Opeñber / augliоos fyrer øllum Heime/ z hefur sitt Audkieñingar Mer-ke/ hvar af þu mȳn Saal/og hvør Mad ur/ maa hana vel þeckia.

Nu eñ þu Saal mȳn/villt vita i hvøriu Lan-de/ hvøriū Stad/ hia hvøriu Foolke DRotteñ þiñ Frelsare hallde Brwd kaupeð/ Þa sṁadu.

1. J Fyrstu/ Hvar hellst Guds Ord er/ hvar hans Løgmaal og Evangelium verdur hreint og Omeingad/ an falskra Mañlegra Setninga/wr Spamañaña og Postulaña Bookum kient og predik-ad/ Þar er Guds Christne.

2. Hvar þau heilogu Sacramenta Skyrnarenar og Kvølldmalltijdar Drottens/verda riettelega epter Christi Jnsetningu og Skickan halldeñ og handteerud/ Þar er heilog Christne.

3. Hvar hellst Meñ hafa Predikun ar Embætted i Neidre og Virdingu og leidrietta sig epter Guds Orde. Aull þesse þriu Audkiekiingar Merke hindur HErrañ Christur i Eitt/þar hañ seig er: Matth. 28. Cap. Fared og kieñed øllum Þioodum og skijred þær i Nafne Fødur og Sonar og heilags Anda / og kieñed þeim ad hallda allt þad eg hef bod ed ydur / Og sia / Eg er hia ydur alla Daga/allt til Heimsins Enda.

Hier heyrer þu Saal myn / ad fyrst vill HErrañ JEsus lata kieña allt þad sem hañ hefur boded og byfalad/eñ ecke neitt afad.

Þar næst vill hañ/ad Meñ skule skyra so sem hañ hefur boded og byfalad/ eñ ecke med ødrum Hætte. Og hvad hellst hier verdur um Skyrnena talad/

þad meinar hañ og so um̃ sijna Kvølld malltijd.

I Pridia Mæta vill hañ / ad hvad helst hañ hefur boded ad kieña og ad giøra / þad skule af Tilheyrendunum giørt og hallded verda/og lofar þar med ad vera nalægur/med Krapte/og Stiyrk og Verndan/ og allskins rijkre Nad og Blessan.

Ejt þu nu upp Sæl mijn/ athuga og siaa/ þa muntu verda vør vid þad / ad a þessum Deige helldur HErrañ Brwdgume þiñ sitt Brwdkaup hia oss/og allstadar hvar helst þu sier þesse þriu Aud kieñingar Merke christelegrar Kyrkiu. I. Þotad fyrst siaa þijn Augu Pienara DRottens / hverta HErrañ þiñ Brwdgume hefur sent til þijn/Esa. 30. Og þijn Eyru heyra Ord þijns Guds. Ia ad vijsu / Þad sama Ord hvert Christur DRotteñ hefur flutt fra sijns Himneska Fødurs Skaute/ Joh. 1. Og hefur þad fyrer sijna Propheta og Postula læted uppskrifad og predikad verda/

ORD Lijpſins / Joh. 6. Sem ad er Lioos Foota þiña/ og Skrid-Lioos á þijn um Veige / Pſalm. 119.

2. J Añañ Mœta hepur þu þa riet tu Tijdkan / og Atperd þeirra heiløgu Sacramenta / Skijrnarennar / So ſem Chriſtur hepur hana framſett/ z Kvølld maaltijdarennar / ſo ſem Chriſtur hepur hana ſkickad / þar er aungvu vidaukeꝺ/ þar er eckert fra-tekeꝺ/ Devt. 4. So ad þu verder ecke fyrer Mañaña Lærdoom og Setninga villt eda á Tælar dreigeñ.

JA HErra JEſu/ Þitt Ord er Sañleikure Jeñ/ Joh. 17. Halltu oſſ þar vid / ſo vier villunſt ecke ap riettum Veige/ Vardveittu oſſ i þijnum Sañleika / ſo ad vier mættum riettelega þeckia þig / þu Gud Himneſke Fader / og þiñ Son JEſum Chriſtum · og Gud heilagañ Anda/ þig alleinaſta akalla / eñ ecke Framlidna Heilaga/ ad vier alleinaſta høpum og hølldum þijna Forþienuſtu/ HErra JEſu Chriſte/ þyrer vort Riettlæte / og porlaatum oſſ ecke uppa vor Verk / eda nockra Forþienan.

Þyn Sacramenta eru heiløg Jñſigle og Maadar-Teikn / ſem oſſ giøra viſſa uppa allt þad ſem þu hepur oſſ i þijnu Orde lopad DRottenn. Vñ oſſ alla Tijma riettelega ad neyta þiña Sacramenta / ſo ſem þau eru ap

 þier

hier Jnsett/ Vardveitti off pyrer Afgudadyr=kan og Manna Setningum. Gief ad vier ecke pyrerlijtum hans heiløgu Sacramenta / Ecke høllbum þau pyrer einsømul Teikn eda Aud-kienne / Lat off hvørke auka þau nie vana / ecke giøra þar af nockurt Offur sem Papistar giøra/ Helldur neyta þeirra alla Tijma Riettei-lega og Verduglega / A M E N.

Þann eñ sier þu nu mÿn Saal/og mætt merkia af þessum tveimur Audkiesingar Merkium / ad vor Kyrkia er riettur Guds Søfnudur.

3. Þad Þridia Audkieñingar Merke a Guds Christne/ er HLijdne/ hvøria aller Tilheyrendur eru skylldugur ad vei-ta / bæde ORDENU Guds og Ord-sins Þienurum. Reyndu þig nu Saal mÿn og ranñsaka hvort þu ert riettur Brullaups Giestur/ Eitt hlijdugt Guds Barn / Ein sañ Brwdur þÿns Lausn-ara / eda ecke.

Sañlega mÿn Saal / liggur þier a þessu/þÿn Hialp og Heill er komeñ hier under/sem er/ under þessare Proofan og Reynslu. Gief þÿnum Augum ecke Svefn/og ecke Hiarta þÿnu Hvijld/fyrr

eñ

eñ þú veist fullkomlega / og ert viss þar uppa/ad þu ert saññur Limur Guds Christ ne. Reyndu þig og rañsaka / 2. Cor. 13. So þu siert ecke alleinasta Heyrare Ordsins/ helldur Giørare / Jac. 1. Ad þu siert ecke Hræsnare/ helldur Riett trw adur. Reyndu þig og rañsaka/a hvorium Grundvelle þu bygger þijna Trw / 1. Cor. 3. Christur þiñ DRotteñ hañ er sa rietta eina Grundvøllur/ hver hañ bygger a honum/ sa mun ei til Skam̃ar verda. Þiñ Brwdgume Christur er pad rietta eina Hoþud/ Col. 1. Pad eina Liöos/ sa eina Vegureñ/ og siælpt Lijþed/ Sæler eru þeir sem treysta uppa hañ/ Psalm. 2.

Þu heyrer vel mijn Sal / ad þar stendur so / Matth. 12. Og þeir leiddu þar iñ bæde Jlla og Gooda/ Og DRott eñ seiger: Marger eru kallader/ eñ fæer Utvalder: Marger hroosa þvi ad þeir sieu Christner/ eñ i Hiartanu eru þeir ver re eñ Tyrkiar eda Heidingiar. Marg er ganga til Kyrkiu/ eñ fæer koma þad

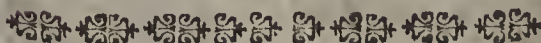
añ betre. Og oll Bord urdu alſkipud. Eñ þar hoͤpdu ecke aller þad rietta Bruͤllaups Klæde / Gieſterner voru vel marger/ eñ ecke hapde Kongureñ Þock-nan a þeim ollum.

Þar fyrer/ mijn Saal/ Rañſaka þig/ aſtunda þad alvarlega/ ad þu þijna Kall an og Btvalningu ſtoduga og viſſa gioͤr er / Ap Hlijdneñe þecker Chriſtur ſijn Hioͤrtu / Ap Trwñe þecker hañ ſijna Brwdur. Ep þu trwer ecke/ þa mun-tu ecke vid ſtandaſt/ Eſa. 7. Eñ ep þu trwer/ þa ſtendſt þu rieltelega. So ſeig er DRotteñ/ Matth. 7. Hvoͤr ſem heyr er mijn Ord og gioͤrer þau/ þañ mun eg lijkia vid eiñ hyggeñ Mañ ſem bygde Hws ſitt a Biarge einu. Ja ad vijſu/ Saal mijn/ þeſſer eru þeir honum þock-naſt/ þeir ed Guds Ord heyra/ og geyma þad i goodu Hiarta / og bera Avoͤxt i Þoleñmæde.

Herra JEſu Chriſte/ þu hefur ſagt / Hvoͤr hañ er ap Gude / hañ heyrer Guds Ord / Joh 8. Og i oͤdrum Stad / Ep þier blijped vid mitt Ord/ þa eru þier mijner rietter Lærẽ

ſveinar/

forstnar/ Joh. 10. Jtem / Myner Sauder heyra myna Rødd. Minn HErra JEsu/ þu veist ad eg heyre giarnañ þyna Rødd/ad eg elska þitt Ord/og af Hiarta gyrnest eg ad hlyda vid þad. HErra minn JEsu/ eg er og eirneñ þiñ Lærisveirn/ Eg er Saudur þyns Háglend is/og sañur Kidur og Limur þiñar Christne/ Ja ad vijsu/ þyn kiær Brwdur. Miñ HErra og Gud / eg fagna og gled mig / af ryk-um Audæfum þyns Hwss / Psalm. 36. Pviad eg er þiñ Miedarfe. Oh / hvad glød er myn Saal/ ad hun er komeñ i riett a Kyñing Guds/ Act, 16. Og trwer a þig miñ HErra og Gud. Oh/ Hvad gladvært er mitt Hiarta / ad eg er Trwlofud þier miñ Brwdgume / og er orden̄ kyn Astsamleg Brwdur. Hvør vill skilia mig vid þig / eda slyta mig fra þier ? Ad vijsu miñ DRotteñ / eg er fullvys þar uppa / ad hvørke Daudeñ nie Lyfed/ei Eymd nie Neyd/ ecke Diøfull nie Helvyte / ecke nærlæg Astrijda/ ecke Ókomeñ Moorgangur / og eckert Vallo eda Opryste mun skilia mig vid miñ Drott eñ / Rom. 8. Oh HErra JEsu/ þiñ er eg/ þiñ verd eg lyfs og lideñ / A M E N.

Fimte Capitule.

Vm Samteinging / Festing eda Trwloþan a mille Christū og hans Brwdur / med hvorium Natte þau verde Samanglepen / med Guds Orde / i Trwnne.

Saleñ.

Seigdu mier nu / Hvat med verdur Herrañ Jesus samanglepeñ og samteingdur / vid syna Brwde / so ad hañ sie eitt Holld og Bein med heñe?

HAD seiger Gud sialþur / hia Spamañenū Hoseam 2. Þar hañ so talar: Eg vil fastna þig mier ad Eilýþu / Eg vil fastna þig mier i Riettlæte og Doome / i Nad og Myskun / Ja i Trwnne vil eg fastna þig · ier til Nanda / so ad þu skallt þeckia DRottenñ.

Merkia skalltu þesse Ord / Sal myn / sem geingen eru aþ Mune DRottens. Hvar er hier Brwdgumeñ? Jeg vil vera hañ (seiger DRotteñ) Hvar skal vera hans Brwdur? Þig (seiger hañ) vil eg fastna mier. Þad er / þier vil eg geþa myna Trw / vid . g vil eg samteingia og

binda

binda mig / so eg skal vera þiñ / eñ þu skallt vera miñ. Hvad samteinger ockur ? Trweñ (seiger hañ) / hun er þ Trygd, ar Band sem ockur samteinger. Mun þetta vera Alvara ? Vissulega / þviad hañ seiger: J Rietllæte og Doome/ þad er/ riettelega og stadfastlega/ so þar er eingeñ Brestur a. Hvad velldur þessu miñ HErra JEsu / ad þu mijna auma Vesæla Synduga Sæl samteinger og bindur þier til Ekta ? Ecke hefiar Feg urd / nie Forþienan / þviad hun hefur hvorke/ helldur (seiger hañ) velldur þvi Mijn Nad og Myskun. Hvad leinge skal þad vera/ miñ DRotteñ? Ad eilijfu/ seiger hañ/ þviad mig og þig skal eingeñ skilia. Hvort Gagn fæ eg af þessu ? Þu skallt/ seiger hañ/ þeckia DRotteñ/. Þad er / þu skallt fa og ødlast þar af eilijft Lijf. Þviad þetta er þad eilijfa Lijfed/ad eg þecke þig miñ Gud og Fad er riettelega/ og þig miñ HErra JEsu Christe / hvorn Faderen sent hefur / Joh. 17.

Sia þu nu myn Saal / med þessum Nætte ertu nu samteingd og Trwlofud þynum DRottne. TRVen er þad / hvar med þu verdur þynum Brwdguma Trwlofud og Festnud: Ja/ Trwenn alleina er þad / sem þig og þinn Brwdguma samteinger/og þig giører eitt med honum/ so þu verder hans og hann þinn ad Eilyfu.

Ja/ myn Saal/ Þegar tvær Persoonur/ af Mannana Børnum Trwlofast til samans/ þa giefur hvørt ødru/ med Jaordenu syna hægre Hønd: Eins mælyka skiedur þad / a mille þyn og þyns DRottens. Fyrerheit Naadarennar er hægre Hønd þyns Brwdguma/ hvøria hann frambydur og giefur þier / Enn Trwen er þyn hægre Hønd / hvar med þu tekur til þyn Naadarennar Lofan og Fyrerheitenn. Þar fyrer skalltu nu Saal myn/þiggia z medtaka med hægre Hønde Trwar þinnar/þad rietta Naadar-Ord þyns Brwdguma/ þa mun hann sialfur so sem eitt ypur Kiennemadur / med sialfs

ſkns Orde / ſig ſiælfan̄ og þig ſaman̄ vÿgja/ J Nafne Guds Fødurs/ og Son ar/ og Anda heilags. Ad vÿſu/ mÿn Sæl/ hvad Gud þin̄ DRotten̄ hefur ſo ſamaſigtefed/ þad kan̄ hvørke Eymd nie Daude ei Madur nie Dioful ſundur ad ſkilia / ed eilÿfu. Ritningen̄ talar ſo um̄ oſt Jardneſka Men̄ : Madur ſkal yfergiefa Fødur og Moodur/ en̄ bwa vid ſÿna Kvinnu/ Gen. 2. Hvad myklu fram ar mun þa DRotten̄/ hvør ad er ſiælf ur Kiærleikuren̄ og Trwen̄ blÿfa him ſiere? So talar S. Auguſtinus um̄ hn̄: DRotten̄ vor Brwdgume / hefur og ad nockru Leite yfergiefed Føduren̄ / Eg ſeige/ad nockru Leite/ Þviad ecke er han̄ med ollu ſkilen̄ vid Føduren̄ / helldur i þvi / ad han̄ took Man̄lega Natturu a ſig. En̄ hvørnen̄ hefur han̄ yfergiefed han̄ ? J þan̄ Mata / þa han̄ var i Guddoomlegre Mind/ hiellt hn̄ þad ecke Ran/Gude lÿkur ad vera / helldur lÿtel læckade hn̄ ſig/z took Mynd eins Þions. En̄ hvørnen̄ yfergaf hn̄ ſÿna Mood-

ur? So : han yfergafz Gydinga Tijd/afz hverium han var epter Holldenu komen / þa gomlu Gydinga Samkundu / hvor ed sier hiellt vid gamla Setninga og Ceremoniur.

Salleh.

HErra JEsu Christe/ minn Brwdgume / Þu hert eilijfur Saanleikur/ þu munt vissulega hallda þad þu hefur lofad mier / DRottenn styrk þu mijna Trw/ og gief ad eg skerke ei / Kom þu ecke fra mier minn DRottenn/ so ad eg wijke og ecke fra þier / A M E N.

Salleh.

Nu med þvi ad Trwenn alleina er þad Band / hvar med eg verd Trwlofud mijnum DRottne/samteingest vid hann/ Þa seigdu mier / hvørnenn og hvar med kann eg hana ad fa og ødlast?

Hier skalltu / Sal mijn / yfer alla Hlute fram / hyxa og þeinkia þad S. Pall seiger : 1. TRWenn er ecke hvers Manns/2. Tessal. 3. Ja ad visu/ Sal mijn/ Trwenn er aungvum medfødd/ hun er ecke i sialfs Vallde/ Ecke er hun komenn under nockurs Manns Kurteise eda Kunnattu. Þvi afz Natturu þiñe þa kantu sem

sem añar skynsamur Madur ad hugsa og skynia þ̄ ꝥ þig kiemur/ so og ad heyra og sia/ telia og tala/ eñ ecke ad trua a Gud.
Hvorad Truen er Gaafa Guds og hañs verk med oss / Gud verkar hana fyrer heyrn heilags Predikunar embætt is/ og giefur og uppvekur Truna / med ollum þeim sem hñs Orde eru hlydug er. Hvsad Truen kiemur af Predikanenne/ eñ Predikanen fyrer Guds Ord / Rom: 10.
Þetta kantu Sæl mẏn/ad sia a þeim sem heyrdu uppa fyrstu Predikun S. Peturs/ Act. 2: Þar þriar þusunder Mañia urdu i einu Trwader/ Sem er/ all' þeir ed hñs Ord giarnañ medtooku: Og um̄ þa Konu sem Purpurañ sellde stendur skrifad ad þa hun heirde S. Påls Ord/þa hafe Drottenn opnad heñ ar Hiarta / so ad hun vard Trwud / Act. 16.
Sia þu Sæl mẏn / Þesse Trw er Lioos og Auga þẏns Hiarta / hvar med þu sier þiñ Brwdguma og þecker hañ.

Truañ

Trwen er hægre Hønd Hiarta þyns/ hvar med þu tekur vid Christo og øllum hans Velgiørningum þier til Eignar: Trwen er trwnadar traust Hiarta þyns/ hvar med þu med ollu og aldeilis forlæt. ur þig uppa Christum/og medtekur hann so sem þyna eigen Eign: Ja ad visu / þu veist og trwer ad hann er þinn / og þu siert hans / og þyrer hann og af hønum hefur þu hn sialfann z allt þad hns er.

Þad er stort Ord/ Sal myn / þegar þu seiger / Jeg Trwe a Gud Fødur / Jeg Trwe a JEsum Christum/ Jeg Trwe a heilagann Anda. Sæl ertu Sal myn/ þegar þu talar þesse Ord af Hiarta/ og þegar þu kant so ad setia Trw og Traust til Guds.

S. Pall seiger/Stunded epter þeim bestu Gafum. 1. Corinth. 12 Cap. Giør þu þad og eirnenn myn Sal. Enn su besta Gafa er TRuenn. Þar fyrer hast þar allt Kapp a / og læt ecke af / fyrr enn þad Trwarennar Lios uppren ur i Hiarta þynu.

O Herra JEsu Christe / Eg packa hier af ollu mynu Hiarta/ad þu hefur þessa Edle Gafu uppkveikt med mier/ Ja Herra JEsu/ Jeg veit hvad eg trwe/ þu veist z ad eg trwe a þig/ þo ad myn Trw sie nu veik og lytel / þa set eg þo med þessare veyku Trw allt mitt Traust til þyn. Min Lausnare / Omögug legt er/ad nockur giete hier þocknast ꝏn Trwarenar / Ebr. 11. Þvlad þyn Augu lyta a Trwna/ Auk og eyl þar þyrer alla Tyma Trwna med mier/ og styrk mina Veikleika. Þu hefur sagt / ad þu villter ecke sundur briota veikan Reyr / og ecke wtslöckva rivkande Kveik/ Esa. 42. Blaastu upp og kveik med heilögum Anda þynum / þan litla Trwar:Neysta / sem þu giefed hefur i mitt Hiarta / so ad eg verde meir og meir i Trwnne styrkur / og ætijd meir og meir verde vid þig samteingdur og bunden / A M E N.

Spurning.

Hvør Not / Eda hvøria Huggan hefur þa Brwdurenn Christi af sinne Trw ?

Þad færdu ad vita af Art og Edle Trwarenar / og af Hennar eigenlegum Dygdum / af hvørium þessar eru þær hellstu.

1. Sw Fyrsta, Trwenn alleina giører Brwdena fyrer Gude Rietlꝏta og Saluhoolpna.

2. Nun gioret hana lifande og glad-vära.

3. Pad Pridia. Nun Endurnijar hana epter Guds Mynd.

4. Pad Fioorda. Nun samteinger og gioret alla Riettletwada Eitt.

Ad vhsu/ Sæl myn/ pad er i Fyrstu Art og Nattura pissar Trwar/ ad hun ecke alleinasta samteinger pig / vid pin HErra Christum/ so sem adur er sagt/ helldur gioret hun pig hans vegna fyrer Gude Riettlatan og Saluhoolpen / So sem skrifad er/ Rom. 10. Nar han trwer a Christum sa er Riettlatur og Saluhoolpen/ Og i ødrum Stad/ Sa Riettlate mun lifa af sinne Trw/ Heb. 2.

Ia myn Sal/ So sem pad geingur til a medal Mañanna Barna / ad jafnsnart sem Trwlofanen er frambaren / Nioona a mille / pa a Brwduren ecke allenasta Brwdgumañ / helldur heyrer heñe og til allt hans Gots/ lÿka so sem honum. So og lÿka attu pyrer sanna Trw bæde pin Herra Christum sialfan

pat

þar med og ell hañs Audæfe / og alla hans Velgiørninga. Og þad er þitt Riettlæte fyrer Drottne Gude þijnum / ad Christur er þijn Eign/og þu ert hñs eigeñ Eign.

Þijn Eign er hañ / Þviad þu mijn Sæl ert hønum Trwlofud og samteinod hønum fyrer Band Trwareñar. Og þijn Eign er hañ med allre siñe Forþien ustu og Hlijdne / þad er alltsamañ þitt eiged/eins so sem þu hefdes sialfur upp fyllt Løgmaled ≈ þu hefdes sialfur offrad þig a Krossenum.

Þu ert og lijka hans Eign / þviad hañ hefur keipt og endurleist þig / ecke med Gulle nie Silfre/ helldur med sijnu heilogu dyrmæta Blode/ so ad þu yrder hñs eigeñ Eign eilijflega. Þviad sijns sialfs vegna þurfte hañ ecke ad lijda Dauda nie Þijnu/med þvi hañ var ædur fyrer alla Eilijfd sijns Himneska Fødurs/ Heilagur/Riettlatur einka Sonur. Eñ allt þad hañ giørt hefur/þad hefur hañ giørt þier til Gooda/ og þad allt

þier wtvegad ſkeinkt og giefed / uppa
þad ad þu fyrer haſ̄ og af honum fein-
ger hans Nlyðne/ hn̄s Forþienan/hn̄s
Fullnadar Boot/ haſ̄s Sigur. Allt
þetta verdur þier eignad og tilreiknad
fyrer Trwna/fyrer hana verdur þu laus
og lidug ſøgd fra Syndunum/og halld-
eñ Riettlæt/ Eins og þu hefder alldrei
Syndug vered.

So ſkrifar ſa Guds Madur Mart.
Lutherus : Meñ eiga od kieña og pre-
dika TRVna hreina og klæra/ ſem er/
ad þu ſiert ſo ſamteingdur Christo / og
vid haſ̄ bundeñ/ſo ſem værer þu og haſ̄
ein Perſoona/ og ecke yrder þu vid haſ̄
ſkileñ / helldur værer føſt vid haſ̄ æ og
alla Tijma/ ſo þu kynner med fullu Trw
nadar Trauſte ad ſeigia : Jeg er Chriſt
ur/þad er/ myns HErra Chriſti Riett-
læte/haſ̄s Sigur/ haſ̄s Lyf/þad er allt
mitt. Og þar aptur a moote ſegde Chriſt
ur ſo : Eg er ſa aume Syndare/þad er/
haſ̄s Synder eru mynar og ſo haſ̄s
Daude/ þvrad haſ̄ er faſtur vid mig/og
er

er eitt med mier/og eg med honum/þui ad vid bæder erum samasteingder og bundner fyrer Trwna/so ad vid erum eitt Hollð og eitt Bein / so sem skrifad er / Eph. 5. Vier erum Limer Lykamans Christi / af hans Hollde og af hans Beinum. Med þessu Moote verd eg bunden vid minn HErra Christum med Trwnne / myklu framar en þad Ekta-Madurenn er bunden vid sijna Eigen-Konu.

Sælen.

Lofadur sierdu HErra JEsu / minn himneske Brwdgume/ad þu hefur giefed þig sialfann mier til Eignar / og øll þijn himnesk Audæfe. Fyrer þig hef eg nu Fyrergiefning allra minna Synda/fyrer þig er eg hrein orden af øllum mijnum Misgiordum/Fyrer þig er eg Riettlæt og Sæluhoolpen. Ad vijsu/þinn himneskur Fader hann eignar mier allt þad sem þitt er/ hann hielldur og reiknar mig so Riettlæta fyrer sijnu Auglite/so sem þu minn HErra JEsus ert sialfur /

Tæads Andskotanum og øllum Helvijt= is Portum ad þau haþe nockurt Tilkal til myn. HErra JEsu/ myñar Synd er tekur þu uppa þig / eñ þyna Hlydne og þitt Riettlæte giefur þu mier. Hvør vill æklaga eda skullda mig uñ nockud ? Rom. 8. Hier er ecke nema Riettlæte a Ferdum/ ad hvøriu eingeñ gietur funded eilyflega.

2. J Aññañ Mata þa er Trwareñ ar Art og eigenleg Dygd þesse/ ad hun uppvekur i Hiartanu Frid og Fognud/ og giører Brædena Christi lißande/ glada/ lystuga og med goodu Giede/ so sem St. Pall seiger / Rom. 5. Nu vier erum Riettlæter ordner/ fyrer Trwna/ høfum vier Frid hia Gude fyrer vorn HErra JEsum Christum: Og Lutherus seiger so: Trweñ giører Mañeñ gladañ lyst=ugañ/ Hughraustañ bæde vid Gud z all ar Skiepnur/ þad verkar heilagur Ande i Trwñe.

Ja ad vysu Sal myn / fyrer þessa Trw hvør ed þig fyrer Gude Riettlæta giører/

giorer / byr og eirnest Christur i þynu Hiarta/ giefur þier kroptuga Huggan/ skeinker þier og sin heilaga Anda/ sa ed nyst Lioos/ nytt Lyf / nyan Fognud og Frid uppvekur i þynu Hiarta/ og giorer þad gladt og Roosamlegt / so ad þu ert med gladvære Lund og goodu Giede/ og med Sonarlegu Trwnadar-Trauste / helldur Gud fyrer þin Elskulegan Fod ur/og hefur i honum alla Hiartans Lyst og Glede.

Ja/minn HErra JEsu/þaien glæd ur þu myna Sal/og giefur hefie Frid-ar-Koss / og giorer mig ad Erfingia Himnarykis: Ja ad vyssu/ þu lætur mig optsinnis finna med mier Sætleik þinn so ad mitt Hiarta verdur fullt af Fog-nude / og finnur Huggunarryka Oseig-anlegan smakan Smeck eilyfs Lyfs / og Himneskrar Sælu med sier.

Min Gud / skylldi slykt Hiarta ecke vera gladvært sem ad veit og finnur med sier ad þad er komed i Satt vid Gud/og er orded riettlatt af Nadenne/er leyst og

frelsad wr Dioþuilsins Rijke/og er kom-
ed i Rijke Ljþsins og Nadareñar ? Jar
miñ HErra JEsu / Rijke Guds er ecke
faled i Mat og Dryck / helldur i Rietl-
læte/ Fride og Fognude i heilogum An-
da / Rom. 14. Þvi skyllde mitt Hiarta
ecke fagna þa og glediast / þegar eg
huxa uñ / ad eg er ein Brodur Christi
og Barn Guds ? Þiñ Gud/ O HErra
JEsu/ er miñ Gud/ þiñ Fader er og so
miñ Fader / Joh. 20. J þijnum Arpe
er eg Hluldeilld / þiñ Nimen er og so
miñ Nimen. Og med þeim Kiærleika
sem Faderen elskar þig / þa elskar hañ
og eirnen mig/ Þviad hvad hellst Fader
eñ hepur/þad er þitt/og hvad þitt er þad
er mitt/ Þvi skyllde þa mitt Hiarta ecke
Fagna og Gledia;t ?

Sia þu/ mijn Sal/ þetta er Root-
eñ og Vppsprettañ þiñar Huggunar og
þijns Fagnadar/V.d þetta hepur Brud
ureñ Christi/su heilaga christelega Kyr-
kia ad glediast / og þar med hepur hun
lijpgad sig og huggad/fra Heimsins Vpp,

hape

hafe allt til þessa Dags. So talar Esajas/ þa hans Hiarta var fullt Frid ar og Trwarefiar/ Jeg gled mig i Drott ne/og mijn Sal er glod i mijnum Gude/ Esa. 61. Cap. So gledur sig David/ i sijnum HErra Christo/ þar han seiger/ Psalmenum 34. Smacked og sioed hvorsu sætur DRottenn er/ Myrkvastofu Meistarenn i Borgenne Philippis gladde est og allt hans Hws/ ad han vär orden Trwadur/ Villdarmeñe Drottningarenn ar af Blalande/þa han vär orden Trw adur og skijrdur / þa foor han sijn Veg med Fognude.

Enn hier hlijt eg ad aminna þig/mijn Sal / ad soddan Huggun og Fognudur Trwareñar/ er ecke avallt so algiordur og stoor med þier/ sem vera skyllde/ helld ur er han optsinnis miog lijtell i þijnu Hiarta/ Einkanlega i Barattuñe/ þeg ar Angist og Skielfing styrder a / og Hrygden ad Hondum kiemur/ Vid slijkt verdur þu ad veniast / og vita / ad þad kiemur af Hollde og Bloode til / og af

Þijnum Ovin Diøflenum/vid hvørn þu hlijtur avallt ad beriast.

Þotad riett Trw er alldrei Idiulaus/ helldur verkar hun eitthvad Gott / og stendur avallt i standanda Striide. Og þo Holld og Blood hafe optsinnis Osigur i þessare Baraattu/af Freistingu Andskotans/so ad Hrygd og Efasemd innteki ur Hiartad/þa ertu þo viss uppa þad/ad ecke mun Holld og Blood / helldur þijn Trw Sigurenn vinna/og ecke Andskotenn/ helldur su Huggun sem þu hefur i þijnum HErra JEsu Christo / So-sem skrifad stendur / Ps. 97. Þeim Riettlaatu mun iafnan Liose upprenna/og Fognudur Riettvijsum Hiortum / Og i ødrum Stad/ Psalm. 112. Riettferdugum upprennur Liosed i Myrkrunum af þeim Nadarsamlega/Miskunsama/og Riettlaata: Item / Nær einhvor Plaga a ÿær ad koma / Þa er hann Okvidenn / Hans Hiarta vonar Efalaust uppa DROTTenn.

Sälenn.

O

O HErra JEsu minn Himneske Brwdgume / Þu eilÿfa Ord Fødursins / Lꜳt mitt Hiartta finna Krapt og Huggun þÿna / gief Frid og Føgnud i Samuitsku mÿna / O þu Fridarenn ar Kongur / Lꜳt mig smacka Sætleik þinnar Elsku og Astar / wthell yfer Hiarta mitt Anda Lyfsins / sa ed burt hrinde allre Hugskotsins Hrygd / og giøre þad glatt og lystugt: Hamla þu Andskotanum þeim hreckvijsa Anda / so ad hann yferfalle mig ecke med Hrygd og Efasemi / eda take þÿna Huggun fra mier / Þu Kongur þess eilyfa Fridarens / Stilltu Oroleik Hiarta mÿns / og gief alla Tÿma / ad Fridur Guds hvør ædre er øllum Skilninge / Phil. 4. meige vardveita mitt Hiarta og Sinne til eilÿfs Lÿfs / AMEN.

3. J Þridia Mꜳta mÿn Sꜳl / þa hefur Trwenn þa Natturu / ad hun Endurnÿar / Endurskapar Brwdena Christi / epter Guds Mÿnd og Eÿlꜳte / so ad hun tekur til ad verda lijk sÿnum HErra og Brwdguma bæde i Sꜳlunne og Lÿkamanum. Ja / mÿn Sꜳl / Med þvi þu ert fyrer Trwna þÿnum HErra so sameingd og innlÿfud og plontud / ad þu ert nu Holld af hans Hollde / og Bein af hans Beinum / Og lÿka so sem Madurenn og Konann / so eru þid bæde ecke mellt

 tvent/

tvent / helldur eitt Hollo. Pa er tilheyrelegt/ad þu hafet sama Hug/sama Siñe/ sem þiñ HErra JEsus hefur/ og ganger fram so sem hañ hefur geinged.

Ad vijſu HErra JEſu/miñ Dyrdar Brwdgume / Eins so sem good Kviña fylger ſynum Mañe/og ſtundar ad giøra hañs Vilia / So vil eg og eirneñ fylgia þier epter / haga og hegda mier epter þynum Vilia/og ganga epter þyn um Footſporum/og verda þier ſem lykaſt ur bæde hid Jñra og Jtra.

1. Hid Jñra med riettu Trwnadar Trauſte til Guds/ med ſañre Von/ med breñande Aſt og Elſku / bæde til Guds og Naungans/med Hiartans Audmykt og Lytelæte/med Þoleñmæde i Kroſſe og Mootgange/ med ſoñu Bænaakalle til Guds / med Lofe og Þackargiørd hañs heilaga Nafns/med ſoñum Guds Otta/ med alvarlegum Gudugleik/til ad hata Syndena/ og ad elſka Rietlæted.

2. Hid Jtra a eg ad verda honum lyk

med lostugre Nijdne til ad giora pad Gooda/ z fordast pad Bonda/ mitt Hollo og Blood ad deyda/ pess Gyrnder og Fyss- ner i Taume ad hapa / giora ecke pad eg vil/ helldur hoad Gud vill/ giepa Synd efie aungvan Taum/ eckert Rwm/ ford- ast oll Ezne til Syndarenar/ alla myn- na Lide og Lime ad lita Riettlætenu til Herskrwda/ til ad pioona lipanda Gude/ Rom. 6. og ad fordast alla Nimtrw og Apguda Dyrkan.

Ja/ min HErra JEsu/ allar pessar nu upptaldar Gapur og Dygder og ad- rar pleire skyna nu og lioma a pinum forklarudum Lykama/ algiorlega i him- neskre Dyrd og eilysre. En med mier er pad en nu alltsaman miog lytted / og Opullkomnad/ og valla uppbyriad. Og po ad slyk Endurnyung i mier sie hare- la lytel og audvirdeleg/ og po hun verde Daglega ap Synd og Saurgan myns eigenlegs Holloos/ allt til myns Dauda/ stoorlega hindrud og spillt/ Pa er pad po pin Bilie/ ad eg skule i pessu Lype upp- byria

byria ad verda þier lÿkur / til vissulegs Teikns og Merkis/ ad eg sie med saħre Flecklausre Trw vid þig bundeñ og sam teingdur.

So seiger St. Pall / Gal. 2. þad Lÿf sem eg nu lifie i Hollðenu/ þad lifie eg i Trwñe til Guds Sonar. Og litlu fyrre/ Eg er Krossfestur med Christo/ eñ eg lifie / þo ecke eg / helldur Christur i mier. Og Mart. Luth. seiger so: Trw eñ er eitt Gudlegt Verk i oss/ sem oss um̄ breytelega giører / og oss Endurfæder / Joh. 1. Hun deyder þañ gamla Adam/ og giører oss so sem añañ Mañ i Hiart anu/ Hugskotenu/ Siñenu og øllum vore um Kroptum/ og hefur heilagañ Anda med sier. Oh / hvørsu Mektugur / Kroptugur/ lifande Hlutur ad Trweñ er?

Og S. Cyprianus seiger so: Þeirre Samteinginngu sm̄ er a mille vor z Christum/ er ecke so hattad / ad hañs Persoonu sie blandad vid vora/ eda hñs Vnd erstada og Vera sie ein Vera med oss / helldur verkar sw Samteinging þad/ ad

vort

vort Sinie z vor Vilie verdur samhlioo-
da og samlīkur Sinie og Vilia JEsu
Christi. Pañeñ hagar og hegdar sier
Guds Christne og Sefnudur / hvor ed
med Christo/ er ordeñ eiñ Lykame/ epter
syñu Nerra/ z epterfylger syñu Nøsde.
Ja NErra JEsu / So sem eirn
froomur Ektamadur/sa hñ er Dygdar-
rykur/ hañ Leidrietter pyrer sinie Eigeñ-
Kvinu / og iñplantar synar Dygder og
syna Mañkostu i hestar Augskot z Niar
ta/ og venur hana epter synum Vilia :
So ersu og eirneñ DRotteñ mitt Nøf-
ud og Vppsprettа allrar Nædat og all-
ra Dygda og Mañkosta. Og myn Trw
med hverre eg er samteingdur vid þig /
hun er so sem eitt Verkfære/ eda Reña
eda Trekt/ sem þu lagt hefur wr Niar-
ta þynu i mitt Niarta / hvar med ad þu
fyrer Krapt hiñs helga Anda iñheller i
mitt Niarta þynum ægixtum Gæfum z
Dygdum/ fyrer hveriar þu sialfur lifer
i mier / og eg tek til ad verda eiñ nyr
Madur/ þier samlykur.

Sæleñ.

Sálen̄.

O JESV Christe / min̄ DRottenn̄ og mitt Høfud/ halltu mier alla Tijma fødugum i sañre Trw / so ad eg hvarkie eke nie skeike / Styr þu mier med þijnum hellaga Anda / so ad eg viliuglega gange þier til Handa / og ploone þier med Hlijdne i Heilagleik og Riett læte / so sem þier vel lijkar/ Luc. 1. Mitt Gud/ Styrk þu mig til ad þvijnga mitt Hollð og Blood og deyda þad/ so ad sa nyie Madur, en̄ lifie i mier / Lat mig afleggia þan̄ gamla Man̄ / Eph. 4. Sem mig fordiarfar med Gyrndum og Villudoome / og Endurnyie mig i Anda mijns Hugskots / So ad eg verde Jnklæddur þeim nyia Manne / sem epter Gude er skapadur i sön̄u Riettlæte og Heilagleika. Vppveck þu med mier Hatur og Heypt alvarlega til allra Synda/ allrar Jllsku/ og alls Ohreinleika. Snw þu Hiarta mijnu/og þneigdu þad alla Tijma til Christelegra Dygda og Mañkosta / og veit mier þad / ad eg lifie alla mijna Daga Ovinur Syndaren̄ar / og deye so i burtu / So ad þitt hellaga Nafn verde ecke lastad/vegna mijns vonda Framferdis/Amen.

4. J sijdasta Máta/ Sál mijn/ þa hefur JEsus þa Art og Náttúru/ad hun samteinger og i eitt bindur sijn a mille alla christna Men̄/ Þviad þeir eru allersaman̄ Brædur Christi/ sim̄ honum eru med Trwnne samteingder/og aller eru

Peir Lider og Limer hans/ Bein af hans Beinum/ og Hold af hans Hollde/ hvi-ad so stendur skrifad/ Ephes. 5. Vier erum Limer hans Lijkama/ Og i odrum stad stendur so skrifad: Oll Mañmergd þeirra Trwudu hafde eitt Hiarta og eina Sal/ Act. 4. Sa Larefader Cyrillus seiger so: Med þvi vier erum ecke alleinasta vor a medal eiñ Lijkame/ helldur og so eirneñ med honum sem ordeñ er eitt Hollð med oss/ þa er þar af auðvitlanlegt / ad vier erum allersamañ eitt / bæde vor a mille / og med vorum Hofde / sem er HErrañ Christur.

Um̃ þetta her þier vel ad hyga/ miñ Sal/ og merk þad/ ad þiñ Naunge er so vel Christi Brodur sem þu / hañ er hans Limur so vel sem þu/ Ja miñ Sal/ Hier er eiñ Gud/ eirn Christur/ ein Von/ ein Skyrn/ ein Trw/ ein Kvølldmaltijd/ eirn Arfur/ eiñ Søfnudur eda Lijkame sem er Christi Kyrkia/ um̃ hvøria Drott eñ seiger/ ad þeir sieu eitt/ eins sem hañ og Faderen eru eitt / Joh. 17.

Ad vßſu/ HErra JEſu/ Vær høpū aller eirn Gud / hvors Born vier aller erum / Vier høpum og þig vorn einka Herra og Brwdguma/ hvorium vier erum allerſamañ Trwlopader / vier høpum eiñ Anda/ ſa ed i ollum bygger/ Vier høpum eina Trw fyrer hvoria vier erum aller vid þig ſamteingder/ Vier høpum eina Von / vid hvoria vier huggum oſſ allerſamañ/ Vier høpum eina Skijrn i hvorre vier erum allerſamañ þvegner og hreinſader/ Vier høpum aller eirn Arp og eilijpt Lijp/ hvar ap vier føgnum all er og glediunſt/ Vier høpum eitt Bord/ eina Kvølldmaltijd / hvar vier verdum aller med eirnre Fædu og einum Dryck metter og dryckiader/lijpgader og endurnærder / ſem er med þijnu ſañá Hollde og Bloode. Þar fyrer erum vier allerſam añ eiñ Lijkame/ein Chriſtne/ein Brwdur. Ja ad vßſu/ aller erum vier þijner Limer/hvoria þu fyrer Trwna og fyrer þiñ heilaga Anda gioter lijpande og heilaga.

Miñ

MJñ HErra JEſu / Þu einka Brwdgume þinnar Chriſtne / þu hefur ſo talad / Joh. 17. Eitt nyt Bodord gief eg ydur / ad þier Elſked hvør annan Jñbyrdis / ſo ſem eg hef Elſkad ydur / ſo vil eg þier Elſkeſt Jñbyrdis. Þar af verde þier þeckter / ad þier ſieud myner Lærefveinar / ef ad þier Elſkeſt Jñbyrdis. Miñ DRottenn hiælpa þu mier / og ſtyrk þu mig / ſo ad eg Daglega Hugleide þetta þitt Bodord / og ad eg legge alvarlega Aſtundan a þad ad Elſka miñ Naunga ſo ſem ſialfañ mig / hafe Frid og Samþycke vid hvørn Mañ / og ad eg i Raun og Sañleika audſyne þad ad eg hafe rietta og ſaña Triw til þyn / miñ DROTTeñ / AMEN.

Siøtte Capitule.

Um þañ Trwlofzanar Skeinck / Eda Feſtar-Gæfu / og Tryggdar-Pant / ſem þeſſe Dyrdar Brwdgume giefur ſiñe Brwdur.

Hvøren Pant / hvøria Feſtar-Gæfu eda Trwlofunar-Skeink giefur vor Brwdgume ſiñe Brwdur / uppa þeſſa Trwlofan ?

MED þui ad þetta Brullaup er Andlegt og Himneskt/ þa hlyter Trwlofanar-Skeinkuren og Fest ar-Gafan ad vera Andleg og Himnesk. Þar fyrer/ myn Sal/ skalltu ecke marka þad af Gulle nie Silfre / Perlum nie Gimsteinum/ ad þu ert Hettastis Christi eigen Brwdur. Heilagur Ande sialfur han er Trwlofunar Skeinkuren/ han er Trygdar-Panturen i þynu Hiarta / han voottar fyrer þier og ber þier Vitne þar um / ad þu, siert sannarlega eitt med Christo/ þviad so stendur skrifad/ 2. Cor. 1. Gud er sa sem oss stadfester / asamt med ydur i Christo/og oss smyr og Innsig lar og oss hefur giefed sin Pant i vor Hiortu/ sem er/ Anda heilagan. Og en aptur/ Fyrer Christum eru þier/ þa þier trwed / Innsiglader ordner med heilogum Anda Fyrerheitesens/ hvor ed er Pantur vorrar Arfleyfdar/ til vorrar Endurlausnar / so ad vier yrdum hans eigen Eign til Lofs hans Dyrdar.

So fagna nu myn Sal/ þu Elsku-

lega Brwdur þijns, HErra / Slep þig þa hin friða Norðlingians Dootter/veg na Elsku þijns Brwðguma/ hvør eð so stoorast himneskast Pant hefur þier gief eð/sin helga Anda/ hvør eð er samut Gud asamt með Fødurnum og Synenum / han sem bwa a með þier og blijfa hiaa þier/og vera skal ein lifande Sigur/stað fastur Pantur / og Opallvallt Teikn i þijnu Niarta / að það skule allt samann stadt og stødugt vera/sem a mille þijn og þijns Brwðguma / er fyrer saña Trw asett og alyktad.

Ja/ Herra JEsu/minn Brwðgume/ allijka so sem vier Manna Born/þegar vier epter Veralldar Plogsið/giefum oss i Hiwskaparbands Stett/ þa plaga Hioona-Efnen að giefa hvort oðru Trwlofanar-Stein einhvørn/til fullkomlegs Merkis/ að þau villa hvørt við añað bwa i riettum Hiwskap / og eitt Holld verda.

Eins hefur þu minn DRottenn giort við mig þijna fatæka Brwdur. Hvað

þu hefur giefed mier þinn Anda i mitt Hiarta/ hvor ed Vitne ber mijnum Anda/ad þu ert minn/Rom. 8. Enn þu hefur teked uppa þig mitt Hold og Blood og mijn Bein/ sem þar aptur a moote er eirn Pantur og Obrygdanlegt Merke/ ad eg er þinn. Þviad so skrifar sa gamle Lærefader Tertullianus : Lijka so sem hann hefur giefed oss sinn heilaga Anda i Pant / þegar hann stie upp til Himna/ so hefur hann þar a moote teked vort Hold og Blood af oss i Pant / og flutt þad upp i Himnana/ so þar uppa bædar Sijdur sie Pantur/ad vier a tilsettum Tijma skulum eigande verda ad Himerijke Eilijflega.

Bæn.

Hier giöre eg Þaker HErra JEsu / þu hinn Astrijke og llwfe Brwdgume / ad þu hefur mijn minst / og giefed mier so Hæleitann Dijrmætann Skeink/ so ad eg veit i mijnu Hiarta / ad eg er þijn eigen Eign. Jeg bid þig vegna þinnar trwlegrar Astar og Elsku / ad þu læter soddann Vitnisburd vera og blijfa ævallt nijann i mijnu Hiarta : Gief mier minn DRottenn alla Tijma eirn nijann vissann Anda / sem mitt Hiarta Innsigle og fullvijst giöre uppa þijna

Naad

Nad og Giæsku / og hallde mier stadføstum i slettre Trw/ vissre Von / fullre Huggun/ søñ-um Kiærleika/ Breñande Bænakalle/ Þoleñ-mæde / Lijtelæte / Støduglynde / So ad eg skeyke ecke eda veykur verde/ helldur stande stød-ugur / og yfervinne alla Efasemd / og verde so fyrer þiñ Krapt vissulega vardveittur til eil-ijfrar Sæluhialpar / A M E N.

Hvørneñ og hvar med þær Brwdureñ Christ-
keñañ Dyrmæta Trwlofunar-Skeink?

So sem Manana Syner / þa þeir epter Heimsins Hætte og Vijsu Trwlof ast til Hioonabands Stiettar/ þa giefa þeir Trwlofanar Skeink/ edur einhvør ia agiæta Gafu eda Grip Openberlega sijnum Brwdar-Efnum : Eins þa gief ut þier/ mijn Sal/ DRotteñ þiñ Brwd gume siñ Trygdar-Skeink eda Trwlof anar-Gafu. Og þo þad verde med O-sijnelegum Hætte / þa skiedur þad fyrer Openberañ Mata og sijnleg Teikn / so sem epterfylger.

1. Sa Fyrste Mate eda þad ytra Teikn hvar med HErrañ JEsus gief ut sine Brwdr þeñañ Trygdar-Skeink/ er su heilaga Skijrn. Þvijad so stendur

ſkripad/ Ket. 1. Gforeð Yðran/og ſiñe hvør og eiñ ſkilia ſig, J Nafne JEſu Chriſti/ til Fyrergiefningar Syndaña/ þa muñu þier oðlaſt Nad og Myſkun Heilags Anda. Ja/ tuiſn Saal/ ſu heilaga Skiñ er þar fyrer til þeſſ eins aþ DRottne Bñſett og ſkickud/ ad hun ſkal vera eitt ſynelegt Nadar-Teikn / fyrer hvørt og med hvøriu hañ ſiñe Brwdur til Eignar gieþur- Nadareñar Fyrerheit/og við haña ſtadfeſter Nadareñar Sattmaala og loþar heñe fullkomlega / ad hun ſkule allt þad faa og odlaſt ſem heñe i Fyrerheitenu verdur fremſt og frekaſt loþad og tilſagt.

So veiſtu nu myn Saal aþ þiñe Skiñ i hvørre þu heþur feinged þitt Skiñar-Naþn / ad þu ert viſſulega freſſud fra Logmaalſins Bølvan og Reide Guds / og ert viſſulega forlikt vid Gud/og leidd wr Rike Syndareñar iñ i Nadareñar Rike/og ert ſinurd med heilogum Anda/og vigd til eitnrar Brwdur JEſu Chriſti/og ſtadpoſtlega kiøreñ

eñ til Konunglegs-Samarþa eilijþs Lijþs.

Ja mijn Saal/ fyrer Skijrnena erfu Jñplontud þijnuin DRottine og Brwdguma / so þu ert nu orden hañs Limur/ fyrer hañs Anda ad nyu Endurþædd / liþande og Sæluhoolpeñ orden / so sem skriþad er/ 1. Cor. 11. Vier erum aller fyrer eiñ Anda/ i eirn Lijkama skijrder.

Saleñ.

NEtta JEsu Christe / þu sæle Dijrdarleñar Brwdgume/ Hvorsu Elsku lega heþur þu breytt vid mig / hvad Ovmrædelega myked gott heþur þu veitt mier/ adur eñ þad eg peckta þig/og kuñe ad neþna þig? Ad vijsu/ miñ DRotteñ/ So opt sem eg hugsa um mitt Skijrnar Naþn/ so opt kiemur mier til Hugar/ hvad þu talad heþur þia Spamañenum / seigiande/ Esa. 43. Ottast þu ecke/ þvi ad eg heþ Endurleyst þig / Jeg heþe neþnt þig med þijnu eigeñ Naþne / þu ert mijn / Og i ødrum Stad / Jeg kallade þig med Naþne þijnu / og neþnde

þig ædur eñ þu þeckter mig.

Herra JEsu / Hiälpa þu mier / Stijr og stioorna mier med þijnum heilögum Anda/ ad eg meige lifa so sem einn Christeñ Madur/ med heilögu Framferde / a medañ eg life / og audsyna i Raun og Sañleika / ad eg hafe mijna Skyrn medteked mier til Nytsemdar og Saluhiälpar/ og ad eg sie fullkomlega Hluttakare ordeñ þijns heilaga Altar/Skeinks / Sem er heilagur Ande / A M E N.

2. Sa Aññar Mate / eda þad aññad ytra Teikn / hvar med sa heilage Ande gefeñ verdur/ er Predikun heilags Evangelij/ þviad so stendur skrifad/ Act. 10. Cap. Þa Petur eñ nu talade þesse Ord/ fiell heilagur Ande yfer alla þa sem Orded heyrdu. Og eñ i ødrum Stad stendur so/ Act. 9. DRotteñ sende mig/ sa sem þier byrtest a Vegenum / þa þu foorst h ingad/so þu feinger þijna Sioon aptur og yrder fullur af heilogū Anda. Oz eñ aptur stendur so/ Gal. 3. Hafe þier feinged heilagañ Anda fyrer Logmälsins Verk / eda fyrer Predikun af Trwñe ?

Mijn Sal / Ordeñ þijns Brwdguma

guma eru ad vijsu Ande og Lijf / Joh. 6. Og þau giefa Anda og Lijf i oll hlijdenn Hiortu: Hugleid ad eins þa mægiætu Hvijtasunnu Predikun St. Peturs/ hvorsu kroptuglega DRottenn audsynde þar Krapt sijns Ords/ Þviad aller þeir sem heyrdu grandvarlega Ord St. Peturs/ og þau medtooku giarnsamlega/ þeir urdu fuller af heilogum Anda / og þad voru nær Þriar Þusunder Sæalna.

Sæalenn.

DROTTenn JEsu/ minn Dijrdar Brwdgume/ Þu ert ORD þijns eilijfa Fødurs / Joh. 1. Þijnar Varer eru ætwdlegar/ Psalm. 45. Þu befur Ord eilijfs Lijfs / Joh. 6. Og þu veiter þinne Brwdur Anda og Lijf / Frid og Huggun / Þu giefur heilagann Anda þeim sem þier eru hlijdner. Sia þu minn DRottenn / hier er eg / Eg les / Eg heyre / Eg hura um þitt heilaga Ord/ Eg vil af Hiarta vera þier hlijdenn/ þvi eg vil eg vera þijn / og epter þijnu um Astar-Skeink forlanger mig. DRottenn helltu yfer mig þijnum heilaga Anda / og þijnum Astar-Skeink i mitt Hiarta / so ad hann bwe og hlijfe þar inter/ Joh. 14. Og bere Vitne Sæalu minne / ad eg sie þijn Brwdur/ og þitt Elskulegt Barn / og Erfinge eilijfs Lijfs / AMEN.

3. Sa þridie Mate/ eda þad þridia Teikn/ fyrer hvort/ og med hvoriu Heilagur Ande verdur giefeñ i vor Hiortu/ og hvar med hafis Sæþur aukast og efl-ast med oss/ þa er Bæneñ. Hviad hug-leid ad eins mÿn Sál/ þañ þagurlega Tilbud sem skiede a Hvytasuñu/ Act. 2. þa ed Læresveinarner voru med einu Huga til samañs / og væntu epter Giøf heilags Anda/sem ad þm̃ var af Drott-ne fyrerheiteñ. Sia/ þa urdu þeir aller fuller af heilogum Anda / og ødludust ægiætar andlegar Gafur/so ad þeir too ku til ad predika med akarlegum Tungu-Malū/ ꝛ vÿdþrægdu Nafn Drottens.

Og i ødrum Stad verdur lesed/ Act. 8. Ad þa S. Petur og S. Johannes hofdu giort Bæn yfer þeim sem i Samaria hofdu medtekid Guds Ord / þa feingu þeir heilagañ Anda. Og eñ i ødrum Stad/ Act. 4. Og sem þeir hof-du bedest fyrer / hrærde sig sa Stadur/ þar þeir voru til samañs komner/ og þr urdu aller fuller af heilogum Anda.

Heyrdu/ mijn Sæl/ og hugleid hvør su Huggunarsamlegt þetta er / ad med þvi DRottenn hefur lofad þier þessum Festar Skeink/ og hefur fyrerheited þier/ ad hann vilie giefa þier sitt heilaga Anda/ og auka sijnar Astgiafer med þier/ þa bid þu hann / leitadu hans / klappa þu a hans Dyr O-afslætanlega/ þa mun tu vissulega fa og ødlast þad hann hefur lofad þier: Hann mun veita þier sinn Anda/ z fleire adrar ægiætar Astgiafer.

Sæleft.

MIñ HErra JEsu Christe / Þu Naaduge og millde Brwdgume / þu hefur lofad ad giefa mier Trwlofunar-Skeink þyns heilaga Anda / og med hans Gafum mig ad upplijsa: Sia þu nu minn DRottenn/ Jeg kiem fyrer þig med Bæn minne / og set fram fyrer þig Osceigs anlega Andvarpan mijns Hiarta / DRottenn veittu mier þad sem þu hefur lofad / um mier þess sem þu hefur mier til sagt / Þu hefur sialfur so talad: Ef ad þier sem vonder erud/ kunned ad giefa goodar Gafur ydrum Børnum / Hvad myklu framar mun sa Himneske Faderenn giefa þeim heilagann Anda / sem hann þar um bidia? Jeg bid þig O eilijfe Fader / Send mier Anda Sonar þyns: Jeg Grætbæne þig/ HErra JEsu / veit mier Trwlofunar

Gafu

Gafu þinar Astar: þu heilagur Ande DRottens/ kom þu i mitt Hiarta / Vpplys mig med þinu Nꝛaad / Helga þu mig med þynum Astgiøfum/ og lát mig ævallt þiena þinn Vitnisburd i mijnu Hiarta / ad eg sie mijns DRottens Elskuleg Brwdur / og hans eigen Eign / A. M E N.

Hvørt Gagn / Eda hvøria Glede fær Brwdurenn Christi af þessum Trwlofunar eda Tryggdar-Skeink ?

Miøg mykla/ þviad þesse Trwlofunar Skeinkur / sa heilage Ande/ hann samteinger þig mijn Saal/ og giører þig Eitt.

1. Fyrst vid HErrann JEsum Christum þinn Brwdguma.

2. Þar næst vid alla heilaga Þrenning

3. J þridia Lage samteinger hann þig vid alla Ristt-trwada um allann Christenndooment.

Þviad so skrifar St. Cyrillus: Þegar Guds Ande er med oss / þa verdum vier og samteingder bæde vid Gud sialfann / og so lijka eitnenn vor a mille Jnnbyrdis.

Reyndu þar Saal mijn/ hvilijk Nuggun

un ad þetta er: Þad skulū vid betur Hug leida/ Gud giefe sijna Naad þar til.

1. J Fyrstu myn Saal / geingur þad so til/ ad lyka so sem Jardneskur Brwdgume hafi samteingest sijne Brwdur/ og bindur sig vid hana med Trwlofunar-Steink / eda Trygdar-Hryng: Eins samteinger z bindur DRottefi þiñ Dyrdar-Brwdgume JEsus Christus sig vid þig / med sijnum heilaga Anda / hvorn hafi giefur i þitt Hiarta/ Þviad so stend ur skrifad/ 2. Joh. 1. Af þvi vitum vier/ ad Christur er i oss/ af þeim Anda sem hafi hefur oss giefed. Item/ Rom. 8. Hvor hafi hefur ecke Andafi Christi / sa er ecke hafis.

Heyrdu myn Saal / Veistu ecke ad þiñ Lykame er Musteree hins heilaga Anda/ hvorn þu hefur af Gude odlast/ og þu ert ecke sialfs þyns / þvi þu ert med dyru Verde keypt/ 1. Cor. 6.

Ja/ myn Saal/ Hvor æ Brwdena ? Saalega / hun heyrer Brwdgumanum til / eñ aungvum odrum / Eins ertu og eirnefi.

eirneñ. Þu ert ecke nu hiedañ af sialfs
þyns / helldur Christi Eign / sem þig
hefur keypt og wtvegad med sijnu Blo-
ode/ og þetta finnur þu og veist af þeim
Anda sem hañ hefur giefed þier i
Trygdar-Skeink og Gafu.

Salen.

JEG þacka þier HErra JEsu/ miñ Dyrdar
Brwdgume/ad þu hefur mig keypt og End
urleyst/ med þynu eigeñ Bloode/ z hefur virdt
mig þess/ ad eg skyllde vera þyn Brwdur / og
þar uppa hefur þu veitt og giefed mier þiñ
Anda/ þañ himneska Pant eilyfrar Arfleifd-
ar. Jeg bid þig miñ DRotteñ/ Lat mig sma-
cka þiñ Sætleika/ og fiña þyna Huggun/ fyr-
er þiñ lifanda Trygdar-Skeink / So ad eg
smacke þiñ Frid og Fögnud / og avallt i mier
fiñe þyna Nælægd / A M E N.

2. J Añan Mata / Sal myn / þa
samteinger heilagur Ande og giorer þig
eitt med allre heilagre Þreñingu/ Þviad
so stendur skrifad / Joh. 14. Hver mig
elskar/ hañ helldur myn Ord / og minn
Fader mun elska hañ / og vier munum
koma til hañs/og hafa Vist hia honū.
Nefndu myn Sal / DROtteñ þinn

Brwdgume seiger ecke: Eg vil alleina koma til hans/helldur vier/ pad er/Gud Fader/ Sonur og heilagur Ande vilium kema til þijn og samteingiast þier / og reisa eina langvarande Bygd/ eda Vist- arveru hia þier.

Hviad so skrifar sa heilage Lærefad er Cyrillus: Med þvi Christur byr med oss fyrer heilagañ Anda / þa er Gud Fader og eirneñ þar fullkomlega/ hviad Ande Christi er z eirneñ Ande Fødursins

Ad þesse Skyring sie riett og soñ/þad vottar heiløg Ritning seigiande/1. Cor. 3. Vite þier ecke/ad þier erud Musteré Guds/ og Ande Guds byr i ydar Hiort- um? Og i odru Stad: Þier erud Must ere þess lifanda Guds / so sem skrifad er: Eg mun byggia i þeim / og ganga þeirra a medal/Jeg vil vera þeirra Gud og þeir skulu vera mitt Folk.

Og eñ aptur seiger Cyrillus: Son- ureñ sem er af Fødurnum / flytur alla Riett-Trwada aptur til Fødursins fyr- er heilagañ Anda. Og eñ aptur seiger

Cyrillus:

Cyrillus: Christur vor Lausnare/ kiemur Mañkynenu aptur til ſyns Fodurs / ecke med ødrum Hætte eñ þeim/ ad hañ lætur þad verda Nluttakara heilags Anda / og þad helgast aþ hønum / þvi ad heilagur Ande er þad ſem oſſ ſamteinger vid Gud / Þegar vier høþum hañ / þa verdum vier og eirneñ Nluttakarar allrar hæleſtuſtu Guddoomlegrar Nattura / og hreppum ſo Foodureñ ſialfañ / i Synenum og þyrer Soneñ.

DRotteñ þu heilaga Þreñing / Ad vyſu þa er Himeneñ þitt Sæte / og Jørdeñ þyn Footſkør / Eſa. 66. Og þo villtu bwa med mier/ og ſamteingiaſt vid mig Auman og Vesælañ/ ſem er med ſundurknoſudu Hiarta/ og hrædeſt þitt Ord. Oh Gud miñ Fader/ Hvør er ſo ſem þu ? Þu byr i Upphædunum / og lytur þo a þad audvyrdelega / a Himnum og a Jørduñe / Pſalm. 113. og 51. Lyttu nu a mitt auma ſundurſleiged Hiarta / Sañlega muntu þad ecke þyrerlyta. DRotteñ JEſu/ þu veiſt ad eg er þiñ/ þu veiſt alla Hlute/ Joh. 21. Þar þyrer veiſtu og ad eg Elſka þig aþ Hiarta/ Lat Hiarta mitt þormerkia og þiña til þiñar Nalægdar. DRotteñ Heilagur Ande/ þu allra beſte Huggare/ Joh. 14. Haþdu jaþnañ þyna Hvyld i mier / Þw þu hiaa

mier/

mier/ blijþ þu med mier/ so eg verde eitt lijklega Eitt med Gude Födur og Syne hans JESV Christo/ Amen/ 1. Joh. 1.

3. J þridia Mata/ Sæl mijn / þa verda aller Riett-trwader um allann Christendoomenn / fyrer þennann heilaga Anda samteingder/og so sem i eitt sam-anlijmder/ so þeir eru aller Lider og Lim-er eins Lijkama / Hvors Hofud ad er Christur.

Jta ad vijsu / mijn Sæl / Heilagur Ande Guds/hann er eirn einungis Ande/ hann kann ecke sundur ad skiptast / þesse eirn og hinn same Ande bijr i øllum Riett trwudum / og aller Riett-trwader hafa þennann sama eina Anda / Þar fyrer þa eru þeir fyrer þennann eina Anda / Ecke alleinasta vid Gud samteingder / helldur og so eirnenn Jnnbyrdis sijn a mille / eins og Limerner eru a einum Lijkama / þeir hafa aller wt af einu Hiarta sitt Lijf og sinn Krapt / og þar fyrer er þeim skylld-ugt ad hver elske og heidre annann/ hver þioone og Gagn giøre ødrum/so sem þa

 hver

hvor Nonden̄ fyrer adra/ hvor Lidure n̄ annast annan̄ og hialpar odrum/ so ad Ly-kamen̄ halldest vid Makt/ og verde ecke Offer.

So seiger St. Augustinus: So sem Faderen̄ og Sonuren̄ hafa til samans heilagan̄ sameigenlegan̄ Anda/ so vilia þeir og eirnen̄/ ad vier skulum hins sama Anda Hluttakarar verda/ ecke alleinasta vor a mille Jn̄byrdis / helldur og eirnen̄ med þeim sem er med Fodurnum og med hans Syne. Jar fyrer þessa einka Gæfu sem er þeirra beggia / þa vilia þeir og eirnen̄ samteingia oss i eitt / sem er fyrer heilagan̄ Anda/ sa er bæde Gud/ og þar med Gæfa Guds.

So seiger og slyka Cyrillus: En̄ þo HErran̄ Christur wtskipte hvorium og einum a medal allra vor Anda sijnum og Fodursins/ þa er þo sa same Ande eitt/ og skiptest ecke i sundur / En̄ med þui þesse same Ande veitest ollum og byr i hvorium einum Kiett-trwudum/ þa sam seinger han̄ og eitt giorer fyrer sig siälfs an̄/

ań / alla þa sem hań hafa / og verkar þad/ ad þeir eru aller Eitt.

Smalesń.

MJń HErra JEsu/ Hvør Hugleider þad/ ad vier sieum so vaxkomner og tengder hvør ødrum? Jai / ad vier aller høfum eina Trw/ eirn Anda/ og erum eirn Lykame / eirn Christeleg Kyrkia / Eirn Søfnudur og þyn kiær Brwdur/ hvøria þu lÿþgar og helgar fyrer Skeink og Gafu þyns helga Anda. DRotteñ miñ Lausnare/ Gief mier ad vier sem trwum a þig / mættum breñande verda i Hiartans Kiærleika / so hvør þioone ødrum / hvør hiælpe ødrum med sañre Audmykt/ so ad vier i sañre Raun beviÿsum og synum þad ad vier erum þyner Lider og Limer/ og lifande Verkfære þyns heilaga Anda / A M E N.

Hvør er Kraptur þessa Trwlofunar Skeinkz/ Eda/ Hvad giører og verkar heilagur Ande i oss?

Þesse Tryggdar Skeinkur eda Trwlofanar-Gafa/ sem er heilagur Ande/ hań er einge Idiulaus eda Onytsamur Hlutur i oss/ so sem þa forgillt Clenodium liggur i eiñe Kystu / Hań er og ecke so sem einfallt Skart einnrar Brwdur/ eda so sem Gull-Ringur a Hende

Mañs/ helldur hefur hañ sijna kreptuga Verkan i vorum Hiortum og giorer þau lifande og heilog/so ad viet søkum til ad Endurnyast alvarlega/ bæde i Sælu og Lijke / og ad verda lijker vid vorn HErra og Brwdguma / hafande vissa Von til eilijfrar Arfleifdar/epter þvi sem skrifad stendur : Ef ad Ande hañs sem JEsum hefur uppvakt af Dauda bygger i ydur / þa mun hañ sa hiñ same sem Christum hefur af Dauda uppvaked / lifande giora ydar Daudlega Lijkame/vegna þess ad hañs Ande byr i ydur / Rom. 8.

Ad vijsu miñ DRotteñ JEsu/ Þesse heilage Ande er þiñ Ande/og þu hefur giefed mier hañ. So byr hañ nu und er eins med þier og med mier / J þier af þvi þu ert Nofuded / J mier af þvi ad eg er þiñ Limur. Þar fyrer/lijka so sem hañ hefur þijna Mañdoomlega Natturu giort lifande og heilaga / til Nylegs/ Andlegs/ Odaudlegs Lijfs/so mun hañ og þad sama nytt Lijf i mier

upp

uppbyria+ Ad vßsu HErra JEsu / Joh. 1. Af þiße Nægd mun hafi planta i Hiarta mitt nßar Gæpur / nßaß Skilning/nßtt Ljoos/nßa Huggun/nßaß Frid og Fognud / og med mier mun hafi skapa nßar Huxaner/nßar Gyrnder/nßaß Asetning/ sem ecke er leingur Holldlegur helldur hellagur/ecke Syndsamlegur/ helldur Riettvßs / so ad eg hiedan i fra / Rom. 8. Krossfeste þaß Gamla Maß/og sie daudur fra Syndeñe/eß ver de nßr Madur/og lifi ecke leingur epter mßnum Vilia / helldur þßnum/ og liæe alla mßna Lidu og Lime Rietklætenu til Hervopna / Rom. 6. til ad þioona þier DRotteñ miñ Gud/til Lofs og Heidurs þßnu Dßrdarsamlega Nafne.

Ja mßn Sal / Eins sem þad aller Lider og Limer þßns Lijkama verda lifande og hræra sig alleinasta af þinne Salu/hvor ed ollum Lidunum Lijf giefur/so eru aller Riett-trwader/ fyrer eitt asta eiñ Anda/sem ad i Christo og i oss ollum byr/ecke alleinasta eitt med Honum/

um/helldur giefur hañ oss og veiter/ ad vier af Christo faum nyitt Hugarfar/ nyar Dygder og nya Mañkostu. So ad lyka/eins sem vier fyrer Truna erum Hluttakarar og niootande ordner hañs Forþienustu/ hañs Sigurs/hañs Riettlætis/So munum vier og fyrer heilagañ Anda/ Hluttakande verda hañs nya og eilyfa Lijfs: Eñ hier i Heime uppbyrrast þad ad eins med litlum og veikum Hætte/ þangad til vier faum þad og od lunst añars Heims fullkomlega.

Um þetta talar sa gamle Lærefader Cyrillus/a þeñañ Hatt: Eñ þad/ad vier verdum so eitt med Christo fyrer heilagañ Anda/ þad mä med soddañ Moose skiliast / Hvad þegar vær lætum ad hyrda ecke par um þetta Natturlegt Lyf/ og lætum heilagañ Anda stioorna oss / so ad vier holldum hañ fyrer vorn DRottenn/og epter fylgium honum i ollum Greinum/þa er augliost ad vier verd um adrer Meñ / med ollu / Hvad vier fordunst Syrnder Natturlegs Holldlegs Lijfs/

Lijþs/og tekum nu til med einum ſierleg um nijum Hætte/ ad verda lijker heilog⸗ um Anda/ ſem bijr i oſſ/ ſo ad vier erum þa ecke alleinaſta Meñ/ helldur verdum vier Guds Born og Nimneſker Meñ / med þvi vier erum Hluttakarar ordner Gudlegrar Nattúru / og erum eitt med Honum.

Og ecke ad eins þetta / Helldur þa giører Hañ oſſ fullviſſa uppa þa Fagnad arrijku Sonarleiþd og Arþ Guds / ad vier erum i viſſre Von um̃ þad / ad vier ſieum Guds Born og Erpingiar / og Samarþar Chriſti/ Rom. 8. Þar fyrer nepneſt hañ Sonarleiþdar Ande og Pantur vors Arþs / Eph. 5. Hier um̃ talar St. Macarius ſo : Eñ þo þeir Trwudu haþe ecke eñ nu feinged og od laſt þá fullkomlegu Arþleiþd/ſem þeim er i odrum Heime tilreidd / þa eru þeir þo fyrer þeñañ Trwloþanar Skeink edur Pant/heilagañ Anda ſem þeir feing ed haþa / ſo orugger og fullviſſer þar uppa/ſo ſem þeir allareidu være Koron⸗

ader / og heyrdu Rijked feingeð og medteked.

Ad vijſu mijn Sal / Vegna ſlijks hañs Embættis og kroptugrar Verkan ar i þier og ødrum Riettrwudum / þa hefur hañ i heilagre Ritningu þeſſe Dæſamleg Huggunar Nøfn / ſem er / ad hañ nefneſt.

Eiñ heilagur Ande / Pſalm. 51.

Eiñ Ande ſem lijfgar / Joh. 6.

Eiñ nijr Ande / Pſalm. 51.

Eiñ vijſ ſtadfaſtur Ande / Pſ. 51.

Eiñ goodur Ande / Pſalm. 133.

Sa Ande ſem Syndena ſtraffar / Joh. 16.

Ande Lijfſins / Rom. 8.

Vatn / Eſa. 44. Joh. 4. og 7.

Elldur / Matth. 3.

Bruñur lifanda Vatns / Joh. 4.

Fagnadar Vidſmiør / Pſalm. 45.

Ande Nadareñar / Zach. 12.

Ande Bænareñar / Ibidem.

Ande Sonarleifdareñar / Rom. 8.

Eiñ Huggare / Joh. 15.

Ande

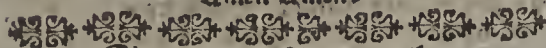
Ande Sannleiksins / Joh. 15.
Ande Kiærleikans / 2. Tim. 1.
Ande Kraptarins / Ibidem.
Ande Bindindis / Ibidem.
Ande Spekennar / Esa. 11.
Ande Skilningsins / Ibidem.
Ande Rads / Ibidem.
Ande Styrktar / Ibidem.
Ande Guds Kyñingar / Ibidem.
Ande Otta DRottens / Ibidem.
Ande Openberanar / Eph. 1.
Pantur vorrar Arfleyfdar / Eph. 1.

Sálmur.

DRotten Gud þu Heilage Ande / Þu Dyrdarleige Pantur / Þu hid Huggunarryka Inſigle myns Hiarta / Þu ſem ert eiñ Ande Kraptarens / Læt mig alla Tyma bliña med mier þiñ Krapt og Styrk. O þu þiñ allra beſte Huggare / nærdu og hugga þu og lifande giørdu mitt Jokallt Hiarta / giør mig heilagañ epter þynum Vilia / Endurnyia þu mig epter þynum Vilia. Hiálpa þu mier / ſo ad eg þecke miñ Gud rietteliga / og af Hiarta þønum þioone med ſøñu Lytelæte. Veittu mier / ad eg af øllu Hiarta Elſke miñ HErra JEſum / og miñ Naunga / ſo ſem mig ſiálfañ / Vñ þu mier þeſſ ad eg ſie Þænrækeñ / og þackláttur Gude mynum / Oaflatanlega / fyrer alla

 hañs

hans Velgiørninga. Geymdu mijn so ad eg verde ecke Holldlega Sinadur/helldur Andlega. Oh þu goode Ande / Vardveit þu mig fyrer Ohreinum Anda. Oh þu sterke / stadfaste Ande / Styrk þu mijna Truw / gief mier stadfasta Von / ørugguan Støduglek / Uppfyll Hiarta mitt/ med Frid og Føgnude/med Polenmæde og Umburdarlynde / med Vitsku og rietteum Skilninge/ med riettre Ryningu Guds og søkum Guds Orda / med Riettvijse og Saalleika. Styr og stioorna mier epter þijnu Bode / Vardveittu mig fra þeim breida Veige / og hallt mier a þeim þraungva og mioova Veige sem til Lijfsins liggur. Minn Gud/ Lat mig Daglega finna þitt Vitnisburd med mier og i mijnu Hiarta/ z gled mig jafnlega/ med þijnu Nadar/Altre/ so ad eg mætte finna Smeck og Undanfara eilijfs Lijfs. Minn DRotten hialpa þu mier / So ad eg mætte ganga i Footspor DROTTens JESU Christi / ad eg alla mijna Daga hate Ogudlegt Athæfe/ en elske sanna Riettvijse.
Kienndu mier ad lifa Christelega/og deya Gudlega/
Amen Amen.

Siøunde Capitule.

Um þa Morgun-Gøngu / hvoria Sijrdareñar Brwdgume HErrañ Christur giefur sine Brwdur.

Hvad

Hvad giefur HErrann Christus vor Brwd-
gume oss i Morgun-Gafu ?

ALLT þad sem hann hafde a Paskadags Morguninn / þa hann reis upp fra Dauda og brunade fram so sem fagurleg ur Morgun-Rode/sem er/ hann giefur oss øllum sem trwum a hann.

1. Sitt Riettlæte / asamt med øllum ødrum Nadarrykum Assgiøfum.

2. Þar næst sitt æstryka Dyrdar Riarta.

3. Þar ad auk sig sialfann.

Oh Eilyfur Gud og DROTTENN/ Hvilyk Morgun-Giøf er þetta ?

I.

Myn Sæl/ hveria HErrann virdest ad kalla syna Brwdur / Hvad frabær-lega ertu ryk ? Hvorsu vel hefur Drott enn sied fyrer þier og forsorgad þig ? Þvi ad fyrst hefur DRottenn giefed þier þa hann reis upp fra Dauda/syna Velgior ninga / og øll þau hæleitu Audæfe og Giæde sem hann med synum Saklausa

Dauda

Dauda og Fagnadarfkre Vppriſu heſ-
ur wtvegad og aprekad/ ſem er hañs ei-
lıfa Riettlæte/ Dan. 9. og allar hañs
Aſtgiaſer ſem þar med fylgia. Hvad
ſo ſeiger Ritningeñ/ Romanos 4. Cap.
Hañ er framgieſeñ vegna vorra Syn-
da/ og uppvaktur oſſ til Riettlætis.

Ja/ miñ DRotteñ JEſu/ Þu liwpa
Lambed Guds / Joh. 1. Þiñ Daude er
þad rietta Synda Offur fyrer mıñar
Synder/ Eſa. 53. Þyn Plǵdne z Pol-
eñmæde er einka Borgun og Bitaling-
ur fyrer mıñar Misgiorder / Og Þyn
Vppriſa er mitt Riettlæte: Allt þetta
heſur þu wtvegad/ſkeinkt z giefed mier
til Eignar. Ad oſſu / Þiñ himneſkur
Fader ſelur mier þad allt ſamañ til Eign
ar fyrer Trwna/ þiña vegna / eins og
eg heſde ſialfur borgad og bitalad fyrer
mıñar Synder/ og ſialfur endurleyſt og
frelſad mig.

Þañeñ og med þeſſum Nætte heſ eg
nu Fyrergiefning allra miña Synda / i
hvoriũm eg er fæddur og gieteñ/z hvar

jar

iat eg hefe giort og framed alla mijna Lijfsdaga/ Og eg er Gude mijnum Fød=ur so þægur og þeckur / eins so sem eg hefde alldrei syndgast / og hañ reiknar mig fyrer sier so Riettlætañ / so sem þu DRottenñ JEsu varst sialfur / þa þu varst uppriseñ af Dauda.

Fagna þu nu þar fyrer mijn Sæl / og vert glød/og giør þacker þijnu Gude og Brwdguma fyrer sijkañ Rijkdoom hañs Giafsku og Nadar/ hvør ed nu skal vera þijn eigeñ Eign / so þu kuñer ad standast fyrer Gude Eilijflega/ og sigra allar Freistingar. Ja ad vijsu/ mun=tu standast fyrer þijnum Gude / so ad eingeñ Dioskulsins Freisting mun giora þier Skada / þviad þetta Riettlæte sem þier er eignad og til reiknad / þad færer med sier Nuggunarsamlega Avoxtu/ æ=giætar og merkelegar Gafur/ so Riettu Trwad Hiarta verdur styrked og fullt af Fognude/ undrande sig þar uppa og læt=ur sig Daglega forleingia epter Mijsk=unarrijka Auglite DRottens.

Þviad

Þviad/med þvi þu Sæl myñ ert fyre er Trwna Riettlæt ordeñ i Auglite DRottens/þa ertu vissulega forlykt vid Gud / og hefur Huggun i þynu Hiarta og Glede i þiñe Samvitsku / ert fry og frials fra Vallde Diofulsins og Hel-vytis/fra Logmalsins Bolvan z Skielf-ingu Andskotans og Ogn Daudans / Gal. 4. Jtt ad vyssu/ Gud er himnelsku-legur Fader / Þu ert hans astsamlegt Barn / hañ reiknar ecke vid þig þo þu kuñer ad missa þig og rasa / og þar er eckert Fordæmanlegt a þier/Rom. 8. Þu ert Guds Erfinge/ og Samarfe Chri-sti / kiemur ecke fyrer Doom / Joh. 5. Smackar ecke Daudañ / Joh. 9. Ert Mustere Guds og Verkfære heilags Anda/ 1. Cor. 6. Kant riettelega ad bid-ia / og med glodu Hiarta Gude þacker ad giora. Aller Guds Einglar glediast þiña vegna/Luc. 15. Og þioona þier/þu hefur vissa Von sañarlegs Stodug-leika/allt til Enda. Þu munt og a hin-um sydasta Deige fa Gledelega Upp-risu/

rísu/Joh. 6. Og Jfigaungu ellipps Lij
ps/og verda likur forklarudum Lijrdar
Þullum Lijkama þijns DROttens og
Brwdguma JEsu Christi / Phil. 3.

Sælen.

Minn Gud/ Minn Gud / Hvad skal
eg seigia? Ei er eg verdug slijkrar Nad
ar og Dijrdar sem þu hefur mier aud-
sijnt og veitt. Herra JEsu Christe/ minn
Lausnare a hvorn eg trwe / Jeg er þinn
og allt hvad þu hefur þad er mitt /. Þinn
Fader er og eirnenn minn Fader/ þinn Gud
er og eirnenn minn Gud / Joh. 20. Jeg
er þinn Samarfe. Allt hvad þinn Fad
er hefur / þad er þitt/ og allt hvad þitt
er þad er og mitt/ Joh. 16. So sann-
arlega sem þu ert þijns Fodurs Sonur
af Natturu til/ Psalm. 2. Eins er eg
og þinn Sonur og þinn Med-Brooder af
Nadenne/ Rom. 8. So sannarlega sem
þu ert Erfinge þijns Fodurs/. Ebr. 1.
Eins er eg og hanns Erfinge og þinn
Samarfe. So sannarlega sem þinn Fad
er Elskar þig/Rom 8. So Elskar hann

og

og mig/ So sannarlega sem þu ert hreinn
af ollum Syndum/ Esa. 57. So eins
er eg fullvijß um̄ Fyrergiefning allra
minna Synda. So sannarlega sem þu
þocknast Gude / þijnum Fodur / og ert
Riettlæter/ Esa. 53. so er eg vijß þar-
uppa/ ad eg er Riettlæter fyrer honum.
So sannlega sem Nægd hinns helga An-
da er i þier/ so byr hann og med mier/ 1.
Cor. 6. og 2. Cor. 6. So sannlega sem̄
þu lifer/ so mun eg og lifa Eilijflega.
So sannarlega sem þu ert uppfarenn til
Himens/ so mun og vissulega mijn Saal
flutt verda i eilijfa Paradijs. So sann-
lega sem þu ert af Dauda uppriſenn / so
veit eg ad minn Lijkame mun upprijsa wr
Jordunne/ Joh. 6. So sannarlega sem þu
lifer og rijker i eilijfre Dyrd og Glede /
so eins muntu forklara minn fæfeing-
ann Lijkama/ Phil. 3. Og giora hann lijk
ann þijnum forklarudum Lijkama/ og lat-
ta hann med þier lifa i eilijfre Unad-
semd og Ofeiganlegum Fognude.

Minn HErra og minn Gud/ af Hiar-

ka þacka eg þier fyrer þad Riettlæte sem þu hefur mier wtvegad skenkt og gief-ed/ Jeg prijsa þig þu auduge Dyrdaren̄ ar Brwdgume fyrer allar þijnar Astgiaf-er sem̃ þu hefur so Myskunsamlega veitt mier. Min̄ HErra JEsu / Hvorsu Nadarsamlega hefur þu hugad til mijn? Eg var fallen̄ og þu reyster mig vid/ Eg var tijndur og tapadur og þu sast Aumur a mier/ Jeg var wtskwfadur og reken̄/og þu tookst mig ad þier/ Jeg var sekur og skylldugur/ en̄ þu bitalader þad og borgader / Jeg var Fatækur og þu gierder mig rijkan̄ / Jeg var aumur/ en̄ þu gierder mig Dyrdarlegan̄. Ja/ min̄ DROtten̄ / Allt hvad þu hefur wtveg ad og ødlast med þin̄e beysku Pijnu þijn um̃ Dauda og Sigursælle Vpprisu og Himnaför/ þad hefur þu allt mier gief-ed/so þad sie mitt Riettlæte/mijn Fegurd ar Prijde/fyrer Gude vorum Fødur.

DROtten̄ hialpa mier/ med heilögum Anda þijnum / ad eg allt þetta kun̄e ad taka til mijn med sañre Trw / og med Hiartans Trwr nadartraufte mig þar uppa vtlde / og hallde

 mier

miet fastlega þar vid allt til Enda / og verde so fyrer þitt Rietlæte Inngangande i þad eilijfa Lijf / A M E N.

II.

Þar næst / mijn Sal / þa hefur DRottenn þinn Brwdgume gefed þier i Morgun-Giöf sitt Astrijka Dygdarfullt Hiarta lofande ad vera hia þier / og yfergiefa þig ei ad eilijfu. Oh mijn Sal/ þu HErrans Christi Brwdur/ ef vid skylldum uppreikna alla Astrijka Velgiörninga ockar Dijrdlega Brwdguma/ Hvar eigum vid ad taka til ? Hvar villdum vid enda þad ? Skylldum vid alla hans Ast Trw og Dygd frammtelia / hvörnenn er þad mögulegt ad giöra ? Einglarner hafa Lyst og Gyrnd þar til/ ad skoda slijka Ast og Elsku / 1. Pet. 1. Og fa hana þo alldrei nooglega wttalad.

Minn HErra JEsu/ er þad nockud sem þu hefur ecke giört ? Eda hvad hefur þu læted tilvanta ? Þviad af eilijfum Astar Kiærleika hefur þu skapad mig þa eg var eckert / Ja/ epter Mynd

sialfs

sialþs þýns/og liest mig ecke verda skyn lausa Skiepnu / Aþ brennande Ast og Elsku heþur þu teked mig ad þier/þa eg var enn i Syndunum fordiarþadur/Joh. 1. Mitt Hold og Blood tookstu a þig/og umgieckst med oss Monnum i þessu Eymdar Lijþe/Einginn kunne ad Skullda þig um nockra Synd / Joh. 8. So heþur þu algiørlega uppþyllt þa fyrre og adra Toblu Guds þiu Bodorda / uppa þad ad Løgmalsins Bølvan kiæme ecke yþer mig / Gal. 4.

Ja/þu heþur elskad mig framar enn sialþann þig/ Þviad þitt eiged Lijþ heþur þu i Daudann gieþed fyrer mig/so ad þu feinger mig leyst og frelsad fra eilijþum Dauda. Og allt þetta/Sal min heþur hann giort þier/ þa þu varst enn nu hanns Ovinur/ Rom. 5. Kann nockur ad haþa meire Ast og Elsku enn þessa / ad hann læte sitt Lijþ fyrer sijna Vine / Ja fyrer sijna Ovine? Þar aþ mattu Sal mijn merkja hanns Elsku.

Ad ysssu minn HErra JEsu/aþ Ast

og Elsku hefur þu lated mig koma i þennañ Heim a þessum Nádarenar Tyma/ og fæddañ verda i þisse Christne / af Erlegum Christelegum Forelldrum/ Af Ast og Elsku hefur þu kallad mig fyrer þyna heilogu Kallan / ædur eñ eg þeckte þig / Þu hefur gefed rietta Trw og sanna Kyñing Guds i mitt Hiarta. Af Ast og Elsku hefur þu allt til þessa vardveitt mig og verndad/ giefed mier Mat og Dryck Klæde og Skiædé/og ecke yfergiefed mig i nockre Neyd/. Allt er þetta Ast þyn og Elska/ eñ eing eñ myn Forþienan / nie Verdskulldan. Mottteñ/ ecke lætur þu þetta þier nægiast/þu lætur mig vita hier ad auk hvad framveigis skie skal / sem er ad þu villt af Ast og Elsku veita mier Hiælp og Adstod/ læta allañ Kross og Mootgang verda mier ad Goodu/an þyns Vilia læt ur þu mier ecke eitt Haar af Høfde fa lla/Luc. 21. Þu villt styrkia mig i Trwne/ og i heñe vardveita mig allt til Enda. Aungvañ Mootgang Kvøl eda Þy-nu /

nu / og ecke Daudañ sialpañ lætur þu sliþta mig wr þynum Hondum / eda skil-ja mig vid þyna Ast og Elsku/Rom.8. Af ollu þessu veit eg vyst / og trwe þvi fullkomlega ad þu hefur wtvaled mig / þier til Elskulegrar Brwdur og Sam-arfa / adur eñ Heimureñ var Grund-valladur/ Eph. 1.

Miñ HErra JEsu Christe/þu saññe Kiærleike/ hvorneñ a eg ad giegna þier/ Hvorneñ a eg ad bera mig ad / so eg el-ske þig apftur a moote ? Myn Elska er eckert ad reikna hia þiñe : Hvar med kañ eg þyna Ast og Elsku ad betala / eda fullþacka? Jeg þacka þier af Hiart-ans Gruñe / Jeg þacka þier DRott-eñ af ollum mynum Kroptum / og lofa þitt Nafn þad frekast eg ma/ Syrach 43. Og eg vil þacka þier añars Heims eilyflega.

Þu DRotteñ veist alla Hlute og þyn Augu sia Grundvolleñ myns Hiarta/ Psalm. 18. Þu veist DRotteñ ad eg Elska þig/ Joh. 21. Þo su Elska sie miøg veyk/ þa er eg reidubwiñ mitt Lyf ad læta fyrer þig/ ef þier so lyk-

at / Luc. 27. Mīñ DRottenn auk þu mijna Trw/ þa mun vaxa Elskan mijn til þijn/styrk þu mitt Trwnadar Traust / þa mun Elskañ mijn verda breñande. Vardveittu mig i þijnum Kiærleika. Mīñ DROTTeñ / Eg villde giarnañ ecke vera sialfhæleñ so sem St. Petur var / þa hañ treyste ofmiøg uppa sitt Megn/ þar fyrer vard hañ Ostødugur i siñe Elsku. Mīñ Gud/ Eg treyste ecke uppa mitt Megn/ helldur a þijna Nad og Hialstod / og þvi seige eg i añad Siñ / ad eg er reidubwen mitt Lijf ad lata þijña vegna. Mīñ Drotteñ/ rendu til mijn Naadar Augum þijnum/ þa vil eg og aptur a moote lijta til þijn med Aug um mijns Hiarta. Fadma þu mig ad þier med Ormum þiñar Giæsku/ So vil eg Fadma þig aptur med Ormum mijns Hugskots. Þviad an þijn kañ eg ekkert ad giøra / Joh. 15. Sie sa Bølvadur til Dauda sem ecke Elskar þig HErra JEsu Christe/ 1. Cor. 16. Eñ Nad og Myskun er yfer øllum þeim sem þig mīñ HErra JESVM Elska af riettu Hiarta. Hialpa þu mier mīñ DROTTeñ / Hialpa þu mier so ad eg alvarlega og af Hiarta Elske þig og lofe þig ad eilijfu / AMEN.

III.

J Þridia Maata/ giefur hañ þier sig sialfañ/ aldeilis og med øllu til Eignar/ a þeñañ Maat/ ad lijka so sem Madur og Kuiña eru eiñ Lijkame/ so skalltu og ver-

da

da Bein af hans Beinum og Hold af hans Holde/ Jtem eins so sem Madurenn er Kvinnunnar Höfud/ so er Kvinnann hans og af hans Bloode/ So er og Christur þitt Höfud / so ertu hans / og ert ordenn Hluttakare bæde hans Lijfs / og allrar hñs yfferþliootanlegrar heilagrar Nægd ar/ so sem Lidur hans Lijkama.

DRottenn JEsu/ þu hefder ad vissu kunnad ad skapa vora Fyrstu Mooder Evu sier i Lage af einum Molldarauka eins og Adam. Enn þier leist ad skapa hana af Rifs Beine Adams / Gen. 2. So ad bæde være hennar Upprune af Mannenum / og so ad hun yrde Hluttakare med honum Lijfs og annarra Giafa sem honum voru giefnar: Eins ertu DRottenn JEsu minn HErra og mitt Höfud/ Þijns Lijfs og þinnar Helganar lætur þu mig Hluttakara verda. Þviad þu ert minn Gud og minn Skapare / og wr þinne giegnumstwngenne Sijdu/ Joh. 19. hefur þu þier til Handa Brwdur skapad. Jtem þu hefur teked a þig mitt

Holld og Blood/ þar byr þu Persoonu, lega / Col. 2. Þad fyller þu med Anda þynum Skamtlaust/ og giører þad riett lifande og heilagt.

Sia þu mitt DRottenn/med þvi eg er nu Bein af þynum Beinum / og Holld af þynu Hollde / og kallast ad þier med saññe Trw / so sem Brwdur ad synum Mañe/ 1. Cor. 11. Þa trwe eg og veit þad fyrer vyst/ad þu ert eirnenn med mier so sem med þynum Lid og Lim / og med þynum heiløgum Anda./ giører þu mig fyrst lifande/þar med z eirnenn heilagañ.

1. Fyrst HErra JEsu giører þu mig Lifanda/Þviad fyrst eg er fyrer Trwna Riettlætur/Rom. 5. Fyrer þyna Nad og Myskun/þa giefur þu mier i mitt Hiarta af Anda þynum og verkar þar Upp haf eins nys Lyfs. Ja/ slykt Lyf sem er nu i þynu Hollde og Bloode forklæt udu / þar af giefur þu þynum Lidum og Limum/þad Lyf sem ad er nytt Lioos/ny Huggun/Fridur og Fognudur Hiartans/ Rom. 14. So ad nu hiedañ af life /

ecke

ecke eg/ helldur þu mitt DRottenn Jesus mitt Hoþud/ þu liþer med mier. Og þo allt þetta sie nu med mier veykt og aud-vyrdelegt / þa samt er þad og hlytur ad vera Upphaþ þess eilyþa Fagnadar Lyf þs/ sem enn nu er og blyþur huled og so sinn geymt/ med þier HErra JEsu i Gude/ a medann vier liþum i þessare Hörmungu Holldlegrar Eymdar / Col. 3. So ad þegar þu DRottenn JEsu Opennberast/ sem ert mitt Lyf / ad eg þa og Opennber verde med þier i Dyrdenne. So seiger St. Macarius: Hvorneg kann nockur Hugguṅ ad vera meire enn þesse/ ad bæde Christi Holld og vort Holld verdur hei-lagt giort og lyþgad med einum og hin um sama heilaga Anda? Og Marth. Lutherus skriþar yfer Evangelium a Hvytasunnu: Heilagur Ande skrifar Elld lega Reista i Hiartad/ og giorer þad liþ anda/ so þad brytur sig wt/ med Eldleg um Tungum / og kroptugre Hond / so Madurenn verdur nyr/ og pinnur a siet ad hann heþur med ollu feinged annann Skil

ning / afiad Sifie / afiad Hugarþar eñ
adur hafde hañ. Med þessu Moote er
nu allt lifande orded og brefiande/ Skil-
ningureñ/Hugskoted/ Hiartad/ hafande
Lyst til alls þess sem ad Gude er Giedo-
þekt og þægelegt.

2. Þar næst miñ Herra Jesu/ þa læt
ur þu mig Hluttakara og niootande vera
da þiñar Helgunar. Þviad þitt nytt Lyf/
hvort þu med heilogum Anda þynum
hefur i mier/ og med mier plantad/ þad
lætur sig i Lioose med nyrre Hlydne/ bæ-
de hid iñra og so hid ytra : Þviad Gud
Heilagur Ande / sem bygger bæde med
þier og mier/ hañ tekur til ad uppvekia
i mier þær somu heilogu Dygder og
Gaafur/sm̃ ad eru i þiñe heilagre Mañ
doomlegre Natturu/ so sem skrifad sten
dur/ Gal. 4. Gud hefur sent Anda syns
Sonar i ydar Hiortu. Item / Þar eru
marghattadar Gaafur / eñ eitt er And-
eñ / 1. Cor. 12. Og eñ aptur. Allar
Gaafur verkar eitn og hiñ same Ande/
og wtskipter þeim epter þvi sem hañ vill/
med einum og sierhvorium.

Lutherus seiger so i sinne Kyrkiu Post illu yfer Evangelium a Hvijtasunu. Pa kiemur hiñ Heilagur Ande / og yfereys Hiartad Mañsins / og giører wr honū so sem eiñ añañ Mañ / sem nu elskar Gud/ og þeigeñ giører þad Gud vill.

Ia/ miñ HErra JEsu/ ad vijsu/ af þiñe Nægd høþū vier þad allt þeing ed/hviad þu ert jafnañ sa liþande Vpp sprettu Bruñureñ / hvadañ øll Nægd z Fylling Helganareñar er mier giefeñ og veitt / sem er: Hiartans Trwnadar Traust til Guds/ brennande Ast og Elska til þijn/ og til mijns Næunga/ glad vær Von sem ei kañ til Skammar ad vera / Alvarlegt Natur til Syndareñar/ Alvarleg Lyst og Gyrnd til þess sem riett er / Lyst og Gyrnd til Gudlegs Bæna Akalls / Til ad lofa og dyrka Gud og Ottast hañ med søñu Lijtelæte / honum ad hlijda i mijnu Kalle og Embætte. Somuleidis og ad vera Þoleñmoodur i Krosse og Mootgange/ hafa Fognud z Forleinging til Guds / vera stødugur og stad=

stadpastur i þui Gooda/ Krossfesta og i Taume ad hafa mitt Hollð/ Lim mijna Lime Rietilætenu til Hervopna/Rom. 6. þijnu Nafne til þienustu. Og med þessu Moote uppbyria ad verda ein ny Skiepna/z med nockru Moote lijk þine Mind/ Gal. 6. Þviad oll Fylling og Nægd þessara heilagra Dygda / er med þier HErra JEsu algiørd og fullkomleg/ i hæleitre Dijrd og Sooma : En i mier þa er þad miøg veikt og lijted / og ecke nema uppbyriad ad eins Lijtelmootlega : En eg gled mig þar vid/ HErra JEsu/ ad þad mune i eilijfu Lijfe fullkomlega frammkoma og algiørt verda. Þann en sier þu nu Saal mijn/ i hvorn Maata DRottenn þinn Brwdgume hefur giefed þier sialfann sig i Morgun-Gaafu/z veitt þier sitt Lijf og sijna heilogu Nægd.

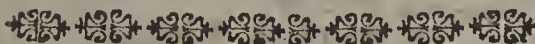
HErra JEsu/ Eg bid þig/ Styrk þu/ Fullkomna og fullenda þu þad þu hefur vid mig uppbyriad / Psalm. 68. Þu veist minn Veykleika / Tak ecke fra mier þijna Hiælpar Hønd / Laat og ei hellður þinn heilaga Anda vijkia fra mier/ Psalm. 27. og 51. Hellður ad

ad eg halldc mier faſtlega vid þig. Ad vyſſu miñ DRottcñ / So ſem ein Froom Dygdaryk Eigen-Kvīña hagar og breyter epter Vilia ſyns Eignar-Mañs / og er hønum hlydeñ af ſañre Aſt og Elſku / ſo vilier þu med heiløgum Anda þynum ſtyra og ſtioorna mier ſo ad eg fare eins Siñe og þu / Phil. 2. Og gange epter þynum Footſporum / 1. Pet. 2. Og riette mig epter þynum Vilia. Miñ DRott eñ / Veit þu mier þad / ad eg giøre alla Hlute epter þynum Vilia / og hvad þier er liwft / eñ hate þad allt ſem þier er a moote / alla myna Lyfsdaga / AMEN.

Nidurlag þeſſa Capitula.

OHvadur ſiertu DRotteñ / miñ allra beſte og Elſkulegaſte Dyrdar Brwdgume / þu ſem ſo naleitlega hefur Elſkad mig / og haft Forſorgan og Um̃hyggiu fyrer mier / og hefur giørt mig ſo ryfkañ og Dyrdarlegañ / og ſo any glætlega huggad myna Saal. Þacker giøre eg þier miñ Goode / miñ ſæte / miñ Elſkulege HErra JEſu Chriſte / þu allra ſætaſte Dyrdarteñar Brwdgume. Ja / Eg Vegſama og Pryſa þig af øllu Hiarta / fyrer ſtyka þyna Naleita og Oſeigianlega þrefallda Morgun-Gaafu / ſem þu hefur mier til Eignar veitt og ſiefed / ſem er þitt Riettlæte / þyna Hiartans Aſt og Elſku Trw og Dygd / þar med ſialfañ þig / aſamt med allre þiñe Nægd og yferfliootanlegum Ryfdoome þiñar Dæſamlegrar Aſt-ſemdar Giafa / hvørlar eingeñ fær taled nie reiknad. Miñ DRotteñ / Hiælpa þu og veit mier

mier þad/ ad eg ævallt glediest aꝼ Hiarta aꝼ þeſſare Morgun-Gæfu/ og hafe Huggun mijna þar aꝼ i øllum mijnum Sorgum og Mootgaunge. Veit þu mier og ſo / ad eg med ſterkre Trw og ſtødugre Von lijfe og deye uppa þad ſama/ ad þu ert eilijflega minn og eg eilijflega þinn/ og ad einginn þare mig eilijflega ſkiled fra þijnum Klæꝛleika / og ad eg er fyrer Gude Riettlætur og Sæluhoolpenn/ og ad eg mune ſiaa og ſkoda þijna Dijrd/ og þad eilijflega Lijf med þier þar og ødlaſt / Amen.

Attunde Capitule.

Um þad heilaga Skart/ hvar med HErrann Chriſtur prijder ſijna Brwdur.

Hvørnenn og hvar med ſkrijder og prijder þeſſe Dijrdar Brwdgume ſijna Brwdur/ ſo hun verde hønum þægeleg/ og kunne ad ſtand aſt fyrer hanns allra helgaſta Fødur/ og hanns heilaga Riettlæte ?

A / mijn Saal/ a medal marg ra Erlegra Manna er ſa Sidur/ ad eirn Brwdgume kauper ſiſſe Brwdur eirn Erlegann Klædnad/

Klædnad / i hverium hun skal læta sia sig a peirra Brullaups Deige. Eins/ myn Sal / vill HErran JEsus pin Brwdgume/ læta pig fa oll ny Klæde/ nytt Skart/og allan nyan Skrwda/ellegar muntu hvorke pocknast honum nie hafis Fodur nockurn Tyma.

Pviad Hugleid pu Sal myn / pad hryggelega Fall/ og pan Hoordom sem drygdur var i Paradys/Gen. 3. Hugleid pu hvornen pu pa snerer pier fra pynum Brwdguma/ og skildest vid han/ og sauruga giorder pig med hrædelegum fwlum Syndum/ gapst pig til Dioфulsins pess Helvytiska Hoor-Kalls/hvor ed pig svipte og rænte pynu himneska Dyrd ar-Klæde/Luc. 10. sem er Guds Mynd/ epter hvorre pu varst skopud / par med særde og lemstrade han pig i Mætte og Megne / og ollum Kroptum pynum/ og liet pig par epter nakta og hælfdauda liggia/So pu ert af pvi sama ordenn ræk og reken og bolvud/og ein Andstygd fyr er Gude eilyflega/so pu ætter med peim helvytiska

helvitiska Noor-Kalle eilijplega ad kvel-
iast i Helvijtis Elde.

Skule nu Drottens þin Brwdgume
fa Elsku til þijn/og skule han leida þig
fyrer sin Fodur/so þu meiger standast fyr
er honum/þa hlijtur han ad nyiu ad klæ
da og skrijda þig til Handa og Foota.

En hvada Klæde eru þ min Drott-
en JEsu/ hvar med þu prijder og skrijd
er þijna Brwdur? Þu hefur skapad ad
sönu marga ágiæta og skartsamlega
Hlute/hvar med Manna Syner skrijda
sig og prijda/hvor epter sine Stiett. En
fyrer þier og þijnum Fodur gillder pad
ecke par / pad hylur et vorar Synder /
Skóm eda Lyte vor/ helldur er pad And
stigd fyrer þier/ þegar syndugar Menn
dreissa og dramba par med.

En þu Dijrdar Brwdgume / Þu
Hiartnæma Ransakare/ þu prijder þijna
Brwdur/ecke hid ytra/ helldur hid Jnra/
so sem skrifad stendur/ Psalm. 45. Oll
Prijde Kongs-Dootturenar er hid Jnn-
ta: Ja/ hid Jnra hlijtur þitt Skart ad
skijna/

skyna/ myn Sal/ en ecke hid Ytra/med Hars Flettan/Gulle/Silke eda Gudvefs jar Klæda Bwnade/1. Pet. 3. J Niar lanu þess nyia Mañsins er þetta Skart/ Þviad þetta eru andleg Klæde/ hvoriñ þu att ecke/ stundum ad klædast/ stundum ad afklædast/ helldur ættu med þess- um Klædum æ og alla Tyma ad vera prydd og skrydd.

Þu DRottenn hefur ecke Þocknan a Styrkleik nockurs Mañs Beina / Ps. 147. Og ecke a nockurs Mañs synelegu Skraute og Skarte/ helldur hvor hañ vill þocknast þier / hañ hlytur ad vera ein ny Skiepna. Þad er eirn nyboreñ / Endurfæddur Madur/sa ed fyrer Gude lifer i þynu Riettlæte og þynum Hei- lagleika.

Tñ heyrdu nu / og merk þad vel/ myn Sal/
hvørneñ DRotteñ pryder þig og hvada
Skraut og Skart hñ fester uppa þig.

1. Fyrst gjører hñ þier eitt Bad eda Laug/ og þvær af þier allar þynar Synd er/ og oll þyn Ohreinindi.

2. Han klæder þig i Kyrtel sijns Riett lætis / hvar med han hylur allar þijnar Synder og Skamer.

3. Han setur uppa þig eirn fagran Brwdar-Krans / Koronu sijns Sigurs og Kongsrijkis.

4. Han Setur uppa þig eina Fagra Forgyllta Hwpu sijns kræpuga Verndar Skiools.

5. Han Skeinker þier eirn Agiætann Trygda-Hring / han heilaga Anda / a Fijngur Hiarta þijns.

6. Han lætur uppa þig eina forkostu lega Gull-Kediu allra christelegra Dygda og Mankosta / sem sampastar eru / allijka sem Hrijngar i Kediu.

7. Han giepur þier um þig fagran Lynda sinar japnlegrar Elsku og Astar.

8. Han lætur þig fa nija Brwdar Skoo / þad er nija Hlijdne / so þu ganger epter Guds Bodordum / og Logmale.

Sia þu mijn Sal / þetta eru þau riettu Gyllene-Stycke / Gudvepiar Klæd en / þad kostulega Gull og Skart / hvortu

þu

þu verdur skrydd og prydd/ so þu þocknest þynum Brwdguma og standez til hans hægre Handar/ Psalm. 45. Han̄ en̄ hefur sa Dyrdlege Guds Madur Lutherus þetta wtlagt: CHRJsts (segir han̄) er su Hæleitasta Gafa/og hun er su Gyllene Skyckian̄/i hvorre Kongsins Dootter er klædd. Og i odru̅ Stad: Þau Gyllene Stycke edur Gullsaumud Klæde/hvar med Brwduren̄ er klædd/So sem i Psalmenum stendur / þad eru þær Gafur / sem Gyllene Styckenu þessu / þad er / CHRJsts fylgia.

Ja min̄ DRotten̄ JEsu / Han̄ en̄ geingur nu Brwduren̄ fram̄ i þin̄e Feg urdar-Prydе / Ja / i þynu Skraute og Skarte/Þviad þu lætur hana hafa eins Klæde og þu hefur sialfur/og med einum Lit / Og þetta er þad rietta Brullaups-Klæde sem þier lykar best/og epter hvoriu þu villt dæma a ysta Deige Matth. 22.

Ut skyrdu þyrer mier/ hvad þesse Klædnadur/ og þetta Skart hefur ad merkia/so ad eg meige skilia þad þess hellдur ?

I Fyrstu Saal mijn/ heþur DRottenn þinn Dyrdar-Brwdgume/ tilreidt og bw-ed þier eitt Bad/ eda eina Laug/ i hvørre hann þvær aþ þier allann Ohreinleika þinna Synda/ i hvørium þu varst gietenn og fædd / og i hvørium þu heþur liþad þinn Syndsamlega Alldur.

Ja sannlega/ mijn Saal/ ertu Ohrein / og allt þitt Riettlæte er sem saurugt Klæde/ Esa. 64. Þar fyrer heþur DRottenn þinn Brwdgume tilreidt þier eirn þrij-ann open Brunn i giegn Syndum þijnum og Ohreinindum / Zach. 13.

MInn HErra JEsu / þesse Brunnur er þijn heilaga Sijda/ su ed opnud vard á Kross-enum/ aþ hvørre ad wt rann Blood og Vatn/ til Synda-Bads og Hreinsunar mijns Hiarta. Lat þad þitt heilaga Blood/ DRottenn JEsu / þad þvær og hreinsar mig aþ øllum mijnum Syndum/ 1. Joh. 1. Minn DRottenn JEsu/ Jeg medgeing mijnar Synder/ og mijnar Mis-giørder eru jaþnann mier þyrer Siioonum/ Ps. 51. Hreinsa þu mig / þa er eg hreinn. Þu giører vor Hiørtu hrein med Trwnne/ Act. 15. Jeg trwe og ótrwe minn DRottenn / og hugga mig vid þad heilaga Blood sem rann wt aþ þijn-um Blessada Lijkama / Hreinsa þu mig/ Þvo þu mig/ og þyrergieþ mier allar mijnar Synd-er /

er/ ſo ad eg verde hꝺyttur ſem Snioor/ Pſalm. 51. Og pagur pyrer Auglite þyns Himneſka Födurs / A M E N.

2. J Aftan Maala / mijn Saal/ J-klæder haũ þig þvi rietta Brullaups-Klæde/ Eſa. 61. Sem er hans ſialfs Riettlæte/hvort þu tekur ad þier og eign aſt þad/ og Jklæder þig þvi hinu ſama med Hendum Trwar þinar / þviad ſa Riettlæte af Trwnne mun liſa/ Hab.2. Ein HErra JEſu/ þijn Forſkulldan er mitt Skart / og þitt Sakleyſe er mijn Prijde/ Eſa. 61. Ad vijſu/ þetta er ſa Riettlætis Kyrtill/ og Hialpræðis Mött ull / hvar med þu hylur allar mijnar Synder og Skamer.

O Heilagur Fader / Eilijfur Gud / Sia þu ecke til Synda minna/ og gief ecke Gaum ad mijnum Misgiörningum / helldur ſkoda þu Forþienan og Medalgaungu þijns Elſkulega Sonar mijns Lauſnara / a hvörn eg trwe / og reikna mier allt hans Riettlæte til Eignar/ ad hvörtu jeg verd Froomur og Heilagur pyrer þier/ halltu mig pyrer þitt Elſkulega Barn / vegna þijns Sonar JEſu Chriſti / Amen.

3. J Þridia Maala/ Saal mijn / þa

prÿder DRottenn þinn Brwdgume þig med føgrum Brwdar-Kranse. Þesse Brwdar-Krans er Korona Dÿrdar og Sigurs þess/ ad þu hafer Sigur feinged/ og skulet enn nu Sigur fa a þÿnum Ovinum fyrer Lambsins Blood / Apoc. 12. Ad þÿsu Sal mÿn/ Eingenn verdur Kryndur nema hann bersest riettelega/ og fae Sigurenn / 1. Tim. 2. Þviad skall er sa Madur sem Freistnena þoler/ þviad epter þad hann er reyndur / mun hann ødlast Koronu Lÿfsins/ hvørre Gud hefur lofad þeim sem hann elska/ Jac. 1.

Minn Herra JEsu / þu sem mier gefur þinn Sigur / og þÿna Krÿnu / so ad eg þar Sigurenn/og ødlest mÿna Koronu/Eg bid þig/ Hialpa þu mier til ad fullenda mitt Hlaup/ Styrk þu mig/ halltu mier/ so ad eg sie hiedann af trwr allt til Dauda / Apoc. 1. Vppa þad ad eg mætte ødlast Oforgeingelega Koronu eilÿfs Lÿfs /og þar med Þolennmæde ad bera a þeim Deige / Cant. 3. Skode hier Dæetur þa vÿrdelegu Brwdur DRottens / under þeirre Koronu/ sem Herrann þeirar Brwdgumi/ hefur prÿdt hana med/ Amen.

4. J Fiordda Mata/ mÿn Sal/ þa setur DRottenn þinn Brwdgume uppa þig

fagurlega Gyllene Nwþu / Gull-legt Diasn / Gull-legt Noþud-Klæde : Þad er / hañ helldur sine ægiætlegre Verndan yþer þier / og hlijþer þier med sine Nado-ar-Hlijþd / og skyler þier a Illsku Tyma anum i Tialldbwd sine / Psalm. 27. Iæ myn Sal / eþ ad þu heþder ecke Magt-ena yþer þijnu Noþde / og yrder ecke vernd ud under Almættugre Nadar-Hond þij-nu Brwdguma / Psalm. 139. Hvorneñ mætti þa Ohrædd vera fyrer þeim hel-vijska Noor-Kalle ?

Sálen.

Miñ DRottenn JEsu / aum er Kon añ eþ heñar Madur yþergieþur hana / so er og þijn fatæk Brwdur aum og vesøl eþ þu yþergieþur mig / og lætur ecke þij-na Hond vera mijna Hlijþd og Vernd an / so sem skriþad stendur : Hvor hañ er under Skioole hins Hædsta / Ps. 91. og blijþur under Skugga hins Almætt-uga / sa seiger til DRottenns / miñ Traust og miñ Bijgg / miñ Gud (er hu) a hvorn eg trwe.

O HErra JEsu / Hlijf þu mier / med þiñe hægre Hende/ og vernda mig/ so ad sa Helvytske Hoor/Kall Diøfullen kome mier ecke nær/ og hafe hvørke Valld nie Magt yfer mier/ helldur hiálpa þu mier/ so ad eg meige Ohræddur vera under Himneskum Skioole þiñar hægre Handar / og enda so mijna Lijfdaga i Fride/ Amen/ Amen.

5. J Fyrsta Mata setur hañ uppa þig eina Fagurlega Gull-Kediu/og prydder þig so med agiætum Avoxtum hins Heilaga Anda / med agiætum Edla-Dygdum Gudlegra Mañkosta/ Gal. 5. þeir ed adfylgiast og samfaster eru hvor vid añañ/ z skarta meir eñ nockrer Hleck er a eirnre Gull-legre Kediu.

Ja myn Saal / þu sem fyrer riettta Trw samteingest JEsu Christo/ þu ber þetta Skarted/ þu hefur þesse dijrmætu/ skijnande lioomande Elenodia a þier/ sem ad er Trwen til Guds/ Fridur og Forlijkun vid Gud/ Þoleñmæde under Krosse og Mootgange/ Lijtelæte/ Hoogværd/ Mañgiæska/ Hreinlijfe/ Bænarkalled/ Elska til Guds Ords / Nijdneñ/ Sañleikur / Kiærleikur til hvors Mañs / Trw og

Dygd / Bonesi / og ad vera stadfastur i ollu Goodu / og þar med adrar myklu fleire Dygder og Manskoster / Gal. 5.

Siaa þu myn Saal / þetta er þyn Heidurs-Kedia / og þad Fegurdar Clenodium / sem þu att Daglega ad bera þier a Haalse / med hvoria Kediu þu att ad ganga / og laata þig siaa / þetta skartar mægiætlega fyrer Gude / þad lioomar og lÿse er lystelega fyrer ollum Einglum og Goodfwsum Hiortum.

Sæleft.

HJælpa þu mier DRottenn JEsu / þu sæte Dyrdar Brwdgume med Krapte þyns helga Anda / ad eg Daglega læte myna Trw i Lioose med ollum goodum Verkum / og christelegum Dygdum og Manskostum / hvar af eg og þrør Madur meige vita / ad eg er þyn wtvalenn Brwdur og Barn og Erfinge myns Guds / AMEN.

6. J Siotta Maata skeinker hann þier ægiætann Trwlofunar Skeink og Trygdar-Hrijng a þyna Hond / sem er hann heilaga Anda og synu Huggun i Hiarta þitt / hvor ed med þier skal vera / og hia þier skal blyfa eilijflega / Joh. 14.

14. Þar af kantu ad vita / ad Christur er i þier og þu i honum. Ad vþsu mþn Sal/ þesse allra beste Huggare/ hañ er sa dþrmæte Tijgdar-Heyngur a Fijng-re þþns Hiarta/ og hañ vottar fyrer þier/ Rom. 8. Ad Christur elskar þig og alld rei mune hañ yfergiefa þig / þar fyrer nefnest hañ Pantur þiñar Arfleyfdar/ Eph. 1.

O Heilage Ande/ þu Dþrdlege Edla Fieslood ur/ sem ad bijr i mþnu Hiarta/ Upptendra og kveik þu i mier saña Huggun og Glede / og lat mig þiña þiñ fullkomeñ Vitnisburd med mier / ad eg Oafläta ñlega hure um miñ Hiartans elskulega Gud og DRotteñ/ og i hönum hafe alla Tþma mþna Glede og Huggun / AMEN.

7. J Siounda Mata/ Sal mþn/ þa skeinker DRotteñ þier eirn prþdelegañ Brwdar-Lynda/ þad er/ sþna æstsemdar Elsku/ og liwflega Vinættu/ hvar med hañ tekur þig so sem i Fadm sier/ þviad lþka sem Lyndeñ umgyrder Lþkamañ / so sem ad seiger i Psalmenum 32. Ad Giæska DRottens skule gyrda/ þad er/ umkringia alla þa sem a hañ vona.

þat

Þar fyrer fagna þu mijn Saal / og vert Økoȳdeñ/ Þvi DRotteñ hefur þig sier i Fadme / Hvor vill þeñañ Synda sundur slijta ? Hvor vill taka þig wr hañs Hendum ?

MIñ HErra JEsu / Þu elskar þa sem þig elska / Prov. 8. Lat mig þina til Astar þiñar / So ad eg lǽre ecke ad þig ad Elska / A. M E N.

8. J Attunda Mata / Saal mijn / Giefur hañ þier nija Brwdar-Skoo a Fǽturnar / þeir merkia nija Hlijdne vid bǽde Spiølld Guds heilagra Bodorda/ so sem skrifad er : Ganged epter mijnum Bodordum/ seiger DRotteñ/Exod. 20.

Þar fyrer mijn Saal / hvoria Gud nefner sijna Dootter/Lijt upp/ hneig þijn Eyru þar til / gleymdu þijnu Foolke og þijns Faders Hwse / Psalm. 45. Og epterfylg þu þijnum DRottne / gior þu ecke hvad þig lyster/ gior þu ecke Vilia þijns Holldz og Bloods/Rom. 12. Gack þu ecke þañ breida-Veigeñ sem til Hel-vijtis liggur/ helldur gacktu þijnū Brwd-guma a Hendur/ og vert hlijdeñ þijnum Gude/

Gude/ þa mun hañ hafa Lyst a þier og elska þig/ Psalm. 45.

OHErra JEsu Christe / Vijse þu mier a þiñ Veg / So ad eg gange i þijnum Sañleika / Geymdu Hiarta mitt so ad eg Otteſt þitt Nafn / A M E N.

Niðurlag þessa Capitula.

Hugleid þu nu Saal myn / hvørsu prydelega DRottefñ þiñ Brwdgume hefr ur klæt þig/ hvørsu fagurlegt Skart z Skraut hañ hefur sett uppa þig. Ja myn Saal/ Þu Brwdur Drottefis/ Lamb sins Brullaup er komed/ Apoc. 19. Verl reidubwefi/ Siaa þu/ þiñ Brwdgume añ þier ad Iklædast hreinum og føgrum Silke-Klædum/ Eñ Silked þad merker Riettlæte Heilagra. Sæl ertu myn Saal/ þu sem bodefi ert til Lambsins Kvølldmaaltydar.

Sa Guds Madur Lutherus seiger so i Vtleggingu sinne yfer þañ 45. Psalm: Med Brwduñe Christi eru allar Saalur/ þad er/ ecke añad eñ sialfur Christur/ ecke añad eñ Speke Erwarenar/ ecke

añad

añad eñ Lijf og Dijrd : Med þessum Gäþum er hun skrijdd og prijdd ollsömeliga/ fra Hofde til Foota/ so ecke verdur sied a heñe nockud Illt/ hvorke Fleckan nie Saurugleike. Eñ allt er þetta fyrer Gude ⁊ j hñs Auglite/ eñ ecke Mañeaña. Þviad Gud hañ sier eingeñ Lijte a heñe/ hañ sier þar ecke añad eñ siñn Son/ hvorium ad Guds Christne hañs Brwdur er skrijdd og Iklædd/ af hvorium hun hefur Lijfed/ Heidureñ ⁊ Sæe luhialpena / sem heñe veitest og giefst. Þegar nu Syndeñ hreifer sier / þad sier Andskoteñ vel/ Madur finnur þad og so i siñe Samvitsku/ eñ Gud sier þad ecke/ Þviad vegna hñs Sonar Christi/ hvorium hun er Iklædd/ þa skijnest hun hrein og fogur/ hafande hvorke Fleckan nie Hruckur / Þviad Christus hañ er med ollu hreiñ og æn allrar Fleckonar / þar fyrer er hañs Christne og lijka so hrein og Flecklaus / fyrer hañ og i honum / Þviad hun er honum Iklædd.

Mijn Sál/ Afklæd þu þig/ legg af

saurugt

faurugt Klæde þiñā Synda / kasta þra þier Flykum og Totrum þiña Misgiör da/ Baruch 5. Eñ tak uppa þig þann Dyrdlega Himneska Bwnad/ sem Drottē þiñ Lausnare giefur þier. Færdu þig í Kyrtel Riettlætis Guds/ og set upp Koronu hiñs allra Hædsta a þitt Hofud.

Ja/ miñ HErra JEsu/ þetta er þ rietta Hatħda Klæde og Brullaups Klæde/ Matth. 22. Þad heilaga Skarted og Skrauted/ sem þier vel þocknast.

Þetta er þad/ Sal myn / sem St. Pall seiger/ Eph. 5. Christur hefur elskad syna Brwdur / og hefur giefed sialfañ sig wt fyrer hana/ uppa þad/ ad hañ helgade hana. Og hañ hefur hrein sad hana med Vatnslaugene i Ordenu/ so ad hañ tilreidde hana handa sialfū sier Sæmud þañ sem Dyrdlegur være/ og hefde hvorke Fleckan nie Hrucku/ edur aňad þvilykt / helldur ad hañ være Heilagur og Ostraffanlegur.

HErra miñ JEsu Christe / J hier er eg ap slarta gladur / og myn Sal er gladvær i mynum

mÿnum Gude / Hvïad hañ hefur klædt mig Klædum Hiälpræðesins/ og med Mötle Kiett lætesins hefur hañ skrÿdt mig / Esa. 61. DRotteñ miñ Gud hiälpa þu mier / So eg geyme vel keñañ Himneska Skrwda / og legge hañ alldrei fra mier / Lát ecke hañ Helvÿtska Hoor/Kall stela hønum fra mier/Geymdu mig fÿrer Skadsamlegre Saurgan / ad eg verde ecke aptur ad nÿu andstyggelegur fÿrer þier / Gief þu mier / ad eg bære þiers Hoorner Dags lega þessum heilaga Skrwda / og ad eg i hønum mætte fÿrer þier og þÿnum Himneska Hødur gladlega og med Hÿgnude birtast/
A M E N.

Nijunde Capitule.

Vm Pioonustu Meñ / Eda Boonords-Meñ Brwdgumans/ hvoria hañ hefur til þess ad bidia Brwdar efnar hañs vegna / og biooda Giestunum og añast þa.

Hvörier eru þeir Meñ sem DRotteñ hefur til þess ad bidia Brwdarefnar hñs vegna ?

Mÿn

MJN Sal/ Nier til hefur Gud skickad og Jnsett pad heilaga Predikunar Embætte / hvert ed hafft hefur HErrann Christur sialfur/ þeir heilogu Forfedur/ Spamenn og Postular/ og aller þeir sem Gud hefur þar til uppvaked og kallad / og kalla mun eff til Heimsins Enda. Þessum hefur hann alla Tijma giefed soddann Brief og Befalning/ seigiande: Hvør hann hlijder ydur/ sa hlijder mier/ Hvør hann fyrerlijtur ydur / sa forsmaaer mig.

Jan mijn Sal/ hvilijkt ad þetta Embætte er / og hvørjer þad hafa / þad votta þau heilogu Olijdarlegu Nøfn med hvørium ad heilagur Ande nefner þa Menn i heilagre Ritningu. Þvijad þeir eru og þeir nefnast.

Guds Þienarar/ hvørjer ed Giestena kalla til Brullaupsins/ Matth. 22. og Luc. 14. Cap.

Þeir nefnast Veide Menn edur Fiskarar/ Matth. 4.

Arfidis Menn a Guds Akre/ Matth. 9.

Spamenn/

Spammenn/ Spekingar / Skriftlærd-
er/ Matth. 22.

Þeir kalláft Vottar Christi/Luc. 24.

Sallt Jardar / Ljoos Heimsins/
Matth. 5.

Siaendur/ 1. Sam. 9.

Guds Menn / 1. Reg. 17.

Vardhallds Menn/ Ezech. 3.

Sendebodar Guds / þeir ed Fridenn
kunngiora/ pad Gooda predika/ og Hialp
ræded boda / Esa. 52.

Ølldungar / Act. 14.

Biskupar / Act. 20.

Sañer og Ostrappañleger Verk-
Menn/ hvorier ed Sañleiksins Ord i sund
ur lida / 2. Tim. 2.

Predikarar/ Postular / Lærefedur /
2. Tim. 1.

Pioonar JEsu Christi/ 1. Pet. 2.

Vottar Pijslaña sem eru i Christo/
1. Pet. 5.

Þeir Pioonar fyrer hveria ader ver
da trwader/ Guds Sam-Erfidis Meñ/
1. Cor. 3.

Gudſpialla Meñ / Eph. 4.
Forſtandarar / þeir ed Frideñ kieña og Kiettlæted predika/ Eſa. 33.
Pioonar Chriſti/ og Raadsmeñ yfer Guds Leyndardoomū/ 1. Cor. 4.
Sendemeñ Chriſti vegna/fyrer hvert ia Gud amiñer / 2. Cor. 5.
Viner Brwdgumañs / þeir ed glediaſt aþ Brwdgumañs Rødd / Joh. 3.
Smurder Guds / Pſalm. 105.
Sendebodar Guds / 2. Cron. 36.
Einglar Fridarens / Eſa. 33.
Guds Kieñemeñ / Hoſ. 4.
Sia þu nu Saal myn/ ſlyk og oñur þvilyk fagurleg Nøfn giefur Chriſtur þeim ſem kiooda til hañs Brullaups / Vottande þar med/hvad heilagt og haa leitt Embætte þeir hafe / og hvilyka Lucku Brwdureñ Chriſti fær aþ þeim.

Saaleñ.

DROTTEñ minn JEſu / Velttu mier ad eg þeigeñſamlega og glarnañ hlyde þynum Pienurum/ hvørier myn bidia þyña vegna/ og mig kalla til þyns Brullaups/og glarnſamlega fylge þynum Lærdoome / ſo eg mætte til þyñ komaſt miñ DRotteñ / A M E N.

Hefur HErrañ Christur a øllum Leimsins Tijmum soddañ Sendeboda og Boon ordsmeñ wtsent og skickad ?

Ia vissulega. Hvïad i Fyrstu hefur HErrañ Christur sialfur hafft petta Embætte/ pa ed hañ i Paradijs kallade og took aptur til sijn/ pa aumu Brwdur sem i Syndena var falleñ / og huggade hana/Gen. 3. Par næst hefur hañ æ og alla Tijma uppvaked og sent sijna Sendeboda til ad bidia sier Brwdur / og hefie ad biooda til sijns Brullaups.

Eñ merk pad/mijn Sal/ ad DRott eñ sialfur hefur allre Nisioru sijns Predikunar Embættis skipt i priu ad-skilianlega Tijma/ og hefur prisvar siñ um sijdañ i fra Upphafe Neimsins lat ed biooda til sijns Brullaups.

I Fyrstu kiemst hañ so od Orde / Matth. 22. Hañ wtsende sijna Pioona/ ad kalla Bodsmeñena / til Brullaups sins/ etc. Med pessum Ordum / Sal mijn / meinar hañ pa Fyrstu Verolld fyrer Vatns-Flooded og epter / allt til Abrahams. Hvïad iafnsnøgt sem

Mañkyned pioelgade a Jorduñe / Pa stendur þar so: Ad Meñ haſe teked til ad predika aſ Nafne DRottenis / Pad er / Adam fook til ad wileggia Fyrerheit= ed fyrer Sonum ſynum / ſtraſſande Synd ernar / og haud ad Meñ ſkylldu ydraſt og trwa a þad Fyrerheitna Sæde. Pad ſama giordu eirneñ / Seth / Enoch / og adrer ſleire Forſedur / allt til Noa= Flo= ods. Eñ epter Flooded þa predikade Noa og Sem og ſleire adrer allt til Daga Abrahams.

Par næſt / Sæl mÿn / ſeiger DRott= eñ so / Matth. 22. Nañ wtſende þa eñ ad ra Pioona og ſagde: Seiged Bodsmoñ= um / Siaid / Mÿna Mæltijd heſ eg til= reidda / Mÿner Vxar og Aleſie er ſlatt= rad / og allt er til Reidu / Komed til Brull aupſins. Med þeſſum Ordum / mÿn Sæl / vm̃ſar DRotteñ til Daga Abra= hams / og þeirra ſem epter hañ komu / allt til HErrans Christi Vppſtigningar til Himna. Ad vm̃ſu mÿn Sæl / Pegar Mañkyned var miog ſioelgad og margt ordeð

orded a Jordusie/og Rangsæted og Illſka Maña took til ad vara/ þa wtvalde Gud ſier eitt ſierlegt Foolk og Slekte / ſem var Abraham og hañs Sæde epter hañ / Þeim gaf hañ Fyrerheited ad Meſsias ſkyllde af þeim fæddur verda/ hañ ſette þa i eitt ſierlegt Land/ og gaf þeim sitt Logmaal og ſijn Laga-Riettinde/ ſo þeir vòru ſierlegt Foolk/ fraſkilld fra ollum odrum Heidingium. Hañ ſette þeim fyrer allra handa Foornfæringar/ hvøriar ed merktu og þijddu Chriſtum / allt þangad til ad hañ kiæme ſiaalfur / og yrde Fornfærdur/ ſo ad allt Brullauped yrde Reidubwed. Þa hafa þeſſ er predikad og boded til Brullaupſins / Abraham/ Iſaac og Jacob/ Joſeph / Moyſes/ Samuel/ David/og aller Spamenerner. Ad Sijduſtu Johañes Baptiſta/ og HErrañ Chriſtur ſiaalfur.

J þridia Maata ſeiger DRotteñ ſo: Þa ſagde Kongureñ til ſiña Þienara: Brullauped er ad ſoñu tilbwed / Eñ

Bodsmenerner voru þess ecke verduger/ Þar fyrer ganged wt a Strætern/og kall ed alla þa sem þier finned.

Med Þessum Ordum meinar HErr an̄ Christur þan̄ seinasta Heimsins Alld ur/fra þvi han̄ stie til Himna og allt til Veralldar Enda/Þviad nu er þad visst/ ad aller Huter eru til Reidu. Hier tekur til su mykla og heilaga Kallan heidenra Þiooda. Matth. 28. Fared wt (seiger han̄) um̄ allan̄ Heimen̄/og kiened ollum heidnum Þioodum.

Þar urdu Gydingar med Blindleika slegner / vegna þeirra Forhertunar / og Gud snere sier til heidenra Þiooda/so sem þeir St. Pall og Barnabas/þetta sama seigia Gydingum Opeńberlega under Augun/seigiande: Act. 13. Þad byr iade ad ydur være fyrst bodad Guds Ord/ En̄ med þvi þier reked þad fra ydur/ og hallded ydur sialfer Overduga eilijfs Lijfs/ Sia/ þa snuum vier oss til heid enra Þiooda.

Sia þu / Sal mijn / Med soddan̄ Hætte

Nætte hefur nu HErrañ Christur þiñ Dyrdar Brwdgume til sijns Brullaups boded fra Upphafe Heimsins allt til þessa Dags/ og alla Tijma hefur hañ haft sijna Sendemeñ a Strætum/so sem skrifad stendur/Psalm. 19. Þar er eckert Tungumal til/nie Mala-Rædur/hvar ed þeirra Radder hafa ecke heyrst/Rom. 10. Sañlega er þeirra Hlioomur um̄ oll Lond wtgeingeñ / og þeirra Ord wt um̄ allar Heimsins Alfur. Med þessum Nætte hefur hñ lated bidia siñar Brwdur/og bidur heñar eñ nu. Med þessum Nætte hefur hañ lated bioda til sijns Brullaups / og bydur eñ nu Daglega. So hefur hañ Brullaup halldeð med sijnum Rietttrwudum / og helldur þad eñ nu a þessum Deige.

JEG þacka þier HErra JEsu Christe / ad þu hefur og eirneñ sent þyna Þienara og Sendemeñ til vor / og lætur eñ i Dag bioodo oss og vorum Bornum til þyns Brullaups. Jeg prijsa þig miñ DRotteñ / ad þu hefur so ástsamlega hondlad vid mig / Ert ordeñ miñ Brwdgume/og hefur valed mig þier til Brwdur. Gief mier miñ DRotteñ / eitt hlijduge

Hiarta/ ad eg med Fagnade jate hier/ og þig medtecke þyrer minn allra dyrmætasta Fiestood og DRottenn / og rijke alldrei nockurn Tijma fra þier / A M E N.

3. Hvøriar Matgiørder eda hvøria Riette lætur þesse Kongur tilbwa / sem a Bord verda borner af hans Predikurum og Þienurum ?

Med þvi DRottenn lætur segia til Giestanna/komed/allt er til Reidu bwed/ Matth. 22. Þa hlijtur vissulega allt ad vera bwed og til Reidu / þad hann vill a Bord bera lata. Hier mattu nu Sal mijn ecke hafa Jardneska Nuxan/og ecke meina ad hier tale umm nockra Lijkamlega Fædslu/ med hvørre Lijkamenn kann ad mettast og sediast.

Ad vijsu / so myked sem Lijkamlega Fædslu/ Mat og Drijck ahrærer/ þa er þad Gaafa Guds / Hvør ed upplijkur sine Hende / og mettar allt hvad lifer / med sine Blessan/ Psalm. 145.

Enn hier talar umm Andlega / Himneska Fædu/hvar med hann Riett-trwadra Manna Hiortu/ og þann inra Mannenn sedur/

ſedur/liſpgar og ſkyrker/mettañ og ſadd-
añ giører / til eilijfs Lijfs.

Ja mijn Sæl / Eg ad vier Preſtar
og Predikarar giæfum Veralldleg Aud
æfe/ ſkeinktum Vijn og goodañ Bioor/
og hielldum Veitſlur / Mich. 2. Eda
predikudum hvorneñ Meñ ættu ad ſwpa
og drecka / þeir Predikarar hæfdu vel
þeſſa Heims Moñum. Eñ þetta er
ecke ſo/Vier hlioofum ad ſeigia med St.
Petre / Act. 3. Silfur og Gull høf-
um vier ecke / eñ hvad vier høfum þad
berum vier fram̄ / Sem er/ Andlegur
Sælar Matur og Andleg Fæda/ hvøria
DRotteñ hefur ſiálfur tilreidt og Mat-
bwed/eñ ecke vier. Spámadureñ Eſa-
jas hañ tekur ad ſøfu Epterlijking af
einu Jardlegu Gieſtabode/ og wtmálar
þar med þeſſa Dijrdlegu Himneſku Mál
tijd/þar hañ ſeiger: Eſa. 25. DRotteñ
Zebaoth mun a þeſſu Fialle / giøra øllu
Foolke eitt feitt Gieſtabod/Gieſtabod af
klaaru Vijne / af Feite / af Merg / af
Dreggiarlauſu Vijne. Eñ Spámad-

 ureñ

urenn wileggur og seiger þar epter sijna Meining / ad þetta eige ad skiliast uppa Brullaupeð JEsu Christi/og ad þetta merke þa Dyrdarsamlegu Andlegu Fæd slu sem þar verdur a Bord borenn.

Nu skalltu merkia myn Saal / ad sialfur HErrann Christur/ hann er þesse Fædann/ Ja Christur sialfur med sijnu Hollde og Bloode og ollum Velgiorning um er sw Fædann / sem framm verdur sett fyrer Giestena i þessu Brullaupe.

Og lyka so sem Riettrwadra Manna hlyðug Hiorttu / eru hvortveggia / bæde HErrans Brwdur/og so hanns Giester/ So er og Christur sialfur bæde Brwd-gumenn og so Fædann.

Ja myn Saal: Þegar eirn Jardnesk ur Hwsboonde vill hallda Brullaup eda Giestabod/þa hugar hann hellst umm þetta þrent/ ad hann hafe handa Giestunum.

1. Gott Braud.
2. Goodann steiktann Mat.
3. Goodann Dryck.

Sie þetta þrent fyrer Hende/þa kæ-

ta

ta Mett sier hitt anad lyka. Eins hep ur/myn Saal/Gud pin Kongur giort/og vill en ad pu skuler petta prent epter him nestum Andlegum Natte fa og hapa i pynum HErra JEsu Christo.
1. Hviad i Fyrstu er han pad rietta Himna Braud sina Riett-trwadra/hui ad so seiger hn: Eg er Lyfsins Braud/ Hvor han kiemur til myn/han skal ecke hwngra/ Joh. 6. Og en aptur: Eg er pad lifanda Braud sem kom ap Himnum/ Hvor han etur ap pessu Braude/ sa mun lifa eilyplega / og pad Braud sem eg mun giepa / er mitt Hold hvort eg mun wtgiepa Heimenum til Lyfs.
2. Par næst er han og so ein rietteleg Steik/hviad han er pad rietta Brefle-Opfur/Ebr.10. Sem i Foorn var fært vorta Synda vegna/Ja pad rietta Paaska-Lamb Guds/1.Cor.5. Sem a Kross ens Trie var Lyfslated og i heitre Astar Elsku steikt og bakad fyrer alla Riett-trwada.
3. Han er og sa rietle Dryckur/hviad han

hañ er sa sem kiemur med Vatne og Bloode/ 1.Joh.1. Og seiger/ Joh. 6. Mitt Blood er sa riette Dryckur/ Hver hañ trwer a mig hañ mun alldrej pyrsta. Og i ødrum Stad: Joh. 4. Hver hañ dreckur af þvi Vatne sem eg gief hønum/ hañ mun ecke þyrsta eilijflega.

Sia þu mijn Sæl/hvørsu Dijrdarlega DRottenñ þiñ Gud hefur tilreidt og bwed fyrer þier/ Þar fyrer kom þu / og gleþt þier til hañs Braullaups. Læt þitt Hiarta vera hwngrad/og þijna Sæl þyrsta/ þviad hier er allt noog/ Hier meiga þeir Fatæku eta og verda metter / Psalm. 22.

Eñ ef þu villt vita/mijn Sæl/hvør neñ og med hvørju moote þu ætt þessarar Fædu ad neyta/ Þa heyrdu hvad DRottenñ seiger: Med Trwñe/Joh.6. Cap. So lættu nu upp Augu Trwarenar / og þa muntu sia þessa Himneska Fædu/ wtriettu þijna Trwar-Hond/þa kiñur þu þessa Nædar-Fædu/ Læt upp þiñ Trwar-Muñ/þa etur þu þessa Andlega Fædu.

Eñ eþ þu Saal myn seiger so: Hvør ia Sadning / hvørn Krapt og hvørt Gagn fæ eg aþ þessare Fædu ? Heyrdu hvad ad DRottenñ seiger : Hañ seiger þ sie Fæda Lijþsins. Þar fyrer myn Saal/ Eþ þu villt ecke eta Hollð Mañsins Sonar/og drecka hañs Blood/þa heþur þu ecke neitt Lijþ i þier / þvi þesse Fæda er Fæda hiñs rietta Lijþs/ sem orkar eilijþs Lijþs/ hamlar eilijfu Hwngre / og hialpar fra eilijþū Þorsta. Og eñ apt-ur seiger DRotteñ/ Joh. 6. Hvør hañ etur mitt Hollð og dreckur mitt Blood/sa blijþur i mier og eg i honum. Þad er / Ef þu Saal myn / aþ Hiarta trwer a Christum/og þorlætur þig med ollu uppa hañ/ þa heþur þu vissulega Fyrergieþ-ning þiña Synda / þa ertu þorlijkt vid Gud / ert prijdd og skrijdd med Christi Riettlæte/ og þu ert þullkomlega Erþin-ge eilijþs Lijfs. Ad vijsu/ þu ert Lidur og Limur Christi / ert ordeñ Hluttakare Lijþsins / 1. Tim. 1. Full med Anda Christi/ sa ed i þier er / Ande Helgan-areñar/

areñar/ Nugganareñar / Feldarens og Fagnadarens / og fyller þig med allre Guds Nægd / ſo ad þu liþer Gudlega og andaſt Chriſtelega / og ert ſo Full Sæl Eilijþlega.

JEG prijſa þig Fader og DRotteñ Himens og Jardar / ad þu heþur ſo vel hurad til myn / Aumo og Syndugs Mañs / og heþur gieþ ed mier þiñ Son til eirnrar Fædu: Jeg þacka þier miñ HErra JEſu / Þu gooda Elſkulega Lambed Guds / 1. Cor. 5. Ad þu lieſt Lyþ lata þig pyrer mig / og villt ſialþur vera myn Fæda og miñ Matur. Miñ DRotteñ JEſu / þitt Hold er ſu ſaña Fædañ / z þitt Blood er ſa rietta Dryckur / Joh. 6. Jeg bid þig / Opprek þu i mier þad rietta Hungur / og breñ ande Elſku til þyn / Gieþ mier heilaga Girnd og Forlengíng ad taka þig til myn med ſañre Trw og alla þyna Velgiørninga / ſo eg mæt ad ſmacka þiñ Sætleika / og aþ þiñe Nægd þæt eg Lyþ og Bleſſan / Riettlæte og Helgan / Næd og Sañleika / Frid og Føgnud / Huggun og eilyþa Sælu og Sæluhiælp. Vardveitt mig miñ DRotteñ JEſu / ſo eg verde ecke gan laus / Rænglætur og Vantrwa / Þ vlad þeir ſem ſo eru / þeir eru liþande dauder / og liþande Elldebrandar Helvytis / Og þeir munu med þeim Ryka Mañe / Luc. 16. verda ad deya eilyþu Hwngre / og eilyþum Þorſta: En gieþ þu mier / ad eg Daglega med Føgnude ſitie vid

þett Bord/ og neyte þiñar Himneskrar Fœdu/ uppa þad/ ad eg sie og blype og lipe i þier/ og þu lyka sieet blyþer og liper i mier / So ad eg vice fullkomlega / ad þo eg hlioote ad deyia hier Lykamlegum Dauda/ þa lipe eg þo sañar lega/ og mun alldrei deyia / A M E N.

4. En med þvi eg sie ecke miñ DROTTen Christum JEsum med mynum Lykamlegum Augum/og þreipa ecke a hønum med mynum Høndum / og kañ ecke ad smacka hañ med myn-um Munñe / Hvørn Maata hepur hañ sett þa þar med/med hvørium hañ hepur læted høndla vid mig/ og tcked mig sier til Brwdur/ og hvørneñ þer hañ ad þvi / ad giepa sig siælpañ mier til Fœdu ?

Med øngvu ødru Moote/ eñ Drottiñ sialfur hepur tilsett og skickad/ z synum Vm̃bodsmøñum byfalad. Þviad so sem þ geingur til i Veralldlegum Brwd armælum / ad þeir sem þar til eru wt-sender þeim ber eckert ad giøra / eckert ad tala/ aungvu ad loþa / ødru eñ þvi / sem þeir hapa i Byþalningu. So er og hattad Predikurum og Erendsrekum / og Vtsendurum JEsu Christi / Þeir meiga ecke neitt giøra nie tala / og ecke framsetia hvad þa siælpa Lister/ helldur hapa þeir.

1. Pad Saña Heilaga uppſkrifada Ord Guds/Logmaled og Evangelium.
2. Peir hafa pau bæde Heilogu og Naleitu Sacramenta/ ſem er Skirnen̄/ og Kvølldmaltijden̄ DRottens.

Vm̃ Guds Ord talar DRotten̄ ſo/ Eſa. 51. Eg legg mijn Ord pier i Muñ. Vm̃ Skirnena mæler han̄ lioos-lega/ Matth. 28. Skired pa i Nafne Fodur og Sonar og heilags Anda. Vm̃ Kvølldmaltijdena/ ſeiger han̄ ſo: Giored pad i mijna Miñing. En̄ um̃ hvorttveggia / bæde um̃ Orded og Sacramenten̄ pa ſeiger han̄/ Devt. 4. Pier ſkulud aungvu auka par vid / og taka par ecke fra / ſo pier meiged vardveita Bodord DRottens ydars Guds / ſem eg bijd ydur.

Ja mijn Saal/ peſſum Manna fylgia aller Guds Ords Pienarar / i Guds Stad og epter hans Bijpalningu/ ſo peir meige hondla og handtera vid Mañaña Sonu. En̄ ſo ad petta Tvent / Orded og Sacramenten̄ verde kreplug / og ſig-

re

re Hiørtun Mañaña / þad verkar Gud þiñ DROttenn og Brwdgume sialfur / hvor ed æktþo er nælægur Ordsins Þienurum/ og fyrer siñ heilaga Anda æhrær er Hiørtun/so þau verde hlyden og medtake þeigeñsamlega til sijn / frambodna Guds Nad / og snwe sier til CHRJSTum. Þviad so stendur skrifad/ Phil. 2. Gud er hañ sem i ydur verkar bæde Viliañ og Mættenn/ epter sijnum þægelegum Vilia. Og eñ i ødrum Stad : Ein Gudhrædd Kvina/ sem hiet Lydia/ su ed Purpura selde / hun hlydde til / hvorrar Hiarta DRottenn opnade/ so ad hun giætte ad þvi sem St. Pall talade.

Þa ed fyrsta Sal mijn/þegar ad þu varst fyrst i Heimeñ fædd / og þiekst ad sia Lioos þessa Heims/þa var þar Vm bods-Madur þijns DRottens/og skijrde þig epter þijns DRottens Befalningu. Ja: ad vijsu/Sal mijn/vid þijna Skijrn hefur nælæg vered øll heiløg Þreñing/ Gud Fader/Guds Sonur/ og Gud heilagur Ande / so sem hañ var nælægur i

Skyrnerse þyns HErra JEsu Christi/ Matth. 3.

Þa i Fyrstu hefur DRottenn þinn Brwdgume kallad þig med þynu eigen Nafne/ Esa. 45. Þa hefur han nefnt þig/ ádur en þu þeckter han. Og lyka so sem þad skiede i Vatns-Floodenu/ ad allt þad sem Ortenu átte ad hallda/ þad skyller Gud Noa telia inn i Orkena. Eins lyka tekur Gud DRottenn oss a þessum Deige til syns Saþnadar/ so ad vier skul um ecke deyia i vorum Syndum/ helldur hallda Lyfenu. Ja myn Saal/ þa gaf han þynu Hiarta fyrsta Avext Trwar enar og hins heilaga Anda/ Þa apnest ader þu Dioflenum og Heimenum og þynu breckottsa Hollde/. Þa i Fyrstu jatadest þu þynum Brwdguma/ þa full giorder þu vid han þann heilaga Nioona bands Sattmala/ sem er Sattmale goodrar Samvitsku fyrer Gude/ 1. Pet. 3.

Jar minn DRotten JEsu / Þa er su Fyrsta Trwlofun framfaren a mille myn og þyn/ so sem þu sagt hefur hia Spamanenum / Ezech.

Ezech. 16. Og eg gaf mig undir eirn Sattmála vid þig/ ad þu skylldet vera mïn/ seiger DRott en DRotten. Jä/ minn Gud/ Hvad þu hefur lofad mier þad get eg ecke / En hvad eg hef lofad þier / þar hiälpa þu mier til / ad eg mætte þad hallda trwlega og fastlega / vegna þyns heilaga Nafns/ og Søkum minar Sälu hiälpar / A M E N.

2. J Aßans Magta/ mÿn Sal/ þeg-ar þu varst nu komen til Alldurs og Skilnings/ Siä þu/ þa eru enn i Aßans Tyma hans Sendebodar og Þienarar fyrer Hende/ þeir minna þig a þa Trwlofan sem i heilagre Skyrn var giord a millum þyns DRottens og þyn / Þeir setia fram fyrer þig hans heilogu Ord/ i hvorium DRotten þinn Gud lætur i Lioose sinn heilaga Vilia/ og Opinber-ar þier allt sitt Hiarta.

3. Hviad var hefter þu i Fyrstu mÿn Sal / alvarleg Ord hans Logmals / Exod. 20. Þau heilogu Tyu Bodord/ i hvorium han vysar þier til / hver og hvilykur hann er / og hvorsu hann hefur skapad þig epter sinne eigen Mynd/ Gen. 1. og vill ad þu sert honum lykur/ Nan

opnar og hyrter fyrer hier Fordiorfung og Spilling alltar þiñar Natturu/ hvor ed komen̄ er af Fyrsta Falle og Noordoome i Paradijs / og leider þig til Vidurkienningar Synda þiñar/ i hvorium þu ert gieten̄ og fædd/ og i hvorium þu heft ur þijna Daga lifad/ so ad þu af Niarta ydrest þiña Synda og Misgiörda.

Sälen.

Vilkeru mier DRotten̄ JEsu / ad eg med Yfrigens Tryum heyre Ord þijna stranga Logmaals/ og giarnan̄ lyde þo eg verde skapp aður og myrtadur/ Vidurkienne mitt hrædelega Synda Fall / og ydrest miña Misgiörda med Trygd og Hugar Angre / A M E N.

Þar næst/ miñ Sal/ þa heyrer þu og einneñ þa Fagnadar fullu Rauft heilags Evangelij/ þa Huggunarrijku Nadar Predikan/ med hvorre DRotten̄ þin̄ Brwdgume kallar þig aptur til sijn / og wtbreider sijna Myskunar Arma/ a mote þier/ seigiande: Matth. 11. Komed hingad til mijn/ aller sem erud mædder og þiader/ Jeg vil Endurnæra ydur.

Ach miñ DRotten̄ / Eg er su auma Saal sem syrgt heþur Hoorañer med mijnum Lagamonum/

mønum/ Jer. 2. Med Diøflenum/med Heimenum / med mynu Holdc og Bloode / og hefur saurgad mig med mynum Syndum / En̄ þo kiem eg aptur til þyn / Taktu vid mier aptur min̄ DRotten̄/ z lát mig ecke ørvinglast i mynum Syndum. Vppkveiktu i mier eina riettafaña lifande Trw / so ad eg giete teked þig mier til Eignar asamt med øllum þynum Velgiørningum. Jæ ad vysu DRotten̄/ Hvør sem trwer a þig han̄ er Riettlatur / Rom/ 9. Þvi Blooded þitt vor Christe klær / kvittad aller Synder þær. Jeg trwe ad vysu min̄ DRotten̄/ Jæ eg veit og trwe fullkomlega/ ad þu hefur teked mig þier til Brwdur aptur ad nyu / og hefur blydkad þin̄ Fødur vid mig / Allar mynar Synder fyrergiefned/ Þin̄ hellagan̄ Anda mier skeinkt/ og giefed / og ad nyu stadfest og asett/ ad eg skule verda Erfingc þin̄ar eilyfrar Dyrdar/ A M E N.

3. J Þridia Maata hefur þu Saal myn hans hæleitu Kvølldmaaltyd / eina ágiæta / sætlega og heilaga Jn̄setning og Skickan/ i hvørre þyn Trw styrkest og þitt Hiarta verdur sætlega huggad / Þviad þar setur DRotten̄ þin̄ Brwdgume sig med þier til Bords/leggur fyrer þig hid besta og ágiætlegasta/og giefur þier i Braude og Vyne sin̄ heilaga Lykama sæt̄lega ad eta / og sitt helga

Blood sannarlega ad drecka/ Hvïad hans Holld er su rietta Fædan/og hans Blood er sa sanne Dryckuren / Joh. 6. Hvïad med þvi þu Saal myn/ ert honum sam teingd fyrer sanna Trw/ og ert so Holld af hans Hollde/og Bein af hans Bein um/ Eph. 5. Þa er skappellegt ad han sie sialfur þin Matur og Dryckur/ med þvi ad þu ert hans Lidur og Limur. Sia þu Saal myn/ herløg er þesse Fæda/ hun giefur og eitnen heilaga Næring: Himnesk er su Fæda/ hun giefur og so Himneskan Krapt / sem er Syndanna Fyrergiefning/Lijfed og Sæluhiälpen. Þvi ad þesse Fæda nærer og styrker þann nyja Mannen so ad TRWen vex og proovast/ og hans Trwnadar Traust syner sig i ollum goodum Avoxtum / Lijf og Saal fær og odlast nyan Andlegann Krapt/og uppbyriar eitt nytt Himneskt Lijf.

So skrifar sa Guds Madur Marth. Lutherus: Þar fyrer nefnest Kvølld⸗ maaltyden med riettu ein Fæda Saalar⸗ innar/su ed nyja Mannen nærer og styrker.

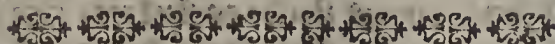
Hviad fyrer Skyrnena fædunst vier ad nyu / en̄ Þo samt blyþur su gamla Nwd i Mañsins Hollde og Bloode. Þar ad auk koma fram̄ noogar Nindraner aþ Dioþlenum og Neimenum / so ad vier verd um mædder og þreytter / og hrøsum og follum Stundum. Þar fyrer er þesse Kvølldmaltyd Innsett og gieþen̄ til Dag legrar Fædu og Næringar / so ad Trwen̄ fæe sitt Styrk og Krapt / og ad hun i þessu standanda Strijde dvyne ecke / helld ur verde jaþnan̄ styrkre og sterkare. Þvi ad þessum nyu Lijþnade er so hættad / ad han̄ fer jaþnan̄ vaxande og þrooast.

O Herra IEsu min̄ Lausnare / Hier er eg þyn aum Ambætt / og þin̄ Limur vid þitt Bord / Fæd þu mig med þynu heilaga Hollde / og dryckia þu mig med þynu hellaga Bloode / so ad eg verde sterkur og hraustur epter þeim nyia Mañenum og þioone þier i sañre TRV / riettum Kiærleika / brennande Von / og liæe alla myna Lidlt og Lime Riettlætenu til Her skrwda alla myna Daga / A M E N.

Nidurlag þessa Capitula.

Hacker giøre eg hier min̄ DRotten̄ IESV Christe / þyrer þitt hellaga Ord og þyn haleitu Sacramenta / Ia / Eg þacka hier min̄

Lausnare / ad þu liest mig þar heilaga Skyrn / og læra þitt heilaga Ord / Mig hefur þu og fyrer þyna heilögu Kvölldmaaltyd Endurnært og Lijfgad og giört mig ad nyum Manne / Jaa ad þinne Brwdur og þynum Lid og Lim. Jeg bid þig minn HErra JEsu / Laat mig stödugt ann standa i sannre Trw / og efla st i Christelegu Framferde / og ad eg mætte so sem ein ny Skiepna audsyna mig fyrer þier og Mannunganum / so ad Openbert verde / ad eg hafe mier til Gagns og Gooda feinged myna Skyrn / so og þitt heilaga Ord riettelega heyrt / og þyna heilögu Kvölldmaaltyd verduglega medteked / Amen.

Tijunde Capitule.

Um Bodsmenena og Brullaups-Gestena / Hvorier þeir eru og hvornenn þeir hafa alla Daga hag ad sier og þessu Brullaups-Bode teked.

Hvörier eru þa Gesterner sem DRotten læt ur kalla og bjooda til syns Brullaups?

Brullaups

BRUDLaups Giesterner eru all-er Menn / hvorium Gud hefur fra Upphafe Heimsins og allt til Enda Ofanberad sinn heilag ann Vilia / Og þeir hvoria hann hefur fyrer sitt Ord lated kalla til Ydranar og Sæluhiælpar.

Ja myn Sæl/ Þegar Magtar-Menn og Stoor-Høfdingiar hallda Brullaup/ þa biooda þeir þar til sijnum Jafnings-ium/ og ødrum Vinum og Kunningium/ Enn sijnum Ovinum og ødrum Lijtelmoot-legum Mønnum biooda þeir ecke.

Hefde nu Gud DROttenn vor giort so/ þa hefde hann att ad biooda sijnum hei-løgum Einglum sem ecke høfdu Synd-gad / og þa hefdum vier aumar Mann-eskiur orded eilijflega ad vera wtelukkar. Enn i þessu prijsar og bevijsar Gud sijna stoora Kiærleika til vor / ad hann lætur biooda oss til himnesks Brullaups / þa vier vorum hans Ovíner/ Rom. 5. Og i Syndunum dauder og fordiarfader.

Enn hier skalltu myn Sæl/ merkia/

 ad

ad aller Meñ þeir sem bodñer eru/ þeir kallast HErrans Giester / þo þeir vilie ecke koma / og ecke snwa sier til Guds / Eñ þau good Hiortu sem hlyda Roddu DRottens / og Christum medtaka med Trwfie / þeir eru ecke ad eins Giester HErrans / helldur og so hans elskuleg Brwdur/ og eitt Holld med honum.

HOþadur siertu miñ Gud/ þu himneske Herra og Kongur / ad þu mig aumañ Overdugañ Mañ/ heþur ecke þyrerlited nie þorsmaad/helldur heþur þu læted kalla mig med ødrum til þijns mykla Dyrdar/Brullaups. Miñ DRotteñ/ Sañlega er eg Aumur og Ohreiñ / og ecke verdugur ad eg kome þyrer þitt Auglit. Eñ þijn mykla Myskun hun velldur þvi/ ad mier verdur ecke med mijnum Syndum wtkastad/ og þijn Oseigianleg Elska giører þad/ad eg er og verd bæde þiñ Giestur / og þijns Elskuleg Sonar Brwdur/ Þier sie Lof og Dyrd ad Eilijfu / A M E N.

Hvøseneñ haþa þlester aþ Bodsmøñunum teked þessu Brullaups Bodenu?

Þad auvijsar HErrañ sialþur Lioos lega i sinne Epterlijkingu / Matth. 22. 1. Vm̃ þa sem fyrst voru bodner/ fyrer Vatns-Flooded og epter / þar talar

hañ Lioofega : Og þeir villdu ecke koma. Sia hier Saal mȳn / þetta er þad / sem heilagur Ande klagar / fyrer Vatns Floodet / þar hañ seiger / Gen. 6. Mañ eskiañ vill ecke leingur verda strøppud af mȳnum Anda. Epter Floodet klagar Gud þad sama i Añan Tijma / seigiande : Meñ i Sodoma voru iller / og Syndgudu miøg i moote DRottne.

2. Um̃ hina adra / sem er um̃ Abrahams Nydia og Gydinga Foolk allt til Christum / þa seiger hañ so : Eñ þeir forsmædu þad og geingu i burtu / Eirn a siñ Akur / Añar til siñar Syslanar / Eñ sumer gripu hañs Þienara / hæddu þa og dræpu. Nyrdu Saal mȳn / hvorsu þetta samhlioodar vid Gydinga Tijds Historiu : Þar stendur skrifad um̃ þa / Exod. 32. Cap. Foolked settest nidur ad eta / eñ stood upp ad dansa. Og þar strax epter seiger Gud so til Moysen : Þitt Foolk sem̃ þu wtleidder af Egyptalande / hefur spillt sier. Og eñ aptur : Jeg sie ad þad Foolk er hardsuijrad. Og fyrer

Muñ

Musi Esa. 65. seiger Gud : Allañ Dageñ wtrietle eg mijnar Hendur ad einu Ohlydnu Foolke / sem fer epter sijnum Hugreñingum a þañ Beg sem ecke er goodur. Og sialpur HErrañ JEsús seiger þeim Opeñberlega : Jerusalem / Jerusalem / Þu sem Lijflætur Spameñ ena / og grijter i Hel þa sem til þijn eru sender / etc.

3. Vm̃ þa Þridiu / sem aþ Gydingũ og Heidnum Þioodum kallader hafa vered / epter Vppsigningu DRottens / þa seiger hañ ad vijsu : Ad þeir hafe komed / og oll Bord hafe orded pullskipud / Eñ þar hafe vered til samans bæde Jll er og Gooder. Sia þu þar mijn Saal / Þetta samhlioodar med ollu uppa Histo- oriu hiñs nya Testamentis / allt til þessa Dags. Þviad meñstur Fiolde þeirra sem Orded heyra / hroosar sier aþ þvi ad þeir sieu porkostulega Christner / eñ allmarg- er aþ þeim eru hvorke heiter nie kalld- er / Apoc. 3. Ecke Jklædder riettum Brullaups-Klædum.

Sia

Sia þu nu mȳn Saal/ Þañeñ hefur so Jlle og Syndsamlege Nelmur sijnt z tied sig vid þeita heilaga Nꝛadar Bruñ gup. Þañeñ hefur hañ forakꞇad Guds Muñ/ forsmaad hañs Nꝛad / og hañs Þienara spottad / obsookt og Lijstmeled. Meñ hafa meir elskad Sælgiæte z gooda Daga / eñ Gud DRotteñ / framar þioonad Peningenum/Dioplenum/Neimenum/ syndsomu Nollde og Bloode / eñ Gude; Þeir hafa saurgad sig med Af Gudadyrkan/Vantrw/Agyrnd/Ydranarlepse/ Bloote og Bañe/ illum Sidū/ Fioꞇkinge / Forakꞇan heilagra Sacramenta/Ohlydne bæde vid Gud og Meñ/ med Neipt og Nalre/ Reide og Metnade/ Ofneytslu og Ofdryckiu/Saurlijfe/ Noordoomum/Raane og Stulde / Svikum og Prettum/og allskyns syndsamlegum Fysnum og Gyrndum z Þar fyrer hefur Gud aptur a moote þa forsmaad/ forakꞇad og spottad. Þviad hañ talar uñ þa i heilagre Ritning mjøg Þoillꞇarsamlega / og giefur þeim hrædeleg/

ꞇkamar.

skamarleg og haturleg Nøpn/hvar med hn þester uppa pa eini eilifþaü Skamar-Fleck / hvørn þeir hlioota Eilifplega ad bera sier til Spotts og Vanvirdu/þvi ad haü kallar þa:

Øgudlega/ Fæfeinga/ Ps. 12.

Ogudhrædda/ yper hvøria DRottenn mun rigna læta Elldzlugum/ Bæle og Brenesteine / og hverium haü vill giefa Stormvind i Vetkalaun/ Ps. 11.

Haü kallar pa Þrætlunarsama Men og aflarlega Sonu / Ps. 18.

Megooüa Men/ Flærada/Illgiører/ Synduga / Bloodþyrstuga / og Argiarna / Psalm. 26.

Siergooda/ og pa sem fara med Lyg at/ Ibidem.

Haü kallar pa

Bloodgiarna og Falska/ þeir ed ecke naa Helpt siña Daga/ Psalm. 55.

Soþriud Illskuþullra/ og Flock Illgiørdar Maña/ Psalm. 64.

Siøor Naut og feita Vxa / Hunda og Hreckvysa Men / Psalm. 22.

þeir

Þeir nefnast og Heimsker/ Prov. 20. og ällogða Akarstadar.

Þverskallad Foolk/ Exod. 32.

Illgrese/ Matth. 13.

Heimskar Joomfrwr / Matth. 25.

Iller Þioonar / Matth. 18.

Þeir ed eckert Brullaups-Klæde häfa og verda þvi kastader i þau ytstu Myrkur/ Matth. 22.

Hræsnarar/ Matth. 22.

Eytur-Nodru-Kyn/ Matth. 12.

Holld og Blood sem ecke kañ ad erfa Guds Ryke / 1. Cor. 15.

Þesse Heimur sem ecke þecker Christum/ Joh. 1.

Syner þessa Heims / Luc. 16.

Ill Hoordooms Tegund/ Matth. 12.

Vantrwud / og Raangsnweñ Kynslood / Matth. 17.

Fweñ Trie sem ecke kuña ad bera goodañ Avoxt/ Matth. 7.

Illskuñar Syner/ Matth. 13.

Tapader Sauder/ Tyndur Peningur/ Glatadur Sonur / Luc. 15.

Raang-

Ranglæter Rædomeñ / Luc. 16.

Arþidarar þeir ed a Akre Idiulauser standa / Matth. 20.

Þeir ed sitia i Myrkrum og Skugga Daudans / Luc. 1.

Su Plantan sem Gud Fader hefur ecke plantad / Matth. 15.

Þeir kallast og eirneñ.

Dauder / Marc. 9.

Onytsamer Prælar / Naþrar / Matth. 25.

Illgiørda Meñ / Fawysser Meñ / sm̄ byggia Hws sitt a Sande / Matth. 7.

Neimsker Meñ / sem hneixla sig a Ordenu / og trwa þvi ecke / þeir ecke eru i Nꝍdeñe / þeir ed lifa i Holldlegū Gyrnd um / sm̄ a mote Sꝍluñe stryda / 1. Pet. 1.

Þeir kallast og eirneñ

Blinder / 2. Pet. 1.

Þeir aller eru Lygarar / Ps. 116.

Þeir sem eru Holldleger / og under Syndena selldar / og i hvørra Hollde ecke ert Gott byr / Rom. 7.

Þeir ecke eru Guds Logmꝍle under-

giefner /

giegner/ og ecke gteta þad vereð/og ecke kussa Gude að þocknast/ Rom. 8.

Kier Reideñar/ tilreidd til Fordiorþunar/ Rom. 9.

Heimur þesse / hvør ed epter sijnum Skilninge ecke þecker Gud i sijne Visku/z fyrer hvorium Predikuneñ wt aþ Christo er Heimska z Hneixlan/1.Cor.1

Natturleger Meñ/ þeir ed eckert viela aþ Anda Guds / og þad er þeim ein Heimska / og þeir þeckia þad ecke / 1. Cor. 2.

Þeir ed ecke þeckia Gud / eñ þioona þeim sem aþ Natturu eru ecke Guder / Gal. 4.

Þeir ed an Christs eru/ annarleger fyrer utañ Borgararett Jsrael / Framande fra Testamente Fyrerheitesins / hvar aþ þeir haþa aungva Von/ og eru an Guds i þessum Heime/ Eph. 2.

Heidingiar þeir ed fram̄ganga i Hieggoma sijns Sifis/ hvørra Skilningur ader blyndadur / og þeir eru þraflæger fra þui Lijþe sem aþ Gude er/vegna Fa

vitſku ſem med þeim er/ fyrer Blindleik þeirra Hugſkots/ Eph. 4.
Þeir ed Ohreiner eru i þeirra Siñe og Samvitſku/ Tit. 1.
Þeir ed aungva Von hafa/1. Teſſ. 4
Syner Dioƒulſins / ſem eckert riett giora / 1. Joh. 2.
Heimur þeſſe hvør ed ſockeñ er i hiñi Illu / 1. Joh. 5.
Þeir ed i Myrkrum eru/under Valde Andſkotans/ Act. 26.
Þeir ed dauder eru / vegna Laga Brota og Synda / Børn Vantrwareñar / i hvørium Hofdinge þeſſa Heims hefur ſijn Verk / Eph. 2.
Kier Vanheidurs/Ill/Ohlydeñ/liſ andē an Yoranar/an Saklei͏ks/verande druckner i Dioƒulſins Snørum/ i hvørium þeir bløtrader eru epter hañs Vilia: Heimur hvør ed forgeingur med hñs Lyſt / 1. Joh. 2.
Spottarar / 1. Pet. 3.
Þeir hafa brendt Merke i ſijnum Samvitſkum/1. Tim. 4.

Þeir ed ecke trwa a Christum / og deya i ſijnum Syndum / Joh. 8.

Þeir yþer hvorium Guds Reide blijþ ut / Joh. 3.

Bølvader / Matth. 25.

Þeir ed alla Reidu eru dæmder/Joh. 3

Fordæmder/ Marc. 16.

O eilijþur Gud/ Hvad ſkam̃leg hræde leg Dioþulleg Roþn eru þetta ? Hvad hrædelega ſoſgvirdeleger eru Ydrunarlau ſer Meñ fyrer Gude ? Hvorſu ſtoor er þeirra Skom̃ og Sneypa ? Ja / mijn Sæl / hryggelegt og hrædelegt er ſlijkt ad heyra.

DRottñ JEſu/ Þu heþur ſagt/ Apoc. 18. Ganged wt wr Babilon mitt Foolk / So þier verded ecke Hluttakarar i heñar Syndum/ uppa þad þier þæred ecke nockud aþ heñar Plagum. Eg bid þig miñ DRottñ/ opna þu Hiarta mitt/ og upplijs þu miñ Skilning/ ſo ad eg giarnañ hlijde þijnu Orde og þijnum Sendebodum / Eptterþylge ecke þeſſare Oþackla̋tu Verølldu/ helldur ad eg Daglega bwe mig til þyns Brullaups/ og med jaþnlegre Ydran og ſañre Trw vænte epter þiñe Tilkomu / og med Glede og Føgnude gange iñ i þitt Ryke/ Eñ þordeſt eilijþa Skøm̃ og Sneypu / Amen.

 heþur

Hepur Gud DRottenn hapt so bwed slykt Opartlæte Heimsins ?

Nei/Hviad so talar DRotten i Epi erlykinguñe: Þa Kongurenn heyrde þetta ad Giesterner villdu ecke koma/ þa vard hañ reidur. Ja mijn Sál/ þessa syna Reide hepur hañ sañlega a ollum Tijm um læted sia og framkoma vid alla Yo⸗ ranarlausa Forsmænara/og hañ hepur wtheillt siñe Grimd yper þa: Ja / þær allra stærstu og þyngstu Plagur / sem Meñ hapa nockurn Tijma heyrt giet⸗ ed/þa hepur Gud læted koma vegna For aktunar syns heilaga Ords.

Nugleid þañ Fyrsta Neim / fyrer Flooded/Gen. 6. Þegar Meñ villdu ecke lyda Guds Am̄vondun og Avytan / og villdu ecke betra sig / þa kom Vatns⸗ Flooded/ꝛ drap allt nidur/nema þad sem i Aurkeñe var med Noa.

Epter Flooded/ Þegar þeir i Sodo⸗ ma voru iller/ villdu og ecke hlyda þeim gooda Loth / og Syndgudu miøg þwng⸗ lega fyrer DRottne/ þa strappade Gud

þa ecke alleinasta med Opridar Hernade/ Helldur og so med Ellde og Breñesteine/ sem hañ liet rigna aꝥ Himnum ofañ yꝥ er þa/og fordiarꝥade so allt Vm̄hverꝥis i øllum þeim Lands-Alꝥum/Gen.13. 14. og 19.

So og lyka einneñ/þegar Gydingar villdu ecke þeckia þeirra Vitiunar Tjma/Lyꝥlietu Spæmeñena/ Postulana/ Iaa/og HErrañ Christum sialꝥañ/þa sende DRottenn wt sitt Herlid/ sem er/þa Romverska/ z liet fyrerꝥara þeim Mord ingium/brende upp þeirra Borg/ Matth 22. Nidurbrauk alla þeirra Rykis Stiōorn/Iñ til þessa Dags.

Heidingium heꝥur eins geinged/Þvi ad þegar Gud DRotteñ kuñgiørde þm̄ sitt Heilaga Evangelium/ og liet biooda þeim og kalla þa til syns Brullaups/þa voru þeir allþœer sem þad villdu med taka og þiggia / plester skeittu þar ecke uṁ/voru Athugalauser/Opꝥooktu Guds Ords Lærefedur/ pyndu og plœgudu þa Rielt-trwudu / og Lyꝥlietu Guds Hei=

laga: Pa took DRottēn̄ syna Nond fra þeim / sloo þa med Blindleik / forherte þeirra Hiortu / straffade þa med Villu og Vantrwnade / so þeir trwdu Lygunum / allt þar til hañ i Eyde lagde þeirra Lönd / Borger og Kyrkiur / so sem siaa maa nu a þessum Deige / i öllu Asia Lande og i Affrica / og allvijda Añarsstadar.

Ad vijsu myn Sæl / Þo ad nockud Land eda Foolk sie so hætt upphafed og hefbdad / ad þad sveime i Loptenu / og sie fast vid Himeneñ / & af Meñum Osigrande / Eñ jafnsnart sem þesse Synd kiemur i Leikeñ / ad Meñ fyrerlijta Guds Ord / og villa ei koma til Christi Brullaups / þa hlioota þeir ad hrapa nidur og falla / Ja / allt i Helvijtis Afgruñ.

Sæleñ.

Miñ HErra JEsu Christe / Þu helldur aungva Synd a Jordune so stoora sem þessa / þegar aumar og vesælar Mañskiepnur villa ecke kañast vid Ast og Eisku þijna / ecke hlijda þijnu Orde /

Orde / ecke hafa þig fyrer sin Brwdguma / Þar hlytur ad koma epter eilyfs Þyckia og Reide/ bæde stundleg og eilyfleg / so sem skiede þa i Capernahum / Bethsaida og Chorazin / Matth. 11.

Eñ heyrdu framar/myn Saal/hvad Ritningen seiger / hvørsu Gud hefur straffad Forsmænendur sijns Ords/og vill eñ nu straffa / med mørgum Plagum Andlegum Lijkamlegum/ Stundlegum/ og eilyfum / Þviad so talar Ritningeñ/ Psalm.32. Margar eru Plagur hins Oguðlega.

I.

Lijkamlegar Refsingar og Plagur Ogudlegra / eru þessar.

ORotteñ/þyner Oviner munu fyrer farast / og aller Illgiørda Meñ munu sundurdreifðer verda / Psalm. 92.

Daudeñ yfferfellur þa/ og þeir hlooka lifande ad fara i Helvijte. Gud/ þu munt kasta þeim nidur i þa diwpu Gryfiu/ Bloodgiarner/ og falsker Meñ/ næ ecke Helft sijña Lijfdaga / Psalm. 55.

DRottenn mun aſmna alla Ogudlega/ Pſalm. 145.

Þeir munu verda i Eydelagder og yf ergiefner / Þoi þeir hafa gleymt Gude ſem er þeirra Hialpræde / og hafa ecke hugad um̄ Hellunа þeirra Styrkleiks / Eſa. 17.

Myn Arfleifd er mier ordenn ſo ſem Leon i Skoogie og oſkrar a moote mier/ Þar fyrer er eg reidur ordenn / Enn ef þeir vilia ecke hlyda mier/þa vil eg upp ryckia og fyrerkoma ſlyku Foolke/ſeiger DRottenn/ Jer. 12.

Þeir ed fra þier vykia / munu fyrer farast/Þu glatar øllum þeim ſem dryg-ia Hooraner fyrer þier/ Pſalm. 73

Reide Guds kiemur yfer øll Børn Vantrwarenar/ Eph. 5.

Gud hefur ecke hlyfft þeirre fornu Verølld / helldur innleidde Flooded yfer Verølld þeirra Omilldu. Hann hefur og ſo Borgernar Sodoma og Gomorra ad Oſku giørt/umſnturnad þeim og fordæmt þær/ſeigiande þar med Epterdæme þeim

Omilldu

Omilldu sem seirna koma mundu / 2. Pet. 2.

Ohlyðne/ Apgudadyrkan/ Hooraner og Mögl Israels Sona i Eydemörku hefur han hrædelega strafad / og þad sama läted uppskrifa oss til Vidvorun-ar/ yfer hveria Ender þessarar Verallðar er komen / 1. Cor. 10.

Eins hootar Gud þeim Ydrunarlau su Hiagudadyrkurum Sverde/ Hungre/ Dvæltum og Drepsoottum/ Ezech. 14.

En þu Saal myn skallt ecke hneyxlast a þvi/ þo þu siaer þad ad þeim Ogud legu geingur vel um Stundarsaker. Þvi ad Gud hefur Langlundar-Sied myked/ og er þolenmoodur/ og giefur Stund og Tijma til Ydranar. En a sijnum Tij-ma verdur hans Reide þvi þijngre/ Þvi ad so mæler Ritningen:

Vilie Madur ecke snwa sier/ þa hef-ur Gud hvest sitt Sverd/ og uppspanad sinn Boga/ og sett han til Mæls/ og han hefur lagt þar a daudlegar Orvar/ sijnar Pylur hefur han bwed til Fordiorf-unar/ Ps. 7.   O 5   Drott-

DRottenn lætur þa ganga ſlalpræda ſo ſem Saude / og tilreider þa ſo þeir drepner verde / Jer. 12.

Stem þu þig ei vegna vondra Manna/ og epunda ecke Jllgiørda Meñena/ Þviad ſo ſem Gras verda þeir afhøgg-net/og ſo ſem grænar Jurter viſna þeir. Þeir Ogudhræddu munu fyrerfaraſt og Ovriner Drottens (þo þeir ſieu ad ſia ſo ſem koſtulegur Jurta-Gardur) þa munu þeir þo forganga ſo ſem Reykur. Jeg heff ſied Ogudhræddan/ hañ var ſtolltur og breiddeſt wt og bloomgadeſt ſem Cedrus Vidur/ eñ þegar Madur gieck fram̃ hia/ þa var hañ allur i burtu/ Jeg leitade hañs/ þa fanſt hñ hvorge/ Pſ. 37.

Þu fører þa a hœlañ Veg/og ſteyper þeim um̃ Koll/Hvorneñ verda þeir ſo ſkyndelega ad aungvu? Þeir forganga og taka eirn Enda med Hrelling. Eyka ſo ſem Draum þeſſ ed vaknar/ſo giører þu DRottenn þeirra Mynd i Borgeñe forſmæda/ Pſalm. 73.

II.

Þær iñre Hiartañs Plagur þeirra Ogudlegu / eru þessar.

Fyrer þad þeir hafa ecke medteked Kiærleik Sañleikans / so þeir hiälpudust / þa mun Gud senda þeim megnañ Villudoom / so ad þeir trwe Lygunum / 2. Theß. 2.

Yfer þañ Ohlyduga Kong Saul / kom eirn illur Ande af DRottne / 1. Sam. 19.

Þeir kalla / Eñ þar er eingeñ sem hiälpar: til DRottens / Eñ hñ ansade þeim aungvu / Psalm. 18. Item.

Farðu og seigðu til Foolks þessa / Heyred þad og skilied ecke / Siaed þad og þecked þad ecke / Forhertu Hiarta Foolks þessa / Lät þa þyckheyrda verda / og forblinda þeirra Augu / so ad þeir siae ecke med Augunum og heyre ecke med Eyrunum / og skilie ecke med Hiartanu / og leidriette sig og verde hoolpner / Esa. 6.

Þar fyrer tala eg til þeirra i Eptterlijkingum / so ad siaande þa siae þeir þad ecke / og heyrande þa heyre þeir þad ecke

þvjad

hviad þeir skilia þad ecke / Matth. 13.

Gud hefur gefed þeim eitt beyskañ Anda/ Augun so þeir siæe ecke/ Eyrun so þeir heyre ecke / allt til þessa Dags/ Esa. 6. Rom. 11.

Ufaus þiñe Dyckiu yfer þa/ og lææt þijna Grimdar-Reide grijpa þa/ Ps. 69

III.

Eilijfar Ogudlegra Mañа Plægur / eru þessar.

Þeir Ogudlegu munu fara i eilijfa Pijnu / Matth. 25.

Gud mun þeim Omillda foreyda/og slaa hañ i sundur/ og slijta hañ wr siñe Tialldbwd / og uppræta hañ af Jordu lifande Mañа/ Psalm. 52.

Bindeд hñs Hendur z Fætur/z kast ed hoñũ i ytstu Myrkur/þar ed vera mun Oop z Tañagnijstran/ Matth. 22.

So sem Vaxed brædnar fyrer Elld enum/so hliota aller Ogudleger ad for ganga fyrer Guds Auglite / Ps. 68.

DRottiñ mun ausa Elldingum yfer þa / Med Elldingum mun hañ diwpt i

Jord.

Jord nidur slaa þeim/ so þeir stande alldrei upp/ Ibidem.

Hvør hañ syndgar a moote mier/ sa særer Saal sijna. Aller þeir sem mig hata/ þeir elska Daudañ / Prov. 8.

Vei Heidingium sem opsækia mitt Folk / þviad Almættugur Gud hefner þess/ og vitiar þeirra a Hepndar Tijmanum. Hañ mun plaga þeirra Lijkame med Ellde og Ormum / og þeir munu tikna z græta ad Eilijfu/ Judith. 16.

Þeirra Ormur mun ecke deyia / og þeirra Elldur mun ecke wtslockna / og þeir munu verda øllu Hollde ein Andstygd/ Esa. 66.

Syner Rijkesins munu verda wtkast ader i hin ytstu Myrkur / þar vera mun Oop og Tañagnijstran/ Matth. 8.

Þeir sem ecke þeckia Gud/og Evangelio eru Oblijdner / þeir munu Kvaler lijda/ og eilijfa Fordiørfun / fra Augliti DRottens/ 2. Thess. 1.

Hvør sem ecke trwer / sa skal verda Fordæmdur/ Marc. 16.

O myn Sæl / Skilldu þig fra Selskap Ogudlegra / z vyk fra þeirra Tialldbwdum. Gacktu med Loth wt af Sodoma / og hegda þier ecke epter þessum Heime / þviad þeir Ogudlegu ganga a þeim breida Veige / sem liggur til Fyrerdæmingar / og þeirra Hlaup er til Helvijtis.

MIñ DRottiñ JEsu / Jeg þacka þier / ad þu hefur so nakvæmlega og trwlega varad mig vid Veige þeirra Ogudhræddu / og hefur so Myskunsamlega kallad mig til þyns Sæluhiꜳlpar... Hiꜳlpraͤdis. Hiꜳlpa þu nu mier miñ Gud / ad eg vel og Christelega life i þessum Heime / lære vel ad þeckia Hiꜳlpræde sins Veg / og fordest alla Ohlijdne. Lꜳttu mig aldrei vera fraskilden Selskap þeirra Ogudlegu / so eg giøre mig ecke Hluttakara þeirra Synda. Miñ Gud / Umlijd þu Gleymsku mijnar / og lꜳt ecke Straff Blyndleikans og Hardwdarꝭnar koma yfer mig. Opna myn Eyru / Upplijs mitt Hiarta og miñ Skilning / so ad eg heyre og skilie riettelega þitt Ord / og hegde mijnu Framferde alla Tijma þar epter / A M E N.

Sꜳlmur.

Med Harme Hugar hef eg heyrt hid stoora Ohꜳttlæte þessarar vondu Veralldar / og so hvøꝛsu hrædelegt Straff þar vill epter koma. Nu þo samt þa hefur Gud a øllum Tijmum haft nockur Goodfwꞇ Hiørtu / sem verid hafa hans Bwdur og Brullaupꝭ Giester.

Jꜳ

Ja ad vißu / mijn Saal / Þvïad þo þesse vonda Veröllð sie socken i Jlskuñe/ og þo ad Rädarenar Brullaup þijns DRottens sie äþ velblessum forsmaad og fyrerliteð/ þa heþur hañ þo alla Tijma epter lated sier eitt heilagt Sæde / sem keigensamlegä hlijdt heþur hans Sende moñum/ og meðtekeð hefur hans heilag añ Boðskap. Að vißu/ Saal mijn/ þa er Christi Kyrkia a ollum Tijmum eirn auðvyrdelegur fyrerliteñ Flockur / hiaa þeim Oguðlegu. Þvïad ßka so sem eirn Hyrder (seiger heilog Ritning) naa er wr Leons Kiapte tveimur Lærleggiũ/ eða einum Eyrna Sneple : So heþur og DRotteñ þiñ Lausnare alla Tijma nockra wtvaleð sier af þessum vonda Net me/og hefur sliteð þa wr Kioptum þess grim̄a Leons Dioþulsins.

Þvïad sïa þu/ Þo að Jllska z Hreck vijse hiñar fyrstu Verallðar / þ Vatns Flooðeð/ være harla stoor og mikel / þa Meñ forsmaadu Guds Orð/lifdu i Saur Lijfe og allskins illum Syrndum/ þa voru

eru þo nockrer a medal þeirra / sem lietu
sier seigiast / og lifdu Gudrækelega / og
fundu Nad hia DRottne / so sem voru
þeir Set/ Enoch/ Noa med ollum sijnū.

Somuleidis epter Vatns=Flooded /
þegar su nyia Verolld var orden aptur
ill og hreckvijs/og Syndgade miog þwng
lega moote Gude/ þa wtvalde DRotten
og kallade Abraham/Gen.13. og hans
Sæde epter hañ/ sem trwde DRottne/
og þad vard þeim til Riettlætis reiknad.
Israels Syner voru miog marger i Eyde
morkene/ eñ a velflestum þeirra hafde
Gud aungva þocknan / vegna þeirra
Vantrwar / 1. Cor. 10.

Med sama Moote skiede a Dogum
Davids/þa voru fæer þeir Gudhræddu/
þvi ad so talar hañ/ Ps.12. seigiande:
Hiaalpa þu DRottenn/þa Heilogu tekur
ad fæcka / og hiner Riettferdugu eru
miog fæer ordner a medal Mañaña
Sona.

A Dogum Eliæ Spamañs voru
Syner Israel vikner fra DRottne / og
þioonudu

þioonudu Skœrgodum/þo ſagde Gud ſo til hans/ 1. Reg. 19. Jeg vil lata eptererverda handa mier ſio Þuſund i Jſrael/ ſem er/ oll þau Knie er ecke hafa beygt ſig fyrer Baal / og alla þa Muña ſem ecke hafa mißt vid hañ.

J Tijd Eſajæ Spamañs gieck þad eins til/ Eſa. 24. Þad geingur eins a medal Foolkſins (ſeiger hañ) i Landenu/ ſo ſem þa Vidſmiørs Vidar-Trie er af plockad/og þegar Meñ ſamañleſa Afgangs Leifarnar/ þegar ad Meñ hauſta iñ. Og i ødrum Stad ſeiger hañ ſo/ Eſa. 1. Ef ad DRottens Zebaoth hefde ecke læted nockud lijted Sæde epter verda/ þa værum vier ordner ſo ſem Sodoma/og lijka eins og Gomorra/ Og eñ aptur: Þeir ſem epter eru ordner munu ſnwa ſier/ Jæ/þeir ſem epter eru ordner af Jacob/ til Guds hins øfluga. Þo ad þitt Foolk O Jſrael/ſie ſo margt ſem Siooar-Sandur/þa mun þo ad eins Afgangureñ hoolpeñ verda/ Rom. 9.

A Døgum Michæ klagar Gud hid

sama og seiger so/ Mich. 9. Capitula-Miet geingur eins og heim ed Epter-leiþum saþnar i Vijngarde / þa Madur kan ecke ad finna Eitt Vijn-Ber ad eta/ en villde þo finna hiñ besta Avoxt. Pad Riettlæta Foolked er i burtu wr þessu Lande / og þeir Froomu eru ecke meir a medal Foolksins.

A Døgum Zophoniæ/seiger so Gud/ Jeg vil læta epterblijfa i þier eitt fatt og fatæklegt Foolk / þad mun treysta uppa Nafn DROttens/ Zophon. 3.

Lijka eins gieck þad til þegar HErr-añ JEsus var hier a Jordu/Flester all er fyrerlitu hañ og forsmædu / so hañ vard ad læta sier næga med sijna Lære-sveina/ Tollheimtara og Bersynduga / og fæeina adra sem trwdu a hañ.

Sijdañ þa epter æ þegar Predikan heilags Evangelij barst wt um allañ Heimeñ/ þa urdu marger kallader til sam añs / eñ þeir voru Jller og Gooder / og hofdu ecke aller þad rietta Brullaups-Klæde.

Og hvørnen̄ þad mun ganga til a Sijdustum Døgum Veralldar/ a hvørium vier nu lifum/ þad vottar HErran̄ JEsus sialfur þar han̄ seiger: Þegar Man̄sins Sonur kiemur / meinar þu ad han̄ mune finna Trw a Jordun̄e?

Oh min̄ Herra JEsu/ Hvørsu fagn adarsamlegt er þitt Brullaup? Hvørsu trwlega hlioda þijner Bodsmen̄? Hvørsu gledeleg er þijn Rødd/ sem oss bijdur til þijns Brullaups? En̄ min̄ Herra Jesu/ Hvørsu lijtell og audvirdelegur/ hvørsu fyrerlitenn̄ og forsmædarlegur er sa Flockur sem þiggur þitt Bod / og ordenn̄ er þijns Brullaups Giestur og þijn elsku leg Brwdur? Ad vijsu min̄ Herra Jesu/ hafa marger a øllum Tijmum vered kallader/ en̄ fæer hafa orded Utvalder. Marger ganga til Kyrkiu og heyra þitt Ord/ en̄ þeir eru fæer sem þad halld a og vardveita. Marger hroosa sier af þvi ad þeir eru christner/ en̄ þeir eru fæer sem þad læta æsiæ i sijnu Fram̄ ferde. Þu seiger sialfur/ Joh. 11. Ef

þier vited slykt/ þa eru þier sæler/ ef þier giøred pad. Og St. Ignatius seiger so: Ecke sa sem sig nefner Christen/ helldur han sem bevijsar sig Christen ad vera/ verdur Sæll og Saluhoolpen.
Enn sæl erltu mijn Sæl / sem komen ert til Brullaups þijns DRottens. Hvør kan pad med Muñe ad mæla/ hvørsu Vegleger eru HErrans Giester? hvørsu Soomasamleger og Dyrdleger eru þeir halldner? Ad vijsu/ Sæl mijn/ þeir verda so Lijkgader og Endurnærder/ ad þeir umbreytast og verda aller adrer/ og so sem nijer Men i Niartanu/ Siñenu / Hugskotenu/ Ja/ slyker Men sem ad ecke eru nu leingur og framar meir Bølvader/ Burtskwfader/ Añarleger / Oviner Guds/ so sem ædur var talad um̃ pa Ogudlegu / helldur verda þeir eitt heilagt og Blessad Foolk/ hvørs Dyrd og Sooma eingen fær skynlad nie wt-talad/ þvi ad þeir eru/ og þeir nefnast og kallast.
Utvalder Guds/ og Giester þess allra hædsta Konungs/ Matth. 22.

Konungs Dootter z Brwdur/ Ps. 45
Gudhrædder og Gudleger/ 2. Pet. 2.
Ein hrein Jomfrw Christi/ 2. Cor. 11.
Eirn Sofnudur Dyrdlegur / hafande hvørke Fleckan nie Hruccku/ nie aññad þvilijkt/ helldur sa sem er Dyrdarlegur og Ostraffañlegur/ Eph. 5.
Ein Plantan i Nwse Drottens / Psalm. 92.
Viner Christi/ hvørium hañ hefur Opeñberad allt þad sem hañ heyrde af sijnum Fødur / Joh. 15.
Heilagt Foolk/ Endurleyster Drottens / Esa. 62.
Blessader af Drottne/ Psalm. 24.
Heilager Guds / og Riett' trwader/ Psalm. 12.
Epterleyfder eda lausner Drottens/ Esa. 10.
Fodursins Børn a Himnū/ Matth. 5
Þeir Luckusælu/ hvørra Misgiørder ad eru fyrergiefnar/ og hvørra Synder ad eru huldar/ Psalm. 32.

Þeir Aumu sem neyta og sadder sku-
lu verda / Psalm. 22.
Fatækt Foolk og styelsvert/ sem treyst
er a Nafn DRottens/ Zephon. 3.
Rietttlæter sem packa Guds Nafne/
Froomer sem fyrer hans Augum blyfpa/
Psalm. 140.
Smaa Børn og Brioostmylkingar/
af hvørra Munne DRotten tilreider sier
Lofgiord/ Psalm. 8.
Zions Dootter sem fagnar og gledst
af ollu Hiarta. Og Dootter Jerusalem
af hvørre DRotten sa Vollduge Frelse-
are hefur Glede/og er vingiarnlegur vid
hana/ Zephon. 3.
Brædur Christi/ þeir ed hafa Gud
og eirn Fødur med hønum / Joh. 20.
Forsiæler Mett þeir ee sitt Hws bygg
ia a Hellu Biarge/ Matth. 7.
Þeir/ hvørra Heimurenn er ecke verd
ugur / Ebr. 12.
Trwer Þioonar þeir ed inganga i
Fognud sins DRottens/ Matth. 25.
Sauder Christi / hvørra hann setur

sier

ſier til hægre Handar/ Matth 25.

Ydrande Syndarar / yfer hvorium Einglar a Himnum fagna / Luc. 15.

Þeir ed Sampielagſkap hafa med Gude Fodur og Syne/ 1. Joh. 1.

Su litla Hiord/ hvørre Gud gíefur Himnarijke / epter ſijnum þægelegum Vilia / Luc. 21.

Børn Guds /. Rom. 8.

Muſtere og Bwſtadur Chriſti / Eph. 3.

Þad Foolk ſem hefur Fyrergíefning Syndaña / Eſa. 33.

Kier Dyrdareñar/tilreidd til ad gíora Goodverkeñ / 2. Tim. 2.

Kier Myſkunareñar/ Rom. 9.

Leyſter og frelſader fra Logmalſins Volvan/ Gal. 2. og Joh. 8.

Þeir ſem af Gude eru fædder/Joh. 1.

Þeir ed hier i Heime hafa ecke bliff anda Stad/ helldur leita þeſſ Okomna/ Ebr. 13.

Hier mattu heyra myn Sal/hvørſu liwflega og fagurlega DRottenn tal-

at um̄ ſiṅa Brullaups-Gieſte: Sia/ hvorſu Dyrdarlega myked hañ helldur aþ þeim/ hvorſu Dyrdarleg og Elſku-leg Noþn hañ gieþur þeim.

Ja miñ HErra JEſu/ þo þeir ſieu ecke marger ad Tolūñe/ þa eru þeir þo þier þvi þeckare/ Sieu þeir hier i Neime fyrerlitner/ þa eru þeir þier þvi kiærare/ Lȳde þeir i þeſſum Neime Neyd og An-giſt/ þa giører þu þvi betur vid þa/ Nlioo te þeir þeſſa Neims ad ſyrgia og grꝍta/ þa muntu aſtars Neims þurka Tꝍreñ oll aþ þeirra Augum/ Apoc. 21.

Myn Sal rañſaka þu ſiꝍlþa þig/ Sia þu vel til / ad þu ſiert eiṅ riettur Brullaups-Geſtur/ aus wt Narta þy-nu fyrer DRottne/ og rañſaka þig ſiꝍlþ/ hvort ad þu ert i Trwñe.

MJñ HErra JEſu/ þu ſem ſagt hefur/ ad ſa Riettlꝍte ſkyllde lifa aþ ſiñe TRV/ Habac. 2. Og eñ apteur/ Ebr. 11. An TRV areñar er Omøgulegt Gude ad þocknaſt. Siaþu hier er eg komeñ med ødrum til þyns Brull aups Jklæddur riettre Trw / hvꝍr ed þo hun ſie miøg veik / þa ſtꝍdur hun ſig þo vid þig og treyſter a þiñ Styrkleika. Miñ DRotteñ/

auk

auk þu mijna Trw/og styrk þu minn Veikleika. Gief þu Nad þar til ad eg Daglega læte mijna Trw i Lioose med goodum Verkum/so ad hun verde riettelega þeckt af sijnum Avøxtum. Og þo ad sa ille Ovinur/ Heimurenn/ edur mitt hid Syndum spillta Holld og Blood hamle mier og vilie snwa mier aptur/ Þa bid eg þu styrk-er mig og hiælper mier ad sigra þa/so eg falle ecke nie skeike. Þviad hvør hann skeikar/sa er þier ecke þeckur/ Ebr. 10. Þar fyrer lætt mig ei skeika/ helldur vera Sigur/ og trwa fullkomlega a þig / og verda so Sæluhoolpenn /

AMEN.

Med þvi ad þeir riettu Brullaups Giester eru alla Tijma so smaer og fyrerlitner/ Hvad Gott hafa þeir þa fram yfer adrar. Þioder ?

Miøg myked Gott / Ofeigiannlega marga Velgiørninga/og Oumrædelega/ og Dyrdarsamlega Fiesioodu hafa þeir.

1. Þviad fyrst hafa þeir heilagt og hreint Guds Ord/af hvøriu þeir vita ad þeckia Guds goodann Vilia/og hans Fødurlegt Þel og Hiarta. Þviad so talar Ritningenn/Psalm. 93. Þitt Ord DRottenn er sa rietta Lærdoomur. Item / Hann kunngiører Jacob sitt Ord/og Israel sijna Dooma og sijn Riettinde. Slijkt giører hann aungre annarre Þiood/og ei lætur

hañ hana vita ſijna Dooma/ Pſ. 147.
Item / Sæler erum vier Iſrael / Hvíad
Gud hefur Openberad oſſ ſiñ Vilia /
Baruch. 3.

2. Þar næſt hafa þeir rietta Afferd
og Tijdkan þeirra hæleitu Sacramen-
ta/til Hreinſanar þeirra Synda/og þeir-
ra Trw til Styrkingar/hvi ſo talar Rit-
ningeñ/Rom. 4. Teikn Umſkurnareñ-
ar medtook Abraham til Merkis / eda
Innſiglis þſſ Riettlætis ſiñ er af Trwñe:
Item / Epter ſiñe Myſkunſeme giører
hañ oſſ Sæluhoolpna / fyrer Vatns-
Laug Endurfæding areñar/og Endur-
nijan heilags Anda. Item/ 1. Cor. 10.
Braudid þad ſem vier brijootum / er þad
ecke Samneyte Chriſti Lijkama / Og ſa
Kaleikur hvorn vier bleſſum/ er hñ ecke
Samneyting Chriſti Bloods ?

3. I Þridia Mata þa hafa þeir hia
ſier rietta og ſaña Kieñefedur/og Sende-
boda Guds/ hvørier ed Daglega biooda
til Brullaupſins/og aſtaſt ſafnaſt Gieſt-
ena/Hvíad ſo ſtendur þar ſkrifad/ Eſa.

30. Cap. Þijn Augu munu siaa þijna Lærefeitfara/og þijn Eyru munu heyra Orded a Bak til vid þig/ So lætande: Þetta er Vegureñ/ganged hañ/og vijked hvorke til hægre nie vinstre Handar. Item / Jer. 3. Jeg vil giefa ydur eirn Hyrder epter mijnu Hiarta/ sa ydur skal foodra med Kieñingum og Vijsdoome. 4. J Fioorda Mæta pa hafa þeir tietta og saña Kyñing a Gude / so sem skrifad er/Psalm. 76. Gud hañ er þekt ur i Juda / og i Jsrael er hañs Nafñ Vegsamlegt. Item/ Jeg vil giefa þeim eitt Hiarta/ so ad þeir skulu þeckia mig (seiger Gud) ad eg er DRottiñ. 5. J Fimta Mæta hafa þeir Fyrer giefning sitta Synda / Riettlæted Christi/og Frid og Forlijkan vid Gud/ þvi ad so talar Ritningeñ/Esa. 33. Þad Foolk sem þar ibyggir mun hafa Syndaña Fyrergiefning. Item/Psalm. 24. Hañ mun ødlast Blessan af DRottne / og Riettlæte af Gude sijns Hialprædes. Item / Rom. 10. Hvør sem trwer a

Christ

Christum / Sꝏ er Riettlætur.

6. J Siotta Mata hafa þeir heilagast Anda med sier/ so sem Ohrigdan legast Paal þeirra til þss Arbs. Þier sem trwed. (seiger Kliningest) erud til= siglader med heilogum Anda Fyrerheitt= sins/sem ad er Pantur vorrar Arfleifd= ar/ til vorrar Endurlausnar / Eph. 1.

7. J Siounda Mata/eru þeir Must= ere og Bwstadur heilagrar Þrenningar. Þviad so seiger Christur: Vier villium koma til hans/z bwa hia honū/Joh. 14.

8. J Attunda Mata/hafa þeir eirn hæleitast Omælanlegast Heilagast Sam= fielagskap vid Fodurens og Sonens / og eru þyrer Jbygging heilags Anda / eitt med þeim bædum / og eru Hluttakarar ordner Gudlegrar Natturu/ Þviad so er skrifad: So ad þier hafed Samfielag= skap med oss/ og ad vor Fielagskapur sie med Gude Fodur og hans Syne JE= su Christo/ 1. Joh. 1. Item/ Vppa þad þeir sieu aller eitt/ lyka so sem þu Fad= er ert med mier/ og eg med þier/ ad þeir

sieu

fleu og so eitt med ockur/ Joh. 17. Item/ Ad hier þyrer þad sama verded hluttak atar Gudlegrar Natturu/ 1. Pet. 1.
9. J Niunda Mata/ þa hafa þeir Uppfylling Logmalsins / eru frelster fra Logmalsins Bolvan og Fyrerdæmingunne/ og eru frij fra øllum Mokilegum Setningum/ Hvad Christur hafi er Ender Logmalsins / Rom. 10. Item/ Christur hefur leyst oss fra Logmalsins Bolvan / þa hañ vard Bolvan vorra vegna/ Gal. 3. Item/ Forgiefens þioona þeir mier / þar þeir kiena ecke nema Mañasña Bodord z Lærdoma/ Matth. 15
10. J Tiunda Mata / þa eru þeir Guds Børn og Erfingiar/ þvi so stendur skrifad: Ef ad vier erum Børn/ þa erum vier z Erfingiar/ ꝫ er/ Guds Erfingiar/ og Samarfar Christi/ Rom. 8.
11. J Ellefta Mata/ þa hafa þeir frialsast og lidugast Gang til Guds/ og eru vyser i þvi / ad allar þeirra Boner og Andvarpaner eru heyrdar. Med þvi hier erud Guds Børn (seiger St. Pall)

þa

ha hefur Gud sendt Anda sins Sonar i ydar Hiortu sa ed kallar/ Abba/ Elsku lege Fader. Item/ Andeñ sialfur bidur fyrer oss med Oumræbelegre Andvarp=an/ Rom. 8.

12. J Toolfta Mata / ha eiga peir eitt stødugt og eilijft Hofud / hvar peir hallda sier vid / og hafa vissaft Grund=voll/ a hvorium peir stoduger standa: Hviad HErrañ Christur hañ er Hof=uded Lykamans/ sem er Guds Christne/ Col. 1. Item / Añañ Grundvoll kann eingeñ ad leggia/ nema hañ sem lagdur er/ sem er JEsus Christur/ 1. Cor. 3.

13. J Prettanda Mata / ha hafa peir og Framestodu / Arnan og Fyrer=boon JEsu Christi / og allrar Guds Christne. Hviad Christur er til hægre Handar Guds/ og bidur fyrer oss/ Rom. 8. Peir hafa og eina Bæn/ sem er Fad=er vor/ Luc. 11. Item/ So amiñe eg nu ad Meñ giøre i fyrstu Bæner/ Booner/ Fyrerbeidslur og Packargiorder fyrer oll um Mønum/ 1. Tim. 2.

14. J Fiortanda Mala / hafa þeir Sigur feinged og eru frij fra Dioflenum / Syndenne / Helvijte og eilijfum Dauda. Þvi so talar Christur / Joh. 8. Nafe Sonurenn frelsad ydur / þa eru þier rietteliga frij og frialser. Item / Daudenn er uppsvelgdur i Sigur / Daude / hvar er þinn Broddur / Helvijte / hvar er þinn Sigur? Og skamt þar epter: Lof sie Gude sem oss hefur Sigurenn giefed / fyrer vorn Herra JEsum Christum / 1. Cor. 15.

15. J Fimtanda Mala / þa hafa þeir heilaga Guds Eingla fyrer Vaktara og Þienara: Þviad aller Guds Einglar eru Þioonustusamer Andar / utsender til ad þioona þeim sem erfa eiga eilijfa Saluhialp / Ebr. 1.

16. J Sextanda Mala / hafa þeir trygga og vissa Von / ad þeir mune stöd uger standa allt til Afeloka / þvi so stend ur skrifad: Gud sem ydur hefur elskad / giefur ydur eilijfa Huggun og eina goda Von / 1. Thess. 2. Item / Jeg er fullviss / ad hvorke Daude nie Lijf / hvor

ke pad Okomna og ecke nockur ønnur Skiepna kunne ad skilia oss vid Kiærleika Guds sem er i Christo JEsu vorum DRottne/ Rom. 8. Item/ Eingen skal slijta þa wr mijnum Høndum/ Joh. 10. 17. J Seytianda Mata / þa hafa þeir eilijft Lijf / og vita Veigen þang ad/ Hvad so seiger HErran Christur / Joh. 14. C. Jeg er Vegurenn/ Sannleik ur og Lijf ed. Eingenn kiemur til Fødurs sins nema ÿpter mig. Item / Hvør han trwer a Sonenn/ sa hefur pad eilijfa Lijf ed/ Joh. 3.

18. Dar næst hafa þeir og so miøg fagurleg og mørg Fyrerheit / hvørsu ad Gud vill giefa þeim stundlega Blessan og allt annad Gott / sem er : 1. Fyrst pyller han þeirra Hiørtu med Fædslu z Fagnud/ Act. 14. so sem skrifad er/ Psl. 43. Þeir ed DRottenn Ottast/ hafa øng vann Brest a nockru Goodu. Item/ Pad hid litla sem sa Riettlaate hefur/ pad er betra enn mikel Audæfe Ogudlegra. Item/ Eg var ungur/ enn er nu gamall ord enn

eñ/ og ſa eg alldrei þañ Riettlata yþer
giefeñ eda hañs Sæde þurþa ad þiggia
Braud/ Pſ.37. Item / Naþ þu þïna
Lyſt a DRottne/og mun hañ giefa þier
þad ſem þitt Hiarta gyrneſt/ Pſalm. 37.
2 J Añañ Mata / loþar hañ þeim
goodu Chriſtelegu Yþervallde/ þar hañ
ſo ſeiger: Kongarner ſkulu vera þïner
Forſvars-Meñ/og Drottningarnar þïn
ar Fooſtur-Mædur / Eſa. 49. 3. J
Þridia Mata/loþar hañ ad hallda þeim
vid i Hallæris Tïdeñe/ſem þar ſtendur:
DRotteñ lætur ecke Sal þïſ Riettlata
Hwngur lïda/Pſ.19. Item/Þeir Riett-
latu munu ecke ad Skom̄ verda a þeim
vonda Deige/og i Hallærenu munu þeir
hafa Nægd/ Pſalm. 37.
19. J Fiórda Mata / Eþ ad
DRotteñ ſender þeim Kroſſ og Moot-
gang / þa haþa þeir nooglega Huggan
hia ſier/Þviad ſo talar Ritningeñ/Vier
hrooſum oſſ aþ Hormungunum/Rom. 5.
Item/Vier vitum þad/ad þeir ſem Gud
elſka / þeim þiena aller Hluter til hins
beſta/Rom. 8.

20. J Tuttugasta Mata/ eþ ad Gud lætur einhvoria Lands Plagu koma/ þa seigia þeir so sem þar stendur i Psalmenum/ Þegar ein Plaga koma vill/ þa er sa Riettlaate Oskielþður / hans Hiarta forlætur sig uppa DRottenn/Psalm. 112. Item/Grundvollur Guds stendur stødug ur og heþur þeita Jnsigle/ ad DRottenn þecker sijna/ 1. Tim. 2. Þad wtleggur St. Petur so/DRottenn veit ad leysa þa Riettlaatu wr Freistneße. Item/ Hygged ad Dæmum þeirra Gomlu og merked þau/ Hvor er nockurn Tijma ad Skomm orden sem vonad heþur uppa Gud? Hvor var nockurn Tijma yþergieþenn sem liþ ad heþur i Otta DRottenns? Hvor er nockurn Tijma hneyktur sa sem hann heþ ur akallad? Sprach. 2.

21. J Fyrsta og Tuttugasta Mata/ Eþ ad Gud lætur koma Oþsookn/ þa eru þeir med goodu Giede/ og þacka Gude/ ad þeir eru verduger þess ad lijda Smaan hans Naþns vegna/ Act. 5. Item/Fag ned og vered glader/ydar Laun eru noog-

leg a Himnum/ Matth. 5. Og þeir ſkiug
ia med Glede: Þo take þeir Lijf af oſſ/
Sæmd/ Kuiñu/ Børn og Gots/ allt þad
umſkiꝺum vier/ Abate ei neirn þeim ꝛc /
Arfe Guds hølldum an Enda.

22. J Attañ og Tuttugaſta Mæta/
Ef ad þeir verda ſtadder i nockrū Hæſka
Lijfs eda Sælar / þa treyſta þeir uppa
Gud/og ſeigia med fullu Trauſte: Lif-
um vier/ þa lifum vier DRottne/ og ef
vier deyum/ þa deyum vier DRottne/ So
hvort ſem vier lifum eda deyum/ þa er-
um vier DRottens / Þviad þar til er
Chriſtus dáeñ og uppriſeñ / og lifande
ordeñ aptur / ad hañ ſie HErra þeirra
Lifendu og Daudra / Rom. 14.

23. J Tuttugaſta og Þridia Mæta/
Þegar þeir hlioota ad deya/ þa ſeigia þe-
ir ſo : Dijrmætur er Daude heilagra i
Augliti DRottens / Pſ. 116. Item /
Vier erum Børn Heilagra / og vonum
epter þvi Lijfe / hvort Gud mun giefa
þeim i Trwñe eru ſtøduger og ſier faſt-
lega vid hañ hallda/ Tob. 2.

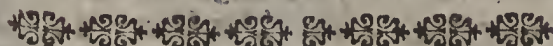
Sia þu mijn Sal/og Hugleid þetta vel/hvad miked og gott þu att ꝫ Hondum / og aller þeir sem ad koma til þijns DRottens Brullaups/ Og hvad Sæler eru þeir.

O minn HErra JEsu/ Þu ert alla Tijma þeirra Heill/ þeirra Hluttskipte / þeirra Herra/þeirra Hyrder/þeirra Hlijfd/þeirra Blessan/þijn Augu lijta a þa alla Tijma og Daglegafilega/ Ps. 73. Þu telur ecke alleinasta þeirra Daga / helldur z so eirnen þeirra Hofud-Har/ Matth. 10. So hondlar þu og breyter vid þa/ ad þeir Stundlega og eilijflega meiga vel hroosa og seigia : DRottenn hefur allt vel giort / Marc. 7. Ja HErra/med þijna Heilaga fer þu Dasamlega / Þar er eingenn Forsapadur sa sem treyst hefur uppa þig.

JEG þacka þier minn Gud/ fyrer þad/ ad eg er ordenn þinn Brullaups-Gestur/ og Saudar-Skiepna þinnar Hiardar. Minn Gud / Hiälpa þu mier minn DRottenn / so ad eg alla Tijma jatte og vidurkienne Osumrædelegann Rijkdoom þinnar Nadar / og þijna Oseigianlega Velgiorninga. Gief mier minn DROTTenn

rieett

tiette Hwngur og jafnlega Þyrsd til þyns himneska Brullaups/ Gled þu og sed Hiarta mitt/og giør mig drucken̄ med rykum Glædum þyns Hwss / Psalm. 36. Eins bid eg þig DRotten̄ / Og þad vil eg þeigen̄ þar / Ad eg mætte blyfa i þynu Hwse alla myna Lyfs-daga/og mig vid þitt Brullaups Bord/ med tiettre sannre Trw eilyflega gledia og sedia meiga/
A M E N.

Elleste Capitule.

Vm Brwdar Sveinana / hvoria DRotten̄ giefur sinne Brwdur.

Seigdu mier þu hæleita Brwdur JEsu Christi/ Hvøria hefur þu Brwdar-Sveina/ og hvørier taka Vara uppa þier ?

Christnen̄.

JEG hef þa heilögu goodu Gude Eingla fyrer Lyf-Þienara/ hvøria DRotten̄ minn Brwdgume hefur giefed mier/og byfalad þeim̄ ad vardveita mig a øllum mynum

um Vegum/ Matth. 4. Psalm. 91. So ad eg steyte ecke Foot minn a Steine. Þvi so er skrifad/ Ebr. 1. Einglarner eru all er samann Þioonustusamer Andar/ wtsend er til ad þioona þim sim erfa skulu Sælu hiælpena.

Nu er eg mijns Herra JEsu Christi Brwdur/ og hanns Eign/ og eirn Erfinge eilijfs Lijfs. Þar fyrer veit eg og er fullviss þar uppa/ og eg hef Optsinnis reynt þad i Raun og Sannleika/ ad hanns heilager Einglar hafa hafft Gæt a mier og vardveitt mig.

Ja ad ofsu mijn Sæl/ heilager Guds Einglar/ þeir geyma þig/ þeir giæta þijn/ þeir setia sijnar Herbwder i kringum þig/ Psalm. 34. Og vernda þig fyrer þeim helvijtska Noor-Kalle Dioflenum/ z hiælpa þier þegar Veralldleg Olucka eda Mootgangur sæker a þig.

Mijn Sæl/ þu þecker Dioffulenn þinn Ovin/ hann er Þusund Viela Smidur/ sa mykle raude Dreke / Apoc. 11. Sa gamle Hoggormur sem ad nefnest Diof ull

ull og Andskote/ hañ geingur ecke allein asta i krijngum þig so sem glepsande Le on og vill svelgia þig/ 1. Pet. 5. Nelldur lætur hañ Stundum sig sig so sem Ein gel Lioossins/til ad svijkia þig/og koma þier fra þijnum HErra JEsu Christo. Hans Magt er mykel / hans Slægd er stoor/þar med er hañ Osijnelegur/Hañ situr um þig Dag og Noott/ med øllum sijnum Vielum og Brøgdum/hañ skijt ur epter þier sijnum glooande Pijlum / Stundum heimuglega / stundum Opeñ berlega so hañ meige fyrerkoma þier.

Ad vijsu mijn Sal/Eþ hañ hlijþde ecke þijnum HErra JEsu Christo sialþ um/helldur þorde ad freista hñs/ Matth 4. Þa mun hañ ecke hlijfa þier. Og eþ þu sær hvørsu margar Oteliañlegar Pijlur hañ a hvørium Deige sender ept er þier / Þa munder þu sañlega seigia: DRotteñ / Hvør kañ ad sim vid siijku ?

Þu þecker og lijka þessa vondu og hreckvijsu Verolld/ su ed socken er i þvi hinu Vonda/hun sem ad þioonar sijnum

Nyþdingia Dioplenum / Nun geingur undan þier med allskins Syndsamlegum Epterdæmum / vissar þier a þan breida Veigen sem liggur til Helvijtis / Þar kiemur og fram þiñ medþæddur Ovinur/ sa heima alen Giestur/sem er þitt eigeñ legt Holld og Blood/og er hneigt til alls Jlls/þvi er eckert kiærara eñ ad spila og dansa epter Heimsins Natte/og forkasta sine Saluhialp.

Sia þu nu Saal myn/hvorsu marg ar Ovelianlegar Taal-Snorur fyrer þig eru lagdar/þig ad veida/og þier ad koma fra Christo/stundum med Ognan og Of sooknum/stundum med Þyllum og Plaag um/stundum med Veralldlegum Girnd-um z Bylljþe/ med Ofneyslu/Ofdryck iu/ med Fatælt/ Rykdoome/ og ødrum Lystingum og Mootgange. Allt þetta er til þess / ad þu skuler afneita Christo og verda Nijdingur a Gude þijnum.

Hvor vill nu leysa þig og frelsa/myn Saal/ i fra soddan Vielum og Snorum þiss Helvijtiska Veidemans? Sannarlega

ertu

ertu siałþ oþ-veyk og vanmegna þar til/ Hvad snart ertu falleñ og yþerusteñ?

Eñ þu DROtteñ miñ JEsu/ heþur huxad um̄ mig mięg vel/ og heþur þier til Þiȷ́rdar / eñ mier til Hiałstodar og Hiałpar skapad þiȷ́na heilogu Eingla þa himneska Noþdingia/ þeim heþur þu boded og bÿþalad ad vardveita mig Dag og Nott a ǫllum miȷ́num Vegum / og ad vernda mig fyrer ǫllum miȷ́num Ovinum/ Psalm. 104. og 91.

Ja DROtteñ/ þesser þiȷ́ner Einglar standa fyrer Gude/ so sem sterkar Hetiur og verda aþ Gude sender til ad vernda mig og ad beriast fyrer mig/ Psalm. 103. Og sierhvor eirn Eingell hañ er so megt ugur/ ad hañ kañ morg Þusund Hundrud Dioþla a Flootta ad reka/ þviad þiȷ́n Bÿþalning DROtteñ gieþur þm̄ Krapt og Styrk. Þar fyrer ertu sæl Sal miȷ́n/ ad þu heþur so veglega Lÿþ-Þienara. Þesser sterker Kappar eru i kriȷ́ngum þig/ sem þier fylgia wt og iñ/ so ad Dioþulleñ yþerþalle þig ecke/ z ad Heim

ureſt ſoſke þig ei / nie þitt eiged Holld og Blood.

Huxadu Sæl mijn/ hvorſu þeir heilogu Einglar frelſudu þañ gooda Loth wr Hondum þeirra Sodomita/Gen. 19. Og ſloou þa med Blindu / og frelſudu hañ wr Fordiorþuneñe. Gleymdu ecke þvi ſem ſa Dijrdlege Spamadur Eliſæus ſagde / þa þeir Syrlendſku ſætu med Nerlide um̃ hañ i Borgeñe Dothan/ſag de hañ til ſijns Pioons : Ottaſtu ecke / Þviad fleire eru med ockur eñ med þeim. Þviad DRotteñ hafde eina Vagnborg giørt i kryngum þa med Elldlegũ Vøg num og Heſtum / þeim til Verndar og Vardveitſlu/ 2. Reg. 6.

DRottin miñ DRotteñ og miñ Gud/ vertu mier alla Tijma eirn Emanuel/þad er Gud med mier/ yfer mier og i kryngum mig/og lát þijna heilaga Eingla vera hia mier/ſo ad eingi eñ ſlijte mig wr þijnum Hondum/ A M E N.

J Aňañ Mata Sæl mijn/ þa veita heilager Einglar þier meire Þioonuſtu/ eñ þu kant ad ſkynia/ſo ſem ſkrifad ſtend ur / Pſ. 34. Eingell DRotteñs giører

ſier

sier Nerbwder i kriingum þa sem Ollast DRottens / til ad frelsa þa.

Ja mijn Saal/ hvor og eirn Christens Madur heþr sijna Bardhallds Eingla/ Einglana Lyst og Glede er þad ad verä hia Mañana Sonum/og þeirra Fognudur er ad vera hia Brwdeñe Christi/ Og hvorier hellst sem ad elska DRotteñ/ þa somu elska heilager Einglar/ so sem Samarþa eilijþs Lijþs/ þeir ed Nimertijke skulu erþa med þeim.

Sia þu/ hvorsu fagnande og glader urdu þeir/ þa ed Frelsareñ fæddest? Luc. 2. Hvorsu liwþlega og fætlega bar Gabriel Eingell siñ Bodskap fram/ þa hañ var sendur til Jomþrw. Mariu/ Luc. 2. Hvorsu liwþer og glader voru þeir a Upprisu Deige DRottens? Marc. 16. Hvorsu agiætlega huggudu þeir HErrans Christi Læresveina a Uppstigningar Dag/ med hans Apturkomu/ Act. 1.

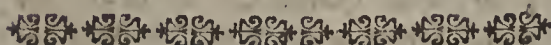
Hugleid þu þau þornu Dæme margra Heilagra / sem voru þeir Abraham/ Jacob/Joseph/ Moyses/Elias/Dani-

el /

el/Tobias/og fleire adrer Guds Heilag-
er/ Hvørsu Pienustusamer hafa heilag-
er Einglar vered vid þa/ og leidt þa so
sem sier vid Hendur. Ad vissu mijn Sæl/
Þeir þioona þier alla Tijma/og i hvør
ium Stad/hvar hellst þu ert. Þeir vard
veita þig a hvøriu Augnablike / Þeir
hiælpa þier i øllum Hæska og Voda /
Þeir fara upp og nidur/ Þeir flytia þij-
na Bæn / þijnar Andvarpaner / þijnar
Naudsyniar upp fyrer Gud / eñ Guds
Hialp/ Næd og Myskun of añ hijngad/
Tob. 11. Þeir ganga med þier a øllum
Vegum þijnum/so sem þeir giørdu For-
Fødurnum Jacob / Gen. 31. og hinum
unga Tobias / Tob. 5. Þeir leida þig
so þu faller ecke / nie farer villt. Þeir
glediast og fagna þegar þu giører Yd-
ran og Yferboot/ Luc.15. Og þeir ha-
fa Lyst og Elsku a þier þegar þu giør-
er Bæn þijna/og ert Froomur og þioon-
ar Gude af Hiarta/ Þeir hialpa þier til
þijns Vislulags / þeir vardveita þig þa
þu sefur/ Þeir hialpa þier til ad standa
i

i moote vondum Nuxunum og Freistingum / og verda glader vid þegar þu þær Sigur: þeir blæsa þier i Briost goodum Rædum og Nugrebingum / og vara þig vid Ogiæpusie. þeir vernda alla / smaa og stoora / Valldsmeñ og Predikara / Nwsbændur og Nwsmædur / Nws z Neimile: þeir huxa um̃ Smaa-Born eñ / leida þau / bera þau so sem a Nondũ sier og frelsa þau wr morgum Voda og Nasska: þeir hamla Olucku Eldds og Vatna / þeir eru hia þeim sem liggia a Bana-Sæng sitie / og bijda epter Sælum þeirra / Luc. 16. þeir munu a eþsta Deige samaňsaþna ollum Guds Wtvol, dum aþ fioorũ Vindũ Jardar / Matth. 24. og slicka þa med sier til Guds hægre Nandar: þeir munu æsamt med oss iñganga i þa eilijþu Nimnarijkis Sælu / z verda voter Laxmeñ ad Eilijfu / til þess ad loþa og dyrka Gud Eilijþlega. O mijn Sæl / hvor kañ ad reikna upp eda skijra þra allre þeirre þioonustu / sem heilager Guds Einglar syna og veita Christi Brwdur?

JEG þacka þier minn DRottenn JEsu/ fyrer Myskunsamlega Verndan þina heilagra Eingla / hvørsa þeir hafa opt og margfalldlega synt mier/ og eg sialfur hef opt og tydum funded og er var vid ordenn. Jeg bid þig minn DRottenn JEsu / Vardveittu mig alla Tyma fyrer Vielum og Vallde Diøfulsins/. Vernda mig Oaflaatanlega/og leid mig fyrer þyna heilaga Eingla / a mynum riettum Veige / alla myna Lyfdaga/ so at eg æ og alla Tyma epter fylge þier mynum DRottne og Brwdguma og med Audmykt og Hlydne þione þier allt til Æfeloka /
AMEN.

Tolfte Capitule.

Um þær herlegu Gafur og Skeinkingar sem Brwdenne skeinktar verda i þessu himneska Brullaupe.

Hvørier Gafur verda Brwdenne giefnar a hennar Brullaups Deige?

JEG hef ædur fyrre sagt þier/ myn Saal / fra þeirre stooru yfergnæfanlegre Morgungaafu/ med hvorre þinn Brwdgume

me Christur hefur so mgiætlega vel forsorgad þig/ og hvar med hñ heþur giort þig so Ryka og Dyrdarlega. Hviad hñ hefur skeinkt og giefed þier sialþañ sig/ og allt þad hañ a og heþur til / so þu mætti Daglega hroosa þar aþ z seigia:

DRottenñ JEsu Christe/ miñ Fiessiodur/ myn Hroosan / myn Huggun / mitt Traust/ miñ Fognudur/ miñ Rykdoomur/ nær eg heþ þig/ þa heþ eg allt þad sem mig mæ gledia / þa hyra eg hvorke um̃ Himen nie Jord/ Psalm. 73.

Eñ þetta er eñ nu ecke noog / sem Christur heþur skeinkt þier/ hañ vill gieþa þier eñ meira/ sm̃ er/ Hñ gieþur þier.

1. Gud Fodur sialþañ.
2. Gud heilagañ Anda.
3. Guds heilaga Eingla.
4. Allra Riett-trwadra Hiorfu um̃ allañ Christeñdoomeñ.

Samleñ.

Gud kome til/ Þetta eru miog goodar og hæleitar Skeinkingar.

Sañlega er þad so myn Sal/ Þviad

ad hier skeinker Gud Fader og giefur sin Einka Son / asamt med ollu þvi sem hañ hefur / So sem Sonureñ og Brwdgumeñ hroosar þar af/Joh. 16. Seigiande : Allt hvad Fadereñ hefur/ þad er mitt. Ja myn Sal/ Allar good' ar Gæfur og allar fullkomlegar Gæf' ur/þær koma ofañ ad fra Fødurnū Lioos sins/Jacob. 1. Og St. Johañes seiger: Joh. 3. Madureñ kañ eckert ad taka af sialfum sier/ utañ hønum sie giefed þad af Himnum. Eñ af Himnum fær eingeñ Madur nockurn Hlut/ nema þad verde fyrer Christū þiñ Herra z Brwd' guma/ hvor ed þar fyrer kallast Heilsu' Giafare / af þvi ad oll Namingia og Heill/ þad er/ allar goodar Gæfur ko' ma fyrer hañ/af Himnum ofañ til vor.

J þeñañ Mata / þa giefur Gud Fader hier fyrer Christum/ myn Sal/ allt þ hañ hefur til/þad er/ bæde Him' eneñ og so Jordeñ.

Fyrst giefur hñ hier Himeneñ/þ er/ alla himneska Blessan/z allt þ þu hef' ur

ur Þorf til þiñar Saluhialpar.

Næst þvi giefur hñ þier Jordena/ z alla Jardneska Blessan/og allt þad sem þu hefur Þorf til Lijfs Næringar og Vpphelldis. Hier um̃ talar so sa goode Guds Madur Lutherus: Hvorsu kañ Madur ad Oska sier nockurs Hlutar betra og æskelegra eñ ad hafa þeñañ Brædraskap/ og Samfielag/ og meiga verda eirn Lidur og Limur þessa Lijkamans/ sem ad kallast Guds Christne? Hvor ad er soddañ Lijkame/ hvorium ad Gud giefur sialfañ sig til Eignar med ollum sijnum Afgiofum og Velgiorningum. Snegt ad seigia / hañ giorer Salena so sem megtuga Drottningu/ z Keysara Dñu a Himne og a Jordu.

MInn Gud/ Minn himneskur Fader/ þu hefur giefed mier þinn Einasta allra Kiærasta Son/ Skylldet þu þa ecke giefa mier allt añad med hønum? Ef eg hef feinged þad meira / Skylldet eg þa ecke faa þad miña? Ef Christur er miñ / hvørnen vill hañ þa varna mier sijna Himmrijkis? Ef eg er i vissre Von um̃ þær himnesku Gaafurnar / Þvi skal eg þa hafa Efasemd um̃ þær Jardnesku? Hialpa þu mier miñ

Gud og minn Fader/ so ad eg af Hug og Hiarta stunde epter þvi Eilyfa / þu munt sialfur þuxa mier fyrer þvi Stundlega. Ad visu Fader/ Hvør hann alvarlega hefur stundad epter þvi Himneska / þann hefur þu alldrei lated lyda Skort i Jardneskum Hlutum / Hafe hann hallded sier vid Bænena/ og vered trwr og dygg ur i synu Kalle og Embætte : Og þo ad þu giefer mier minn deilldann Verd med Krosse og Hørmungu / þa er sa Kross og su Hørmung og so þyn Gaafa. Ja DRotten / Hvør er sa Fader / sem giefur Barne synu alla Tyma Braud enn alldrei Vøndenn ? Ja ad visu/ þinn Vøndur er goodur og kiemer mier ad fara riettelega med þynar Gaafur / Psalm. 119. Lofadur sertu minn Gud og Fader /fyrer allar þynar Myskunsamlegar Gaafur og Velgiørder Andlegar og Lykamlegar / sem þu hefur veitt mier alla myna Lyfdaga. Jeg bid þig minn Gud/ Veit og gief mier Framveiged þad mier gagnlegt er / til Lyfs og Saalar / AMEN.

2. J Annann Maata / þa læsur og sa hellage Ande koma framm synar Gaafur/og giefur þier/myn Saal/sialfann sig/ hyr i þynu Hiarta / og pryder þig med synum ægiætlegum Afgiøfum. Þviad heilagur Ande er ecke alleinasta Erwlofanar-Skeinkur og Pantur þinnar Arfleyfdar/ Eph. 1. Helldur er hann og so eirnenn

eirneñ sa verduge Giestur i þijnu Niarta/sem med þier býr og bygger og tilreid-er þitt Niarta / so ad su heilaga Þreñing býr þar og bygger / Joh. 14. Og prýder þad med ægiætum Nimneskum Giøzum.

Eñ Averter og Gaβur heilags Anda eru þessar : Kiærleikur/ Fognudur / Fridur/ Þolennæde/ Vinsatta / Mañ-Giæska/ Trwen/ Lijtelæte/ og Hreinlijþe/ etc. Oh mijn Sal/ Einskis ertu verd/ ef ad þu hefder ecke þessar Gaβur med þier / Hvørsu aum og arm og aβskapleg værer þu fyrer þijnum NEtra / hefder þu ecke þessar Gaβur? Þviad hvad hef-ur þu med þier aβ Nattúru þisñe? Sañ-lega eckert añad eñ Blindleika! Ohlijd-ne / Agyrnd / Metnad / og Holldlegar Sýnder/ aβ hvorium ed koma Hoordoom-ar/ Saurlijþe / Nimgudadýrkan/ Fiol-kinge/ Fiandskapur/ Hatur/ Reide/ Upp-und/ Þræta/ Osampycke/ Mañdrap/ Of-at/ Ofdryckia/ og añad þessu lijkt. Alle þetta er fyrer þier miñ NEtra JEsu

Christe Andſtyggelegt og Soðqvirðe-legt: Og þeir ed ſlijkt giora / erþa ecke Rijmerijke / 1. Cor. 6.

Oh Guð hellagur Ande / Þu ſæte og verð-uge Gieſtur mijns Hiarta / Audſyndu þig vid mig Myſkunſamlegaſt med þijnum Aſt-giøþum / Skrijd þu og pryd Hiarta mitt / ſo ad eg mætte þocknaſt mijnum Gude / og fyll Hiarta mitt med ſañre Trw og riettre Kyñ-ingu mijns DRottens / med Hiartañlegre Aſt og Elſku / og med nijrre Uppliſingu / nyu Lyn-þe / nijrre Huggun / nijum Føgnude / med Hellag-leika og Meinleyſe / med Bæna Akalle og Ann-varþan / med Mad og Sañleika / med Krapte og Styrk / med Glede og Lyſt til Gudrækelegs Lijþnadar og Framferdis / med goodu Sidferð-de / Hreynlijþe / med Polenmæde / med Lijtelæte / med Chriſtelegre Skynſeme / og Forſtæleglleika / med goodum Hugreñingum / med Otta DRott-ens og allre Æru og Sidſeme. Styr þu og ſtioorna Hiarta mijnu med Krapte þijnum / epter riettre Gøtu Gudlegra Orda. Og gief þu mier / ad eg giøre ecke hvad eg vil / Hellður ſie bliþdeñ mijnum Herra / og giøre þad eins ſem hønum vel þocknaſt / A M E N.

3. J þridia Mata / koma og heilag-er Einglar fram̄ med þeirra Skeinking-ar og Gæþur / So ſem þær riettu Nel-tur / og himneſker Nopdingiar. Þeir (ſeig-eg)

eg) koma med ſijna volduga Verndan og Vardveitſlu / þeir hallda Skialld-Vakt ſterka i kryngum þig i moote Dioflenum/þm̄ Hoor, Kalle Aſmodeo/Tob. 5+ So ad hañ briooteſt ecke þar iñ og ſturle Brullauped Chriſti/ og ſpille þvi ſem Gud heftir aformad i mille þijn og þijns Brwdguma.

Þar næſt veita þeir þier og ſkeinkia ſijna Daglega Þioonuſtu/og giæta vand lega ad þier og leida þig epter Veige DRottens wt og iñ. Og ſo ſem Ein gell DRottens bar Spamañenum El la i Eydemørku Braud og Vatn/ſo ad hñ ſkyllde ecke ap Hwngre vanmegnaſt/ 1. Reg. 19. Eins munu heilager Eing lar margt Gott/marga Luckuog Bleſſan bera i þitt Hws/þier til Daglegrar Nær ingar / ef þu ad eins Ottaſt Gud / og helldur þier faſtlega vid þiñ HErra Chriſtum / og lifer epter hañs Vilia.

Hialpa þu mier miñ DRotteñ JEſu / ſo ad eg alla Tijma Otteſt þig og giøre þiñ Villa / Vppa þad ad þijner heilager Einglar

ſicu þia mier/ og burt reke þañ vonda Oæþin
þra mier/ſo ad hañ þaac mier ecke Skada giørd
añ/ A M E xx.

4. J Fioorda Maata / koma þar og eirneñ Skeinkingar og Gæþur aþ allre Guds Chriſtne / þviad oll Riett-trwud Niørtu / ſem ad eru og eirneñ Brwdur Chriſti/þau gieþa þier þuſund margar goodar Bæner. Ein mðn Saal/ Søþnudur Guds Neilagra/hñ er hier og hvar og allſtadar um allañ Neimeñ/aller haþa þeir eina FAder VOr/ hvoria Nerr añ ſialþur heþur kient þeim / og boded þeim ſo ad bidia. Og med þvi þeir hey ra allerſamañ til einum NErra JEſu Chriſto/og haþa eina Trw og eirn Anda/ſem hñr med Chriſto og þeim ollum/ eitt Samþielag/og eru ſo aller med honum eitt/ eru aþ hañs Nollde Beinum og Bloode/ þa ſamañbinda þeir ſig aller / ſo ſem være þeir eirn Lijkame / þegar þeir ſeigia : FAder Vor. Þviad ecke ſeigia þeir ſo/ Miñ Fader þu ſem ert a Nimnum/ Nelldur/ Vor Fader/ Gieþ oſſ

vort

vort Daglegt Braud/Fyrergief off vorar Skullder/Leid off ecke i Freistne/Frelsa off fra Illu.

Sia þu hier / min Sal / Hvilkkur Skeinkur/hvilkkur Dyrgripur ad er þesse almennelega Bæn. Eingenn F Ader Vor er so hedenn / i ollum Heimenum ad þu fiert þat ecke med innepalenn. Ja / ad þu ſſu/ecke alleinasta Guds Christne bid ur fyrer þier / helldur Christur sialþur sem situr Fødurnum til hægre Handar.

Oh/eilijfur Gud/hvilikt Huggun er þetta i allskins Neyd og Mootgange/ad þu bidur ecke einsamall/helldur og eirnenn sialþur Christur/og aller hans Þusund sinnum Þusund heilager/wt um allann Heimenn. Hvernenn maa þad þa skie/ad þijn Bæn verde ecke Bænheyrd / eþ þu bidur aþ Hiarta og Alvøru?

Sannlega þa er þetta so sem sa Guds Madur Lutherus heþur sagt : Guds Christne hun er ein volldug Drottning og Keysara. Yfer a Himne z a Jørdu / so ad bæde Dioþullenn og Heimurenn /

Daudeñ og Helvyte hlioota ad falla þeſſe til Foota / Þegar hun talar Eitt Ord/ Hvør kañ ad ſkada nockurn Chriſt eñ Mañ? Hafe hañ nockud ad lyda/ þa hroopa og kalla med hønum bæde Himeneñ og Jørdeñ/ aller Einglar og Heilager. Kome Syndeñ og grype til einhvørs og vilie ſkielþa hyta og ſæra Samviſſkuna/og Ognar einum og ødrum med Dioþle/ Dauda og Helvyte/ þa kiemur Gud og ſeiger: Þu Synd læt hañ kyrrañ/ Þu Daude drep hañ ecke/Þu Helvyte læt hañ Oſvelgdañ vera: Eñ hier heyrer Trw til / hvïad fyrer Heimenum er allt añad ad ſiaa og Skynſeme vorre.

Eþ þier lykar nu vel / myn Saal / þeſſe Gaaþa og Skeinking / þa gieþ þu hana og ſo eitneñ ødrum Rieltrwdum/og les þeim aptur a moote Daþlæt añlega og aþ Hiarta þyna FADER VOR/og bid alvarlega fyrer øllum þiñ ſem med þier eru Lider og Limer Chriſti og hañs Brwdur / og erþa ſkulu eilyþa Sælu og Saluhiaalp.

Eñ

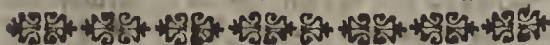
Eñ vilier þu Saal myn/ syndga þig og skilia þig so fra Christo / þa verdur þu og so skileñ fra JEsu Christi Aar- nan Frameslødu og Fyrerboon/so og fra Samþielagskap Heilagra / og øllum þeirra Gudlegum Bænum og Andvørp unum / sem skie um alla vijda Verølld/ þad verdur þier þa allt i moote/og bidur um Hefnd og Strafþ yfer þig.

Saalefñ.

Varðveit þu mig HErra JEsu Christe/ad eg falle ecke fra þier/og ad eg Syndge ecke vid þyna Heilaga / so ad Fyrerboon þyn og þiña Heilagra verde ecke a moote mier. Eñ Gief þu mier Krapt þyns heilaga Anda/ad eg hallde mier fastlega vid þig / og ad eg mætte vera riettur Limur þiñar Christne / so ad eg mætte Oaflaatanlega bidia fyrer allre Guds Christne/ og hun fyrer mier / A M E N. rc.

Þessar eru nu/myn Saal/þær mykla hæleitu Gæfur og Skeinkingar sem Daglega þier / so sem sañre Brodur JEsu Christi giefnar verda. Sia þu nu til ad þu giæter þeirra vel / og gledier þig af þeim og hugger þig vid þær alla Tijma.

JEG þacka þier Gud Himneskur Fader / Sonur Guds / og Gud heilagur Ande/ þu heilaga Þreñing i Einum eilijfum Guddoome / Jaa/ Eg þacka þier fyrer Oseiglañlegañ Rijkdoom þiñar Nadar og Giæsku/ þiña Gjafa og Velgiørninga/ og allrar þiñar Blessanar/ hvar med þu hefur giørt mig so veglega og upphafed mig til slijkrar Himneskrar Æru og Vegsemdar. Eg bid þig eilijfur Gud/ Geymdu mier til Handa þad þu giefed hefur / Vardi veit þu þad allt hia mier / fyrer Krapt þijns Heilaga Anda/ so ad hvørke Diøfullen nie Heimurenn ei nockur Mootgangur nie Daude take þad fra mier/ Amen.

Þrettande Capitule.

Um þad Astwdlega/ Huggunarsamlega Fielag/ sem er a mille HErrans JEsu og hañs Brwdur / og hvad þau hafa sameigeñlegt sijn a mille.

Hafa þau/ Christur og hañs Brwdur Heilög Christne nockud sijn a mille sameigeñlegt?

JA ad vijsu mijn Saal / Eins sem Veralldleg Ekta-Hioon/ Madur og Kona/ ef þau elskar hvort añad/

ad/þa er allt þad þau eiga þeim bꝍdum sameigenlegt. Hvad eitt þeirra heꝑur/ þad a og eitneñ hitt aſiad : Þar ſeiger hvorke Nioona til aſiars / þad a eg all eina/helldur ſo/vid eigum þad bꝍde: Og aꝑ þvi ſem þau eiga bꝍde / þa nærer og fooſtrar hvort aññad. Eicka eins/mꝭn Saal/ þa heꝑur HErrañ Christur lagt Nꝍdarſamlegt Fielag vid þig / og þu vid hañ/þviad hvad hellſt hañs er/ þad er þitt/og hvad þitt er/þad er hañs/ Þvi ſo ſeiger Ritningeñ : Allt er þad ydart/eñ þier erud Christi/1. Cor. 5. Capitula. Og eñ i ødrum Stad / Eph. 5. Cap. Eingeñ heꝑur um̃ Alldur ſitt eiged Holld hatad/ helldur nærer hañ þad og fooſtrar/ ſo ſem Christur ſijna Christne.

Hier um̃ talar ſa Dyrdlege Guds Madur Lutherus ſo : So er nu þetta i allañ Mꝍta miog hꝍleitt og mikid/ ad Christneñ / hun a allt hvad Christur heꝑur/ og aꝑ þeim bꝍdum er ordeñ eitt Lijkame / J þañ Mꝍta/ ad allt hvad Christur a/ þad a og ſo hañs Christne.

ne. Og þar hvert a moote/ hvad Christ
nefi heþur/ þ a og lyka Christur. Þesse
Leindardoomur er so hæleitur og stoor/ad
eingen Mañleg Skynseme kañ þad ad
skilia : Þo er þad nockurneigeñ þyrer.
myndad i Hioonabandenu / þar sem ad
Hioonañia er a mille sem mest Ast z El-
ska/ og þau eru eirn Lijkame / ein Trw
og eitt Hiarta.

Og eñ seiger hañ so : Þetta er nu
Hroosan christelegrar Kyrkiu/ og hennar
Heidur/ ad vier hroosum oss/ ecke af vor-
ru Riettlæte / vorre Visku / helldur af
Riettlæte og Visku vors Brwdguma/ z
aþ ollu þvi sem hañ a : Þviad lyka
sem i Holldlegu og Verallðlegu Hioona-
Bande geingur til / þegar Madur og
Kviña gieþast samañ / þa eru þau bæde
eitt Hold : Eigner z Audæþe haþa þau
sameigeñleg/ so og Borneñ og allt añ-
ad / So ad Konañ hun rædur Eignum
Mañsins so vel sem hañ sialfur/ og a
mille þeirra er eingeñ Greinarmunur/ne-
ma sa / ad Madureñ er Kviñunar Hof-
udo

ud. Enn i hia øllum ødrum/ sem eru Niw og Neimamenn / þa rædur Kvinnan yfer allt/ so vel sinn hennar Herra z Nwsbonde.

I sama Mata jatar og medkiennir Guds Christne Christinn yfer sinn Herra/ og helldur hann fyrer sitt Hofud. Og yfer øllum ødrum Þioodum a Jørdunne/ þa eignar hun sier allt þad hennar Brwdgume a/ og seiger: Þad er mitt/ eg a þ.

So merk nu Saal myn/ og hugleidtu hvilikt Fielag ad er a mille þyn z þyns Herra/ ad þad er faled i þessum sex eptererfylgiande Greinum.

1. Fyrst er þar Fielag Nafns z Ættar.
2. Þar næst er Fielag Eigna z Audæfa.
3. Þa er Fielag i Krosse z Motgange.
4. Þa er Fielag Huggunarennar.
5. Þa er Fielag Velgeingne og Farsælldar.
6. Þa er Fielag Hwsa z Herbergia z Heimilesins. Saalenn.

Jeg bid/ Legg þu wt mier til meire Skilnings þessar sex Greiner ockar Samfielags.

x. Pad vil eg giøra. Þui hugleid þu/ ad med þier og þijnum Herra og Brwdguma / er þyrst Sampielag Ættar og Nafnsins. Þuiad Herrann er þinn/og þu ert ordenn hans Slektinge/ Act.17. Þuiad hann nefnest þijnu Nafne/ z þu hefur hans Nafn. Vndur mä Mann hepra/ Sal myn/ enn eru þo miøg huggunarsamleg.

Fyrst er DRottenn ordenn þinn Slektinge/ þuiad þo hann være Gude lijkur ad Magt og Dyrd med synum himneska Fodur/ þa er hann þo ordenn eirn sannarlegur Natturlegur Madur / hafande Lijf og Sal/Hold og Blood eins z þu/ þo an Syndar. Þar fyrer ber hann þitt Nafn / so ad hn nefnest ecke alleinasta Gud og Guds Sonur / helldur og eirnen Madur og Mannsins Sonur.

Þar næst/ myn Sal / þa ertu ordenn hans Ætmadur og Slektinge. Þui þo þu siert ecke ein Persoona med honum/ þa ertu so nakomenn honum / ad þu ert hans Brwdur/Hold af hns Hollde/ og

Bein af hns Beinum: Þu ert orden Eitt ur hans Lÿkama / og Hluttakare hans Lÿfs og hans Anda / Þar fyrer bet þu og eirnen þad Nafn / ad þu kallast ecke ad eins Madur/ helldur z so eirnen Christen.

Myn Sæl/ sañarlega er slykt mgiæt legt Fielag/ og so hæleitt og huggunarsamlegt/ ad Esajas hefur spad fyrer um þetta nya Nafn christena Manna/ So sem sa heilage Pyslarvottur Ignatius wtlagt hefur Spamañsins Ord / seigiande : Lætum oss ganga epter þvi Nafne/ sem vier hofum þeinged / þviad hvor hñ lætur nefna sig ødru Nafne eñ þessu/ sa er ecke Guds/ og ecke medlekur þañ sama Spadoom sem uppa oss hlÿd er/ so læiande : Esa. 62. Cap. Hañ skal fa nÿtt Nafn/ hvørju Muñur DRottens mun nefna hañ / og þad Foolk skal vera heilagt. Slÿkt er i Fyrstu skied og frañkomed i Syrlande/ þviad i Antiochia eru Læresveinarner fyrst nefnder Christner/ þa St. Petur og St. Paull

legdu

løgdu þar Grundvøll Guds Christne / Act. 11.

Þetta sama meinar St. Petur þar hann seiger/ 2. Per. 1. So ad þier Hlut-takarar verded Gudlegrar Nätturu: Þad er ad skilia / Ad þier verded Riett-Christner/og smurder/ þeir ed eitt Holld og einn Anda hafa med honum.

Sælen̄.

HJer giøre eg Packer/ minn HErra JEsu/ ad þu ert orden̄ mier so nækomen̄/ og hefur so fastlega teingst vid mig/ ad þu ert orden̄ minn/ og eg er orden̄ þinn Ættinge/og hefur giørt þig Hluttakara Mannlegrar Nätturu/en̄ mig Gudlegrar/ So ad þu ber mitt Nafn / en̄ eg þitt/ og þu nefner þig Man̄ epter mijnu Nafne / En̄ mig nefner þu Christen̄ epter þijnu Nafne. Oh HErra minn Gud/ Hvør er eg aumur Synda fullur Madur/ Hvørnen̄ er eg Overdugur komen̄ til slijkrar Æru og slijks Heidurs? Minn DRotten̄ / Vollduglega hefur þu mijna Smæn fra mier teked/ miøg hæleitlega hefur þu giørt mig / Og ecke hefur þu giørt nockrum af Einglunum slijkt. DRotten̄ minn Gud og Lausnare / Rootfestu þessa Huggun mier i Hiarta / og skrifa hana þar / So ad eg hugge mig þar vid af Hiarta. Veit mier minn DROTTen̄ / ad eg i mijnum Lifnade og Framferde hid Jn̄ra og Ytra hage mier og

hegde

begde/so sm hvllykre Ætt og soddan nyu Tzap ne heyree og hæper/ ryrer Gude og Mønum / ad eg et alleinasta kalleft Christen / helldur ad eg sie so i Raun og Sannleika. Og bo ad eg bar ryrer verde ab þynum og mynum Ovinum Daudanum/ Syndene og Døplenum/ Helvyte og Heimenum/ og mynu Holldi og Blode hatadur/ Obsooktur og Lyvenu sviptur/ ba lætte mig bo stoduglega blypa allt til Enda / A M E N.

2. J Anad Mmia / myn Sal / þa hefur þu Fielag vid þin HErra/ allra pckar Audæfa og Eigna / þviad allt hvad han a/þad er þitt/og allt hvad þu hefur / þad er hans. Hugleid þu nu Sal myn / hvad þu leggur til Fielags vid han / Og þar næst/hvad han leggur til Fielags vid þig. Sem þu hvad þu fær ab honum / Sem þu og lyka hvad han fær þier. Sannlega er þetta Ojafnt Fielag / og mioq undarleg Bytte og Skipte eru þetta.

Hvad hefur þu þa myn Sal ? þad er ecke nema Eymd og Neyd/ i hvoria þu hefur rafad fyrer Adams Fall / i hvørre þu ert gieten og fædd/og elur all

ann þinn Alldur. Það er ecke annad enn full
ar Synder. Guds Grynnidar Reide /
Bolvan Logmalsins/Skømm og Sney-
pa/Vesollð/Fataːkt/Spott/Stundlegur
Dauðe/og eilijf Fyrerdæming: J þessu
hefder þu ordeð að deya og fordiarfast
eilijflega/ hefðe hann ecke himpad þier.

Hvad leggur HErrann þinn Dijrdar-
Brwðgume þa til Fielags? Hvad giør
er hann vid þig? Sannarlega þetta/ Alla
þijna Synnd og Neyd hefur hann a sig
tekeð/og giort sig Nlutttakara allra þinna
Nørmunga/ hann tekur burt allar þijnar
Misgiorder/ber þijnar Synder a sier/bijd
talar fyrer þijna Sekt. Hann gaf sig i
Smaːn og Spott / og varð Hrak og
Bølvan þinna vegna / Gal. 5. So þu
yrder leyst og frelsud fra eilijfre Synnd/
og yrder niootande allra hans Nimnesk-
ra Giæda og Audæfa.

Hvad so stendur skrifad/ Esa. 53.
Sannarlega bar hann vorn Siwkdoom /
og lagde a sig vorar Pijslter / og vær
hielldum hann fyrer þann sem af Gude
værc

være plægadur / slegeñ og pijndur / Eñ hañ er særdur vegna vorra Misgiörda. / og vorra Synda vegna er hñ lemstradur. Strappeð liggur a hønum / uppa þad vier heþdum Frideñ / og fyrer hans Beniar erum vier læknader ordner. Item / Joh. 1. Siaa / þad er Lamb Guds / sem ad ber Veralldarenñar Synder / Item / Esa. 25. Hañ mun burt taka Smaan sijns Foolks i øllum Løndum.

Ad vijsu / miñ Drotteñ JEsu / þa bæter þijn Hlijdne mijna Ohlijdne: Þiñ heilage Gietnadur hañ hreinsar miñ saurugañ Gietnad. Þijn hrein Fæding græder mijna syndsamlega Fæding. Þiñ Þrældoomur hañ veiter mier eilijfft Frelse. Þiñ Ostraffanlegt Framferde forleijkar miñ Syndsamt Athæfe. Þiñ Lærdoomur og þijn Himnesk Speke / rekur burt mijna Hiartans Heimsku. Þiñ Blood er mijn Hreinsun. Þijn Forþienan er miñ Riettlæte. Þijn Bønd eru mijn Lausn. Þijn Smaan er miñ Heidur. Þijnar Vnder er miñ Skart. Þijn Fijrlæet er

mitt Ryfdoomur. Þyn Sorg og Hrygd er myn Glede. Þynar Beniar er myn Lækning. Þyn Þysl og Þyna er myn Forlykun. Þyn Angist er mitt Fridur. Þyn Kvøl er myn Lyþgan. Þyn Mykun er myn Upphaþning. Þitt Riettlæte er myn Huggun. Þitt Fangelse þad er mitt Frelse. Þu varst yþergieþeñ/ so ad eg skyllde medtekeñ verda. Þu varst bundeñ/ so ad eg yrde fry og frials. Þu varst utleiddur/ so eg skyllde leidast iñ. Þitt Þyslar-Gangur / er mitt Frelse. Þitt Daude er mitt Lyþ. Þyn Jardan er myn Hoylld. Þyn Upprisa er myn Von. Þyn Himnaþør er myn Korona. Og þyn eilyþa Dyrd er myn Sælu' hialp.

Oh eilyþur Gud/ Hvilykt Sampielag er slykt? Þar añar heþur ecke til Fielags ad leggia nema Fætækt Smæn og Eymd/ þa heþur añar Audæþe Dyrd og Heidur/ Þad ma kallast fæheyrt Fielag/ og ægiæt Skipte: Þar uñ talar sa Dyrdlege Guds Madur Lutherus so:

So er Christi Brwdur med øllu ein Volldug Drottning / drottnande yper Daudanum/Syndenne og øllum Skielp-ingum/ og øllu Illu þvi sem Diøpullenn kann ad koma ap Stad / Og heňar er med fullum Riette i Christo/Lyþed/Riett-læted/ Nadeň/ Saluhiaalpeň/ eins og være hun Drottning. Og eň seiger hň: Ep ad Syndeň stiyder a hana/þa gryp ur hun strax Riettlæted Christi syns Brwdguma/ og seiger: Jeg hep myns Lausnara og myns Brwdguma Riett-læte/þad er myn eilyþ Eign/ þar fyrer læt mig i Fride/þu Satan.

ÞJer þacka eg minn goode HErra JESV Christe / ad þu sialþkrapa/ Obedeň/ hepur uppa þig teked myna Eymdar/Neyd/ og hepur leyst mig og leidt þra eilyþre Skøm og Smaan. Veit þu mier ad eg mætte þeckia og vidurkeňa Ast þyna og Elsku/ og vera eilyþlega þacklaat ur þier þyrer allañ Rykdoom þiňa Himnesku Audæpa / A M E N.

3. J þridia Mata/ myn Saal / þa er a mille þyn og þyns HErra og Brwd-guma / Fielag Kroß og Mootgangs/

Hvi ha þu varst komeñ i eilijfa Neyd Daudañs / þa sa hañ Aumur a þier / steypte sier nidur i þijna Sorgar-Eymd/ kom i þeñañ Eymdar Dal / took uppa sig þiña vegna þa þwngu Kool Kroſſ'ens og Þijnuñar-Byrde / og bar hana þolenmoodlega allt til sijns Dauda / og liet sig um̄ sijder Ckyblæta a Kroſſenum. Sia þu þar mijn Sæl/ þa Ounmrædelegu Ast og Elsku þijns Lausnara/ Sia þu hvorneñ hañ heþur aþ Hiarta sied Aumur a þiñe Neyd.

Eñ heyrdu hier/ Hvad vill hañ ha' þa i Stadeñ aþ þier ? Sañarlega þad sem hañ seiger/ Matth. 11. Takid mitt Ok a ydur/og lærid aþ mier. Og i ødrum Stad: Hvør hañ vill fylgia mier/ aþneyte hañ sialþum sier / og take siñ Kroſſ uppa sig Daglega / og fylge mier epter / Luc. 9. Item / Hvør hañ tekur ecke siñ Kroſſ uppa sig / og fylger mier epter/ ſa er ecke mijn verdugur/ Matth. 10. Item/ Hvør ecke ber siñ Kroſſ / og fylger mier / hañ kañ ecke ad vera miñ Læresveirn.

Nuna þu vel um̃ þetta mijn Sæl / þetta er ei piætre Lage/so ad Fielaged a millum þijn og þijns HErra sie riett iafnt. Hafe hañ bored þiñ Kross / þa ber þu og eirneñ liwflega hvad hellst hañ leggur uppa þig. Hafe hañ ecke skam̃ast vid ad bera þijnar Hørmungar/ þa skam̃ast þu þijn ecke/þegar þu hlijtur nockud ad lijda hañs vegna/ so vertu og Reidubwen ef hañ vill so / ad læta þitt Lijf hañs vegna. Ef ad hañ er fyrer Krossens Pijnu og Dauda/ Jñgeingeñ i sijna Dijrd/ Luc. 24. So bw þu þig og so þar til ad þu fyrer margar Harm-kvælingar / Jñganger i Guds Rijke Act. 14.

Ja mijn Sæl/lijka so sem Verallde-leg Hjoon þeckiast/og hvørt Hjoona hlijt-ur ad læra ad vita añars Vijsu og Va-na/ef þau vilia Fridsamlega til samans bwa. Eins lijka skalltu læra ad skicka þier riettelega / og hegda epter þijns HErra Vijsu og Vilia/þa mun hañ og læta sier þijna Vijsu lijka / Vm̃ hañs

Vÿſu og Vana talar David Kongur / Pſalm. 4. Vidurkiefied ad DRottens breyter Vndarlega vid ſÿna Heilaga/ Og ſialpur haṅ ſeiger og ſo/ Apoc. 3. Hvorn eg elſka/ paṅ hyrte eg og tyꝥka : Þetta er nu Vane og Vÿſa DRottens.

Eṅ hvornen er þiṅ Vane og þÿn Vÿſa/ mÿn Sal ? Hun er veykleg/ Ohlÿdeṅ/ Trwarlÿtel/ Opſtækisꝥull/ og med ỏllu Syndſamleg / Þar um̄ talar Spamaduren ſeigiande/ Jer. 17. Maṅ- ſins Hiarta er Meinadarꝥullt/ Orviln- unarſamt / Hvor kaṅ ad rannſaka þad ? Þetta er riett talad mÿn Sal/ Þvi þeg- ar oſſ geingur illa/ þa er ecke nema Vÿl og Vol / Eṅ gange oſſ vel/ þa kaṅ ſig eingeṅ i Hooꝥe ad haꝥa/ og þaṅ eṅ kuṅ- um vier hvorke ad lÿda Jllt nie Gott- Þar forer mÿn Sal/ Lærdu ad vita þÿ- ns HErra Vÿſu vel/ þa mun haṅ lÿda þig : Huxa þu um̄ þa undarlegu og þver- wdarꝥullu Jſraels Sonu i Eydemork- enne / um̄ hvoria St. Petur talar/ Act. 13. Ad Gud haꝥe i Fiorutÿger Ar lided

þeirra

þeirra Vÿsu. Oh myn Sal / Ep ad DRottenn dæmer Daglega so sem þu forþienar/og giørde vid þig epter þinne þver broteñe Vÿsu/Hvar villder þu þa blyþa? Eñ hvad seiger Ritningeñ? Ps. 103. Myskunsamur og Nadugur er Drottenñ/ þolenmoodur og Giæskurykur/Hañ reideʃt ecke alla Æþe / og ecke er hann tilnyþlega bystur/Hann giører eige vid oss epter vorum Syndum/ og ecke Endurgielldur hann oss epter vorum Misgiørdum. Þar fyrer myn Sal/ lid þu þolenmoodlega hvernenn sem hann fer med þig/og þegar hann agar þig / Hann breyter undarlega vid syna Heilaga/eñ hann veit hvad beʃt fer/ Hann agar / hann typtar/ eñ ecke til heins Ills/ helldur til hiñs Beʃta.

Eñ merk þu þad Sal myn / ad Kross og Mootgang kallar DRottenn Stundum sitt Ok / stundum þitt Ok / stundum sinn Kross / stundum þinn Kross. Hvar fyrer? Þviad Felag hans og vort vill so haþa þad. Hann er Hoþuded eñ vier erum Limerner/Eph. 5. 1. Cor. 6.

Þegar Nødenu er illt/ þa eru aller Limer-
erner Oglader. Og hvad hellst Limern
er lijda/ þad lijdur og Nøþudeð/ og þar
lijda hvørier med ødrum.

Ja HErra JEsu/ Lijka so sem
Madur og Koiña eru eitt Lijkame/so er-
um vid eiñ Lijkame Andlega. Þar fyrer/
lijka so sem Mañsins Kross er Kviñuñ-
ar Kross / og Konuñar Mootlæte þad er
og so Mañsins Mootlæte. So er þad
eitneñ ockar a mille/miñ HErra JEsu/
Hvør hañ Ofsæker mig / sa Ofsæker
þig/ Þvi so hefur þu talad / Zach. 2.
Hvør hañ snerter ydur / sa snerter mitt
Augna Sialldur. Og eñ i ødrũ Stad/
Saul Saul/ þvi ofsæker þu mig ?

Miñ HErra JEsu / fyrst ad mitt
Mootlæte er þitt Ok / og mijn Kvol er
þiñ Kross/þvi er eg þa so Ooþolenmood
ur þar under ? Þvi lijd eg þad þa ecke
med Glede og Fognude ? Hvar fyrer
hugleide eg ecke ad eg ætte eñ Þusundfiñ
um meira ad lijda þiña vegna? Ad vijsu
mijn Sal / þetta er þad sem St. Pall
seiger/

feiger / Rom. 5. Vier hroosum oss af Normungum. Þar heyrer þu/ad þad er Neidur og Nroosan ad bera Krossen. Nu ra þu um Simeon af Cyrene/sa sem Krossen bar epter Christo/Hvilkt Nroosan og Dyrd mun honum þad verda a sidasta Deige/fram yfer alla adra Guds Vivalda ?

Þar fyrer vakta þig mijn Sæl / ad þu lijder ecke so sem Stræcar og Illgiorda Menn/ Þioofar og Mordingiar/ sem med Strækskap og Syndum hafa Refsingena forþient/hvar fyrer þeir ha fa vonda Samvitsku. Enn ef DRottenn leggur Kross og Mootgang a þig / eda lætur Diøfulenn og Heimenn giora þier Illt sinna vegna/þa tak þui med bædum Hondum/Þvad þad er DRottens Kross so vel sem þinn Kross/ þad er hans Ok so vel sem þitt Ok/ Og vit þad fyrer vijst/ ad lijka so sem þyns HErra og DRottens Kross/er honum og allre hns Christne tilsþur Neidur og tilsþ Nroosan/So og hlijtur þinn Kross / þinn Mootgangur

ad

ad verda þier fyrer Besti/ Enn þijnum DRottne til Lofs og Dyrdar/ Rom. 8.

MJn HErra JEsu/ min̄ Lausnare/ þu hefur sagt/ Hvør han̄ vill epterfylgia mier/ sa afneite sialfum sier og take sin̄ Kross uppa sig daglega. Luc. 9. Ja ad vysu DAGlega/ þviad avallt hefur hvør Dagur sin̄ Kross med sier/ Math. 6. So hiálpa þu mier nu min̄ Gud/ ad eg take vid þvi øllusaman̄ so sem wr þinne Hende/ lijde þad alltsaman̄ þolen̄moodlega þijna vegna. Avy min̄ DRotten̄/ min̄ Lausnare/ hvørsu Hlyden̄ varst þu vnder mijnum Krosse? Phil: 2. Hvørsu þolen̄moodlega barstu mitt Ok? Eg bid þig/ Hiálpa þu mier og gief mier þijna Naad og Styrk þijns Anda/ ad eg þar a moote sie hlyden̄ under þijnum Krosse/ og bere þolen̄modlega þitt Ok. Vardveittu alla Tyma þessa Huggun og Von i Hiata mijnu / ad lyka so sem eg nu hier i Heime lijd med þier/ so mune eg og eirnen̄ annars Heims/ med þier upphafen̄ verda til eilijfrar Saluhiálpar/ Rom. 8. Amen.

4. J fiorda máta/ mijn Saal/ þa er a mille þijn og þijns Herra og Brwdguma Fielag i Hugguneñe/ þvi so stendur Skrifad 2. Cor. 1. Lijka sem yfergnæfa Harmkvælingarnar Christi i oss so munum og vier rijkuglega Huggadet verda/

verda/ fyrer Christum. Ja myn Sal/ So sem Herran JEsus var ecke hugg-unarlaus yfergiefen i syinum Krossburde og Pijslum/ so muntu og ecke helldur til grunns ganga i þynum Mootgange. Ja/ so sannlega sem Gud Fader heyrde hans Bæn og Kall / so mun hann og vissulega Bænheyra þig.

Um þinn Son / DRottenn/ stendur Skrifad / Um lytenn Tyma hefur þu lated hann vera af Gude yfergiefenn/ enn med Dyrd og Heidre hefur þu hann Croonad / Psal. 8. Ebre. 2. Og i ödrum stad/ Luc. 22. Og honum birtest einn Eingill af himne/ og huggade hann.

Enn um þig myn Sal/talar Ritningenn/Psalm.91. Hann kallar til myn/ þvi vil eg Bænheyra hann/ Eg er med honum i Neydenne/eg vil frelsa hann þadann/ og eg vil giora hann til Sæmdar. Item/ Psalm. 68. Gud leggur Þwngann a oss / enn hann hialpar oss einnenn.

Ja/minn HErra JEsu / Þvi mun þu ecke i Neydenne vera hia mier ? Wyr

þu ecke Daglætaſlega i mÿnu Niarta? Skylldet þu læta mig Nialplauſaſt og Nuggunarlauſaſt? Er eg ecke þÿn Skiep na/ og þitt Barn/ þÿn Brwdur/ ſkylldet þu ecke kiefia til miſiar Neydar/ þar eg er þiſt Lidur og Limur? Skylldet þu ecke Heyra mÿna Bæn/ vn̄ þvi ad mÿn Neyd er þÿn/ z hvad mig ſkadar/ þ ſkadar þig.

Vm̄ ſlijkt æſtſamlegt Fielag / talar ſa Dÿrdlege Guds Madur Lutherus ſo: þar hn̄ leggur wt þau Ord ſem Christur talar/ Joh. 17. ad þeir ſieu eitt lijka ſo ſem vid erum eitt. Mikel og ſtoor Nuggun er hier ilieþalen / fyrer alla þa ſem ad trwa a Christū/ z ſier hallda vid hañs Ord/ Sem er / ad allerſaman erum vier Lider og Limer eins Lijkama/ og ſo ſem eitt Holld og Blood / og aller hopum vier ſoddaſt Kiør/ ad hvad helſt eirn Lideſt æhrærer/ þad æhrærer allan Lijkamañ. Og eñ i ødrum Stad ſeiger hañ ſo: Þetta er ſw ſtædſta Nuggun chriſteña Maña i allſkyns Neyd z Mool gange/ þegar þeir verda af Dioflenum

eda

eda Heimenum yferfallner/ ad þeir lijda ecke einsamler/ helldur oll Guds Christne a Jordunne lijdur med þeim/ Ja/ aller Einglar a Himnum/ jafnvel Christur ⁊ Faderenn sialfur. Hvor hann veit þitta og trwer þessu / sa kann allann Kross og allann Mootgang ad yfervinna. Og enn aptur/ þegar hann wtleggur þesse Christi Ord/ Lijka so sem þu Fader i mier og eg i þier ad þeir sieu og eitt i ockur. Sia/ (seiger Lutherus). Þetta fylgest allt ad/ so ad hvor hann ahrærer hinn minsta/ sa kiemur vid Himenn og Jord og allar Skiepnur: Snøgt ad seiga. Þu kannt ecke so ad oþsækia eda forsmaa nockurn Riett-Christenn Mann / eda giora honum Illt eda Gott/ ad þu hafer ecke giort þad Gude sialfum. Og epter þessu vill Herrann Jesus a sijdasta Deige i sinne Dyrd leggia Doom bæde a þa Gudlegu og O-Gudlegu/ seigiande: Hvad þier giørdud einum af þeim minstu mijnum Brædrum / þad hafe þier mier giørt.

Herra JEsu minn Lausnare og Frelsare/ þu sem mig gierer hluttakara þinar þijnu /

Lattu

Lætt u mig alla Tyma Hluttakara verda þinn-
ar Huggunar/ 2. Cor. 1. Minn DROTTenn /
Þvi villtu yfergiefa mig? Er eg ecke Lidur og
Limur þyns Lykama ? O Gud allrar Huggi-
unar/ Lat þitt OK/ þyna Byrde ei verda mier
Oþþwinga: Þu hefur so talad/ Esa. 66. Eg
vil hugga ydur/ eins og Moodurenn huggar sitt
Barn. Gud allrar Huggunar hugga þu mig
i allre minne Neyd og hiælpa mier/ so ad eg sie
þynum Villia æfinnlega hlydugur/ AMEN.

5. J Fimta Mata/ Sæl mijn / þa
hefur þu mz þijnu Herra Fielag Stund-
legrar Blessunar z Velferdar. Þviad/
enn þo DRottenn læte sijn Riett-Trwud
Børn lifa i Otta og under Tyftan og
Aga/ þa hefur hann þo lofad þeim Fri-
de og Blessan/ Nægld og Føgnude / og
øllum ødrum Tijmannlegu Gæfum/ Og
hann giefur og veiter þeim þad so leinge
sem þau lifa fyrer hanns Auglite i sann-
re Ydran/ Trw og Otta. Þviad so tal-
ar hann/ Jerem. 32. Jeg vil giøra eilijf-
ann Sattmæla vid þa / og eg vil ecke lat-
ta af ad giøra þeim Gott. Og skamt
þar epter : Þad mun vera mijn Lijst/ ad
eg giøre þeim til gooda. Og i ødru stad/

Prov.

Prov. 8. Mijn Lijst er ad vera hia Sonum Mannanna/ Item/ Pier skulud neyta hins Gooda i Landenu/ Esa. 1. z Act. 14. Hann fyller peirra Hiortu med Fadslu og Fegnud.

Ja/mijn Saal/ Hvør hefur umm Æfe sitt eiged Hollð hafad? Eph. 5. Nu erum vier Holld af hans Hollde/ og Bein af hans Beinum/ og hvørnenn mœ pad skie/ad hann giøre oss pa ecke til Gooda? Hann er Nœfuded / enn vier erum Limerner/skyllde hann pa ecke annast oss? Hefur hann skapad sijnar goodar Gafur allein asta handa peim Ogudlegu? Eda hefur hann Frid og Blessan alleinasta handa pessarar Veralldar Sonum? Nei / ecke so/ pvi so seiger Ritningenn/ Ps. 34. Peir Ryku skulu Þorfe lijda og Hungur / Enn peir sem DRottenn Ottast / pa brestur ecke neitt Gott/ Og enn apfur/ Ps. 37. Hafdu pijna Lyst i DRottne / pa mun hann giefa pier pad pitt Hiarta girnest.

MJñ HErra JEsu / Þu veitst þad ad eg hef Lyst til þyn/ og ad þeckia þig riettelega/ þad er miñ Fulstoodur. Þig bid eg/ lat mig ecke skorta þad Stundlega / þu hefur og blessan handa mier. Vm tvo Hlute bid eg þig/ Synia mier ecke þeirra adur eg dey. Af gudadyrkan og Lygar lat vera langt fra mier/ Fatækt og Rijkdoom gief þu mier ecke/ lat mig þoo miñ deildañ Verd. Jeg mætte añars (þa eg er mettur) afneita og seigia: Hvør er DRotteñ? Eda ef eg yrde Of-Fatækur/ þa ma skie eg stele/ og forgrype mig a mijns Guds Nafne / Prov. 30.

6. J Siøtta og Sijdasta Mata / mijn Sæl/ þa ættu med þijnum HErra z Brudguma Fielag Herbergia z Heimilis: Þviad so sem Madur og Kviña eiga til samans Hws og Heimile/ So er hier / Hañ vill ei nie kañ ad vera añ þijn/ þu skallt og ecke helldur vera añar stadar eñ þar sem hañ er.

Þviad/ sia þu/ Fyrst skilur hañ þig vid þessa Syndumfulla Ydranarlausa Verolld/ og tekur þig til sijn i Hws og Heimele siñar Christne/ giører þig Hluttakara siñar Nadar/ so þu siert hañs eigeñ Eign/ og seiger so til þijn/ Joh. 15. Cap.

Cap. Þu ert ecke nu leingur af þessum Heime / helldur hef eg wtvaled þig af Heimenum.

Þar næst lofar hañ þier sijnu eilijfu Nwse / ad þu skuler hia honum vera og lifa eilijflega/ hvad so seiger hañ/ Joh. 14. Þo ad eg fare i burtu ad tilreida ydur Samastad/ þa vil eg þo koma aptur og taka ydur til mijn / so ad þier sieud þar sem eg er. Og eñ aptur/ Fader/ Eg vil ad hvar eg er/ þa sieu þeir med mier/ sim̃ þu hefur giefed mier/ so ad þeir sia mijna Dyrd þa sem þu hefur mier giefed/ Joh. 17.

Heyr þu þetta/ Saal mijn/ þu Brwd ur þijns DRottens/ hvørsu ad hañ vill ecke vera an þijn/ helldur vill hañ hafa þig hia sier / hier Stundlega eñ añars Heims eilijflega/ Og þetta er skappellegt/ þviad hañ er þiñ/ og þu ert hañs/ þeßur skal eingeñ Daude/ og eingeñ Lijf ull skilia / Rom. 8.

Eñ sier þu vel til/ mijn Saal/ ad þu gioret honum þetta hid sama i gien og

taker hañ i þitt Hwß/Þviad þo Himen og Jord sie hañs Eign/ þa hefur hañ þo hier a Jordunne ecke villiad eiga so myked/ad hañ mætte halla Hofde sijnu þar ad/Matth. 9. Hvar fyrer er þad so skied/ mijn Sal ? Þess vegna / ad hañ vill eignast Hwsog Hiortu Riett-trwad ra/og hwa þar/Joh. 14. Þar fyrer mijn Sal/ tak þu vid honum / hijs þu hañ/ so sem Maria giørde / og lat hañ inn-
Fyrst i Hiarta þitt/og gief Gaum ad hvørnen hñ kallar upp og seiger/ Apoc. 3. Vertu Kostgiæfeñ / og giør Yðran / Sia þu/eg stend fyrer Dyrunum og kla ppa a/ Sa sem heyrer mijna Raust/ og lætur upp Dyrnar fyrer mier / til hañs mun eg iñganga/og Kvølldverd med hon um eta/ og hañ med mier.

O HErra JEsu þu Blessadur DROttens/ Gen. 24. Kom þu hier iñ i mitt Hiarta / Þvi stendur þu wte? Sia þu / Eg hef heyrt þijna Rødd / og eg trwe þijnum Ordum. O þu Kongur Dyrdarennar / Halltu þijna Jñ-(?) ventu og Tilkomu/ og giør hier Blessada Jñ reid i mitt auma Hiarta/ og skipt wt i mier þijnum Blessudum Nadar/Gafum mier til ed lyprar

lýþrar Sæluhiælpar / A M E N.

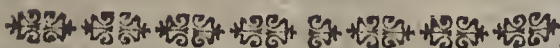
Framar Sæl mýn / þa tak hañ og so iñ i Nws korn þitt/ edur Bwd þýna/ og Bæ þiñ/sem Gud hefur giefed þier/ Þad er / Lættu hañs heilaga Ord bwa hia þier og þýnum med allre Viisku / Col. 3. Lat hañs Logmæl og Riettinde vera Kvæde þýn i Nwse þýnu/ Ps. 119. og sýngia og spila DRottne alla Tyma. Lifdu Gudlegañ Lifnad æsamt med øllum þýnum / Hallt þeim til Aga og Sidsemdar/og kieñ þeim Veg Hiælpræde sins/ þa mun þitt Nws verda Mustere Guds / og DRotteñ mun vera þar iñe / og muntu Blessadur vera a øllum þýnum Vegum.

Þar næst skalltu ecke gleyma DRottne i hañs Fatækum/ i hvorium hañ býr og bygger/ Heyrer þu ecke hvad hañ seiger/ Joh. 12. Þier hafed alla Tyma Fatæka hia ydur/ þa sømu tak þu ad þier/ og hýs þa/ klæddu þa / fæddu þa / gief þeim ad drecka / nær þa og lýfga epter þýnum Efnum/og gief þeim af þeirre

Blessan sem DRotten hefur veitt þier. Briost þitt Braud þitt Nyngrada/ Esa 58. Og lát þitt Brust reka wt um Stræ ten/ so þeir Aumu og Fatæku hafe þar Not af/ þa mun þitt Braud og þin Brust ur verda Blessadur.

Þacker giøre eg þier min DRotten JEsu / fyrer þad ad þu hefur ecke ad eins tekid mig i Hws þinar Christne/ helldur vilietu leida mig inn i þitt eilijfa Himneska Hws / og láta mig eilijfelega hiá þier vera. Hiálpa þu mier min DRottenn / ad eg aptur á moote/so lenge sem eg lifi/ hallde mijnu Hiartans Hwse opnu fyrer þier og þijnu Orde / og fyrer Kalle þeirra Aumu og Fatæku. Kienn mig kunna ad giøra mier Vine/ med Mamon / Luc. 16. og þeirre Blessan sem þu villt mier giefa/ so ad þu med þeim taker mig i þijn ar Eilijfar Tialldbwder/

A M E N.

Fioortande Capitule.

Vm Barna Eignena HErr-ans Christi og hans Brwdur.

Med þvi ad DRotten JEsus og hans Christe leg Kyrkia eru so samteingd/ sem nu er sagt/ ad

þau eru eirn Lykame/ Ala þau þa Børn sijn a mille ?

ÞA vissulega mijn Saal / Hviad so talar Gud hia Spaamannenum/ Esa. 66. Hvort skal eg laata adra opna Moodur Kvid. eñ/ eñ fæda ecke sialpur/ skylldu eg laata adra fæda / eñ sialpur vera til-luktur ? seiger þiñ Gud.

Eñ varastu Saal mijn/ ad þu hyxer þetta eda skilier uppa nockra Jardneska eda Hollдlega Barneign/ so sem skiedur a mille Mañs og Konu/ ad þau eiga og ala Børn epter Hollдlegum Nætte/ helld ur skalltu skilia þetta og wtleggia uppa þa Andlegu Himnesku Endurfæding Christena Mañа / til þess Lijfs sem ad er nijtt og eilijft.

Saňarlega er su Holldlega Barneign eitt stoort Guds Verk / og Børneñ er Gaafa Guds/ Ps. 129. Eñ af Fodur og Moodur fædast Meñ ecke Christner/ helldur Synduger/ so sem skrifad er/ Ps. 51. Eg er af Syndsamlegu Sæde giet

 eñ/

eñ/ og i Syndesie took mijn Mooder vid mier. Item / Hvad aþ Holldenu fædest þad er Hollld / Joh. 3. Item / Hollld og Blood meiga ecke erþa Guds Rijke. Þad skalltu Sæl mijn læra riettelega ad skil' ia/ad þad skiedur epter þvi sem sa gamle Lærefader Tertullianus seiger : Hollld og Blood wtelyktast ecke fra Guds Rijke vegna siñar Substantiu og Veru/hellld' ur vegna Sektar og Syndar sem þa'r fremia.

Eñ Christur og hañs Brwdur/þau ala ecke Syndara hellldur christna Meñ og Guds Børn. Þar fyrer nefnest þeir. ra Fæding ein Endurnyan/Endurfæd' ing/nij Fæding. Madureñ kallast og ad vera fæddur aþ Gude/Joh. 1. Hvad ecke er añad eñ þad/ad vier i Christne Guds verdum fyrer Christum aþ Syndunum hreinsader/og halldner Rietlæter/Upp lijster / Endurnyader og verdum nijar Skiepnur/nijer Meñ/ Rom. 6. Þeir ed bæde i Sælune og Lijkamanum eru ad nyu tilreidder/ og verda med nijum Nim' neskum

neskum Gaﬂum upplyster og prydder/ so ad vier lißum ecke leingur epter gomlum Holldsins Girndum / Rom. 8. Helldur færum vier eirn nyatt og Gude þægelegann Lifnad / med Endurnyudu Hiarta Gude þionum/ og liaum alla vora Tidu og Time / Kietlætenu til Hersfrwda / Rom. 5.

Þetta skalltu vel merkia/ myn Saal/ so þier fare ecke so sem þeim gooda Nicodemo/ Joh. 3. Sem ecke gat slyku i sitt Skilning komed/ Hvad þa DRottenn ytre dikade fyrer honum wt aß þessare Andlegre Fædingu / þa skyllde hann þad ecke og sagde: HErra / Hvorneñ maa slykt ske? Kann nockud Madur ad hverba apt ur i sinar Moodur Kvid / og fædast adnyu? Ecke so myn Saal/ helldur verdum vier alner og fædder Einungis aß vorum Foreldrum / epter þessa Heims Nætte / eñ þad skiedur i Syndeñe / under Guds Reide og Oblydu/ og epter slykre Holldlegre Fædingu þa erum vier eilyflega fortapader.

Eñ ef vier skulum verda Christner/ og Guds Born og Erfingiar/ þa hlioot um vier ad koma til Christum og til hañs Brwdur Guds Christne / og verda af þeim ad nyu fædder/og nyer Meñ/so sem nu er sagt/og epter þvi sem skrifad stend ur: Nema so sie ad Madur verde fæddur ad nyu/ þa fær hañ ecke ad sia Guds Ryke/ Joh. 3.

DRottéñ JEsu miñ Lausnare/ Hvør kañ ad meta eda mæla þijna mykla Ast og Elsku / sem þu hefur synt oss? Sañlega erum vier allersamañ Synduger/Rom. 3. Og hlioot um i vorum Syndum ad deya og eilyflega ad glatast/ Þviad vier erum Børn Reideñar/ og fra Hvirfle til Jlia er eckert dugañlegt nie heilbrigt a oss/ Esa. 1. Eñ þyn Millde/ þyn Myskun er so mikel ad þu villt ecke lata oss i vorum Syndum fordlarfast. Ad vysu/ DRotteñ / Jafnsnart sem eg var fæddur af Moodur/ Kyfe i þeñañ Heim / þa kalladet þu mig i þyna christelega Kirkiu / og sagder: Lated Smaa/Børneñ koma til myn / og hamled þeim þad ecke/ þviad slykra er Himnaryke/ Marc. 10. Ja / þu kallar til myn eñ nu Daglega og seiger: Komed hyngad til myn aller þier sem erfided og erud Þwnga hlader/ og eg vil endurnæra ydur/ Matth. 11. Miñ Drotteñ JEsu/ hiælpa þu mier þar til / ad eg kuñe ad

þeckia

þeckia mÿna Syndsamlega / vonda / sauruga og Pordæmañlega Hierkomu og Fæding / og æstunda af Hiárta/ ad eg mætte verda ad nyie Endurfæddur/ A M E N.

Hvør og hvilykur er þa i. oss sa gamle Madureñ / og hvilykur er sa hiñ nÿe og hvørneñ er þeim hattad ?

Myn Sal / þegar vor Ræda fellur um̃ þañ gamla og nÿa Mañeñ/eda um̃ þañ ytra og iñra Mañeñ/þa skalltu ecke hyxa/ ad vor Ræda sie um̃ tvo adskiliañlega Meñ / þar eirn sie faleñ i ødrum eda eirn um̃breiteſt i añañ. Þu skallt og ecke hyxa/ ad Saleñ sie alleina sa nÿe og Iñre Madureñ/eñ Holldid sie sa gamle og ytre Madur. Ecke so/ myn Sal/ helldur tølum vier um̃ eirn og hiñ sama Mañ/og meinum hvers og eins Mañs Lijf og Sal. Þvi ad sa gamle og ytre Madureñ er hiñ same sem vier køllum nÿañ og þañ iñra Mañeñ/og sa nÿe z iñre Madur/er eirn z hiñ same/sẽ vier køllum þañ gamla eda ytra Mañ: Og sa nÿe og iñre Madur/hefur so vel Lijf og Sal / sem sa gamle og ytre / so sem

skrifad

ſkrifad er: Nema þvi ad eins Madur-
elſt verde fæddur ad nyju/ þa kan̄ hn̄ ecke
a) ſia Guds Ryke/ Joh. 3. Item/ Rom.
6. Gieꝼed ecke Syndenne ydar Limu til
Ranglæteſins Her-Klæda/ helldur gief-
ed ydur ſiælꝼa Gude/ lyka ſem aꝼ Dau
da uppliꝼnader / og ydar Limu Gude til
Her-Klæda Riettlæteſins. Og en̄ apttur:
Su ad þier giefed ydar Lykame til Foor
nar þeirrar ſm̃ er lifande heiløg ꝛ Gude
þægeleg/ Rom. 12. Item/ Vite þier ecke/
ad ydar Lykamer eru Lider Chriſti/
Eph. 5. Og en̄ i ødrum ſtad: Gud
Fridarens han̄ helge ydur meir og meir/
og ad ydar Ande/ aſamt med Sæluñe
og Lykamanum vardveittur verde O-
ſtraꝼꝼanlegur allt ad Tilkomu DRott-
ens vors JEſu Chriſti. Þan̄en̄ utlegg
ur Lutherus þetta: Hollded/ (ſeiger hn̄)
er eirn Madur / ſa ed bæde hid ytra og
iñra lifer / og verkar og giører þad ſem
Hollldſins Gagnſemd æhrærer/ og þeſſu
ſtundlegu Lyꝼe þienar. En̄ Anden̄ er
ſa ſem hid ytra og iñra liꝼer / og giører
þad

þad sem Andanum og þvi Okomna Lijf enu þienar.

Eñ ef þu spyr ad/ i hvøriu er þa fal, eñ þesse Mismunur/ hiñs gamla og nýa Mañsins ? Svar: Þesse Mismunur er ecke faleñ i Mañsins Natturu eda Ve, ru / eda i hañs Edle og Art / helldur i hañs goodum eda illum Tilhneigingum og Giørdum. Hvíad sie Madureñ illur / liggande i Syndum og vondum Gyrndum / og giører alla Hlute epter siñum þver, brotnum Villa/ þa er hañ og/ þa kallast hañ/ sa Gamle/ ytre Holldlege/ Natturlege / Syndsamlege Madur med þeim bleitum skiessèlegum hrædelegum Nøfn, um / sem Ritningeñ giefur hønum / þa hun kallar hañ.

Holld og Blood sem Rijke Guds fær ecke ad erfa / 1. Cor. 15.

Hreckvijsa Meñ / Luc. 6.

Syne þessarar Veralldar/ Luc. 16.

Ogudlega / Psalm. 11.

Syndara / Rom. 3.

Heimska/ Narra/ Prov. 10.

Von da

Vonda illa Þioona / Matth. 18.
Præsnara / Matth. 22.
Vantrwada / Matth. 17.
Villurαpade Saude / Psalm. 119.
Neimska Meñ / 1. Pet. 2.
Blinda / 2. Pet. 1.

Vm̄ þesse og ofiur eñ pleire sofvoitde leg Nøpn / med hvørium heiløg Skript nepner þañ Gamla / Vonda / Syndsamlega Mañ og hañ wtmαlar / þa er pleira skripad i þeim Tiunda Capitula.

Þar næst / þegar Madur snyr sier til Guds / Trwer a Christum / lætur af þvi hinu Vonda / og giører hvad Gott er / og þioonar Gude og Møñum i sinne Kallan / þa er hañ / og þa kallast hañ eirn nyr Madur / Jñre Madur / Andlegur z End urpæddur Madur / og hepur þar med mørg ofiur αgiæt / Fagurleg / Vegleg og Prydeleg Nøpn / Þviad heiløg Ritning nepner hañ þa:

Christeñ Mañ / Act. 11.
Barn Guds / Rom. 8.
Christi Broodur / Joh. 20.

Guds Erpingia/ Rom. 8.
Christi Samarpa/ Ibidem.
Goodafi Mafi / Froomafi Mafi / Psalm. 129. Luc. 6.
Saud Christi / Joh. 20.
Ydrande Syndara/ Matth. 25.
Heilagafi/ Dan. 7.
Blessadafi / Matth. 25.
Endurleystafi/ Esa. 35.

Par eru og efi pleire Dyrdarleg hugg unarsamleg Nopn/ hvor heilagur Ande giepur peim nya Mafienum / sem sier hepur snwed til Guds/ufi hvor ad talad var i Tijunda Capitula. Hier ufi skrip ar hifi gamle Lærepader Chrisostomus miög fagurlega / seigiande: Sia pu / Peir sem fyrr voru i Diöpulsins Fiötrum faster/ peir hapa nu feinged Dyrd arlegt Frelse/ peir ædur voru Framande og fooru villter/peir eru nu ordner Borg arar og Limer Guds / Og peir ed ædur voru under Syndefie / peir eru nu komner til Rietilætesins/Hviad peir eru ecke alleinasta Fryder helldur og Heilager /

Og

Og ecke ad eins Nediager/ helldur og eirn
eñ Riettlæter/ Ja/ ecke ad eins Riettlat-
er / helldur og Børn / Og ei alleinasta
Børn / helldur og Erꝼingiar/ Og ecke
alleinasta Erꝼingiar / helldur og eirneñ
Brwdur Christi/ Ja/ ecke ad eins Chri
sti Brwdur / helldur og so Samarꝼar
Christi / Og ecke alleinasta Samarꝼar
Christi/ helldur og Limer Christi / Og
ecke ad eins Limer / helldur Mustere og
Verkꝼære hins helga Anda.

So sier þu nu Saal myn / ad Mis-
munur a mille hins gamla og nya Mañ
sins/ er ecke epter Veru/ Edle edur Art
Holldz og Bloodz/ helldur epter þvi sem
Madureñ hugsar Gott eda Jllt/ og epter
hañs Giørningum / Asetninge og At-
hæꝼe/ so sem ad kieñer sa gamle Kieñe-
Fader Tertullianus : Vier kieñum og
vier holldum/ ad Mismunur a mille þess
gamla og nya Mañsins/ sie komeñ ecke
i þeirra Veru / helldur i þeirra Giørdū
og Verkum. Og Chrisostomus seiger :
Sa gamle og nye Madureñ / er epter
Ver-

Veruñe og Sköpuneñe/ eirn og hiñ same Madur/ Eñ þad ad hañ kallast Stund um gamall / Stundum nyr/ þad hender sig so aþ sierlegu Tilefne/ epter þoi sem hañ er Illur eda Goodur.

Þad skalltu og merkia Sæl myn/ ad soddañ ny Fæding og Endurnyan hins christna Mañsins fullkomnast og fullgiörest ecke i þessu Lyfe/hun uppbyrtast ad eins/ Madur þikur alla Daga med sier þañ gamla Adam/Hold og Blood/ med öllum synum Gyrndum/ eñ hañ hlyt ur fyrer Raad hins heilaga Anda sem med Mañe byr/alla Tyma ad standa og strijda a moote Holdsins Gyrndum / allt til Æfeloka / so sem seiger S. Paall: Holded gyrnest moote Andanum/og And eñ i moote Holldenu/ þau eru tvø hvort a moote ødru.

D. Lutherus seiger so i Utleggingu Evangelij a Hvytasuñu. Madur hlytur ad vera hier forsleigeñ/ og giæta ad/ so hañ hafe ecke Oþtraust neitt a heilögum Anda / uppa þad hañ sie ecke med öllu,

Athugalaus um̄ sig / og lꝛte sier þikia
hañ sie med ollu fullkomlegur / Ibidem.
Þar liggur eckert a / þo Madur fiñe med
sier vondar Girnder / so framt sem Mad
ur stendur þeim a moote / Nañ skal þat
fyrer ecke giefa sig / so sem være hañ þar
fyrer fortapadur / helldur skal hañ alla
Daga standa a moote Syndeñe (hvore
ia hañ fiñur med sier) med Hiælp og
Styrk heilags Anda / og avallt bidia og
Andvarpa / ad hañ mætte vid Syndena
laus og lidugur verda. Slijkre Ost og
Andvarpan liñer alldrei hia heilogum /
og hun geingur þeim meir til Hiarta eñ
nockur Madur kuñe fra ad seigia / so sem
St. Paall talar um̄ / Rom. 8. Eñ sa er
sem hana heyrer / þad er heilagur An
de sialfur / hañ fiñur vel þessa Gyrnd
og Ost og Forleingíng / og veiter slijkum
Samviskum gooda Huggun og Styrk.

Þañeñ erū vier Christner bæde And
leger og Veralldleger Meñ / bæde gam
ler og nyer / bæde þeir iñre og ytre Meñ.
Aoḡ oss auma og vesala / Hver vill frel

sa.

sa oss fra Lÿkama þessa Daudans? Enn vier þockum Gude fyrer JEsum Christ um vorn DRottenn/ sem oss hefur Sigur enn gefed / Rom. 7.

Hvørnenn skiedur þa þesse ny Fæding? Er þad Opennbert giørt hvørnenn hun geingur til?

Sannlega hefur DRottenn Opennberad þad/med hvøriu Moote og hvar med hann Endurfæder þa sem hanns eru/Enn þo samt er þad Omøgulegt ad grÿpa þad med Mannlegum Skilninge/hvørnenn ad þetta gange til.

Efned eda Medaled sem DRottenn hefur og brukar hier til er Christi Ord og hanns heilogu SACramenta/ Verk areke edur Meistarenn þar til er heilagur Ande / Enn Christur er sa sem gefur Orded/ og sender sinn heilaga Anda/ og fyrer hann og med honum giører og verkar kroptuglega alla Nlute sem heyra til þvilikre Endurfædingu/bæde med Smaa Bornunum sem til hanns verda borid / Marc. 10. Og so lijka i þeim Elldrudu/ sem giarnann medtaka hanns Ord / og

 hon=

Honum hlyda / Act. 2. og 3.

Hier um̄ talar Ritningen̄ so/ 1. Pet. 1. Blessadur sie Gud og Fader vors DRottens JEsu Christi/sem epter sine stoore Miskun hefur oss Endurfædt / til eirnrar lifande Vonar. Og en̄ apt ur / Ibidem. Hier erud Endurfædder ecke af forgeingelegu/helldur af Oforgeingelegu Sæde/sem er/af þvi lifanda Orde Guds/ sem eilijflega blyfur/ Og en̄ i ødrum Stad/ Jac. 1. Han̄ hefur al ed oss epter sine Villd/fyrer Ordid San̄ leikßins/so ad vier skylldum verda Frum burder hans Skiepna. Item/ Jeg(seig er St. Paull) 1. Cor. 4. hef aled ydur i Christo JEsu fyrer Evangelium. Item/ Joh. 6. Anden̄ er sa sem lijfgar. Item/Tit. 3. Epter sine Miskunseme giorer han̄ oss Sæluhoolpna/fyrer Endurgietningarennar Vatns-Laug/og Endurnyan heilags Anda / hvørium han̄ hefur nooglega wthellt yfer oss. Item/ Joh. 3. Vtan̄ so sie ad Maduren̄ verde fæddur af Vatne og Anda/ þa kan̄ han̄ ecke ad komast i Guds Ryke.

Hier ser þu mÿn Sæl / hvørneñ ad þesse himneske heilage Leyndardoomur geingur til / og hvar med þetta Hæleita Verk þiñar Endurþædingar gioreſt og fullkomnaſt / Gud Fader gieþur þad aþ ſiñe Nææd og Myſkun fyrer Chriſtum. Chriſtur wtvegar og framkvæmer þad/ hañ ſem er Hoþud ſiñar Chriſtne og ſÿ ns Saþnadar. Heilagur Ande/hvørn Chriſtur ſender þar til / hañ er ſa ſem þeſſa Endurþæding giører og verkar / Orded Chriſti og hañs heilögu Sacramenta/ ſo ſem eitt ſÿnelegt Ord/þau eru þad Oþorgeingelega Sæde/med hvøriu Chriſtur med heilögum Anda ſÿnum kroptuglega vottar/ verkar z Endurþæd er Mañeñ/ uppkveikiande eina lifande Trw i hañs Hiarta/ſo ad Madureñ tek ur til ad þeckia ſÿna Synd/og ſÿna ſynd ſamlega Hollolega fyrre Fæding/og ÿdraſt Syndaña aþ Hiarta/trwer a Chriſtum og huggar ſig vid hañs Forþienuſtu og Fyrerboon / og verdur ſo aþ Nædar Nægd Chriſti/med nÿu Lÿþe/nÿum Gud

 legum

legum Skapsum milldelega uppfylltur / Joh. 1. So sem Mystere og Bwstadur heilagrar Þrenningar/ so ad hañ er ecke leingur Holldlega helldur Andlega Siñ adur / og tekur til med liwfum Vilia / bæde hid Jñra og Ytra ad þiona Gude og Naunganum/ Rom. 8. Og er so med Fognude bijdande og væntande epter Hyngadkomu og Auglÿsingu JESV Christi sijns Lausnara.

Þetta er þad/ mijn Sæl / sem Gud hefur mællt fyrer Spamañsins Muñ/ seigiande: Ezech. 36. Eg vil giefa nÿtt Hiarta og eirn nÿañ Anda i ydur/og eg vil taka Stein-Hiartad wr ydru Hollde/ Eg vil giefa miñ Anda i ydur / og vil giora soddañ Meñ af ydur/ sem ganga skulu i mijnum Bodordum/og hallda mijn Riettinde / og breyta þar epter.

Og sa Konunglege Spamadur Da vid talar so um̃ Christum/ Psalm. 110. Þijn Born fædast þier / so sem Natt-Doggeñ af Morgun-Rodanum.

Þad wtleggur D. Martinus Luther

us so: Þad geingur alljka til med Endurpædingena hins Christna Mañsins / so sem þa sagt er fra Natt-Doggeñe / hun fellur a Vor-Dageñ snemma Morguns Daglega/og þo kañ eingeñ Madur ad seigia hvorneñ hun verdur eda hvad añ hun kiemur / þo liggur hun hvørn Morgun a Grasenu/og su Stund Nætur-Daggareñar i Morgun-Rodanum er hin Lystelegasta. Snøgt ad seigia / Madur kañ ecke ad seigia eda skynia þar uñ/añad eñ þetta/ad hun fellur og kiem ur snemmendis med Morgun-Rodanum / ædur eñ Sooleñ uppgeingur/og þvi kall ast Morgun-Rodeñ Mooder Natt-Daggareñar / þo veit eingeñ hvadañ hun kiemur/ eda aþ hvoriu hun verdur/ etc. Og litlu sīdar/ Eins lyka geingur þad til i Rykenu Christi / þa Børneñ fædast HErranum Christo/ þad skiedur ecke med Natturlegum Hætte / ecke aþ Hollde og Bloode / ecke aþ Mañlegum Tilstyrk eda Hialp/ edur so sem Mañsins Skilningur fær þad høndlad/ Helld

ur er þeira ein Andleg himnesk Fæding/ hvør ed skiedur fyrer Ofꝗuelegañ Guðlegañ Krapt hins helga Anda/ sem fyrer ORDed verkar i Mañenum/ z skapar nyt Hiarta og þar med Riett-trwud.

Sia þu Sal miin/ þetta er og þetta kallast ny Fæding þeirra Christnu: OG þañeñ verkar/ tilreider og fullkomnar z fullgiørda giører Christur þa i Skaute siñar Eilifilegrar Brwdur Christneñar eñ hvørge Añarstadar: Þvi þad er vißt/ og þad vill satt reynast allt til Heimsins Enda. Fyrer utañ Christelega Kyrkiu og Søfnud Christi / þar sem Guds Ord er ecke / nie heilog Sacramenta / þar er eingeñ Heill/eingeñ Synda Fyrergiefning/eingeñ ny Fæding/og eingeñ Sæluhialp/ Þviad hvør hañ ecke vill hafa Gud fyrer siñ Fødur / hañ hefur ecke Christelega Kyrkiu fyrer Moodur.

Þacker giøre eg þier miñ DRotteñ HErra JEsu Christe / ad þu mig Aumañ Mañ hefur lated fædast i þiñe heilagre Christne/eñ ecke a medal Gydinga nie Tyrkia. Jaa/ Eg þacka þier / ad þu hefur lated mig fædast ad nyu/

nÿju/og verda Endurbæddañ þyrer þitt hellagt Ord/ og þau verdugu Sacramenta / i Krapte þyns heilaga Anda/og hefur so giört mig ad einu Guds Barne. Eg bid þig miñ DRottin / Skapa þu alla Tyma i mier eitt nÿtt Hiarta/ Psalm. 51. Og gief mier nÿtt stadþastañ Anda / so ad þad gamla Syndsamlega Athæþe og Framferde mynke Dag epter Dag med mier / og ad eg so sem eitt nÿtt Madne þioone þier og mynum Næunga i Heilagleika og Riettlæte med nÿu Hiarta/ nÿjere Sal/ nÿum Kröptum/ og liære alla mÿna Lime Riett lætenu til Her-Vopna/ (Rom. 6.) Amen.

Hvørneñ skal eg reyna/Eda hvar aþ kañ eg ad vita/ hvørt þeße nÿ Fæding er uppbyriud med mier/eda hvørt sa gamle eda nÿe Adam drottne yþer mier eda eige ?

Aþ Avextenum kantu ad þeckia bæde þañ gamla og nÿa Mañeñ. Ad vÿssu/ mÿn Sal/ So framarlega sem þu elskar þÿna Saluhialp/þa lærdu ad reyna þig alla Daga / hvad fyrer Mañ þu siert/og hvoria Avextu þu leider aþ þier. Þviad so kieñer þier heilog Ritning: Madur skal reyna sialþañ sig/1.Cor.11 Og i ødrum Stad/2.Cor.15.Reyned ydur sialþa/ hvort ad þier erud i Trwñe/ Prøþed ydur sialþa/Eda þecke þier ydur

 ecke

ecke ſialþer/ad JEſus Chriſtur er i ydur? Item/ Hvør og eirn prooþe ſijn eigeñ Verk/Gal. 6. Item/ Phil. 2. Ad þier reyned hvad beſt er/ uppa þad þier ſieud hreiner og Oſtraþþaſleger allt til Dags ſins Chriſti / fuller med Avøxtu Riettlætesins. Item/ Reyned hvad Gude er þægelegt / og haþed ecke Samlag vid Avaxtarlaus Myrkraña Verk.

Hier heyrer þu Sal miñ/ hvørſu al varlega Gud ſkipar og vill haþa/ad hvør chriſteñ Madur ſkule Daglega prooþa ſialþañ ſig/ og rañſaka ſitt Hiarta / og vtauſa þvi fyrer Gude/og huxa um̃ hvørſa og hvilíka Avøxtu þad ber.

Og nu uppa þad miñ Sal / ad þu meiger reyna þig/og riettelega yþerſkoda og Prooþa og Rañſaka þig / þa heyrdu hvad heiløg Ritning talar um̃ eigenlega Avøxtu þeſſ gamla Ydranarlauſa/ ytra Natturlega og Syndſamlega Mañs ſins/Þvíad ſo ſeiger Ritningeñ/Gal. 5. Opeñber eru Verk Holldſins/ ſem eru / Hoordoomar/ og Frillulíþe/ Saurlíþe/

Afgudadyrkan/Fiolkinge/Fiandskapur/ Natur/Dpund/Reide/ þrættan/ Tvidrægne/Upphlaup/Heypt/Mord/ Ofœt/ Odrycktia / og annad þessu lykt / aþ hvoriu eg heþe ædur sagt ydur/og seige enn nu fyrer / Ad þeir sem slykt fremia/ þeir erþa ecke Guds Ryke.

þeir eru þessa Heims Menn/ og hafa sijna Aludeild i þessu Heime/ Ps.17.

þeir kallast Iller Menn/þeir ed Illt læta þramkoma/af illum Fiesiood þeirra Hiarta/ Luc. 6.

þeir eru af Heimenum/og umm Heim enn er þeirraRæda / Joh. 3.

þeir eru af Heime þessum/af þeirra Fodur Dioþlenum/og giora Vilia hans Fodurs/ Joh. 6.

þeir liþa i Fæviſſku og Syndum/1. Pet. 1.

þeir framganga i Lausungu/ Lostasyndum/Oþæte/Odrycktiu/og herþelegum Skurgodadyrkunum/og þa undrar þad / ad þeir Froomu hlaupa ei med þeim/i samre galldre Oſkickannlegre Uh

ſu og Loſtum ſo ſem þeir / 1. Pet. 4.
Þeir eru hvørke Kallder nie Reiter / Apoc. 3.
Þeir lifa i Augna-Syrndū og Holld ſins Bylgſe/og Drambſemre/1. Joh. 2.
Þeir lita ſijna Time Ohreinleikanum til Þioonuſtu/fra einu Rangläte til aſ-ars/og eru Syndarenar Þrælar/Rom. 6
Þeir hafa Skilningslauſt og for-myrkvad Hiarta/Nallda ſig fyrer Hygg-na/ eñ eru þo Heimſker / Rom. 8.
Þeir eru Holldlega Sinader/hvad ad er ſialfur Daudeñ/og Ovinatta i giegn Gude / Rom. 8.
Predikan Evangelij er fyrer þeim Heimſka og Hneixlan/ 1. Cor. 1.
Þeir þeckia ecke þad Riettlæte ſem fyrer Gude gillder/ Rom. 10.
Þeir eru ſoddañ Meñ/ſem ſier læta ei ſeigiaſt/z eru Mootmælaſamer/Rom. 10
Þeir lifa i Striide og Baratku ſem kiemur af þeirra Syrndum / ſem ſtriida i þeirra Limum/ Jac. 4.
Þeirra Framferde er i Syrndum

Holld

Hiolldsins/ Þeir giora Vilia Hiolldsins/ og sinar Skynsemdar/ Eph. 2.

Þeir eru soddan Menn/ sem ad hallda miked af sialfum sier/ þeir ed meir elska Sialfsse en Gud/ 2. Tim. 3.

Þeir elska meir Myrkred en Lioosed/ Johan. 8.

Þeir hata Lioosed/so ad þeirra Verk verde ecke strassud/ Joh. 3.

Sia þu myn Saal/ soddan Menn/ z slykrar Tegundar eru aller þeir/ i hvør-ium sa gamle Adam drottnar / og ecke eru ad nyu Endurfæddur. So skoda nu Hiarta þitt i þessum Speigle/ og profa og ransaka hvert ad soddan Gyrnder z Synder drottna i þier/ hvert ad Hiarta þitt fylger þeim epter/ og hefur Gyrnd og Astundan a þeim/ z stendur þeim ecke a moote. Ef þu nu finnur slykt med þier/ eda eitthvad af þessu/ þa drottnar enn nu Synden i þier/ þa ertu Ydrunarlaus / Trwarlaus / og ert ecke Endurfæddur/ hefur og ecke heilagan Anda.

Og þo þu heyrer Guds Ord/ z gang

er

er til Sacramentis/ þa ertu samt Nræsn are/ hvorke Heitur nie Kaldur / Apoc. 3. Þu heyrer Orded/ eñ breyter ecke ept er þvi / Jac. 1. so ad þu þær hvorke Gagn af þisse Skÿrn / nie heilagre Kvølldmaaltÿdeñe. Þu læsst naalgast DRottne med Munnenum/ eñ Hiarta þitt er langt fra honum / Esa. 15. Og ef þu helldur þessu fram̃ / þa ertu lifande Daudur / og eilÿfur Helvÿtskur Elldsmatur.

Saaleñ.

O HErra JEsu Christe/ þu sem þecker allra Mañа Hiørtu / og þu sem skipar oss ad reyna og rañsaka vor Hiørtu: Þu DROtteñ veist vorn Veikleika. Jeg bid þig / skoda þu mig/ Rañsaka mitt Hiarta / Ps. 139. Vittu til ef eg er a vondum Veige/ og leid þu mig a þiñ eilÿfa Saaluhiälpar Veg/og lát mig ecke deyja i mÿnum Syndum / A M E N.

Eñ ef þu Saal mÿn villt vita/ hvad heilög Ritning talar um̃ þañ Nÿja/Endurfædda/ Jñra/ Andlega Riett-Trwada / ÿdranda Mañ / hvorneñ hañ er uppmaaladur / þa hlÿd þu til.

Avoxtur Andans er allskyns Mañ-Giæska/ Riettlæte og Sañleikur/Eph. 5. Cap.

Avoxt-

Avoxtur Andans er Kiærleikur/Fagnudur / Fridur / Þolefimade/ Kiærleile/ Giæska/ Trw/ Hoogværd/ z Hreinlyfe/ Gal. 5.

Þeir Meñ eru Sauder Christi / og heyra hañs Raust / Joh. 10.

Þeir eru Vyn-Ber/og blyþa a Vyn Vidar Trienu Christo / og bera myket Avoxt / Joh. 15.

Þeir eru þær forsiælu Jomfrwrnar sem ævallt haþa til Reidu Lampa syna og Oleum/og iñganga med Brwdguma num til Brullaupsins/ Matth. 25.

Þeir eru þeir gooder Meñ sem Gott framlæta aþ goodum Fiesiood syns Hiarta / Luc. 6.

Þeir eru Trie þau sem plontud eru hia Vatns-Straumum/ og bera siñ Avoxt a riettum Tyma/ Psalm. 1.

Sañer Tilbidiendur/ þeir ed Gud ækalla i Anda og Sañleika / Joh. 4.

Þeir ed Elska Gud / og hata þad Vonda/ Psalm. 97.

Þeir wtvelia þad gooda Hlutskipte / sem

sem ei mun fra þeim teked verda/ Joh. 10

Þeir hafa Gyrnd a Drottne/ Ps. 37.

Þeir Ottast Gud/ og ganga a hans Vegum / Psalm. 128.

Þeir elska HErrann JEsum Christ um af Hiarta/ Joh. 21. og Psalm. 18.

Þeir eru Guds Born/ hverja Ande DRottens leider / Rom. 8.

Þeir eru Christi Mustere og Bwstad ur / Eph. 3.

Þeir hata þad Vonda / en hallda sier vid þad Gooda/ Rom. 12.

Þeir beriast Kallmannlega / hafande Trwna og gooda Samvitsku/ 1. Tim. 1

Þeir leggia Kapp a ad komast inn um þad þraungva Port/ Matth. 17.

Þeir ganga epter Andanum/ og deyda Gyrnder Hollldsins fyrer Andann / Rom. 8.

Þeir medkienna Innbyrdis sijnar Synder/ og bidia hvor fyrer ødrum/ Jac. 5.

Þeir hallda allt sitt Riettlæte fyrer Dreck / en hallda þvi sem kiemur fyrer Trwna a JEsum Christum / þad af

Gude

Gude verdur Trwſte til reiknad/ Phil. 3

Þeir kieppaſt faſtlega vid / ad ſtadfeſta ſÿna Kallan og Utvalning / med goodum Verkum / 2. Pet. 1.

Þeir huxa Daglega þar um/ad þeir haſa hier aungvan ſtadfaſtan Samaſtad/ Helldur leita þeir hins Okomna / Hebr. 13.

Þeir hegda ſier epter Tijmanum/ eru gloandei Andanum/ glader i Voneñe/ poleñmooder i Kvølenе / Rom. 12.

Suma/Hvad ſañarlegt er/hvad Lofflegt er/hvad hreinþerdugt er/hvad Aſtſamlegt er/hvad vel ſoomer/ ſie þar Dygd nockur / ſie nockud Lofs vert/ þar huxa þeir epter/ Phil. 4.

Hier ſkalltu i añan Tijma vandlega rañſaka og ſkoda þig/myn Sæl/Hvørt þu hefur þier i Hiarta ſoddan Dygder og Avøxtu / hvørt þu hefur Gyrnd og Aſtundan a þvi ad þioona Gude i Heilagleik og Riettvijſe / ſo ſem Gud hefur bodad/ hvørt þier er illa vid Syndena / og Andvarpar vegna þyns Veykleika /

 Hvørt

Hvørt þu elskar HErran̄ JEsum aþ Hiarta/ og lætur þig forleingia epter ha nns Fagnadarrijkre Tilkomu.

Þviad allt þetta þiṅa þeir Nijþæddu Christnu med sier Daglega / en̄ þo þar sie stoor Veijkleike a Ferdum hia þeim/ þa haþa þeir Viljan̄ þar til/og bera sig ad fullkomna þad / og bidia Gud um̄ Styrk heilags Anda.

Einkan̄lega Saal mijn/þa skalltu og merkia þä þwnga Baraattu sem er a mille Andans og Holldsins/ hins gamla og nija Man̄sins / þviad þesser tveir eru jaþnan̄ hvør ødrum i moote.

Ad vijsu/Saal mijn/þesse Baraatta er ecke med þeim Ydranarlausu/þvi þar bijr ecke Tweñ og heilagur Ande/helld ur drottnar þar alleina Syndsamlegt Holld og Blood / sa Madur er tryggur og Athugalaus / og meinar ad þar sie eingen̄ Vode a Ferdum. En̄ hvar helldt Hiartad Man̄sins er i þvi standande Strijde Daglega ad nidurkeþia Syrnd ena / og Krossþesta sitt eiged Holld / og

vaktar

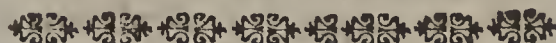
vaktar sig fyrer Syndenne / fordast oll Tilegne Syndareñar / og hefur Lyst a Logmaale DRottens / hrædest Gud og vill feigen ecke giora nockurn Hlut a moote hans Vilia/ þar er vissulega Trw en a Christum/ þar byr sa heilage Ande/ þar er uppbyriud Endurnyan Hiart ans/og su nyia Fædingen. Doct. Lutherus seiger so i sine Kyrkiu-Postillu: Þeir Vantrwudu eru so miøg sockner i Syndena/ ad þeir piña ecke til heñar / Eñ hiner Trwudu þeir piña hana vel/ en þeir hafa þan sem þeim hialpar / þad er heilagañ Anda/ hañ huggar þa og styrker þa. Item / Eirn Froomur christeñ Madur / hañ er lyka Hold og Blood so sem adrer Meñ / nema þad / hañ berst vid Syndena og illar Gyrnd-er,/og piñur med sier þad sem hañ vill Ogiarna hafa. Item/ J soddañ Mæta er hvorlveggia til samans / ad Madur piñur med sier heilagañ Anda/ og iafna eitneñ Syndena og siñ Veykleika+

Sælen.

O Þu Hiartnaña Rañsakare / HErra JEsu Christe/ Þu rañsakar Gruñ myns Hiartta/ Þu sier og veitst ad eg elska þig af Hiarta/ og ad eg hefe Hiartans Gledþeckne a þynu heilaga Orde/ þu þecker mig / ad epter þeim Jñra Mañenum þa hef eg Lyst a þynu heilaga Løgmaale/ og ad mier er illa vid Syndena / Eñ eg gledst vid þegar vel geingur til. Þu veitst vel / ad eg villde giarnañ giøra epter þynum heilaga Vilia / og villde giarnañ hafa Trwna og gooda Samvitsku / og standa stødugur allt til Dauda. Og þo eg i øllu þessu fiñe miñ stooran Veykleika/og hafe allmykeñ Brest med mier/ þa fiñ eg þo þar jafnframt / ad þu ert tekeñ til ad Endurnyla Hiarta mitt/ og hefur gefed mier nockud af Nægd Anda þyns / af Ast og Elsku þiñe/ og ødrum Gæfum þynum heiløgum / Þar fyrer þacka eg þier af Hiartans Gruñe/ og vil lofa og prysa þig hier epter eilyflega / þegar allt þetta añars Heims verdur algiørt og fullkomnad med mier. Miñ O Drotteñ þu villt so hafa þad/ ad hier i Heime feum vier ecke algiørder / þad er hier eige añad eñ sem Hælfverk / þid Jñra er Otte og Hrædsla / 1. Cor. 13. Hid Ytra Stryd og Baratta/ 2. Cor. 7. Jeg bid þig/ Styrk þu miñ Jñra Mañ/ Veyktu þañ gamla Synduga Adam / gef ad eg alla Tyma giøre þad þier er þægelegt/ og ad þiñ goodur Ande leide mig a riettañ Veg/ Psalm. 143. Og þegar Satan og Heimur þesse og mitt Holld og Blood stryda a mig / og setiast ad mier / Þa hiælpa þu

mier

mier ad yperviñna og pær Sigur/ So ad eg mætte vera stødugur allt til Enda/og þær og sydlest Dyrdarennar Koronu/ og eilyft Lyf/ Amen.

Fimtande Capitule.

Um Heimþærslu Brwdareñar/ og þad rietta Brullaups-Klæde.

Hvenær / og hvørnen vill DRottenn hafa syna Brwdur heim/ wr þessum Eymdar-Dal?

SANNarlega mun DRottenn ecke lata syna Brwdur vera eilyfflega hier i þessum Eymdar-Dal/ helldur mun hañ taka hana heim til syn i eilyfar Tialldbwder. Heyrdu Sæl myn hvørsu liwflega og þæckvæmlega ad hañ bidur Fødur siñ þar um/ ad hñ meige hafa syna Astvine hia sier/ heyrdu hvørsu liwflega hañ hugg-ar þig med þessare Heimþærslu / Þviad so seiger hañ til syns Fødurs : Fader / Jeg vil ad þar jeg er / ad þeir sieu þar hia mier / sem þu hefur gieped mier/ so

þeir sinne mÿna Dyrd/ hvoria þu gafst mier.

Enn til þÿn mÿn Saal/ talar hann so/ Joh. 14. J mÿns Fødurs Hwse eru mar gar Vistar-Verur / Være ecke so / þa villde eg seigia. Jeg fer ad tilreida ydur Samastad/og þo eg fare burt ad tilreida ydur Samastad/ þa vil eg þo koma aptur/ og taka ydur til mÿn / so þier sieud þar sem eg er.

So merk nu mÿn Saal/ad DRottenn þinn Brwdgume færer þig heim med tve, nu Moote.

1. Fyrst fyrer hann Lÿkamlega og stund lega Dauda/ þa hann kallar þig wr þess um Eymdar-Dal/og lætur þig koma til Nodldar.

2. Þar næst þegar hann vekur þig upp a sÿdasta Deige med Saalu og Lÿkama/ og leider þig inn i eilÿfa Glede.

Sæleff.

JEG þacka þier / minn DRottenn JEsu / ad þu lætur mig ecke eilyflega velltast og velkiast i þessu auma Lyfe / helldur villtu hafa mig heim/og lata mig vera eilyflega hia þier.

Jæ

Ja HErra / Mig villtu hafa hia þier i þinē Dyrd / og i þynum eilyfum Føgnude. Minn DRotten / Þad være ærid noog / þo þu vardr veitter mig ad eins epter Daudan / fra Helvytis Pyslum og Kvølum / og lieter mig Einhvør stadar vera / þar eg mætte eilyflega lifa an Syndar og an Kvala / En þu minn DRotten / lætur þad ecke nægia / Helldur villtu hafa mig eilyflega hia þier siälfum. O minn DRotten og minn Gud / Hiälpa þu mier so ad eg skelfi eft ecke vid þessa Heimfør / helldur ad eg hafe Føgnud og Glede af hennē Daglega / AMEN.

Þad er þyn Meining / ad eg skule hugga mig vid Daudan / vegna þessarar Heimfarar / En hann er minn Ovinur / og hrædelegt og grimlegt Strafs Syndanna.

Ad vysu myn Sal / þa er Daudenn vor Ovinur / og eitt hrædelegt Syndanna Strafs / ecke alleinasta þeim Ogudlegu sem deya i sijnum Syndum / helldur og so eirnen ollum Riett-trwudum og Limum Christi / þvi ad so seiger Ritningen / Ebr 9. Cap. Þad er æsett ad aller Mēn skule Einusinne deya / Og enn apftur / 1. Cor. 15. Sa seinaste Ovinur er Dauden. Item / Dauden er Verdlaun Syndarennar / Rom. 6.

Eñ Nuzleid þu Sæl mijn / hvorsu Nadarsamlega DRottens hefur snwed og vendad soddañ Eymd siña Atvaldra/ ad Daudeñ getur ecke vered þeim hræde legt Synda-Strapp/ so sem hañ er þm̃ Ogudlegu/ Helldur er hañ þeim ein sæt og heilnæm Huggun. Þvi Daudeñ er þier/ mijn Sæl/ so sem nockrar Dyr/ þar þu leggur fra þier alla þijna Eymd og Armædu/ Hñ er Ender allra þiña Hörm unga/ Hañ er Læfning/ hvar med þijn Eymd stilleſt / og þu verdur kalladur til þijns HErra Christum. Þañeñ hlijt- ur allt ad þiena Guds Bornũ til Besta/ Rom. 8. So ad skalfur Daudeñ hañ hlijtur ad vera þeim Heilsusamlegur. Pad seigest ad sönu riett talad: Daude Omilldra er illur og hrædelegur/ Ps. 34. Þviad þeir deya i sijnum Syndum / og fara ofañ epter med Skielfingum og Kvöl da.

Eñ uñ þa Gudhræddu talar heilög Ritning so: Daude Heilagra er dijrmæt ur i Auglite DRottens. Daudeñ kañ Guds

Guds Børnum aungvañ Skada ad giøra/ hvørneñ sem Gud lætur hañ koma / hvort þad skiedur langsamlega eda bråd lega/ þau eru a øllum Stundum og Tijm um reidubweñ / Verde þeir Lijflatner med Sverde/ Verde þeir slitner af Villu Dijrum/eda med hvøriu Moote sem þr verda Lijflatner/ þa skiedur þeirra Dau de til Dijrdar Gude/og er þvi alla Tij ma fyrer Gude verdugur og dijrmætur halldeñ.

Hañeñ skalltu Sæl mijn/læra ad lijta a Daudañ / ecke med þijnum Skilnings Augum/ helldur med Andlegum Augum Trwareñar. Hvìad fyrer Aug um þiñar Skynseme er þad allt samañ hryggelegt og hrædelegt ad deya/ad verda grafeñ/ Mølldu auseñ / ad fwna og rotna þar i Grøfeñe. Hvi ad sa gamle Madureñ og hiñ Holldlege/ hñ hugsar uñ allt þetta epter Løgmalenu og þeim stranga Guds Riettlætis Doome/ hvørneñ hañ hafe þetta allt so forþient med sijnum Syndum. Eñ þu skallt upp-

 lypta

lyyta þynum Tíwar-Augum/ og allita Daudañ og þad honum fylger / epter þui heilaga Evangelio/ og epter þeirre Forþienan og þeim Sigre sem þiñ Herra JEsus hefur uñed/ og seigia og syngia af Hiarta: Vær hofum

Sigur a Daudanum feinged/
Hañs Grimleik allañ burtu bar /
So Born Guds skadar nu ei par/
Nægur Svefnhøfge heita maa/
Haleluia.

Ef þu giører so/þa skal þier vel syn ast añad ; þa er allt Huggunarlegt og Astwdlegt. Og þa er þiñ Daude ecke ert añad eñ ein Fagnadarfull Heimfør/ burtu wr þessum Eymdar-Dal/og Iñgangur til DRottenis Fagnadar.

Þviad ef þu Sæl myn hugar um þiñ Lykama/þa er Daudeñ honum ecke ert añad eñ eirn Svefn / Joh. 11. Ad deya er honum ecke añad / eñ ad sofna wt af: Grafeñ er honum ecke añad eñ Hvijldar-Hws: Ad verda grafeñ/er ad ganga iñ i sitt Svefn-Hws : Ad verda

Mollou

Molldu auſeñ / er ad lꝏta aptur Dyrnar epter ſier: Ad roina z fwna þar iñe/ er ad þela ſig a medañ Reideñ geingur fram̄ um̄ / og ſa Fagnadar Dagureñ kyriaſt. Pvi ſo ſtendur ſkrifad/ Eſa. 26. Far þu mitt Folk iñ i þitt Svefn-Hwos/ og lꝏt aptur Dyrnar epter þier: Fel þig þar um̄ eina litla Stund/ þangad til ad Reideñ er fram̄ hia geingeñ. Og þo ſo ſie þier oþbiooðe vid ſlÿku / og þitt Hold og Blood ſkielþeſt og hrædeſt þetta/ þa gief Gude Dÿrdena / og legg ſiælþur Doomeñ a Lÿkama þiñ/og ſeig ſo: Þad er riett og maklegt/ miñ Gud/ miñ Lÿkame er þeſſ verdugur / hañ hefur þad vel forþient/ ad hañ deye og þiñe Dauðans Kval/ og verde ad Jordu.

Eñ þad Sæleñe vidvÿkur / þa er hun ſtrax Odauðleg/ 1. Cor. 15. Og vegna Sætleiks JEſu Chriſti Dauda og Pijnu hvar med hun er full / þa verdur hun ecke vor vid Daudans Beiſkleika / helldur jafnſkiott ſem Gud ſkilur hana vid Lÿkamañ/þa verdur hun a Eingla-

Hendum

Pendum heimborenn so sem Elskuleg Brwdur JEsu Christi/og so sem a him neskum forgylltum Vagne heimplutt til sijns HErra og Brwdguma / i Paradijs/i Abrahams Skaut/til eilijfs Fagnadar/hvar oll hellar Tar munu snwast i Glede og Fognud.

So kiemur til/ad heilog Ritning tal ar so Huggunarsamlega og miwklega umm Daudann þeirra Riett-trwudu.

Til þess helga Forfodurs Abrahams seiger so Gud/ Gen. 15. Pu skallt fara til þinna Fedra med Fride.

Umm þann heilaga Forfodur Jacob er so skrifad/ Gen. 49. Ad hann hafe safnast til sinna Fedra.

Vid Moysen talar Gud so / Num. 27. Pu skallt safnast til þinna Fedra/ so sem þinn Brooder Aaron/ Og enn aptur/ Devt. 31. Pu munt sofna med þijnum Fedrum.

Sa gamle Simeon sagde so/Luc.2. DRottenn / Latttu nu Pioon þinn fara i Fride/ so sem þu hefur sagt.

DRott=

DRotten̄ seiger skalfur so/ Matth. 9. Ecke er Stwlkan̄ daud/ helldr sef r hun.

Item/ Lazarus Vinur vor sefur/ en̄ eg fer ad vekia han̄ upp/ Joh. 11.

Og um̃ sig skalfan̄ talar Drotten̄ so: Jeg fer til Fødursins/ Joh. 13. Item/ Þo eg fare / þa vil eg koma aptur og taka ydur til mijn/ so þier sieud þar sem eg er/ Joh. 14.

St. Pall seiger so/ Philipp. 1. Cap. Jeg gyrnest ad fara fra/ og vera so hia Christo.

St. Petur seiger so / 1. Pet. 4. C. Þeir ed nockud lijda epter Guds Vilia/ þeir skulu bijfala hønum Saler sijnar/ so sem Trwlindum Skapara i øllum goodum Verkum.

J Openberingar Bookenne stendur skrifad: Saler eru þeir Daudu/ sem sofa i DRottne / Apocali. 14. Cap.

Salomon seiger so: Ryked fer aptur i Jørdena/ hvadan̄ þad er teked / og Anden̄ til Guds sem ad han̄ hefur giefed/ Eccl. 12.

Og

Og i Book Spekeſiar ſtendur ſo/ 3. Cap. Sæler Riettlætra eru i Hende Guds / og eingen Kvøl kiemur vid þær.

St. Paall ſeiger ſo/ 2. Cor. 5. Cap. Vier erum med goodum Huga/ og høfum miklu meire Lyſt/ ad vera Fiarlager aþ Lykamanum / og ad vera nælager i hia DRottne.

Sia þu nu Sæl myn / hvørſu ad Daudeñ hefur alla Tyma vered þeim Riett Trwudu Huggúnarſamlegur og heilnæmur/ z hvørſu þa heþur forleingt epter Honum / ſo ſem epter ſine Endurlauſn og Heimferd. Huxadu um þad Sæl myn / hvørſu fegner vorer fyrſtu Foreldrar Adam og Eva mune haþa orded Daudanum / hvørier (ef ad þeir være i Dag a Lyþe/ og ſæe hvørſu Illa þeirra Epterkomendur liþa / og hvørſu þeir ſteypa ſier til Dioſulſins Mootþroo aflega) þa mundu þau vera þeir Aumuſtu Meñ a allre Jordu.

Sia þu og / hvørſu ad þeir Abraham/ Iſaach/ Jacob/ Joſeph og David

gled iaſt

glediast vid Fyrerheited wt af Christo / hvorsu glader eru þeir af þvi / ad hann skyllde fædast af þeim ? Ef þeir lifdu þennan Dag / og sæe hvorsu ad þeirra Epterkomendur Gydingar lifa i stoorum Blindleika / og fyrerlijta þennan Frelsaran Christum / Sannlega mundu þeir helldur þusundsinnum Oska sier ad vera dauder. Enn Gud hefur ecke læted þa kafa i soddann Neyd og Eymd / hefur tekid þa til syn og til Nadar.

Þar fyrer Saal myn / Lærdu ad vita ad Dauden er þier i engvann Mata skadlegur / helldur Gagnlegur og Heilsusamur / fyrer hvorn DRottenn þinn Gud leyser þig fra øllu Illu / og tekur þig heim til syn i Himerijke. Saalenn.

O HErra JEsu Christe / med rettu nefnest þu Furdanlegur og Dasamlegur. Hvørsu dasamlega hefur þu skapad þier þijna Brwdur / dasamlega hefur þu hana leyst og frelsad / dasamlega verndar þu hana og vardveiter / dasamlega hefur þu hana heim til þyn. O þu Dasamlege mikar Saalar Brwdgume / þu munt og einnenn hafa mig heim til þyn / þegar þier þiker maal komed. Veit þu mier þu dasam-

samlege Hiælpare / ad eg Daglega hafe mier fyrer Augum min̄ Dauda-Dag / og huxe jafnan um̄ myna Burtfør: Lat upp myn Hiartans Augu / so ad eg lyte rietttelega a Dauðan̄ / og ad eg hallde han̄ / ecke fyrer Daudan̄ ecke fyrer Fordiørfun / helldur fyrer myna Heimfør wr þessum Eymdar-Dal (Joh. 14.) til þyn̄ min̄ DRotten̄ og Brwdgume i þyns Fødurs Hws A M E N.

Oh Gud giæfe sa seinaste Dagur kæme snart / og ad Drotten̄ villde taka oss heim til syn

Ia myn Sal / þad er þad sem oll good og Gudleg Hiortu epter langar / sem elska HErrans JEsu Christi Tilkomu / og þar um̄ Andvarpa þau Opinberlega / Apoc. 22. Ja / Kom DRotten̄ JEsu.

Enn verum Bidlundargood / myn Sal / bydum litla Stund / Þvi so seiger Ritningen̄ / Ebr. 10. Innan̄ skams mun sa koma sem koma skal / og dvelia ecke.

Þar eru oll Fyrerheit framkomen̄ / og so oll Takn og Undur um̄liden̄ / sem epter HErrans Orde eiga ad skie fyrer þann̄ sydasta Dag. Þar fyrer / þo ecke byrie oss ad vita Stund eda Tyma hvor

ia

ia Gud vill hafa i ſiñe Magt og Hen=
de/ Act. 1. Pa er þo pad vyſt/ ad Drott
eñ mun ecke leinge dvelia hiedañ i fra.

Jæ/ miñ HErra JEſu/ Þu munt
koma med ſtoorum Krapte/og Dyrd myk
illre/ og aller helger Einglar med þier/
þu munt koma ofañ af Himnenum/med
Heroope og Hofud=Eingelſins Rodðu/
og med Lwðre Guds / 2. Teſſ. 4. Þu
munt koma ſo ſem Þioofur a Noottu/ 1.
Pet. 3. Elldur mun ganga undañ þier/
Pſalm. 50. Og ſtoor Stormur mun vera
i krijngum þig/ J þvi mun Himeneñ for
ganga med ſtoorum Breſtum/og Elemen
teñ munu brædna af Hita / og Jordeñ
og þau Verk þar eru iñe munu upp=
beña / 1. Pet. 3.

Þa muntu kalla Himen og Jord / ſo
þu dæmer þitt Foolk / 1. Teſſ. 4. Og
þeir Daudu munu upprijſa fyrſt/ ſidañ
þa vier ſem lifum og epter erum/ munũ
ſkyndelega a Augnabragde um̃ſkiptelege
er verda/ 1. Cor. 15. Hviad þad forgeinge
lega mun Jklædaſt þvi Oforgeingelega/

Og þetta Daudlega þvi Odaudlega / Og munum vier þa so verda uppryktet med þeim sømu i Skyen̄/i moots vid þig min̄ DRotten̄ og Brwdguma/ i Loptet.

Þa muntu senda þyna heilaga Ein gla/Marc. 13. Og saman̄safna þynum Utvoldum af Fioorum Vindum / fra Enda Jardar allt til Enda Himens. Þa muntu setia þig a Stool þin̄ar Dyrd ar/Matth. 25. Og allar Þiooder munu safnast saman̄ fyrer þier/ Og þu munt adskilia þær lyka so sem̄ Hyrder skilur ad Saude. Saudena/ þyna Utvalda mun tu setia til þin̄ar hægre Handar/ so sem þyna Astsamlega Brwdur/ Ein̄ Hafra na og alla Oguðlega/og þa sem ad þitt Brullaup hafa foraktad / muntu setia þier til vinstre Handar.

Þa muntu/ DRotten̄/min̄ Kongur/ seigia upp Doomen̄/ og lyta miøg blyd lega til þin̄a Utvaldra/og tala vingiarn lega til þeirra/ seigiande: Komed hyng gad þier Blessader myns Fødurs/ erfed þad Ryke sem ydur var fyrer bwed fyr-

er Upphaf Veralldar/ Matth. 25.

O minn HErra JEsu/ þu allra Frijd aste Brudarefnar Brwdgume/ hvad lyste leg og Gledeleg mun vera su Sijn / þa eg sie þig og skoda med mijnum Lijkamlegum Augum? Hvorsu liwfleg og sæt mun vera þijn Rodd/ sem eg þa i Fyrsta Sinne fæ ad heyra? Hvorsu fagur og prijdelegur mun vera þitt Yperlitur / og þijn Hegdan? Oh / Hvorsu gledur sig mitt Hiarta / ad eg fæ ad sia þig minn Gud og DRottenn.

Epter þad muntu snwa þier til hinna sem eru til vinstre Handar/ þu munt tala vid þa i þinne Reide / og med Grimd þinne muntu skielpa þa / Psalm. 2. Og tala Reiduglega til þeirra. Fared fra mier þier Boloader/i Elld eilijfann/hvor ed tilreiddur er Diöflenum og hans Englum. Oh hvilijkt Oop og Kall/ Grætur og Ylpran/ Vein og Kvein/ Narmur og Klagun/ Skiælfte og Kvijde/og Neyd og Plaaga mun þa koma upp a medal þeirra Ogudlegu? Hvilijk Angist

og Nrygd og Sorg/Skielfing og Nrædsla og Niartans Kvol og Pyna mun par vera a Ferdum ? Pa muntu Sæl myn sia Lyst pyna a Kiettlæte DRottens / Ps. 91. Pegar han̄ med sine Nefnd end ur giefldur ollum Ovinum synum og vorum.

Ad vyssu mun̄ DRotten̄ HErra JEsu/ þesse pin̄ Doomur og Brskurdur vill hallda sig eilyflega/Og uppa pad sama munu þeir Ogudlegu fara i eilyfar Pyslter. En̄ vier sem erum pyn Brwdur z pyner heilager Utvalder/ i eilyft Lyf/ og verda hia pier vorum DRottne alla Tyma / 1. Tess. 4.

Lat pig ecke skielfa pad/ myn Sæl/ pa pu hugsar um̄ þen̄an mykla Dag / helldur gled pig og fagna/ pvi pad verd ur vissulega pin̄ eilyfur Heidurs Dagur / pin̄ Heimslutnings Dagur / pa pu med Lyfe og Sæl kiemur i Fadm og him neska Arma pyns Brwdguma/og geing ur in̄ i han̄s Fognud. Lat pa Ogudlegu Ydranarlausu skielfast og hrædast / og

vera

vera hryggva/ þvi ad hañ mun Endurgialda þeim/ so sem þeir hafa tilunñed.

Eñ þu myn Sal/ vertu glød/ seigdu: O þu Gledelege Dagur/ Fagnadar Dagur/ þu verduge Dagur/ þu heilagur Dagur/ Gud giæfe þu kiæmer i Dag/ so ad eg mætte sia miñ allra Elskulegasta DRotteñ/ og hvylast i Fadme myns allra Fegursta Dyrdar Brwdguma.

O Miñ HErra JEsu/ kom og dvel ecke leinge / Lat koma þañ seinasta Dag / og lat þessa aumu Dygdar snaudu Verølld fa Enda. Eñ viltu þu/ Miñ DRotteñ/ lata mig fyrst sofna / og hvylast i miñe Grøf / Pa verde þiñ Vilie. Hiælpa þu mier/ so ad eg sie trwr allt i Daudañ / Apoc. 2. Vppa þad eg mætte fa Koronu Dyrdarenñar. Eñ ef þu villt lata mig lifa þañ Glede-Dag þiñar Tilkomu/ þa leid þu mig/ Stiorna þu mier og styr med þynum helga Anda / ad eg sie allar Stunder og a hvøriu Augabragde vidbwiñ og til Reidu. Miñ Gud/ hvørsu opt huxa eg uppa Ord þyn/ þar þu sagder / Luc. 18. Þegar Mañsins Sonur kiemur/ meinar þu ad hañ mune fiña Trw a Jørduñe? O miñ Gud/ hvørneñ vex Arhugaleyse Dag epter Dag? Hvørneñ fer allt Ranglæte i Vøxt/ Hvørneñ koolnar og utsloknar Kiærleikeñ i so margra Hiørtum? Hvørneñ fylgia alla Løstu Synder og Osidur?

Hvad marger giørast þeir Spottarar um̃ þyna Tilkomu? Reyndu og ransakadu mig min̄ HErra JEsu / Sia / þar er eñ nu Trw / ko veyk sie / i mynu Hiarta / þar er eñ nu Neiste sem elskar þig. O min̄ Gud / blaas þar ad / kveik þu han̄ upp med heilögum Anda þyn-um / so sa lyett logande Kveikur slockne ecke / og sa Neiste miñar Trwar vare þangad til þu kiemur i Skyum Himensins / mig og þyna wt-valda heim ad taka og flytia / i eilyfar Himnesskar Tialldbwder / AMEN.

Kiendu mier þa / Hvørnen̄ eg eige ad bwa mig til / og vera Daglega velskickadur og reidu-bween̄ til miñar Heimflutningar.

Þu skallt Dag og Nott Daglmlaña-lega vera skrijddur þvi riettu Brullaups Klæde / sem DRottiñ þiñ Brwdgume hefur giefed þier / so sem ádur fyrre var um̃talad i 8. Cap. Snøgt ad seigia: Þu skallt avallt og alla Tijma vera tilreidd og bween̄ med saññre Trw / og goodre Samvitsku.

1. Fyrst med sañre TRW / so sem ein Handfest og Trwlofud Brwdur þyns HErra / Nos. 2. Hvør ed med hñs Blo-ode er þvegeñ og hreinsud / og er Barn og Erfinge Guds.

2. Þar næst med goodre SAMvitsku/ sem ein nӯ Skiepna/ og nӯþvoddur Mad ur/ og samlӯkur JEsu Christi Mynd/ 1. Cor. 5. Gal. 6. Rom. 8.

Sia þu mӯn Sal / þetta er þad rietta Brullaups-Klæde og heilagt Skart/ þad rietta Nætӯda-Klæde/og sa Riett lætesins Mottull (Esa. 61) Hvar med þu hlӯtur hid Jnra i Hiartanu / og hid Ytra i þӯnu Framferde/ ad vera Dag-lega klædd/þad mun skarta a þier a sӯd-asta Deige/og hylia allar þӯnar Synd-er og Vam̄er.

3. A þetta mun DRottenn lӯta/ og þar epter mun han̄ Doomenn æleggia / þa mun han̄ hæla hvorutveggiu bæde Trw-ne sialfre og so heñar Avoxtum/og þar þvert a moote fordæma med þeim Ogud legu bæde þeirra Vantrw / og so Van-trwareñar vonda Avoxtu/ Matth. 25.

4. Ja mӯn Sal/Eñ þo ad so sie/ad þu alleina fyrer Trwna verder Riettlaat og Saluhoolpeñ fyrer Gude vegna JEsu Christi þӯns Brwdguma (Rom. 5.) Þa

hlÿtur þo Endurnÿung Guds Myndar ad hafa uppbyriast med þier hier i Heime/ hvad þar stendur so skrifad/ 2. Cor. 5. Cap. Oss forleinger epter vorre Jbyggingu/ sem er af Himne/ gyrnandest hefie ad yfirklædast / so ad vier finnunst klædder eñ ecke nakter.

Sia þar mÿn Sæl/ J þessum Ordum vottast skÿrlega og liooslega/ ad i þessu Lÿfe mädur Madureñ deyr/ þa hlÿtur þad nÿa Riettlæte ad uppbyriast/ sem þa epterm skal hia Gude hafa eilÿft Lÿf og eilÿfa Sæluhiælp/ Þar fyrer seiger hañ ad vier yfirklædder verdum med Odaudlegum Lÿkama / og Jklædunst eilÿfu Riettlæte og Dÿrd/ Þo fra þetta þeir ein er/ J hvorium sa nÿe Klædnadureñ er i þessu Lÿfe uppbyriadur/ so sem þar stendur: Þeir sem ecke eru nakter/ Þad er / þeir sem i riettre Trw og riettre Ydran og Bm̃vendan til Guds fundner verda.

Og eñ aptur seiger Ritningeñ/ Apoc. 16. Sæll er sa sem vaker / og helldur Klædum sÿnum/ so hañ sie ecke nakeñ/ so

ad

ad Meñerner siæe ecke hafis Liootleika.

Hugleid þu þar Saal myn Heilræde hins helga Anda/ ef villtu verda Rietts lææt og Saluhoolpeñ/ so vertu vakande/ og hallt þynum Klædum/ þad er/ Vard veittu Trwna og eina gooda Samvitsku/ 1. Tim. 1.

Ja myn Saal/ Andskoteñ hañ geing ur hier um̃ kryng/ so sem eiñ Þioofur og Mordinge/ 1. Pet. 5. og ræner eirn hier/ afiañ þar synu Brullaups Klæde / þad er/ hañ tekur Guds Ord wr þeirra Hiört um/ so þeir trwe ecke/ og verde Saluhoolp ner / hañ feller þa i Synd og saurgar þeirra Hiörtu/ so þeir ganga nakter/ og þeirra Synd og Skom̃ er Opeñber fyr er hvors Mañs Augum/ þad er/ þeir eru ann rietttrar Trwar og saktrar Ydran ar/ lika i Syndum og Holldlegu Athuga leyse/ so sem fordiarfader ræder og nakt er Adams Nidiar/ þeir ed fyrer Gude/ fyrer hañs Einglum og Mönum hlio ota eilyfflega til Skammar ad verda.

Eñ þu myn Saal / Vertu vakande

og bid Gud/Berdu ecke sofande nie Aꝛ-hugalaus/so sem þær heimsku Jomfrwr nar/Matth. 25. Helldur sia þu til ad þin Lampe ecke slokne / og þu forsoomer ei þin Brwdguma/Geymdu vel þitt Brull-aups-Klæde / Reyn þu þig og rannsaka þig Daglega Dags / hvort þu haþer rietta Trw eda eige/ 2. Cor. 15. Vakta þig fyrer Synděne / og lát alldrei þa missku Stund lijda/ so þu siert an riett-rar Ydranar og Yþerbootar/þvi þu veist ecke nar sa Tijmen kiemur/og sagt verd-ur so: Sia/ Brwdguminn kiemur.

Hjalpa þu mier min DRotten HErra JEsu Christe so eg Daglega skicke mier epter Tijdene/ Eph. 5. Prlad þetta er vond Tyd/ og hin seinasta Stund / Joh. 2. Styrk þu mig med Krapte þyns helga Anda/ so eg Dag lega legge Rapp þar a ad inganga um þad þr ongva Port/ Lætu mig Ohindradan blijþa a þeim þrøngva Veige/ sem liggur til Lyþsins/ Matth. 7. Vardveittu mig min DRotten / þyrer þeim breida Alþarveige Disþulsins / a hvørium Heimurenn reñur/Luc. 13. Hvør Veg ur liggur beint til Helvijtis. Eñ kunne so ad skie/ ad Satan yþerþalle mig i mijnum Veik-leika / og saurge mitt Brullaups Klæde / Þa Hialpa þu mier ad eg þvoe þad aptur / og

giøre þad hreint i Lambsins Bloode / Apoc. 7. Og hugge mig vid þyna Blooduga Forþienustu og Fullnadargiørd / so eckert sie Fordæmannlegt a mier. Skrÿd þu mig minn Herra JEsu med sanre Trw. Støckru a mig þynu heilaga Bloode / og þrÿd mig med Daglegre Jdran og Nÿungu Hiarta myns / so eg sie Daglega reidubwenn / og verde funden þyn fagurleg Brwdur / og gange med þier i eilÿfa Salu og Sæluhiælp / A M E N.

MJnn HErra JEsu Christe / Veittu mier þad / ad eg fyrer þitt heilaga Nafn komest þangad sem þu sialfur ert / J þynu eilÿfa Himneska Ryke / A M E N.

Enn hvørnenn mun þeim ganga sem ecke hafa Brullaups-Klæde?

Þar skÿrer DROtten sialfur fra / seigiande / Matth. 22. Þa gieck Kongurenn inn / ad siaa Giestena: Og hann sa þar einn Mann / hann hafde ecke neitt Brullaups Klæde / og sagde til hanns: Hvørnenn ertu komenn inn hyngad / og hefur ecke neitt Brullaups Klæde? Enn hann þagde. Þa sagde Kongurenn til sinna Þienara / Binded hanns Hendur og Fætur / og kasted honum i ytstu Myrkur / þar ed vera mun Oop og Tannagnistran.

Neyrdu

Nefndu z merk þetta vm̄ Sal/ hvor þa Illa og Aumlega þeir Nræfnarar z Vanitvader fram̄koma.

1. Fyrst sier DROttens Reiduglega uppa þa / og lijtur Ognarlega til þeirra.

2. Nelldur hn̄ þa þyrer Nræfnes Vi ne/ hvøriet honum ecke hepra til/ z med hvøria han̄ heþur ecke þar.

3. Nan̄ opeñberar þeirra Skom̄/ ad þeir sieu ann Brullaups Klædis.

4. Þeir munu þa verda hrædder og Skielþder og þagna wt aþ / Þviad þeir haþa ongva Aþsøkun nie Forsvar.

5. Þeir munu i Hendur, sellder verda Dioþlenum/til eilijþra Kvala og Pijsla.

6. Þeir munu bundner verda a Hønd um og Footum/so sem Illgiørda-Men̄/ þeir ed dæmder eru til Fiotra z Fangelsis

7. Þeim skal verda kastad / þad er / Nrædelega / Nryggelega og Omyskun-santlega mun høndlad vera vid þa.

8. Nidur skal þeim kastad vera / i ei-lijþ Myrkur og helvijtska Myrkvastoþu.

9. VÆ/ þad er/þeir munu fraskilder

verda

verda og burtrekner lꝏngt fra Gude og ollum hans Volldum.

10. J Grꝏt og Gnystran Tanna/ þad er i Dunmꝏdelega og Endalausa Pijnu og Pijsl.

Sia þu þar myn Sꝏl / hvilikt Alvara/ hvilikt Reide/ og hvilikt hryggelegt grimlegt Strapp inne er faled i þessum fꝏum Ordum. Og þetta sier þu og merker ei nema ap einne lijtillre Grein / Hvad meinar þu ad Reikningen tale hier umm vijdar Aknarstadar ? Heyrdu ad eins til / og lꝏt þier ganga þad til Hiarta / hvad grimleg/ hrꝏdeleg/ hryggeleg Pijna ad koma mune yper þa Ogudlegu / Hvtad so stendur skripad.

Reide Guds mun blijfa yfer þeim / 1. Joh. 3.

Þeir eru ypter Utann/ Apoc. 22. þad er/ Þeir eru burt rekner z skilder pra Gude/ hans Einglum og heilogum Mꝏnnum / Matth. 22.

Þeim mun kastad verda i Elldsins Pytt (eda Dyke) Apoc. 20.

Þeir

Þeir lijda eilijfa Elldsins Pijnu og Kvol/ Judæ Pist.

Þeir lijda þañ añañ/ þad er þañ eileijfa Dauda/ Apoc. 21.

Þeir munu leita Daudañs og finna hañ ecke / Þeir vilia deigeñ deya / enn Daudeñ flyr fra þeim / Apoc. 9.

Þeir munu lijda Pijnu/ þa eilijfu Fordiærfun fra Auglite Drottens/2. Tess. 1

Þeir munu kveliast m Ellde z Brenesteine/ fyrer heilogū Einglū/z þ Lambenu/z Reikur þrra Kvala mun uppganga fra Eilijfd til Eilijfdar / og alldrei hafa þr Roo/ Noott nie Dag/ Apoc. 14.

Nefnd Guds kiemr yfer þa/ 2. Tess. 1.

Þeir eru eilijflega holvader/ Matt. 25

Þeir verda Lags-Meñ Dioflañs / Matth. 25.

Þeirra Ormur mun ecke deya/ þeirra Elldur og ecke slockna/ og þeir munu verda Andstygd þ ollu Hollde/ Esa. 66

Þeir skulu i Hendur seliast Kvolurunum/ Matth. 18.

Þeir munu pijnast i eilijfum Loga / Luc. 16. Cap.

Þeir

Þeir eru i eilijfre Smaan og Skom/ Dan. 12.

Molur og Motte mun vera þeirra Sæng / og Madkar þeirra Abreida / Esa. 14.

Þeir munu verda i Helvijte og Kvol, unum/ Luc. 16.

DRottenn mun lata rigna yser þa Elldzlaugar/ Bæl og Brenneſt in / og giefa þeim Storm til Launa/ P. 11.

Skielfing/ Angiſt og Pijna mun koma yſer þa/ Þeir munu Hugſa kær vera/ lyka ſem ſw ed fæda ſkal/ Hvor þeirra mun annan hrædaſt / Þeirra Andlit munu ſo raud verda ſem Elldr/ Esa. 13.

Sia þu Sal myn/ Þanenn vill Gud endurgiallda einum og ſierhvorium epter ſijnum Verkum / 1. Pet. 1. og giefa þeim Laun þeirra Ranglætis.

Enn ef þu ſpyr ad þvi / hvar þetta ſkule ſkie: Þa ſeiger Ritningenn þier ſo:

Þar nidre i Helvijte/ Luc. 16.

J Myrkvaſtofuſie/ 1. Pet. 3.

J þeim brennande Pytt / Apoc. 19.

Í Abgrufienum / Apoc. 9.
Í Elldsins Ofne/ Matth. 13.
Í ytstu Myrkrum/ Matth. 25.
Í þvi diwpa Helvijte / Psalm. 88.

O HErra JEsu Christe/ miñ Lausnare/ þu volldugc Nidurbriootare Helvijtis / Eg þacka þier ad þu hefur leyst og frelsad mig / fra Vallde Diøfulsins/fra Helvijte og eilijfum Dauda / Hos. 13. Þad er þijn Nad og Gæ- ska/ ad eg er ecke wtgiørdur. Eg bid þig miñ DRotteñ/ Vardveittu mig fra Vielū og Snør- um Diøfulsins/hvar med hañ vill ad nyu viela mig og veida / og koma mier under sitt Vallds. Halltu mier alla Tyma i sañre Ydran og riett- re Trw / og gief ad eg sie og blyfe stødugur þar iñe allt til Enda / AMEN.

Hvar a þa su heimfærda HErrañs Brwdur ad blyfa? Hvørneñ a hefic ad ganga?

Þad seiger St. Pall med einu Orde: Nu mun verda hia sijnum DROttne alla Tyma/ 1. Thess. 4.

Eñ ef þu spyr þar ad myn Sal / Hvar skal eg vera hia mijnum DRott- ne? Þa heyrdu hvad HErrañ seiger sialfur: Í mijns Fødurs Hwse / Joh. 14. Þad er þad Hws sem ecke er med Hondum giort/ helldur ein Bygging af Gude

Jude bygd/ og er eilyfs i Himnenum. O hvilijkt herlegt Hws / hvorsu Dyrdarlegur Salur mun þad vera / Ja mykit Sal/ heilog Ritning helldur mykled ap þvi Dyrdlega Hwse / hroosar þvi mykelega/ og giefur þvi Forprydeleg Nøfn/ og kallar þad:

Himen / Matth. 5.
Himna-Ryke / Matth. 18.
Ryke Guds/ Act. 14.
Eilyfft Ryke / 2. Pet. 1.
Himneskt Ryke/ 2. Tim. 4.
Paradys / 2. Cor. 11.
Nyan Himen og nya Jord/ hvar [illegible] Riettlæted bygger / 2. Pet. 1.
Þan heilaga Stad/ pa nyu Jerusalem/ Act. 21.
Een Dyorgeingelegan [illegible] / 1. Pet. 1.
Brullaup Lambsins/ Apoc. 19.
Eilyft Lijf/ Joh. 3.
Ryke Fodursins / Matth. 13.
Eilyfan Fognud/ Esa. 35.

Gledelega Beru / Psalm. 16.
Abrahams Skaut / Luc. 16.
Eilijfar Tialldbwder / Luc. 16.
Land Lifande Manna / Psalm. 27.
Minn HErra og minn Gud / Hvorsu Dyrdarfullt mun pad Hws vera / par sem eg skal eilijflega blijfa hia mijnum DRottne?

Ian ad vijssu mijn Saal/Enn hvor vill segia fra/hvilijk Dyrd/ Glede/ Unade semd og Fognudur par mune vera? Sann lega eingenn/þvi so stendr skrifad: eckert Auga hefur pad sied / og eckert Eyra hefur pad heyrt/og ecke hefur pad kom ed i nockurs Mannz Hiarta / hvad Gud hefur tilreidt peim sem hann elska / 1. Cor. 2. Esa. 64.

Pvi par mun eg lijta minn Gud/Matth. 5.
Par mun eg sia minn HErra JEsum / so sem hann er / 1. Joh. 2.
Jeg mun verda lijkur Honum / Jbidem.
Pa mun eg riettelega verda frij og frjals Johann. 8.
Fra Dijdplenum og øllum hanns Svikum og Vielum/ Apoc. 12.

Fra Helvyte/ Hose . 13.
Fra Syndene og øllu þvi sem þene pylger Ephesios. 5.
Fra Løgmalsins Bølvan/ Galat. 4.
Fra øllu Illu og øllū Freistingum/ Matth. 6. Apoc. 20.
Fra Daudanum og tilhøre Fordiarþan / Osee. 13. Apoc. 20.
Þa mun eg ecke vera leingur veikur og Vanmeta/ Hungradur eda Þyrstur/ sar og Slukur Þungur og Þreyttur/ Daudlegur og Forþ... elegur/ helldur Heilbrigdur/ Styrkur Fagur / Þrydelegur/ haþande hvørke Brek/ nie Brest/ eda Lyte/ Odaudlegur Oþorgeingelegur/ 1. Cor. 15.
Þa mun eg hvørke þurþa vid Matar nie Dryckiar/ helldur vera lykur Einglum Guds/ Matth. 22.
Þa mun DRottenſ ʀorklara minn þanyta Lykama/ z giøra hñ lykañ ſynū ʀorklarudum Lykama/ Phil. 3.
Þa mun eg i Birtu og Dyrd skyna so sem Lioome Himens / so sem Stiørnur Guds / ... tyd og ad eilyfu/ Dan. 12. Matth. 13.
Þa mun eg verda eilyft Musteri/ og Heimele Guds./ Joh. 14.
Huggaren sa heilage Ande hañ mun eilyfslega vera med mier og hia mier/ Ibidem.
Þa mun eg rietttelega þeckia minn Gud/ hvør ad er eirn i Verune / eñ þrepalldur i Personunum/ Joh. 17

...u sie ea so sem i Speigle og ad Raadgatu/ ... þa mun eg sia Gud Augliti til Auglitis/ ... sem Einglar Guds/ 1. Cor. 13.

Þa mun eg verda fullur Visku og Skilnings/ og riettelega þeckia öll Verk og alla leyndardooma Guds/ 1. Cor. 13.

— Þa mun eg fullur verda Heilagleika Riettlætis/ Klarleika/ Fridar/ Saaleika og birtu/ so sem Einglarner/ Luc. 20.

Þa mun eg hafa Nægd Fagnadar/ og lystelega Veru til hægre Handar mijns DRottens eilijflega/ Ps. 16. Joh. 16.

Allt hvad mitt Hiarta kan sier ad Oska þad þar eg i mijnum Gude/ þvi han mun verda allt i öllum/ 1. Cor. 15.

Med Heidur og Dyrd mun han Korona mig / og giøra mig Herra / Jfer ad Høfdingia yfer sijn Handa Verk/ Ps. 8.

Han mun setia uppa mig Oforgeingelega Koronu Dyrdarennar/ 1. Pet. 5.

Koronu Lijfsins/ Apoc. 2.

Koronu Riettlætesins/ 2. Tim. 4.

Þa þarf eg ecke vid nockrer Soolar/ ein... Tungls / einskis Lioss / þvi DRottenn mun verda mitt eilijft Lios/ Apoc. 21. Esa. 60

Eilijfur Føgnudur mun vera mier yfer Høfde/ Føgnudur, og Unadsemd/ mun høndla mig/ en Pijna og Angist munu vijka fra mier/ Esa. 35.

Med heiløgum Guds Einglum mun eg syngiande verda eilijft Haleluia og segia so i

Fögnum og verum glader/ Esa. 6. Apoc. 19.
Ad vijsu Sal mijn/ hvørt sem þu fayr hier
þa er ecke a Ferdū nema Gledeñ og Fögnuduren.
Þviad DRotteñ hañ mun drycka þig med
Vellist so sem med Straum Vatne / og metta
þig med rijkum Gædum syns Huss/ Psa. 36.
Þu munt hafa þijna Glede i Guße þijnum/
hvørn þu munt lijta Auglite til Auglitis /
Job. 19.
Þu munt hafa Glede i Huggaranum helge
um Anda / hvør ad med þier og hia þier mun
vera eilijglega/ Joh. 14.
Þu munt hafa Glede af heilögum Eingl-
lum/ med hvørium þu hefur þa Samfielag /
og syngur med þeim Halelúia/ Halelúia/ Ha-
lelúia/ Esa. 6.
Þu munt hafa Lyst og Glede af þeim nyt-
ia Himne og þeirre nyu Jördu sem DRotteñ
mun skapa/ hvar inñ ecke mun bwa nema Riett-
læted/ 2. Pet. 3. það eru Riettlæter.
Þu munt hafa Unadsemd og Glede af þeim
heilögu Forfedrum og Spámönum Guds/ og
eta med þeim Kijþsins Braud/ Matth. 8.
Þu munt hafa Unadsemd og Fögnud af
öllum heilögum og Guds Börnum / Þviad
Kiærleikanum linñr alldrei/ 1. Cor. 13.
Þu munt fagna og glediast af Riettlæte
Guds / þegar þu sier Hefnd Guds a Vijslen-
um og öllum Ogudlegum Mönnum/ Psa. 58.
Þu munt hafa Glede og Fögnud af þeim
lijfvlega Ununarsamlega tilgöra / Himneska
Fride/ og ástudlegre lijstelegre Faarñadarryku

Ast

Vist og Veru eiliþfs lijfs/ Psa. 16.

Þu munt og hafa Glede og Føgnud af sialfum þier hid iñra og ytra/ þvi þu munt verda ein ny Skiepna og Mynd Guds / Gal. 6.

Þu munt og hafa Glede og føgnud af þvi ad þu veist ad þesse þin̄ Føgnudur bliffur og varer eilijflega / og eingeñ mun taka hañ fra þier/ Joh. 16.

So fagna nu mijn Saal og vert glød þu Brwdurenn̄ DRottens su elskulega / þin prijda Høfdingia Dootter. O hvilijkrar Dyrdarmiku Von? Hvilijk Vnad semd er þier tilreidd? Hvør kañ þad ad mæla eda meta ?. Hvør kañ þad ad grunda ?

Oh þa Eilijfu Vnadsemd / Eilijfa Glede / Eilijfa Dyrd / Oh þa Eilijfu Glederijku Saluhiaalp / Hvørsu forlenger mitt Hiarta þar epter ? Oh / Kom HErra JEsu/ Kom miñ allra Dyrdarlegaste Brwdgume/ Kom þu eilijfe Lijfsins Høfdinge/ þu miñ eilijfe Lausnare og Saluhiaalpare / Kom og dvel ecke leinge / Kom og uñ Koll kasta þessare aumre Dygdarlausre Verølldu/ Brenñ upp i Elide þennar Syndsamlegt Arþæþe/ og giør Enda a þessar Illsku og Hreckvijse. Oh hvørsu forleinger Saal mijna epter þiñe Dyrdarlegre Auglijsing / Oh hvørsu gledst eg vid þijna Dyrdarsamlega Hijngadkomu ? A M E N.

O Miñ HErra JEsu kom / Kom
so ad eg meige ganga iñ med þier
i þiñ Føgnud / Amen. Miñ
HErra JEsu Christe/
Amen/ Amen.

rrata

A. 4. a. . les Upp
B. 1. b. 15. les Skallt.
B. 3. b. lin. 6. les Ecke.
N. 8. a. lin. 27. les Smaluhoolpna.
K. 1. a. lin. 8. les Meier.
K. 8. a. lin. 4. les Koma.
M. 6. a. lin. 8. les Kiærleika.
B. 7. a. lin. 9. les Skrifad.

Hvad fleira hefur mätt yfersiast i þessu Verke / Er Goodfus Lesare um-bedenn ad lesa i Malenu.

